

இந்துமதம்

என்ன சொல்கிறது?

அவ்வாறு
பதிப்பகம்

தீருமத் தூதர் தூதர் தூதர் தூதர்

இந்துமதம்

என்ன சொல்கிறது?

திருமதி. ஞானம் ஞானசேகரஜயர்

B.A. (Cey.); Dip. In Ed.

இந்து சமயபாட இணைப்பாளர்; ஆசிரிய ஆலோசகர்.
மத்திய மாகாண கல்வித் திணைக்களம்
கண்டி.

19/7, பேராதனை வீதி,
கண்டி

முதற்பதிப்பு : கார்த்திகை 1999

உரிமை : ஆக்கியோனுக்கே
19/7, பேராதனை வீதி,
கண்டி.

வெளியீடு : ஞானம் பதிப்பகம்; வெளியீடு-05

INDHUMATHAM
ENNA SOLGIRATHU

BY

Mrs. GNANAM GNANASEKARA IYER

B.A. (Cey.); Dip. In Ed.

Provincial Co - ordinator (Hinduism)

Dept. of Education, Central Province.

Kandy.

PUBLISHED BY :

GNANAM PATHIPPAGAM

19/7, PERADENIYA ROAD,

KANDY.

T. Phone : 077-306506

08-234755

PRINTED BY :

GREEN LEAF PRINT HOUSE

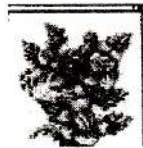
416, COLOMBO ROAD,

PILIMATHALAWA.

T. Phone : 08-575219

PRICE Rs : 100/=

ISBN : 955-8354-00-7

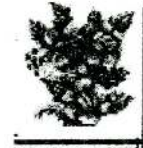

வெண்பா

சித்தி யறுவார் தெளியுங் கலையறுவார்
பத்தி யறுவார் பயனுறுவார்-அத்திமுக
முன்னவனை யைங் கரனை முத்திதரும் புன்னைநகர்
மன்னவனை முன்போற்று வார்

சமர்ப்பணம்

இறைபதம் எய்தி
ஆசிவழங்கிக் கொண்டிருக்கும்
எனது பெற்றோர்
பிரம்மஸ்ரீ. பத்மநாபஐயர் இராமஐயர் B.A.(LON)
(முன்னாள் சமஸ்கிருத விரிவுரையாளர்
இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரி - யாழ்ப்பாணம்)
இராமஐயர் காமாட்சி அம்மாள்
ஆகிய இருவருக்கும்
இந்நூல்
சமர்ப்பணம்

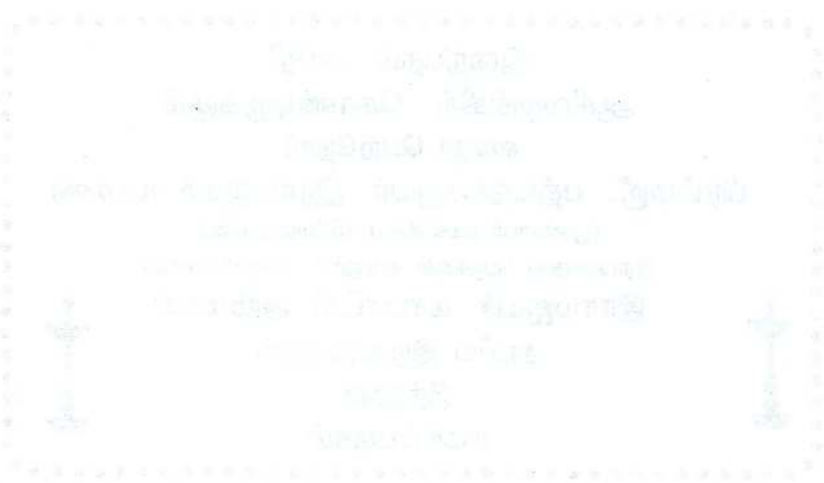

செய்திகள்

செய்திகள்
செய்திகள்
செய்திகள்
செய்திகள்
செய்திகள்

செய்திகள்

செய்திகள்
செய்திகள்
செய்திகள்
செய்திகள்
செய்திகள்
செய்திகள்
செய்திகள்
செய்திகள்
செய்திகள்
செய்திகள்

ஆசியுரை

இந்துசமயம் பரப்புவிரிவும் கருத்தாழமும் கொண்ட ஒரு கடல், அதன் கொள்கைகள், சாதனங்கள், நுட்பங்கள் பற்றி உரைநடையில் விளக்கும் தமிழ் நூல்களின் தேவை நமது நாட்டில் வளர்ந்து கொண்டே செல்கின்றது. இவ்வளர்முகத் தேவையை நிறைவேற்ற முயலும் நூல்களில் திருமதி ஞானம் ஞானசேகரஜயர் அவர்கள் வெளியிடும் “இந்து சமயம் என்ன சொல்கிறது?” என்ற நூல் ஒரு புதிய முயற்சியாகும். சமயக் கருத்தரங்குகள், செயலமர்வுகள் பலவற்றில் திருமதி ஞானம் ஞானசேகரஜயர் அவர்கள் அவ்வப்போது கூறிய கருத்துக்கள், வழங்கிய செயல் விளக்கங்கள் என்பன “இந்து சமயம் என்ன சொல்கிறது?” என்னும் நூலாக்கத்திற்கு வழிகோலியுள்ளன.

திருக்கோயிலின் அமைப்பு, திருக்கோயிலில் மக்கள் வழிபாடு செய்யும் முறை, திருவுருவங்களுக்குச் செய்யப்படும் பூசை வழிபாட்டு நுட்பங்கள், சிவசின்னங்கள் போன்ற கோட்பாட்டு விடயங்கள் சிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. பத்துநாள் மகோற்சவ விளக்கம், அபிடேகப் பொருள் விளக்கம், கும்பம் வைத்தல், ஓமம் வளர்த்தல் என்பவற்றின் நுண்பொருள், பூசைக்குரிய சாதனங்கள் பற்றிய கருத்துநுட்பம் என்பன நூலின் பயன்பாட்டிற்கு மெருகூட்டுகின்றன.

அகராதியைப் பயன்படுத்திச் சொற்பொருள் காணும் முறையை அறிந்து கொள்ளாதவர்களுக்கு அம்முறையை விளக்கும் அவசியம் உள்ளது. அதுபோல பஞ்சாங்கத்தைப் பயன்படுத்தும் அடிப்படை விளக்கம் இல்லாதவர்களுக்கு அதனைப் பயன்படுத்தத் தேவையான அடிப்படை அறிவை வழங்கும் முயற்சியாகச் சில விடயங்களை நூலாசிரியை அறிமுகம் செய்துள்ளார். இது ஒரு வித்தியாசமான பகுதி.

கோப்பாய் ஆசிரியர் கல்லூரியில் ஏறத்தாழ இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்துசமய பாடநெறியைப் பயின்ற திருமதி ஞானம் ஞானசேகரஜயர் அவர்கள் பின்னர் தமது கல்வித்தகைமை களை மேம்படுத்தி இந்துசமய ஆசிரிய ஆலோசகராகவும் இணைப்பாளராகவும் பணிபுரிந்து சமய ஆசிரியர்கள் எதிர்நோக்கும் கல்விப் பிரச்சினை களைப் புரிந்துகொண்டவர் ஆவார். என் மாணவமணிகளிற் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கவர்களில் ஒருவரான அவருக்கு என்னுடைய ஆசிகள் எப்போதும் உள்ளன.

20.11.1999**வை.கா.சிவப்பிரகாசம்**

நுழைவாயில்.....

கடந்த பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாக மத்திய மாகாண இந்துசமய இணைப்பாளராகவும் ஆசிரிய ஆலோசகராகவும் கடமையாற்றி, இந்து சமய பாடம், இந்து நாகரிகம் ஆகிய பாடங்களைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கான கருத்தரங்குகளையும் செயலமர்வுகளையும் நடத்தி வருகிறேன். அவ்வேளையில் ஆசிரியர்களால் எழுப்பப்படும் வினாக்களிலிருந்து அவர்களுக்குப் பாடவிடயங்கள் தொடர்பான விளக்கங்களைவிடச் சமயக் கிரியைகள், சடங்குகள் சம்பந்தமான விளக்கங்களே அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றன என்பதை அறியக்கூடியதாக இருந்தது. இதன் பொருட்டு அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் விளக்கங்களைக் கையேடுகளாகத் தயாரித்து கருத்தரங்குகளில் வழங்கினேன். எனினும் அவற்றைத் தொகுத்து நூல்வடிவத்தில் வழங்கினால் பயன்மிகுந்ததாக அமையும் என்பது ஆசிரியர்கள் பலரது வேண்டுகலாக இருந்தது. அதன் பொருட்டே இந்நூல் இப்போது வெளிவருகிறது.

இந்து மதத்தில் ஆழமான தத்துவங்களும் உயர்ந்த வாழ்க்கை நெறிகளும் அடங்கியுள்ளன. எத்தகைய நல்ல கருத்துக்களையும் ஏற்றுக்கொள்வது இந்துமதத்தின் சிறப்பு அம்சமாகும். இந்நூலில் நடைமுறை வாழ்க்கைக்குத் தேவையான மிகச்சில சமயஞ்சார் விடயங்களே தரப்பட்டுள்ளன.

கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக்காலத்தில் நான் பயிற்சிபெற்ற காலத்தில் எனக்கு ஆசானாக விளங்கியவர் திரு. வை. கா. சிவப்பிரகாசம் அவர்கள். பலநூற்றுக்கணக்கான ஆசிரியமணிகளை உருவாக்கிய என் ஆசான் இந்நூலுக்கு ஆசியுரை வழங்கி, என்னைத் தனது மாணவ மணிகளிற சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர் எனக் குறிப்பிட்டமை எனக்குப் பெரும் உற்சாகத்தையும் பெருமையையும் தருகிறது. அவருக்கு எனது மனப்பூர்வமான நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலை எழுதுவதற்கு உசாத்துணை நூல்களாக எடுத்தாண்ட நூல்களின் பெயர்களை இறுதியிற் குறிப்பிட்டுள்ளேன். அந்நூல்களின் ஆசிரியர்கள் ஆங்காங்கே அமைவாக விளக்கிய தத்துவங்களை அவரவர்

மொழிநடையிலேயே இந்நூலில் தந்துள்ளேன். அந்நூல் ஆசிரியர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

எமது சமயத்தின் அருமை பெருமை வாய்ந்த கோட்பாடுகளையும், சமயஞ்சார் கருத்துக்களையும் எல்லோரும் எளிதாக உணரும் பொருட்டு, எளிய நடையில் இந்நூலை எழுதியுள்ளேன். இந்நூல் வெளிவருவதற்கு உறுதுணையாக இருந்து ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளித்தவர் எனது கணவர்.

இதனை எழுதும் பொழுது என்முயற்சியைப் பாராட்டிய அன்பர்கள், நண்பர்கள், ஊக்கமளித்த பாடசாலை அதிபர்கள், பாடத்துறை ஆசிரியர்கள், எல்லோருக்கும் பணிவன்போடு நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சுபம்

19/7 பேராதனை வீதி,
கண்டி.

திருமதி ஞானம் ஞானசேகரஐயர்.
20.11.1999

உள்ளடக்கம்

பாகம் - 1

1. இந்து மதம் என்ன சொல்கிறது? 09
2. திருக்கோயில் 12
3. திருக்கோயில் வழிபாடு 20
4. திருவுருவ வழிபாடு 25
5. பரிவாரத் தெய்வங்கள் 47
6. திருக்கோயிற் பூசை 63
- நித்திய, நைமித்திய, காமிகபூசை
7. அபிடேகம் 71
அக்கினி காரியம் 74
8. பூசைக்குரிய சாதனங்கள் 80
பூசைப்பொருட்கள் 84
- விளக்கம்

பாகம் - 2

1. ஆன்மார்த்த கிரியை 94
- திருமணக்கிரியை
2. அபரக்கிரியைகள் 98
3. விரதம் 105
4. பண்டிகைகள் 115

பாகம் - 03

1. சமய - நடைமுறை விளக்கங்கள் 123
2. பின்னிணைப்பு 138

பாகம் - 1

1.

இந்து மதம் என்ன சொல்கிறது?

மக்கள் நல்லொழுக்க நெறியில் நின்று நன்மை அடைதல் வேண்டும். இதற்குக் கடவுளின் துணை இன்றியமையாதது. எவ்வுயிர்க்குந் துணையாய் நிற்கும் கடவுளை வணங்கி நலமடையவே சமயங்கள் ஏற்பட்டன. இவ்வகையாகக் கூறுமிடத்து மதங்கள் பலவானதேன் என்ற வினா எழலாம். அதாவது இறைவன் அருள்பெற்ற மெய்யறிவுபெற்றோர், தத்தமது நாட்டின் கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம், வழக்கம், விருப்பங்களுக்கேற்றபடி மதங்களை ஏற்படுத்தினரே அன்றி, ஒவ்வொருவரும் தத்தமது மதம் உயர்ந்ததெனப் பெருமைப்படுவதற்காக ஏற்படுத்தினர் அல்லர். ஒரே கடவுள்தான் எல்லா மதங்களிலும் விளங்குகிறார். பிறமதங்களை இகழ்வது, கடவுளை இகழ்வதற்குச் சமமானதாகும். பிறமதங்களை மதிப்பதும், அவற்றின் நல்ல கருத்துக்களைப் பாராட்டுவதும் தமது மதத்தை உயர்த்துவதாகும். இதை மறத்தலாகாது. மதங்கள், மனிதன் இறைவனை நோக்கிச் செல்ல உதவுகின்றன. மதங்களுக்கிடையில் வழிபாடுகளில், சடங்குகளில், வேற்றுமையிருக்கலாம். ஆனால் மதங்கள் அனைத்தினதும் சாராம்சம் ஒன்றே. உண்மை பலவிதங்களில் விளக்கப்படலாம். அவ்விளக்கம் உண்மைக்குப் புறம்பானதாக இருக்கக் கூடாது.

மதங்கள் எல்லாம் கடவுளை அடையும் வழிகள் என்றால் குறிப்பிட்ட ஒரு மதத்தின் சொல்லப்படும் நெறிமுறைகளை மட்டும் ஏன் நாம் பின்பற்றல் வேண்டும் என்ற வினா எழலாம். ஒருவன் தாய் தந்தையரைப் பின்பற்றும்போதுதான் நன்மை அடையமுடியும். அதுவே முறை அல்லது நியதி. நாம் ஒரு வழியிற் சென்றால்தான் குறிப்பிட்ட ஊரை அடையலாம். அது போல, ஒரு சமயத்தின் நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றும்போதுதான் நன்மையடைய முடியும். மகான்களும் பெரியோர்களும் இப்படித்தான் வாழ்ந்தார்கள். சமயம் என்பது வாழ்ந்து காட்டப்படவேண்டியது. எமது உடலை வளர்ப்பது உணவு, உயிரை வளர்ப்பது சமயம். மக்களின் நிம்மதி குலைவதற்குக் காரணம் நல்லொழுக்க நெறிகளைத் தரும் சமய வாழ்க்கையைக் கைவிட்டமையே. மக்கள் அமைதியான வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு சமயம் இன்றியமையாதது.

வாழ்க்கைக்குச் சமய நம்பிக்கை ஒரு பற்றுக்கோடாக அமைகிறது. மக்கள் தம் வாழ்வில் நன்மை ஏற்படினும், தீமை ஏற்படினும் யாவும் இறைவன் செயல், அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது எனக்கூறி அமைதி அடைகின்றனர். இதனையே மணிவாசகப் பெருமான் 'நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய் நானோ, இதற்கு நாயகமே' என்று கூறுகின்றார். சமய நெறியானது மனிதனின் விலங்குப் பண்பினை நீக்கி, மனிதத் தன்மையை வளர்த்துத் தெய்வத் தன்மையை ஏற்படுத்துவதாகும். எமது சமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவம் அன்பு நெறியே. இதனையே திருமுல்லை 'அன்பே சிவம்' என்று கூறியுள்ளார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

“அன்பும் சிவமுமிரண் டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்
அன்பே சிவமா யமர்ந்திருந் தாரே”

திருச்சிற்றம்பலம்

எங்கள் சமய நெறி அன்பின் வடிவமாக இறைவனைக் காண்கிறது, அன்பின் வழியாக இறைவனைக் காட்டுகிறது. இந்த அன்பை வளர்ப்பதற்காக வாழ்க்கையை இல்லறம் - துறவறம் என்ற இரு நிலைகளில் வைத்து நெறிப்படுத்துகிறது. ஒவ்வொரு நிலையிலும் செய்யப்படவேண்டிய நெறிகளை வகுத்துக் கூறி, அவற்றை அவ்வவ் வேளைகளிற் செய்யத்தவறினாற் கிடைக்கும் பலன்களையும் வலியுறுத்தியுள்ளது. இந்து சமயி ஒவ்வொருவரும் வேதங்களின் அந்தமான உபநிடதத்திற் கூறியுள்ளபடி நான்கு நிலைகளில் நின்று அவற்றிற்குரிய ஒழுக்க நன்னெறிகளைக் கடைப்பிடித்து வாழ்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் வாழும்படித்து, உரிய குறிக்கோளான ஆன்ம ஈடேற்றத்தை எய்த முடியுமெனவும் எமது சமயம் அழுத்திக் கூறியுள்ளது.

முதலாவது நிலை பிரமச்சரியம் (மாணவப்பருவம்). இப்பருவத்தில் இல்லற வாழ்க்கைக்குப் பயன்பிக்கதான கல்வியைக் கற்றல் வேண்டும். இரண்டாவது நிலை கிருகஸ்தம் (இல்லறநிலை). இதில் தான்பெற்ற கல்வியின் துணையுடன் இல்லற வாழ்வினை அறப்பண்புடன் நடாத்துதல் வேண்டும். மூன்றாவது நிலை, வானப்பிரஸ்தம் (ஆரணியம்). இந்நிலையிற் பொறுப்புகள் யாவற்றையும் தம் பிள்ளைகளுக்கு அளித்துவிட்டு, பற்றற்று கடமைகளை ஆற்றுதல் வேண்டும். தாமரை இலை எங்ஙனம் தண்ணீரில் இருந்துகொண்டு அதனுடன் சேராமல் இருக்குமோ அதேபோன்று உலகியலில் வாழ்ந்து கொண்டு அதனுள் சேர்ந்துவிடாமல் வாழ்தல் வேண்டும். ஞான நூல்களைக் கற்பதோடு தியானம், ஜெபம் முதலியவற்றை அன்றாட வாழ்க்கையிற் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும். இவ்வாறு இருக்குமிடத்து

உள்ளம் பற்றற்ற நிலைக்குப் பக்குவமடைந்து, நான்காவது நிலையான சந்நியாசம் (துறவு) என்கிற நிலைக்கு ஆயத்தமாகின்றது. இந்நிலையிற் புனித யாத்திரை மேற்கொண்டு எமது பாரத்தை இறைவன் பாதத்தில் அர்ப்பணித்து யாவும் இறைவன் செயல் எனச் செயற்படுமிடத்து, இந்து சமயி ஒருவரின் குறிக்கோளான ஆன்ம ஈடேற்றம் பெறவாய்ப்புண்டாகும். எமது வாழ்க்கையிற் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய இந்த நான்கு நிலைகளுள் ஒரு மரத்தில் அரும்பு தோன்றி, மலராகி, காயாகி, கனியாவதற்குரிய நிலைகளை நிகர்க்கின்றன. எனவே சமய நெறியுடனான வாழ்வினை வாழுமிடத்து எமது பிறவிகளின் தொடர்களிலிருந்து விடுபட ஏதுவாகின்றதெனலாம்.

சமய நெறியுடனான வாழ்க்கையைத்தான் எமது மகான்களும் பெரியோர்களும் வாழ்ந்துள்ளார்கள். அவர்கள் இன்று எம்முடன் இல்லாவிட்டாலும் அவர்கள் வாழ்ந்த வாழ்வியல் எம்மை நெறிப்படுத்து கின்றது. அவர்கள் யாவரும் உலகியலுள் வாழ்ந்தாலும் அதனுள் மூழ்கிவிடாமல் ஆன்மீக வாழ்வைத் துய்த்துள்ளார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

மானிடராய்ப் பிறந்தவர்கள் உடலாலும், அறிவாலும், மனதாலும் கிடைக்கும் சக்திகளை ஒன்றுபடுத்தி அவற்றை ஓர் ஆன்மீக சக்தியாக உருவாக்கவேண்டும். அதுவே தெய்வீக அன்பாக மாறிவிடுகிறது. ஆன்மாக்கள் (உயிர்கள்) சரீரத்திலிருந்து விடுதலையடையும்போது, அவை மீண்டும் ஒரு சரீரத்தையடைந்து உயரிய ஆன்மீக சக்தியாக மாற வழிவகுக்க வேண்டும். இதுவே மானிட வாழ்க்கையின் இலட்சியம். RELIGION என்ற வார்த்தைக்கு இறைவனோடு மீண்டும் கலத்தல் என்பது பொருள். LIGION என்றால் LINK அல்லது ஒன்றுசேர்தல். RE-LIGION என்பது மீண்டும் ஒன்று சேர்தல் என்பதையே குறிக்கும்.

கொள்கையிலும் கோட்பாடுகளிலும் சமயம் அடங்கிவிடாது. நீ எந்தக் கொள்கையில் நம்பிக்கை வைக்கிறாய் என்பது முக்கியமானதன்று. உன்னுடைய அநுபவம்தான் முக்கியமானது. தூய உணர்வு படைத்தவர்கள் பாக்கியவான்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் இதே வாழ்க்கையிற் கடவுளின் அருளைப் பெற்றவர்கள்.

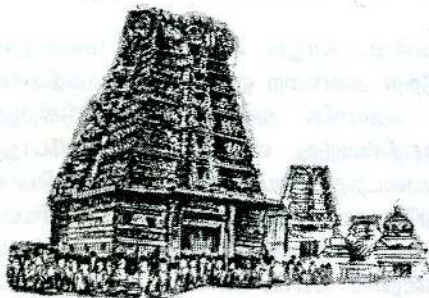
கண்ணப்ப நாயனார் திருக்கோயில் வழிபாடு செய்தாரா? சிவபெருமானை வழிபட்டாரா? சிவபுராணம் படித்தாரா? அல்லது மற்றவர்கள் சொல்லத்தான் கேட்டாரா? ஒன்றுமில்லையே. பிறப்போ வேடுவககுலம் தொழிலோ வேட்டையாடுதல். முதன்முறையாக வேட்டையாடக் காட்டிற்குச் சென்றபோது அங்கு சிவலிங்கத்தைப் பார்க்கின்றார். பார்த்த மாத்திரத்தில் எல்லாவற்றையும் மறக்கின்றார். தன் வாழ்க்கையையே சிவனுக்கு அர்ப்பணித்து விடுகின்றார். சிவவடிவம், சிவசின்னம் கண்ணப்பருடைய உள்ளத்திற் பெரிய மாறுதலை உண்டு

பண்ணியது. ஆறு நாட்களிலே ஞானம் பெற்று பரமுக்தியடைந்தார். கண்ணப்பரை, சேக்கிழார் பெருமான் பெரிய புராணம் வாயிலாக “முன்பு செய்தவத்தின் ஈட்டம் முடிவிலா இன்பம்” எனப் போற்றியுள்ளார். கண்ணப்பர் இப்பிறப்பில் ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஆனால், கிடைத்ததோ பரமுக்தி. இதனையே மகான்கள் ‘தானமும் தர்மமும் தன்செயலும் நிழல்போல் தொடரும்’ எனக் கூறியுள்ளனர். ஒவ்வொருவரின் நிலைக்கும் அவர்கள்தான் பொறுப்பானவர்கள்.

எனவே வாழ்க்கை வேறு, சமயம் வேறு என்று கருதுதல் தவறு. வாழ்க்கையோடு இயைந்ததுதான் சமயம். அதுமட்டுமன்றி வாழ்க்கையை வழிப்படுத்துவதும் சமயம்தான் என்பதை நம் பெரியோர்கள் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள்; வாழ்ந்தும் காட்டியுள்ளார்கள்.

* * * * *

2.1 திருக்கோயில்

இறைவனை வழிபடு தற்கு உரிய இடம் திருக்கோயிலாகும். மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து, ஒருமுகப்பட்டு இறைவழி பாட்டினை ஆற்றுவதற்குத் திருக்கோயில் சிறந்த இடமாகும்.

யாவற்றையும் கடந்து நிற்கும் இறைவன், தன்னை வழிபடுவோர்க்கு அருட்காட்சியைக் கொடுக்கும் பொருட்டு சிறப்பாக எழுந்தருளி இருக்கும் இடம் திருக்கோயிலாகும். ஆன்மாக்கள் தமது மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தி இறைவனிடம் லயப்படுகின்றமையால் திருக்கோயில், ‘ஆலயம்’ என்றும் பெயர் பெறும்.

பசுவின் உடம்பெங்கும் பரந்தோடும் குருதி, பக்குவமடைந்து பாலாக அதன் மடியில் அமைவது போல, அறிவுள்ளனவும் அறிவில்லாதனவுமாகிய எல்லாப் பொருட்களிலும் வேறறக் கலந்து ஒன்றாயும், வேறாயும், உடனாயும் இருக்கும் இறைவன், உயிர்களின் ஆன்ம ஈடேற்றம் கருதி, திருமேனிகளை இடமாகக் கொண்டு திருக்கோயில்களிலே வீற்றிருந்து அருள்புரிவார்.

வரலாற்றுரீதியாக நோக்குமிடத்து ஞானியர், அடியார்கள், பக்தர்கள் உள்ளம் உருகி ஆற்றிய வழிபாடுகளும் பூசைகளும்

ஆராதனைகளும் புரிந்த இடங்கள் திருக்கோயில்கள் ஆகும். அடியார்கள் பிரார்த்தனைகள் புரிந்த தலங்களுக்கு ஒரு சக்தியுண்டு. அவ்விடம் இறைசக்தி பொருந்தியமையினால் இறைவழிபாட்டிற்கு உகந்த இடமாக அமையும். ஆலயமொன்றினையே மக்கள் தாம் வாழும் இடங்களில் முதலில் நிறுவுவர். எந்த ஊரை எடுத்து நோக்கினாலும் அதன் மத்தியில் ஆலயமும் அதனைச் சூழ்ந்து மக்கள் வாழும் குடிமனைகளும் காணப்படும். இதனாலேதான், “கோயிலில்லா ஊர் அடவி காதே” என்றும் வேண்டாம்” என்றும், “கோயிலில்லாத ஊர் அடவி காதே” என்றும் கூறப்படுகின்றது. கோயில்கள் சமூக வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்துவதோடு, இசை, நடனம் போன்ற நுண்கலைகள் வளர்ச்சி பெறுதற்கும் நிலைக்களனாய் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் பாடிய நாயன்மார் திருக்கோயில்களில் வழிபாடாற்றினர். அவர்கள் ஊர் ஊராகச் சென்று தலங்களைத் தரிசித்ததுடன் இறைவனின் அருமை பெருமைகளையும், தலச்சிறப்புகளையும் தேவாரங்கள் வாயிலாகக் கூறியுள்ளனர்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் திருமண வைபவம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த வேளையில், இறைவன் அவரை உலக வழியிற் செல்லவிடாது அருள் வழியில் நெறிப்படுத்துவதற்காக, முதிர்ந்த வேதியர் வடிவம் கொண்டு அவரைத் தடுத்து ஆட்கொண்டார். அப்பொழுது சுந்தரர் வேதியரைப் பார்த்து, “நீர் யார்? உமது ஊர் யாது?..” என வினவினார். அதற்கு வேதியர் சுந்தரரையும், திருமணவைபவத்திற் கலந்து கொண்டிருந்தவர்களையும் நோக்கி, “என்னுடன் வாருங்கள் நான் இருக்கும் இடத்தைக் காட்டுகிறேன்” எனக் கூறி எல்லோரையும் ‘திருவெண்ணைய் நல்லூர்’ என்னும் தலத்திற்கு அழைத்துச் சென்று, திருக்கோயிலுக்குள் மறைந்தார். இறைவன், சிறப்பாக வீற்றிருந்து அடியார்க்கு அருள்புரியும் இடம் ஆலயமென்பதனை, சுந்தரரைத் தடுத்தாட்கொண்ட நிகழ்ச்சி எடுத்துக்காட்டுகிறது.

எமது சமயத்தின் அன்பு இலக்கியமாகத் திகழும் பெரிய புராணமும் அறிவு இலக்கியமாகப் போற்றப்படும் கந்தபுராணமும் இறைவனால் அடியெடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டு இறைசந்நிதானத்திற் பாடப்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தகைய சிறப்புடையந்த திருக்கோயிலின் மறுபெயர்களாகத் திகழ்பவை தேவக்கிருகம், தேவாகாரம், தேவாயதனம், தேவாலயம், தேவகுலம், தேவபவனம், தேவஸ்தானம், சேஷத் திரம் போன்றவையாகும்.

திருக்கோயிலை அமைப்பவரான சிற்பியின் வரலாறு சிறப்புமிக்கது. படைத்தல் தொழிலை ஆற்றுபவரான பிரமாவின் நான்கு முகங்களிலிருந்தும், முறையே விஸ்வகர்மா, மயன், துவஷ்டா, மனு

ஆகிய நால்வர் தோற்றினர். இந்நால்வரது புத்திரர்கள் ஸ்தபதி, சூத்திரஹிராகி, வர்த்தகி, தஷ்கன் ஆவர். இவர்கள் பூவுலகில் சிற்பத் தொழிலாற்றும் நால்வகைப் பிரிவினருக்கும் மூல புருஷர்களாய் விளங்குபவர்கள்.

உயர்நிலை வகிக்கும் ஸ்தபதி கட்டடக்கலையில் தேர்ச்சி பெற்றவன்; சாத்திரங்களில் வல்லவன்; வேத அறிவு பெற்றவன்; இவன் ஆச்சாரியராக விளங்குவதுடன் குறிப்பிட்ட கிரியைகளை ஆற்றும் ஆற்றலும் பொருந்தியவன்.

சூத்திரஹிராகி எனப்படுவான், வர்த்தகி தஷ்கன் ஆகிய இருவருக்கும் குருவாக விளங்குபவன். அத்துடன் வேத சாத்திரங்களின் அறிவைப் பெற்றதுடன் ரேகா ஞானம் வாய்ந்தவனாகவும் காணப்படுவான்.

வர்த்தகி, தஷ்கனுக்கு குருவாக இருப்பதுடன் வேத அறிவு மிக்கவனாகவும் சித்திரக்கலையில் தேர்ச்சிபெற்றவனாகவும் இருப்பான்.

தஷ்கன் தச்சுத் தொழிலில் நிபுணத்துவம் பொருந்தியவனாகக் காணப்படுவான்.

இந்நால்வகையினரின் கூட்டு முயற்சியினால்தான் ஆலயங்கள் பிரமாண்டமான முறையில் நிர்மாணிக்கப்படுகின்றன.

திருக்கோயில்களைக் கட்டிட அமைப்பைக் கொண்டு மூன்று பிரிவுகளாக வகுக்கலாம். முதலாவது 'நாகரம்'. இவ்வகையில் அமைந்த ஆலயங்கள் கட்டிட அமைப்பில், அடியிலிருந்து உச்சிவரை நாற்சதுரமாக இருக்கும். இவ்வமைப்பிலான ஆலயங்கள் வட இந்தியாவில் உள்ளன.

நில அமைப்பிலும், விமான அமைப்பிலும், கட்டிடத்தைப் பொறுத்தளவிலும் வட்ட வடிவமாக அமைவை 'வேசரம்' எனப்படும். இவற்றுட் சில அரை வட்டமாகவும் காணப்படும்.

மூன்றாவது வகை 'திராவிடப் பாணியாகும். தென்னாடுமுதல் கன்னியா குமரிவரை காணப்படுவது. திராவிடக் கட்டிடச் சிற்பமுறையே. தமிழர்களும், சாளுக்கியர்களும் இவ்வகையான கோயில்களை எழுப்பியுள்ளார்கள். தென்னிந்தியாவிற்கு காணப்படும் ஆலயங்கள் யாவும் இப்பிரிவைச் சார்ந்தவை. பல்லவர்கள், சோழர்கள், பாண்டியர்கள், விஜயநகர மன்னர்கள் ஆலயங்களை அமைப்பதற்கு சிறப்பாகத் தொண்டாற்றியுள்ளனர்.

திருக்கோயில்களின் பெயர்கள் விமானங்களின் அமைப்பைக் கொண்டு அமையும். இவை கரக்கோயில், ஞாழற்கோயில், கொகுடிக்கோயில், இளங்கோயில், மணிக்கோயில், ஆலக்கோயிலாகும். இவ்வறுவகைக் கோயில்களின் பெயர்கள் தேவாரத் திருப்பதிகங்களிலே காணப்படுகின்றன.

இறை சந்நிதானங்களுக்கமைய ஆலயங்கள் மூன்று வகைப்படும். இறைவனுக்குரிய சந்நிதானம் மட்டும் நிர்மாணிக்கப்

பட்டிருக்கும் ஆலயம் 'கேவலாலயம்' எனப்படும். 'மிச்சராலயத்'தில் இறைவனுக்கும் தேவிக்குமான சந்நிதானங்கள் காணப்படும். இறைவன் இறைவி இருவருக்கும் பரிவாரத் தெய்வங்களுடன் அமையப்பெறும் ஆலயம் 'சங்கீர்ணாலயம்' எனப்படும். இவ்வமைப்பிலான ஆலயங்கள் தென்னாட்டிலும் இலங்கையிலும் காணப்படுகின்றன.

மனிதனுக்கு ஆன்மீக அறிவை ஊட்டி வளர்ப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்கள் அறிவு, இச்சை, செயல் ஆகிய முன்றினையும் நிறைவு செய்வன. அவை முறையே ஆலய அமைப்பு முறை, ஆராதனை முறை, தரிசனமுறை எனப்படும்.

ஆலய அமைப்பு முறை:-

ஆலய அமைப்பின் பகுதிகளான மண்டபங்கள், பிராகாரங்கள், சிற்பங்கள், ஓவியங்கள், முதலியனவும் அங்குள்ள விக்ரிகரங்கள், அவற்றிற்குரிய இடங்கள், யந்திரங்கள், இவையாவும் இம்முறையைச் சார்ந்தவையாகும். இது எமக்கு நேரடியாகத் தெரியும் அறிகுறிப் பொருள். இவற்றைப் பார்ப்பதன்மூலம் சாதாரண மக்கள் சமய அறிவினைப் பெற வாய்ப்பு உண்டாகிறது.

ஆராதனை முறை:-

சிவாச்சாரியாரினால் ஆலயங்களில் ஆற்றப்படும் பூசைகள் கிரியைகள் யாவும் இம்முறையைச் சார்ந்தனவாகும். இதன் மூலம் அடியார்களின் உள்ளம் பண்படுத்தப்படுவதோடு மனப்பக்குவமும் பெறுகின்றது. இதனை அருள் நெறிப் பொருள் என வழங்குவர்.

தரிசன முறை:-

ஆலயத்தில் அடியார்கள் சென்று வழிபடும் முறை தரிசனமுறை எனப்படும். அடியார்கள் மன அமைதியையும் சாந்தியையும் ஆன்மீக பக்குவ வளர்ச்சிக்கான முன்னேற்றத்தையும் பெறத் தரிசனமுறை உதவுகின்றது. பாமர மக்கள் அங்கு இடம்பெறும் புராணபடனம், கதாப்பிரசங்கம், பண்ணிசை இவைமூலம் சமயஞ்சார்ந்த விளக்கங்களைப் பெற வாய்ப்புண்டாகிறது. இது அடியார்களுக்கு நேரடியாகக் கிடைக்கும் அநுபவம் ஆகும்.

மேற்கூறப்பட்டவையிலே இருந்து ஆலயமானது வழிபாட்டுக்கு மட்டுமன்றி எமது அறிவு விருத்திக்கும் துணைபுரிகிறது என்பதனை அறிந்துகொள்ளலாம்.

* * * * *

2.2 ஆலய அமைப்பின் விளக்கம்:-

ஆலயங்கள் எங்ஙனம் அமைக்கப்படவேண்டும் என்ற விதிமுறைகளைக் கூறுவன ஆகமநூல்கள். இவை 28 ஆகும். இறைவனால் இவை அருளப்பட்டவை. ஆகம முறைகளில் அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்கள் மனிதன் ஒருவன் தரையிலே நேராகப் படுத்திருப்பது போன்ற அமைப்பிலே காணப்படும். ஆலய அமைப்பின் பிரதானபகுதி கருப்பக்கிருகம். இது கருவறை என்றும் குறிப்பிடப்படும். இதன் மேற்பகுதி தூபி எனப்படும். கருவறையில் எழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்தியின் பெயரிலேயே ஆலயத்தின் பெயரும் வழங்கப்பெறும். 'எண்சாண் உடம்பிற்குச் சிரசே பிரதானம்.' அது போல ஆலயத்தின் மூலமூர்த்தி வீற்றிருக்கும் கருப்பக்கிருகம் பிரதானமானது. இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் மூலமூர்த்தி கருங்கல்லினாற் செதுக்கப்பட்டு ஆவாகனம் (எழுந்தருளி) செய்யப்பட்டிருக்கும். கருங்கல்லில் எழும் ஒலியைக் கொண்டு திருவுருவங்களைச் செதுக்குவதற்கான கற்களைத் தெரிவு செய்வர். ஒளியை ஈர்க்கும் மகிமையும் கருங்கல்லுக்கு உண்டு. இதன் காரணமாக ஆலயங்கள் சூரியன் உதிக்கும் கிழக்குத் திசையினை நோக்கி நிர்மாணிக்கப்படுகின்றன.

ஆலயங்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவுருவங்களின் உயிர் நாடியாகத் திகழ்பவை அவற்றின் அடியில் வைக்கப்பட்டுள்ள யந்திரங்களாகும். இவை அருட்சக்தி பொருந்தியவை. இவற்றின்மேல் ஆவாகனம் செய்யப்பட்டிருக்கும் திருவுருவங்கள் (விக்கிரகங்கள்) மக்களின் மனதை ஈர்ப்பதற்காகவும் ஒருமுகப்படுத்துவதற்காகவும் உதவுவன. ஆன்மார்த்த பூசை ஆற்றும் மகான்கள் விக்கிரகமின்றி யந்திரத்திற்கு மட்டும் பூசை செய்வர்.

பிரதிட்டை செய்யப்படும் மூர்த்தியின் அடியில் வைக்கப்படும் யந்திரம் ஆவாகனம் செய்வதற்கு முன்னர் வெறும் உலோகத்துண்டாய் - சடப்பொருளாய் இருக்கும். இது பிரதிட்டை செய்யப்பட்டதும் மூர்த்திக்குரிய மந்திரம் பொறிக்கப்பட்டு ஆச்சாரியாரினால் பூசைவழிபாடு செய்யப்படும். அவ்வாறு பூசை வழிபாடு ஆற்றுமிடத்து, மந்திர உச்சாடனத்தாலும் தூபதீப முத்திரை பாவனைகளாலும் உரிய கிரியைகளாலும் சிறிது சிறிதாக அந்த யந்திரம் அருட்சக்தி பெற்றுவுரும். இதனை 'சித்திபிரகாச ஆவாகனம்' என்பர். பின்னர் விக்கிரகத்தின் கீழ் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டதும் இந்த யந்திரம் இறைவனது அருட்சக்தியாக, கோடி சூரியப் பிரகாசத்துடன் அநுக்கிரக சக்தியை நாற்புறமும் இடைவிடாது பொழிந்துகொண்டே இருக்கும். தொடர்ந்து ஆலயங்களில் இடம்பெறும் நித்திய, விசேட (நைமித்திக) ஆராதனைகளால் இது அருளாற்றலைப் பெற்றுக்கொண்டே இருக்கும். ஆராதனை இல்லாத யந்திரங்கள் நாளாவட்டத்தில் அருட்சக்தியை

இழந்து விடும். இதனால் மூர்த்தியின் கீர்த்தி இறங்கிவிடும் என்பது தெளிவாகும்.

ஆலயத்தில் கருப்பக்கிருகத்திற்கு அடுத்ததாக அமைந்திருப்பது அர்த்த மண்டபமாகும். இது எமது கழுத்துப்பகுதியைக் குறிப்பது. இம்மண்டபத்தில் நின்றுதான் ஆச்சாரியார் திருவுருவத்திற்குப் பூசைகள் ஆராதனைகள் ஆற்றுவார். இவ்வாறு பூசைகள் ஆராதனைகள் நடைபெறாத ஆலயங்களில் மூர்த்தியின் அருட்சக்தி குறைந்துவிடும். இதனாலேதான் கோயிலைப் பூட்டி வைக்கக்கூடாது எனக் கூறுவர்.

அர்த்தமண்டபத்திற்கு அடுத்ததாக உள்ளபகுதி மகாமண்டபம். இங்கே ஐம்பொன்னாலான உற்சவ மூர்த்திகள் எழுந்தருளியிருக்கும். உற்சவ காலங்களில் இம்மூர்த்திகள் திருவுலா வரும். ஆலய உற்சவங்கள் நடைபெறுவதால் ஊர் சிறப்புறும். மக்களும் நன்னெறிகளுடன் வாழ்க்கையை வாழ்வார். இப்பகுதி எமது மார்புப் பகுதியினைக் குறிப்பது.

பூசைக் காலங்களில் தூபமிடல், திருவிளக்கேற்றல், திருமுறையோதல் முதலான தொண்டுகளையும் வழிபாடுகளையும் அடியார்கள் இங்கு நின்றுசெய்வார்கள். இம்மண்டபத்திற்கு தெற்குப் புறத்தில் ஒரு வாயிலுண்டு.

நான்காவதாகத் திகழ்வது நிருத்த மண்டபம். இது எமது வயிற்றுப் பகுதியைக் குறிப்பது. நிருத்தம் என்பதன் பொருள் செயற்பாடு. இம்மண்டபத்திலே அக்கினி வளர்ப்பதற்கான ஓம குண்டம் அமைந்திருக்கும். அக்கினி காரியங்கள், இங்கே நிகழ்த்தப்படும். இந்த மண்டபம் திறந்த மண்டபமாக இருக்கும்.

மேற்கூறிய நான்கு மண்டபங்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து காணப்படும். இத்தொகுதியைச் சுற்றி நாற்புறமும் பரிவாரத் தெய்வங்களுக்கான சிறிய தனிக் கோயில்களும், அவற்றையடுத்துச் சுற்றுப்புற மதில்களும் இருக்கும். சிறிய கோயில்களிற் பரிவாரத் தெய்வங்களுக்குரிய தனிக்கோயில்கள் இருப்பதில்லை. இம்மதில்களுக்கும், மண்டபத்தொகுதியிற்கும் இடையேயுள்ள வெளியிடம் உள் வீதி அல்லது உட்பிராகாரம் எனப்படும். மதிலுக்கு வெளியே இருப்பது வெளிவீதியாகும்.

உட்பிராகாரத்தில் தெற்குப் பக்கத்திலுள்ள கோயிலிலே சமய குரவர் நால்வரின் விக்ரிகங்கள் அமைந்திருக்கும். மேற்குப் பக்கத்தில், பிள்ளையார், சோமாஸ்கந்தர், தண்டாயுதபாணி, பஞ்சலிங்கம், மகாலிங்கம், மகாலக்ஷ்மி, சுப்பிரமணியர் முதலிய மூர்த்திகளுக்கும், வடக்குப் பக்கத்தில் நடேசருக்கும், கிழக்கில் பைரவ மூர்த்திக்கும் கோயில்கள் அமைந்திருக்கும். அடியார்களது வழிபாட்டின் பயனை அருள்பவரான சண்டேஸ்வரர், கருவறையின் வடக்கே தெற்கு நோக்கித் தனிக்கோயிலிலே

எழுந்தருளி இருப்பார். கொடித்தம்பத்திற்கு வடக்கே, நவக்கிரக சந்நிதானம் கருங்கல்லினால் அமைந்திருக்கும்.

கருப்பக்கிருகத்தின் சுவர்களின் வெளிப்புறத்திலே அமைக்கப்பட்ட மாடங்களில் தெற்குப்புறத்தில் நடனமாடும் விநாயகரும், தட்சணாமூர்த்தியும் மேற்கில் இலிங்கோற்பவரும், வடக்கில் பிரம்மாவும் தூர்க்கையும் எழுந்தருளி இருப்பார்.

ஐந்தாவதாக இருப்பது தம்பமண்டபமாகும். இது எமது காற்பகுதியைக் குறிக்கின்றது. இம்மண்டபத்தில் மூலமூர்த்திக்குரிய ஊர்தியும் அடுத்துப் பலிபீடமும் கொடிமரமும் அமைந்திருக்கும்.

கோபுரவாசல் பாதங்களைக்குறிக்கும். ஒரு கோயிலுக்குச் சிறப்பும் அழகும் தருவது கோபுரமாகும். இதனைத் தூலலிங்கம் எனவும் வழங்குவர். வெகுதூரத்திலிருந்து வருபவர்கள் இதனைக் கண்டவுடன் பக்தியுணர்ச்சி பெறுவர். கோபுரத்தில் அடிவைத்ததும் எம்முடன் இறையருள் சேர்ந்து விடுகிறது. 'கோபுர தரிசனம் கோடிபண்ணியம்' என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. உலகிலுள்ள எல்லாச் சக்திகளையும்விட இறைசக்தியே உயர்ந்தது என்பதை உயர்ந்து நிற்கும் கோபுரம் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

கோபுர வாயிலின் பக்கத்தில் மணிக்கூட்டுக் கோபுரம் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இங்கே இருக்கும் மணி கண்டாமணி எனப்படும். தேவர்களைக் கூவியழைப்பதற்கும் அரக்கர்களை விரட்டுவதற்கும் பூசைக்கு ஆயத்தம் என்பதைக் குறிக்கவும் கண்டாமணி அடிக்கப்படுகிறது.

ஆலய அமைப்பினைத் திருமூலர் திருமந்திரப் பாடல்மூலம் சிறப்பாகப் பாடியுள்ளார்.

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தாருக்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்துங் காள மணிவிளக்கே

திருமூலர் - திருமந்திரம்

(உள்ளம் பெருங்கோயில் - நமது மனமே மூலத்தானம் ஊன் உடம்பு ஆலயம்- தசை முதலியவற்றினாலான உடம்பே ஆலயம். வாய் - கோபுரவாசல், தெள்ளத் தெளிந்தாருக்கு நன்கு அறிந்த ஞானிகளுக்கு ஆன்மாவே சிவலிங்கமாகும். கள்ளப் புலன் ஐந்தும் காள மணிவிளக்கே - வஞ்சனையுள்ள ஐம்புலன்களுக்கும் பெரிய ஒளிவிளக்குகளாகும். மெய்ஞ்ஞானிகள் உள்ளத்திலே இறைவனுக்குப்பூசை புரிவர்.)

ஆகமமுறையில் அமைந்த ஓர் ஆலயத்தின் மண்டபங்கள் எங்ஙனம் அமைந்துள்ளன என்பதனை இதுவரை அறிந்தீர்கள். அண்டத்தில் உள்ளது பிண்டத்தில் உண்டு என்பார்கள்.

பிண்டம் என்பது எமது உடல். அண்டம் உலகமாகும்.

ஆலயத்தில் இறைசக்தி வெளிப்படுமிடங்கள் - கோபுரம், விமானம், வாயிற்படி, மண்டபம் மூலலிங்கம், திருவுருவங்கள் என்பனவாம்.

கோயில் வழிபாட்டின் பொழுது நாம் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய நெறிகளாவன கொல்லாமை, புலாலுண்ணாமை, கரவாமை, கள்ளுண்ணாமை, கற்புநிலை, இரக்கம், வாய்மை, பொறை, அடக்கம், தாய், தந்தை குரு முதலியோரை வழிபடுதல் என்பன ஆகும்.

கோயிலுக்குச் சென்றதும் பலிபீடத்தை முதலில் வழிபடுதல் வேண்டும். இதன்மூலம் எமது இச்சைகள் (ஆசைகள்) யாவும் பலி கொடுக்கப்படுகின்றன. உயிர்களது ஆசைகள் யாவற்றையும் ஒடுக்கும் இடமாய் இது விளங்குகின்றமையினால் இதனைப் பத்திரலிங்கம் எனவும் வழங்குவர்.

கொடிமரம் நேராக நிமிர்ந்து நிற்பதன் பொருள் நாமும் ஆலயத்துள் சென்றதும் மனத்தை ஒருமுகமாக நிலைநிறுத்தவேண்டும் என்பதே.

ஆலயத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும், விக்கிரகங்களுக்குப் பின்புறமாக அமைந்திருக்கும் திருவாசி பிரணவத்தைக் குறிக்கும். நாதமாகிய அகரம் சிவத்தையும் விந்துவாகிய உகரம் சக்தியையும், கலையாகிய மகரம் பரம் பொருளைக் குறிக்கும். அகரம், இகரம், மகரம் ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்ததே பிரணவம்.

திருவுருவங்களுக்கு முன்னால் மறைத்து நடுவே இடப்படும் திரைச்சீலை மாயையாகும். திருவருள் என்னும் சக்தியை துணைநாடி அறிவு எனும் கண்கொண்டு பார்ப்பவர்கள் இறைதரிசனப் பேறுபெற்று பேராணந்தப் பெருவாழ்வு எய்துவர்.

திருகோயிலுக்குச் சிறப்பாய் அமையும் அம்சங்கள் நான்கு. இவை மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், தலவிருட்சம் என்பனவாகும். கோயிலமைந்து இருக்கும் இடம் தலம் எனப்படும். அங்கு எழுந்தருளி இருக்கும் இறைவன் மூர்த்தியாகும். தலத்துடன் தொடர்புடைய மரம் விருட்சமாகும், சுற்றியுள்ள நதி, குளம் போன்றவை தீர்த்தமாகும்.

இவ்வத்தியாயத்தில் திருக்கோயில் அமைப்புத் தொடர்பான விளக்கங்களைப் பெற்றீர்கள். அடுத்து, திருக்கோயில் வழிபாட்டின் சிறப்பினைத் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

* * * * *

திருக்கோயில் வழிபாடு

திருக்கோயிலைப்பற்றி அறிந்த நீங்கள் இனி அங்கு நாம் எங்ஙனம் வழிபாடுகளை ஆற்றவேண்டும் என்பதையும், திருக்கோயில் வழிபாட்டு மரபினையும் தெரிந்திருத்தல் அவசியமானதாகும். திருக்கோயில் வழிபாடு என்பது சமய ஒழுக்கத்திற்கு நிறைவுதரும் ஓர் அங்கமாகும். வழிபாடு என்ற சொல் 'தொழுதல்' எனப் பொருள்படும். முன்னோர் காட்டிய வழியைப் பின்பற்றி நடத்தலே வழிபடுதல் எனப்படும்.

3.1 திருக்கோயில் வழிபாட்டின் வரலாற்றுப் பின்னணி:

திருக்கோயில் வழிபாடு ஏற்படுவதற்கு முன்பே, மக்களிடையே இயற்கை வழிபாட்டு முறைகள் இருந்து வந்துள்ளன. வழிபாட்டு வளர்ச்சியின் ஒரு காலகட்டத் திருப்புமுனையே திருக்கோயில் வழிபாடாகும்.

புராதனகால மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு நடத்தினர். இடி, மின்னல், மழை, கடல், நெருப்பு, கொடிய விலங்குகள், மரம் போன்றவை அவர்களுக்கு அச்சத்தை விளைவித்தன. தமது சக்திக்கு மேலான ஒரு சக்தி இயற்கையில் உள்ளது என்பதை நம்பினர். எனவே இயற்கையை மக்கள் கூடிநின்று வழிபட்டனர். ஆரம்பகாலத்தில் மனிதன் தனியாக வழிபடாமல் கூட்டு வழிபாட்டு முறையையே மேற்கொண்டான். இயற்கை வழிபாட்டு நெறியே உலகின் தொன்மையான வழிபாட்டு நெறியாகக் கருதப்படுகிறது. இதன் பிற்பாடு வழிபடும் இடத்தை ஒருமுகப்படுத்த, கற்கள், கருவிகள் போன்றவற்றை நட்டு அவற்றில் இறைசக்தி இருப்பதாக எண்ணி வழிபடத் தொடங்கினான்.

சங்ககாலத் தமிழகத்தில் ஐவகை நிலங்களும் அவற்றிற்குரிய வழிபாட்டு முறைகளும் வழக்கில் இருந்ததை இலக்கியங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. வைதீகம், சமணம், பௌத்தம் போன்ற வட இந்திய சமயங்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு வருமுன்பு தமிழ் மக்களது வாழ்க்கை ஆன்ம ஈடேற்றத்தை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவர்கள் இயற்கையான வாழ்க்கையில் ஈடுபாடு மிகுந்தவர்களாக விளங்கினர். தமிழ்நாட்டிற்குச் சமணர் வந்தபொழுது மக்களிடையே திராவிட வழிபாட்டு முறைகளும் ஆரியர்களின் வைதீக வழிபாட்டு முறைகளும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன.

இயற்கையை வணங்கிய திராவிடர் பின்னர் அவற்றிற்குத் தெய்வீக சக்தியைப் பொருத்தி அவற்றைத் தெய்வங்களாக வணங்கத் தொடங்கினர். ஆரியர் தெய்வங்களை யாகக்கிரியைகள் மூலமும், திராவிடர் பூசைகள் செய்வதன் மூலமும் வழிபாடு ஆற்றினர். பின்னர் திராவிடக் கூறுகளுடன் ஆரியக் கூறுகள் வந்து கலந்து விட்டன. ஆரியர்களின் வருணப்பாகுபாடு திராவிட வழிபாட்டிலும் கலக்கத் தொடங்கியது.

நான்கு வருணங்களைச் சார்ந்தோர் பிராமணர், சத்திரியர் (அரசர்), வைசியர், சூத்திரர் (உடலுழைப்புத்தொழில் புரிபவர்) ஆவர். இவர்கள் படைத்தல் தொழிலை ஆற்றுபவரான பிரம்மாவின் உறுப்புகளிருந்து தோன்றியவர்கள்.

பிரம்மாவின் முகத்தில் இருந்து தோன்றியவர்கள் பிராமணர். இவர்களுடைய கடமை ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல் என்பனவாம்.

தோளிலிருந்து தோன்றியவரான சத்திரியரின் கடமை நாட்டைக் காப்பதும் மக்களுக்கு நல்லாட்சி புரிவதுமாகும்.

பிரம்மாவின் தொடைகளிலிருந்து தோன்றியவர்கள் வைசியர். உணவு உற்பத்தி செய்வது இவர்களுடைய கடமை ஆகும்.

மேற்கூறிய மூவகை வருணத்தவர்களுக்கும் சேவை செய்வதே பிரம்மாவின் கால்களிலிருந்து தோன்றிய சூத்திரர்களின் கடமையாகும்.

எனவே ஒரு சமூக இயக்கத்திற்கு நால் வருணமக்களும் இன்றியமை யாதவர்கள் என்பது இங்கு புலனாகிறது. இவ்வகையான வருணப்பாகுபாடுகள் இருந்தபோதிலும் மக்களிடையே உயர்வு தாழ்வு என்ற வேற்றுமை இருக்கவில்லை. ஓர் உடலின் உறுப்புகளிடையே உயர்வு, தாழ்வு என்ற வேற்றுமை இல்லாதிருப்பதுபோல் வருணப்பிரிவினருக்கிடையேயும் உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் என்ற வேற்றுமைக்கு இடமில்லை.

சம்பந்தர் பிராமணர், சேரமான் பெருமாள் நாயனார் சத்திரியர், திருநாவுக்கரசரோ வைசியர் இவர்களனைவரும் இறைவனின் சந்நிதானத்தில் சரிசமமாகப் போற்றப்பட்டனர்.

ஆரம்ப காலத்தில், கோயில்கள் அழிபாட்டிற்குள்ளாகும் பொருட்களான மண்ணினாலும் மரத்தினாலும் கட்டப்பட்டன. இற்றைக்கு 1300 ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்தியாவில் தமிழ்நாட்டை ஆண்ட பல்லவ மன்னர்கள் முதன்முதலாகக் கோயில்களைக் கல்லாற் கட்டி எழுப்பினார்கள். மாமல்லபுரத்தில் அமைக்கப்பட்ட கடற்கரைக் கோயில், பஞ்ச இரதங்கள் போன்றவை சிறப்புமிக்கவை. தொடர்ந்துவந்த சோழராட்சிக் காலத்தில் இராஜ இராஜ சோழன் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைப் பிரமாண்டமாகக் கட்டினான். கோயில்கள் கட்டடக்கலை,

சிற்பக் கலை, ஓவியக்கலை, முதலியன சிறந்தோங்களும் இசை, நாட்டியம் முதலிய அருங்கலைகள் வளரவும் நிலைக்களனாய் அமைந்தன

3-2 திருக்கோயில் வழிபாட்டின் முக்கியத்துவம்

நாம் இறைவனை வீட்டிலிருந்து வணங்கினால் போதுமே, ஏன் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று வழிபடவேண்டும் என்ற வினா எழலாம். ஆம், திருக்கோயிலுக்குச் சென்று வழிபடத்தான் வேண்டும். இறைவழிபாட்டுக்குரிய வசதிகள் யாவும் திருக்கோயிலில் இருக்கின்றன. எல்லாச் சக்திகளையும்விட இறை சக்திதான் மேலானது, மகத்தானது என்பதனைக் காட்டக் கோபுரங்கள் எழுந்து உயர்ந்து கம்பீரமாக வானளாவி நிற்கின்றன. கோயிலுக்குள் செல்லும்போது அத்து இறைவனின் உறைவிடம் என்ற உணர்வு நமக்குள் ஏற்படுகின்றது. கோயிலிலுள்ள திருவுருவச் சிலைகள் எமக்குப் பக்தியுணர்வினை ஏற்படுத்துகின்றன. புராணக் கதைகளை எடுத்தியம்பும் ஓவியங்கள், சமய வரலாற்றுப் பின்னணியை அறியச் செய்கின்றன. வணங்குவோர் கண்ணுங்கருத்தும் வெளிநிகழ்ச்சிகளில் ஈடுபடாவண்ணம் முப்புறமுஞ் சுவர்கள் எழுந்து நிற்கின்றன. மூலமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும் கருவறை ஒன்றே எம்பார்வையிற் பதியும். அவ்விடத்திற் கடவுளின் அருட்டன்மையைப் புலப்படுத்தக் கூடியவகையில் திருவுருவங்களுக்கு வணக்க வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன. அடியார்கள் இறைபுகழைப் பக்திடன், மனமுருகிப் பாடுவர். மந்திர ஓலியும், மணியொலி நாதமும், கொட்டு முழக்குகளும், மலர்மணமும், நறும்புகைமணமும், திருவிளக்கு வெளிச்சமும், கற்பூர ஓளியும் வழிபடுவோரை பக்திப் பிரவாகத்தில் ஆழ்த்துகின்றன. திருவிழாக்கள் இறைவனின் அருமை பெருமைகளை அறியச் செய்து சமூக இசைவாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்றன.

3.3 திருக்கோயிலுக்குச் செல்லல்

திருக்கோயிலுக்குச் செல்லும்போது உணவு உட்கொள்ள முன்னரே நீராடி, துவைத்து உலர்ந்த ஆடைகளை அணிந்து, இறைவனின் நாமங்களை உச்சரித்தவண்ணம் செல்லுதல் வேண்டும். எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளின் அருளைப் பெறச் செல்லுமிடத்து வெறுங் கையுடன் செல்லாது பூசைப்பொருட்களை எடுத்துச் செல்லுதல் வேண்டும்.

கோயிலை அண்மித்ததும் தூலலிங்கமாகிய கோபுரத்தைத் தரிசித்தல் வேண்டும். கோபுரதரிசனம் செய்யும்பொழுது எம் கண்முள் பரந்துபட்ட வானம் தெரிகிறது. அதுபோல எமது சிந்தனைகள் யாவும்

சேவை செய்யும் உள்ப்பாங்குடன் பரந்ததாக இருக்கவேண்டும்.

கோயிலின் உள்ளே சென்றதும் முதலிற் கொடிமரம், பலிபீடம் ஆகியவற்றையும் மூலமுர்த்திக்கிரிய ஊர்தியையும் வணங்குதல் வேண்டும். பின்னர் கொடிமரத்திற்கு இப்பால் ஆண்கள் அட்டாங்க நமஸ்காரமும் பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் செய்தல் வேண்டும். மூலவிக்கிரகத்திற்கும் ஊர்தியிற்கும் இடையே உள்ள பகுதியில் அடியார்கள் குறுக்கே செல்வதையும் அட்டாங்க, பஞ்சாங்க நமஸ்காரங்கள் செய்வதையும் தவிர்த்தல் வேண்டும்.

அட்டாங்க நமஸ்காரம் - தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, மோவாய், புயங்களிரண்டு என்னும் எட்டு உறுப்புக்களும் நிலத்திலே பொருந்த வணங்குதல்.

பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் - தலை, கையிரண்டு, முழந்தாளிரண்டு ஆகிய ஐந்து உறுப்புகள் நிலத்திலே பொருந்த வணங்குதல்.

திரியாங்க நமஸ்காரம் - சிரசிலே இரண்டு கைகளையும் குவித்து பன்னிரண்டு அங்குலம் உயர்த்தி கைகூப்பி வணங்குதல்.

ஏகாங்க நமஸ்காரம் - சிரசினால் மட்டும் வணங்குதல். இது இருபாலாருக்கும் உரியது.

நாம் இறைவனை வணங்கும்போது மனம், மொழி, மெய் மூன்றும் ஒருமுகப்பட்டு வணங்குதல் அவசியம். (மகாபாரதத்தில் திரௌபதியின் துகிலை துச்சாதனன் களையும் பொழுது அவள் இரு கைகளையும் கூப்பிக் கிருஷ்ண பரமாத்மாவை வணங்காது ஒரு கையினால் மார்பினை மறைத்தபடி கூவி அழைத்தாள். கிருஷ்ணபகவான் அவளது வேண்டுகல்குச் செவிசாய்க்கவில்லை. ஆனால் “என்னை முழுமையாக உனக்கே அர்ப்பணித்துள்ளேன் நீயே கதி”யென இருகைகளையும் கூப்பியழைத்தவுடன் அவளுக்குக் கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் அருள் கிடைத்தது.)

கர்ப்பக்கிரகத்தில் என்ன மூர்த்தம் அமைக்கப்பட்டிருக்குமோ அதற்குரிய ஊர்தி அதாவது வாகனம் பலிபீடத்திற்கு முன்னால் ஆவாகனம் செய்யப்பட்டிருக்கும்.

சிவபெருமான்	-	நந்திதேவர்
பிள்ளையார்	-	பெருச்சாளி
முருகப்பெருமான்	-	மயில்
அம்பாளர்	-	சிங்கம்
விஷ்ணு	-	கருடன்
சனீஸ்வரன்	-	காகம்
வைரவர்	-	நாய்

பலிபீடம், ஊர்தி இரண்டும் கருங்கல்லினாற் செதுக்கப்பட்டிருக்கும். அதனையடுத்து துவாரபாலகரை வணங்கியபின் விநாயகரைத்

தரிசித்தல் வேண்டும். இரண்டு கைகளாலும் நெற்றியிலே குட்டி, வலது காதை இடது கையினாலும் இடது காதை வலது கையினாலும் பிடித்து ஒற்றைபடத் தோப்புக்கரணம் போட்டு வணங்குதல் வேண்டும். விநாயகர் வழிபாட்டிற்குப் பின்னர் மூலவரையும் ஏனைய தெய்வங்களையும் வணங்குதல் வேண்டும்.

இறுதியாகச் சண்டேசுவரர் சந்நிதானம் அடைந்து அவரை வணங்கி நாம் வழிபட்ட பூசையின் பலனை அளிக்கும்படி வேண்டுகல் வேண்டும். சண்டேசுவரர் மூலமூர்த்தியை நோக்கி எப்போதும் தியானத்தில் இருப்பார். அவரது தியானத்துக்கு இடையூறாக நாம் குறுக்கே செல்லாது, சென்ற வழியிலேயே திரும்புதல் வேண்டும்.

ஆச்சாரியரிடம் பிரசாதத்தினை வாங்கியபின்பு சிறிது நேரம் கோயிலில் இறைநாமத்தை உச்சரித்தபடி அமைதியாக இருந்து பின்னரே வீட்டிற்குச் செல்லுதல் வேண்டும்.

3.4 திருக்கோயிலை வலம் வருதல்:-

பிள்ளையார்	- ஒருமுறை
சூரியன்	- இருமுறை
சிவன்	- 3,5,7,9,15,21 முறை
விஷ்ணு- சக்தி	- நான்கு முறை
முருகன்	- மூன்று முறை
ஏனைய கடவுளர்	- மூன்று முறை

3.5 திருக்கோயில் வழிபாட்டினாற் பெறும் பயன்கள்

காலையில் திருவீதியை வலம் வருவதனால் நோய் நீங்கும்.

உச்சிப் பொழுதில் வலம் வருவதனால் விரும்பிய சித்தி கிடைக்கும்.

சாயங்காலத்தில் வலம் செய்வதனாற் சகல பாவநீக்கம் உண்டாகும்.

அர்த்தசாமத்தில் வலம் வருவதனாற் மோட்ச சித்திப் பேறு கிடைக்கும்.

ஆலய தரிசனம் செய்வதற்கு உகந்த காலங்களாவன சோமவாரம், செவ்வாய், அட்டமி, பெளர்ணமி, அமாவாசை, மாதப்பிறப்பு, வருடப்பிறப்பு. பிரதோஷம், சிவராத்திரி, நவராத்திரி, ஏகாதசி, திருவாதிரை ஆகிய தினங்களும் ஏனைய விசேட தினங்களும். இதுவரை திருக்கோயில் வழிபாடு பற்றியும் வழிபாட்டுமுறை எழுந்த மரபு பற்றியும் அறிந்தீர்கள். இனி வரும் தொடரில் ஆலயத்தில் ஆன்மாக்களுக்கு அருள்புரிவதற்காக எழுந்தருளியிருக்கும் திருவுருவங்கள் தொடர்பான விளக்கங்களைப் பெறுவீர்கள்.

* * * * *

4.1 திருவுருவ வழிபாடு.

இறை வழிபாட்டு முறைகள் எளிதாக அமைய வேண்டும். வழிபாட்டிற்குக் குறியீடுகள் அவசியம். இந்நிலையை ஒட்டியே வழிபடும் சாதனங்களும் அமையும். இவ்வாறு எளிதாய் அமைய வழிசெய்வதே திருவுருவவழிபாடாகும். ஆன்மீக உலகில் அகக்கண்கொண்டு காணவேண்டிய இறைவனைக் காட்டும் ஆரம்ப நிலைக் குறியீடாக விளங்குவது ஆலயங்களிலுள்ள திருவுருவங்களும் அவற்றிற்கு ஆற்றப்படும் வழிபாடுகளும்.

யாவற்றையும் கடந்த இறைவனைக் குணங்குறிகளால் வகுக்கும் எல்லைக்குள் வைத்து, புறத்தோற்றம் கொடுத்து, எமது கட்புலனுக்குள் அடங்கச்செய்யும் முயற்சியின் விளைவே திருவுருவ வழிபாட்டுமுறை. உருவமற்ற இறைவன், ஆன்மாக்கள் உய்யவேண்டிக் கருணை மேலீட்டினால் உருக்கொள்கின்றான். இறைவன் பல நிலைகளில் நின்று அருள் புரிகின்றமையினால் உருவங்களும் பல திறத்தனவாகின்றன. விவேகமும் பக்குவமும் உடையவர்களது வழிபாட்டிற்கு உரியது சிவலிங்கத் திருமேனி. சிவலிங்கத் திருமேனியை உணரும் பக்குவம் இல்லாதவர்களது வழிபாட்டிற்குரிய திருவுருவம் கை, கால் முதலிய உறுப்புகளுடன் கூடிய உருவத் திருமேனிகள் என்பது ஞானநூல்வல்ல பெரியோர் கருத்தாகும்.

உலகில் இடம் பெறும் செயல்கள் யாவற்றையும் மூன்று பிரிவுகளுக்குள் அடக்கலாம். இவற்றில் ஒன்று தோற்றுவித்தல் - அடுத்தது தோற்றம் பெற்றதைப் பேணல் அல்லது காத்தல். மூன்றாவது அழித்தல் அல்லது இல்லாமல் செய்தல். இந்த முப்பெரும் நிகழ்ச்சிகள் பரம்பொருளால் நிகழ்வன எனச் சமய தத்துவங்கள் கூறுகின்றன. இவற்றைக் கட்புலனுக்குள் அடக்கும் வண்ணம் சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சிற்பங்கள் சித்திரித்துக் காட்டும் ஒவ்வொரு உருவத்தையும் அவதானித்தால் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய மூன்று நிகழ்ச்சிகளை உணர்த்தும் முறையில் விளங்கக் காணலாம்.

தொன்றுதொட்டே இத்திருவுருவ வழிபாட்டுமுறை நிலவி வருகிறது என்பதனைச் சிந்து வெளிநாகரிகம் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இது ஏறத்தாழ 5000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது. சிவலிங்க வழிபாடு, நந்திவழிபாடு சூரிய வழிபாடு, சக்தி வழிபாடு, விஷ்ணு வழிபாடு போன்ற வழிபாடுகள் இருந்தமையை அகழ்வுப் பொருட்கள் எடுத்து இயம்புகின்றன. சைவத்திற்கு மட்டுமல்லாது வைணவம் முதலிய ஏனைய சமயங்களுக்கும் விக்கிரக வழிபாடு இன்றியமையாததாய் அமைகிறது.

திருவுருவங்கள் இறைவனை நினைவு கூர்ந்து, மனதால் உணர்ந்துகொள்வதற்கும் இறைவனின் அருட்செயல்களை அறிவதற்கும் உதவியாக விளங்குகின்றன.

கணித சாத்திரத்திற் குறியீடுகள் பொருள் அல்ல; அவை உணர்ந்துகின்ற இயற்கை உண்மைகளே பொருளாகும். அதுபோல திருவுருவ வழிபாட்டிலும் திருவுருவம் பொருளன்று; அது குறியீடாக நின்று காட்டும் பேருண்மையே - எண்ணமே பொருள். திருவுருவ வழிபாட்டின் மூலம் இறையநுபுவத்தைப் பெற்று உயர்வடைந்தோர் பலராவர்.

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் பூசலார், சண்டேஸ்வரர், கண்ணப்பர் போன்ற முப்பது அடியார்களும் வைணவ மதத்தைச் சார்ந்த ஆழ்வார்களும் திருவுருவ வழிபாட்டினால் ஆன்ம ஈடேற்றம் அடைந்துள்ளனர். திருவுருவத்தில் இறைவன் எழுந்தருளி இருப்பதால் ஆரம்பம் முதல் நினைந்து நினைந்து, வழிபாடாற்றி வரத் திருவுருவமே பரம்பொருளாகவும் அதன் மேல் திருவுருவத்தைக் காணாது இறைவனையே அங்கு நேருக்கு நேராகக் காணுவதாகவும் அநுபவம் பிறக்கும் என்பது தெளிவு. எண்ணத்திற்கு ஆற்றல் உண்டு என்று கூறுவதற்கு இயைய மனம், பார்வை இரண்டும் ஒரே பொருளில் குவியும்போது அவ்விடத்தில் தெய்வ ஆற்றல் பிறக்கும்.

இதனை அப்பர் பெருமான் திருத்தாண்டகத்தில், “உயிராவனயிருந்து உற்று நோக்கி உள்ளக் கிழியி னுருவெழுதி” எனப் பாடியுள்ளார். (உள்ளக்கிழி - மனமாகிய படம் வரையுஞ் சிலை). சராசரி மனிதர்களான எம்போன்றோர்களுக்குத் திருவுருவ வழிபாடு உரியதாகும்.

ஆலயத்திலுள்ள திருவுருவம் விக் கிரகம், பிம்பம், மூர்த்தி, பேரம், பிரதிமை போன்ற பல்வேறு சொற்களால் சிற்பநூல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. விக் கிரகம் என்ற சொல் “வி” விசேடம என்றும் “கிரகம்” இடம் என்றும் பொருள்படும். அதாவது இறைவன் விசேடமாக விளங்கும் இடம்.

ஆலயங்களிற் கல்லினால் அல்லது உலோகத்தினாற் செய்யப்பட்ட திருவுருவங்கள் இருப்பதைக் காண்கின்றோம். கல்லால் அமைந்த விக் கிரகம் ஆகம முறையில் அமைந்த, அவற்றிற்குரிய கருவறைகளிற் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டு வழிபாடு செய்யப்படும். இத்திருவுருவங்களுக்குத்தான் நித்திய அப்டேகமும் ஆராதனைகளும் நடைபெறும். பஞ்சலோகத்தினால் வார்க்கப்பட்ட திருவுருவங்களுக்கு நாள்தோறும் அப்டேகம் நிகழ்வதில்லை, பூசை ஆராதனைகள் மட்டுமே நடைபெறும்.

திருக்கோயில் திருவுருவ வழிபாடு தனி ஒரு மனிதனுக்கென

உருவாகவில்லை. மக்கள் அனைவருஞ் சென்று வழிபடுவதற்காகத் தோன்றியதாகும். இறைவனை அடியார்கள் தத்தமது விருப்புகளுக்கு அமைய வழிபடலாம். அடியார்கள் வழிபடும் வடிவங்களிலேயே இறைவன் நின்று அருள்புரிவார்.

4.2 இந்து சமயப் பிரிவுகள்

ஆதிசங்கரர், வழிபாட்டு முறைகளை மக்கள் ஆன்ம ஈடுற்றம் பெறும் வகையில் நெறிப்படுத்தியுள்ளார். அடியார்கள் தத்தம் விருப்புகளுக்கமைய எத்தெய்வத்தை வழிபட்டாலும் இறையருள் கிட்டும். வைதீக மரபுக்கு (வேதங்களிற் கூறப்பட்டவைக்கு ஒப்ப) மாறுபடாத வகையில் மதவழிபாடுகள் ஆதிசங்கரரால், ஆறு பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

	முழுமுதற் கடவுள்	வாகனம்
(1) சைவம்	- சிவபெருமான்	- இடபம்
(2) வைணவம்	- விஷ்ணு	- கருடன்
(3) சாக்தம்	- அம்பாள்	- சிங்கம்
(4) கௌமாரம்	- முருகன்	- மயில்
(5) காணபத்தியம்	- பிள்ளையார்	- பெருச்சாளி
(6) செளரம்	- சூரியபகவான்	- ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய தேர்

இந்து சமயப் பிரிவுகள் ஆறாகக் காணப்பட்டாலும் முழுமுதற் கடவுள் சிவபெருமானே. அவருடைய சக்திகளாகவே ஏனைய மதப்பிரிவுகள் உள்ளன. சிவபெருமானின் காத்தல் சக்தியாக விஷ்ணு பகவானும், அம்பாள் - இறைவியாகவும் பிள்ளையார் முருகப் பெருமான் இருவரும் பரம்பொருளின் திருக்குமாரர்களாகவும், சூரியன் சிவபெருமானின் வலது கண்ணின் சுடராகவும், திகழ்கின்றனர். அடியார்கள் விருப்புகளுக்கமைய எம்பெருமான் வடிவ மெய்தி அவர்களுக்கு அருள்புரிவார்.

யாதொரு தெய்வம் கொண்டீர், அத்தெய்வமாகி ஆங்கே மாதொரு பாகனார் தாம் வருவார்.

சிவஞானசித்தியார்

(நாம் எவ்வடிவத்தில் வழிபட்டாலும் உமையை இடது பாகத்தில் கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானே அருள்புரிய வருவார்)

ஆற்றிலிருந்து இருந்து நீர் எடுப்பதற்குக் கையிற் பல பாத்திரங்களை எடுத்துக்கொண்டு நாம் செல்கிறோம். நம்முடைய கையில் எடுக்கும் பாத்திரத்தின் வடிவத்தைத் தண்ணீர் பெறுகிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு பாத்திரத்தின் வடிவத்திலும் இருப்பது தண்ணீர்தான். நம்முடைய மனம் நாம் எடுத்துச் சென்ற பாத்திரங்களுக்கு ஒப்பாகும். பாத்திரத்தின் வடிவத்தில் தண்ணீர் இருப்பது போன்று நமது மனத்தின் பாங்குக்கு

ஏற்பக் கடவுளைக் காண்கிறோம். பாத்திரங்களின் வடிவங்கள் வேறுபட்டிருக்கலாம். ஆனால் அவை எல்லாவற்றிலும் இருக்கும் நீர் ஒன்றுதான். அங்ஙனம் ஒரே கடவுள் மனம் கற்பனை பண்ணும் வடிவங்களில் தென்படுகிறார். ஆலயத்தில் ஏற்றப்படும் தீபங்கள் ஒற்றைப்பட ஏற்றுவதன் காரணம் இறைவன் ஒருவனே என்பதனை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகவே.

நாம் வழிபாடு செய்யும் பொழுது மனம் மொழி மெய் மூன்றும் இணைந்தே செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் ஆற்றுகின்ற வழிபாட்டின் முழுப் பலனையும் பெற முடியும்.

இங்கே சிவாலயமொன்றில் எழுந்தருளி இருக்கும் திருவுருவங்களின் சிறப்புகளை அறியலாம்.

4.3 சிவன்

சிவனுக்கெனச் சிறப்பாகவுள்ள திருமேனிகள் மூன்று. அவை உருவம், அருவம், அருவுருவம்.

அருவும் உருவும் அறிஞர்க் கறிவாம்

உருவும் உடையான் உளன்

(இறைவன் அருவம், உருவம், அருவுருவம் என்னும் திருமேனிகளை உடையனாய் இருப்பதோடு ஞானிகளுக்கு ஞான வடிவமாய் உள்ளானென உமாபதி சிவாச்சாரியார் திருவருட்பயனிற்கூறியுள்ளார்.

உருவத்திருமேனி - எல்லா உறுப்புகளுடனும் எழுந்தருளியிருக்கும் வடிவம். இவை நான்காகும்.

பிரம்மா - படைத்தல்

விஷ்ணு - காத்தல்

உருத்திரன் - அழித்தல்

மகேசுவரன் - மறைத்தல்

அருவத்திருமேனி - இது எமது ஊனக்கண்களுக்குப் புலப்படாது. ஞானியர் நோக்குக்கு மட்டும் எட்டுவது. இவை நான்காகும்.

சிவம் - சோதி வடிவமாக இருப்பவர்

சக்தி - இறைவனின் அருள். அ. து இல்லாவிடிற சக்தி இயக்கமே இல்லை

நாதம்- ஒலி வடிவம்

விந்து- உயிர்

அருவுருவத் திருமேனி

இது கைகால் முதலிய உறுப்புக்கள் இல்லாமையினால் அருவமாகவும், கண்ணாற் பார்க்கும்போதும் கையாற் தொடும்போதும் உணரத்தக்கதினால் உருவமாகவும் இருநிலைகளைக் கொண்டுள்ளது.

இந்த அருவருவத் திருமேனி சிவனுக்கு மட்டும் சிறப்பாயமைந்தது. இதுவே சிவலிங்கம். லிங்கம் என்ற சொல்லின் பொருள் அடையாளம். சிவனைக் குறிக்கும் குறியாக நிறுவப்பட்டதனால் அது சிவலிங்கமாயிற்று. லிங்கம் என்பதில் லிங்- அடங்குதல், கம்- தோன்றுதல் அதாவது உலகின் தோற்ற ஒடுக்கத்தை இது குறிக்கின்றது.

சிவலிங்கத்தில், சிவபெருமான் சதாசிவமூர்த்தி வடிவினராகத் தியானித்து பூசிக்கப்படுவர். இச்சதாசிவத்திலிருந்தே ஈசானம், தத்புருஷம் அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் ஆகிய ஐந்து திருமுகங்களை யுடைய திருவருவங்கள் தோன்றும். இத்திருவருவங்கள் பஞ்சகிருத்தியங்களை ஆற்றுவனவாகும்.

உச்சியில்	இருக்கும்	முகம் -	ஈசானம்
கிழக்கில்	"	" -	தத்புருஷம்
தெற்கில்	"	" -	அகோரம்
மேற்கில்	"	" -	சத்தியோசாதம்
வடக்கே	"	" -	வாமதேவம்

சிவலிங்கத் திருமேனியிற் சிவனும் சக்தியும் அத்துவிதமாய் இரண்டறக் கலந்திருக்கும். இந்நிலையினை உமாபதி சிவாச்சாரியார் திருவருட்பயனிற் கூறியுள்ளார்.

தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத் தரும்சக்தி
பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்.

(இறைவன், சிவாமாந் தன்மையை உயிர்கள் அடையும்படி உதவுகின்ற சக்தியினின்றும் வேறாகாது உள்ளவன்.)

சிவலிங்கத்தின் கீழ்ப்பாகம் அகலமானது பீடம் போன்றது. இதனை ஆவுடையார் என்பர். இது சக்தியைக் குறிப்பது. இதன் வடிவம் அடியில் நாற்கோணமாயும் மேலே எண்கோணமாயும் அமையும். எல்லா அண்டங்களும் சக்தியின் ஆளுகைக்குட்பட்டவை என்பது இதன் கருத்தாகும். இதன் நீண்ட பாகம் கோமுகி எனப்படும். எல்லா உயிர்களுக்கும் சக்தியினால் உபகரிக்கப்படும் திருவருளை இது குறிப்பதாகும்.

சிவலிங்க வடிவத்துள்ளே ஒன்பது திருமேனி வடிவங்கள் அடங்கியுள்ளன என்று திருமந்திரம் கூறுகிறது. அடியினிலே பிரமனும் முடியிலே சிவனுமாக ஒன்பது மூர்த்தங்களும் ஏறு வரிசையில் பீடலிங்க அமைப்பில் இருக்கும்.

சிவபெருமான் சிவலிங்கத்திலே சரியை வழிபாடு (சரீரத்தினாற் சிவத்தொண்டு புரிபவர்) செய்யார்க்கு மறைந்து நின்று அருளுவார். (அப்பர் சுவாமிகள்) கிரியையாளர்களுக்கும் (முறைப்படி சிவலிங்கபூசை செய்பவர்) யோகிகளுக்கும் (உடலின் எட்டு அங்கங்களை அடக்குபவர்) பூசிக்கும்பொழுது தோன்றி நின்று அருள் புரிவார். ஞானிகளுக்கும்

தாமாய் எப்போதும் வெளிப்பட்டு நின்று அருள்செய்வார்.

இராமபிரான், இராவணன் போன்றோர் சிவலிங்க வழிபாடாற்றினர் என வரலாறுகள் எடுத்தியம்புகின்றன. இராமபிரானால் வழிபடப்பட்ட லிங்கம் இராமேஸ்வரத்திலும் இராவணனால் வழிபடப்பட்ட லிங்கம் கோணேஸ்வரத்திலும் உள்ளன.

மலர்ந்த வயன்மால் உருத்திரன் மகேசன்
பலந்தரும் ஐம்முகன் பரவிந்து நாதம்
நலந்தருஞ் சக்தி சிவன் வடிவமாகி
மலந்தரு லிங்கம் வராநந்தி யாமே

திருமந்திரம் - திருமுலர்

4.4 சிவசின்னங்கள்

சிவவழிபாட்டிற்கு உரித்தான சின்னங்கள் சிவசின்னங்கள் எனப்படும். அவை விபூதி, உருத்திராக்கம், பஞ்சாட்சர செபம் என்னும் மூன்றுமாம்.

விபூதி - திருநீறு

'நீறில்லா நெற்றி பாழ்' என்கிறது எமது சமயம். இந்த உலகமும் மற்ற எல்லாப் பொருட்களும் நாமும் ஒரு காலத்தில் அழிந்து சாம்பராஹோம் என்னும் உண்மையைக் குறிப்பதே திருநீற்றின் தத்துவமாகும். திருநீறு தரிப்பதாற் சிவசிந்தையுடன் இருப்பது மட்டுமன்றி நாம் பாதுகாப்பையும், மன அமைதியையும், மேலான மோட்சப் பெருவாழ்வையும் அடைய அது வழிகாட்டுகிறது.

திருநீற்றினை விபூதி, பசிதம், பசுமம், இரட்சை, சாரம் எனப் பல பெயர் கொண்டழைப்பர். அதனைத் தரித்தவர்களுக்கு மேலான செல்வத்தைக் கொடுப்பதனால் விபூதி எனவும், ஒளியைக் கொடுப்பதனால் பசிதம் எனவும், பாவங்களை எரித்து நீராக்குவதால் பசுமம் எனவும், ஆன்மாக்களை இரட்சிப்பதால் இரட்சை எனவும், மலத்தை நீக்குவதனால் சாரம் எனவும் சிறப்புக் கருதி இது பல பெயர் கொண்டழைக்கப்படுகின்றது.

விபூதியைத் திரிபுண்டரம், உத்தூளனம், என்னும் இருமுறைகளில் தரிக்கலாம். திரிபுண்டரம் என்பது, விபூதியை நீர் குழைத்து மூன்று குறியாகப் பூசுவதைப் குறிக்கும். திரிபுண்டரமாகத் தரிக்கும்போது வளையாமலும், இடையறாமலும், ஒன்றை ஒன்று தீண்டாமலும், இடைவெளி ஒவ்வொரு அங்குல அளவினதாகவும் அமையும்வண்ணம் தரித்தல் வேண்டும். இதனைத் தலை, நெற்றி, மார்பு தொப்பும், முழந்தான், இரண்டு விலாப்புறம் முதுகின் இருபுறம், கழுத்து என்னும் பதினாறு இடங்களிலும் தீட்சை பெற்றோர் சிவநாமத்தை உச்சரித்தபடி தரிப்பர். (ஆணவம், கன்மம், மாயை, என்னும் மூன்று மலங்களையும் நீக்குகின்ற

குறிப்புத் தோன்ற தரிப்பது திரிபுண்டரம்) உத்தாளனம் என்பது திருநீற்றைப் பரவிப் பூசுவதைக் குறிக்கும். தீட்சை பெறாதோர் இவ்விதம் தரிக்கலாம். திருநீறு அணியும்போது வடக்கு கிழக்கு திசைகளைநோக்கி அண்ணாந்து “சிவ சிவ” என்று சொல்லிக்கொண்டு வலக்கையின் நடுவிரல் முன்றினாலும் தரித்தல் வேண்டும்.

குற்றமற்ற பசுவின் சாணத்தை நெருப்பினாலே சுடுவதனால் உண்டாகும் நீறே தூய திருநீறாகும். இங்கே நீறாக்க எடுத்துக்கொள்ளும் சாணம் ஆன்மாவையும், சாணத்தில் உள்ள அழுக்குகள் ஆன்மாவோடு உள்ள மலங்களையும், நெருப்பு திருவருளையும், எரித்தல் திருவருள் பதிதலையும், எரித்தபின் வந்த வெண்நீறு மலங்கள் நீங்கத் தூய்மையடையும் ஆன்மாவையும் குறிக்கும்.

திருஞானசம்மந்தரின் திருநீற்றுப் பதிகத்தில், “சித்தி தருவது நீறு” “சந்தரமாவது நீறு....” “தேசம் புகழ்வது நீறு...” “முத்தி தருவது நீறு...” “போதம் தருவது நீறு....” எனத் திருநீற்றின் மகிமை சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

திருநீற்றின் மீது அதிகபற்று வைத்து வாழ்ந்த அடியார்களுள் மெய்ப்பொருள் நாயனாரும், சேரமான் பெருமாள் நாயனாரும், ஏனாதி நாத நாயனாரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

சேரமான் என்னும் அரசர் தம் யானைமீது வந்தார். அவ்வழியே துணி வெளுப்பதற்காக உவர்மண் பொதி சுமந்துகொண்டு ஒருவன் வந்தான். வழியில் மழை பெய்தது. உவர்மண் உடம்பு முழுவதும் படிந்தது. அவன் திருநீறு பூசியவன்போலக் காட்சியளித்தான். பொதி சுமப்பவனைக் கண்டதும் சேரமான் யானையிலிருந்து இறங்கினார். பொதி சுமந்து கொண்டு நின்றவனைக் கை கூப்பி வணங்கினார். அப்பொழுது அவன் திகைத்தான். சிந்தை கலங்கினான். தன் தொழிலைக் கூறினான். அதற்கு அரசர், “திருநீற்றின் வேடம் நினைப்பித்தீர், மணம் வருந்தாது செல்லும்” என்றார். அவர்தான் சேரமான் பெருமாள் நாயனார்.

இதே போல் ஏனாதிநாதன் என்ற அரசர் போர் புரிந்து கொண்டிருந்த வேளையில் எதிரியின் நெற்றியிலிருந்த திருநீற்றைக் கண்டார். கண்டவுடன் போர் செய்வதை நிறுத்தி விட்டார். அவர்தான் ஏனாதிநாத நாயனார்.

மெய்ப்பொருள் நாயனார் என்பவர் சிவனடியார்களைக் கண்டதும் அவர்களைச் சிவனெனப் போற்றுபவர். முத்தநாதன் என்பவன் நீண்ட நாட்களாக மெய்ப்பொருள் நாயனார் மீது படையெடுத்து தோல்வியுற்றான். ‘சிவவேடம் பூண்டு இவரைக் கொல்லுவேன்’ என்று முத்த நாதன் சிவவேடம் பூண்டு, மெய்ப்பொருள் நாயனாரைக் கொன்றான். மெய்ப்பொருள்நாயனார், முத்தநாதன் சிவவேடம் தரித்தமையினால் அவனை மன்னித்தார். இவர் உயிர் பிரியும் நேரத்தில், எல்லோருக்கும்

கூறிய இறுதி வார்த்தை “திருநீற்றில் அன்பு வையுங்கள் அதற்கு ஒரு குறையும் வராமல் அரசு புரியுங்கள்” என்பதே.

இவர்கள் இவ்வாறு நடந்ததன் காரணம் திருநீறு இவர்களுக்குச் சிவபெருமானை நினைப்பித்தது. அதனால் எல்லோரிடத்தும் அன்பு பிறந்தது. எனவே எதிரிகளிடம்கூட அன்பு நெறியை இட்டுச் செல்வது திருநீறே.

இறைவன் உண்மையே உருவானவன் நாம் திருநீற்றைப் பூசும்போது “உண்மையே பேசுவோம், எல்லோரிடத்தும் அன்பாக இருப்போம்” என்று உறுதிகொள்ளல் வேண்டும். திருநீறு மனம், மொழி, மெய் ஆகிய மூன்றையும் தூய்மையாக்கும் கருவியாக விளங்குகிறது.

4.5 உருத்திராக்கம்:

உருத்திரன் என்றால் சிவன். அட்சம் என்பது கண். உருத்திராக்கம் சிவபிரானது கண்ணை நினைவூட்டுகிறது. சிவபெருமான் முப்புரங்களை அழிக்கப் புறப்பட்டபோது அவரது கண்களிலிருந்து வழிந்த நீர்த்துளிகளே உருத்திராக்க விதைகளாகத் தோன்றின. இறை நாமத்தைச் சொல்லும் பொழுது, இறைவன்மீது நம் நினைவு பதிந்திருக்கவேண்டும் என்பதற்காக உருத்திராக்க மணியை எண்ணியபடி தியானித்தல் வேண்டும். ஆகமங்கள் 28. வேதங்கள் 4. இவை இரண்டையும் நினைவுபடுத்தும் முகமாக 32 மணிகள் கொண்ட உருத்திராக்க மாலையை அணிவர். சிவாச்சாரியர்கள் எத்தகைய மணிகள் கொண்ட மாலைகளை அணியவேண்டுமென ஆகமத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ளது. உருத்திராக்க மாலை அணியாமற் சிவபூசை முதலிய கிரியைகளைச் செய்வது பாவமாகாது. ஆனால் அவற்றாற் பெறக்கூடிய நன்மைகள் கிடைக்கமாட்டா. கழுத்து வரையுள்ள உருத்திராக்க மாலையை கண்டி அல்லது கண்டிகை என்றும், வயிறு வரை நீண்டுள்ளதைத் தாழ்வடம் என்றும் வழங்குவர்.

உருத்திராக்க மணிகளிற் சிறந்தது ஒருமுகமணி. இதனைச் சிவவடிவம் என்று போற்றுவர். ஆயிரம் உருத்திராக்க மணிகளை அணிந்து வருபவரைப் பார்த்து ‘இவர் சிவனே’ என்று தேவர்கள் பணிகிறார்கள். பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை செபிக்கும்பொழுது உலகபோகம் விரும்பின் உருத்திராக்க மாலையை, ஒவ்வொரு மணியாகக் கீழ் நோக்கித் தள்ளியும் முத்தியின் பொருட்டு மேல்நோக்கித் தள்ளியும் செபித்தல் வேண்டும். செபிக்கும் பொழுது உருத்திராக்க மணிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று ஓசைப்படல் ஆகாது. சந்தியாவந்தனம், சிவபூசை, செபம், தேவாரதிருவாசக பாராயணம், புராணபடனம், கிரியைகள் நடாத்தும் ஆச்சாரிமார்களும் சிவனடியார்களும் உருத்திராக்க மாலையை அணிவர். உறங்கும் போதும் மலசலங்கழிக்கும் போதும் உருத்திராக்கம் தரித்தல் ஆகாது. சிகை, சிரம், காது, மார்பு, தோள்கள், கைகள்,

ஆகியவை உருத்திராக்கம் தரித்தற்குரிய இடங்களாகும்.

உச்சியிலொரு மணி, காத்தொன்றுக்கு ஆறு மணியாக இரண்டு காதுக்கும் பன்னிரண்டு மணி, சிரசில் நாற்பது, கழுத்தில் முப்பத்திரண்டு, மார்பில் நூற்றெட்டு, புயத்தில் முப்பத்திரண்டு, கைகளில் இருபத்துநான்கு இவ்வாறு தரித்தல் வேண்டும். இடையிடை பவளம், ஸ்படிகமணி, பொன்மணி இவைகளைக் கோத்து அணிய வேண்டும். இவ்வாறு சேர்க்காமல் உருத்திராக்க மணிகளை மாத்திரம் தரித்துக் கொண்டால், எந்தளவு மணி கோத்தாலும் ஒரு மணி அணிவதால் உண்டாகும் பலனே கிடைக்கும்.

ஒருமுகம் தொடக்கம் பதினாங்கு முகம் வரை கொண்ட மணிகள் உண்டு. ஒவ்வொருவகை மணிக்கும் ஒவ்வொரு அதிதேவதை கூறப்படுகிறது. வெண்ணிறம், கருநிறம், நீல நிறம் ஆகிய நிறங்களில் உருத்திராக்க மணிகள் உள்ளன. ஒரே இன மணிகளான மாலைகளை அணியத்தக்கன.

இறைவனின் கண்மணியாகத் திகழும் உருத்திராக்கம் சிவனின் திருநாமங்களை எண்ணுவதற்குக் கருவியாகவும், அந்நாமங்கள் உருவேற்றப்பட்ட பொருளாகவும் மதிக்கப்படுகிறது. அதனை உடம்பில் அணிவதாற் கடவுள் நினைவும் அன்பும் நம்மிடத்தே உண்டாகும். அதனால் உடம்புக்கு நன்மையும் உயிருக்குத் தாய்மையும் ஏற்படும்.

விஷ்ணுவைப் பரம்பொருளாக வழிபடுவோர் துளசி மாலை களினாலும், மற்றைய மதத்தவர்கள் வெவ்வேறு மணிகளால் செய்த மாலைகளைக் கொண்டும் தமது கடவுளின் நாமத்தைச் சொல்வதுடன், அம்மணிகளாலான மாலைகளைத் தம் உடம்பிலும் அணிந்து கொள்கிறார்கள்.

முறையாக உருத்திராக்க மாலையை அணிந்து இறைவனிடம் அன்பு பூண்டார்க்கு உடல் நலமும், செல்வ வளமும், அருட்கடாட்சமும், நெடுவாழ்வும் இப்பிறப்பில் உண்டாம்.

விபூதி, உருத்திராக்கம் இரண்டுமே எமது அகத்தாய்மைக்கு வழிவகுக்கின்றன.

4.6 பஞ்சாட்சர மந்திரம்:- (திருவைந்தெழுத்து).

நமசிவாய அல்லது சிவாயநம

மந்திரம் நினைப்பவனைக் காப்பது என்னும் பொருள் கொண்டது. அகத்தே அருள் தரும் மந்திரமாகத் திருவைந்தெழுத்து உள்ளது. உலக இன்பம்பெற ஓதவேண்டின் நமசிவாய எனவும். கடவுளைச் சேர்ந்து அழியாத இன்பத்தைப் பெறவேண்டின் சிவாயநம என்றும் ஓதுவர், திருவைந்தெழுத்தை ஓதுவதன் மூலம் அகத்தாய்மை பெறுவதுடன் இறைவன்பால் எம் நினைவினைப் பதிக்க முடிகிறது.

திருவைந்தெழுத்தினைப் பாராயணம் செய்யும் பொழுது மனம், மொழி, செயல் மூன்றும் ஒருமைப்பட்டு இறையருள் பெற வழிவகுக்கின்றது. சிவாயநம என்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு அபாயம் ஒரு நாளும் இல்லை

- (ஔவையார் - நல்வழி)

ஒருவன் சைவக் குடும்பத்திலே சைவச் சூழலில் வளர்ந்தாலும் சிவதீட்சை பெற்ற பின்னரே அவன் 'சைவ சமயி' எனக் கொள்ளப்படுகிறான். திருநீற்றை விதிப்படி அணியவும் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை முறைப்படி உருத்திராக்க மணியுடன் செபிக்கவும் சைவக் கிரியையிற் பங்குகொள்ளவும் சிவதீட்சை பெற்றவனே உரிமை உடையவனாகின்றான். எனவே உரிய காலத்திற் சிவதீட்சை பெறுதல் சைவர்களாகப் பிறந்தவர்களுடைய தலையாய கடமையாகும். துன்பம் ஏற்படும்பொழுதெல்லாம் கவலைப் படாமல் "நமசிவாய" என்னும் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தைச் சொன்னால் இன்னல் யாவும் நீங்கிவிடும். திருநாவுக்கரசரை சமணர் கல்லுடன் கட்டிக்கடலில் விட்டபொழுது அவர் நமசிவாய திருப்பதிகத்தைப் பாடிக் கரை சேர்ந்தார்.

நமசிவாய எனும் திருவைந்தெழுத்தைப்போற்றிச் சமய குரவர் பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர்.

பதிகத்தின் தொடக்கம்

- சம்பந்தர் :- "காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி....."
 அப்பர் :- "சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்...."
 சுந்தரர் :- "மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்திருபாதமே மனம் பாவித்தேன்....."
 மாணிக்கவாசகர் :- "நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தான் தான் வாழ்க...." (சிவபுராணம்)

வாய்மை, தூய்மை, அன்பு, அறம், இரக்கம், பண்வு முதலிய பண்புகளை வளர்த்துச் சிவ பக்தியைப் பெருக்குவதற்குச் சிவசின்னங்கள் நமக்கு உறுதுணையாக இருக்கின்றன.

சிவசின்னங்கள் அணிபவர்களைச் சிவனடியார்கள் எனப் போற்றி, சிவன் என மதித்து உரிய சேவைகளை ஆற்றவேண்டும். இங்ஙனம் சிவனடியார்க்கு அளிக்கும் பூசை சிவனடியார் பூசை எனப்படும்.

இதுவரை நாம் அணியவேண்டிய சின்னங்களின் விளக்கங்களையும் அவற்றை அணிவதனாற் பெறப்படும் நன்மைகளையும் பற்றி தெரிந்துள்ளீர்கள்.

* * * * *

4.7 இலிங்கவகைகள்

சிவலிங்கம் பரார்த்தலிங்கம் (அல்லது தாவரலிங்கம்) எனவும் ஆன்மார்த்தலிங்கம் (அல்லது இட்டலிங்கம்) எனவும் இருவகைப்படும். யாவரும் வழிபடுவதற்காகத் திருக்கோயிலில் நிலையாகத் தாபிக்கப்படுவது பரார்த்தலிங்கம். மூவகைத் தீட்சையும் ஆசாரிய அபிஷேகமும்

பெற்று வேதாகமம் கற்ற சிவாச்சாரியர்களே பரார்த்தலிங்கத்திற்குரிய பூசை, ஆராதனை செய்யத் தகுதி பெற்றோர் ஆவார். விசேட தீட்சை பெற்றவர்கள் தமது தீட்சா குருவிடமிருந்து பெற்று அவரது உபதேசப்படி பூசிக்கும் சிவலிங்கம் ஆன்மார்த்தலிங்கம் எனப்படும். அது கவர்ணலிங்கம், படிக்கலிங்கம், இரத்தினலிங்கம், சைலலிங்கம் எனப் பலவகைப்படும். ஆன்மார்த்தபூசை ஆயுட்காலம் முழுவதும் செய்தற்குரியது. சிவபூசை விதிகளை அனுட்டிக்க வல்லோரே மேற்கூறிய லிங்கங்களைப் பிரதிட்டை செய்து வழிபடுதலுக் குரியவராவர்.

ஏனையோர் பூசித்தவுடன் ஆற்றிலேனும் குளத்திலேனும் விடப்படும் சஷணிகலிங்கப் பூசையே செய்தற்குரியவர். சஷணிகலிங்கம் எனப்படுவது மண், அரிசி, அன்னம், ஆற்றுமணல், கோமயம், வெண்ணெய், சந்தனம், சர்க்கரை, மா முதலியவற்றுள் ஒன்றாற் சிவலிங்க வடிவாய் அமைத்துப் பூசிக்கப்படுவது.

உளியினாற் பொள்ளாது தானே தோன்றியதாயின் அது கயம்புலிங்கம் எனப்படும். விநாயகர் முதலிய கணங்களினாலே தாபிக்கப்பட்டது கணபலிங்கம். தேவர்களினால் தாபிக்கப்பட்டது தைவிகலிங்கம்.

சிவனது பூசைக்குகந்த மலர்கள் தாழம்பூ தவிர்ந்த ஏனைய மலர்களாகும். (சிவபெருமானிடம் பிரம்மா, தான் சோதியின் முடியைக் கண்டதாகக் கூறியதற்கு தாழம்பூ பொய்ச்சாட்சி சொன்னமையினால் அது பூசைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத மலர் ஆயிற்று. பிரம்மா பொய் சொன்ன காரணத்தாற் பூவுலகில் அவருக்கு ஆலயம் அமைவதில்லை. பிரம்மாவிற்கும் விஷ்ணுவிற்கும் சிவபெருமான் சோதியாகக் காட்டிய நாள் கார்த்திகை மாத விளக்கீடு நாளாகும்)

ஒவ்வொரு திருவுருவத்துக்கும் சொல்லப்படவேண்டிய மந்திரங்களைச் சொல்பவை வேதங்கள் (இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வணம்.) என்றும், மந்திரங்கள் கூறி செய்யப்படவேண்டிய கிரியைகளைக் கூறுபவை ஆகமங்கள் என்றும் சொல்வர். இவை 28

இந்த ஆகமங்கள் இறைவனின் ஐவகை முகங்களிலிருந்தும் தோன்றி இருடிகள், ஞானிகள் வாயிலாகக் கூறப்பட்டு வந்துள்ளன இவற்றை எளிமைப்படுத்தி எழுதியவை பத்ததிகள் எனப்படும். இவை அவற்றைத் தொகுத்த சிவாச்சாரியார்களின் பெயர்களைத் தாங்கி தனிநூல்களாகத் திகழ்கின்றன.

ஆலயங்களில் நிகழும் நைமித்திக கிரியைகளிற் பத்ததி வாசிக்கப்படுவது இன்று வழக்கிலுள்ளதைக் காணலாம்.

சிவபெருமானுக்கே உரித்தான சிவலிங்கத் திருமேனி தொடர்பான விளக்கங்களை இதுவரை பெற்றீர்கள். அடுத்து சிவபெருமானின் மூர்த்தங்கள் யாவை ஆலயங்களில் எம்மூர்த்தங்கள் வழிபாடு ஆராதனைக்குரிய பேற்றினைக் கொண்டுள்ளன என்பவை தொடர்பாக அறிவீர்கள்.

4.8 சிவமூர்த்தங்கள்.

சிவாலயங்களில் பல உருவத்திருமேனிகள் உள. அவை உட்கருத்துக்களையுடையதாயும், புராணக்கதைகளை யொட்டியும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் 25 வடிவங்கள் ஆகமங்கள் புராணங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவை மகேஸ்வர மூர்த்தங்கள் எனப்படும். அவையாவன,

1. லிங்கோற்பவமூர்த்தி:-

பிரமாவுக்கும், விஷ்ணுவிற்கும் நல்லறிவு ஏற்பட, சோதிவடிவாய் நின்று சிவபெருமான் லிங்கரூபராய்த் தோன்றியதே லிங்கோற்பவமூர்த்தியாகும். இவரை வழிபடுவோருக்குச் சரீர பலன் கிடைக்கும்.

2. சுகாசனமூர்த்தி:-

உமாதேவியாருக்கு வேதசிவாகமங்களின் உண்மையை சுகாசனத்தில் இருந்து உபதேசித்த மூர்த்தி. இவரை வழிபடின் துக்கம் நீங்கும்.

3. சக்திதரமூர்த்தி:-

பிரமா, விஷ்ணு இருவரின் தொழில் நடைபெறத் தமது வாமபாகத்தில் இருந்து உமாதேவியாரைத் தோற்றுவித்த மூர்த்தி. இவரை வழிபடச் செல்வம் பெருகும்.

4. கல்யாண சுந்தரமூர்த்தி:-

உமாதேவியார் சிவபெருமானை நோக்கி, தமக்குள்ள தாட்சாயனி என்னும் பெயரை மாற்றவேண்டி, மலையரசன் மகளாய்த் தோன்றி பார்வதி என்னும் நாமத்துடன், மேனைபால் வளர்ந்து வரும்காலத்தில் சிவபெருமான் திருமணக்கோலம் கொண்டு எழுந்தருளிய மூர்த்தம். இம்மூர்த்தியை உபாசிப்போர் சதா மங்களகரமாயிருப்பர்.

5. அர்த்தநாரீசுவரர்:-

இடப்பாதி பார்வதி தேவியாரும், வலப்பாதி பெருமானுமாக உள்ள திருக்கோலம். இம்மூர்த்தியை உபாசிப்போர் உலக இன்பத்தை அடைவர்.

6. சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி:-

உமையொடும், கந்தனுடனும் கூடியிருக்கும் மூர்த்தி. இதனை உபாசிப்போருக்குப் புத்திரப்பேறு உண்டாகும்.

7. சக்கரவரதர்:-

திருமாலுக்குச் சக்கரம் அளித்த மூர்த்தி. இவர் போகங்களை அளிப்பவர்.

8. திரிமூர்த்தி:-

பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரர் ஆகியோர் தத்தம் கிருத்தியங்களை ஆற்றச் செய்த மூர்த்தி. கஷ்டங்களைக் குறைப்பவர்.

9. ஹரியத்தர்:-

ஈஸ்வரியின் வடிவம் பெற்ற விஷ்ணுவை இடப்பாகம் கொண்ட திருக்கோலம். புண்ணிய பாவங்களைச் சமானமாய்ச்செய்து அருள் கொடுப்பவர்.

10. தட்சணாமூர்த்தி:-

தெற்குத் திசை நோக்கி குருவாகி நால்வருக்கு உபதேசம் செய்தவர். யோக முறைமையைக் காட்டியவர் யோக தட்சணாமூர்த்தி என்றும், தும்புருவர், நாரதர், சுகர் முதலியோருக்கு வீணையின் இலக்கணத்தை உணர்த்தி அதனை வாசித்துக் காட்டியமையால் வீணாதட்சணாமூர்த்தி என்றும் பெயர் பெறுவர். பிறவித்துன்பத்தை நீக்குபவர்.

11. பிட்சாடனர்:-

தாருகாவனத்து முனிவர்களுக்குச் சிவபக்தியின் பெருமையை உணர்த்தியவர். ஆசையை நீக்குபவர்.

12. சரபமூர்த்தி:-

இரணியனைச் சங்கரித்த நரசிம்ஹத்தின் அகந்தையை வதம் செய்தவர். பிறவிப் பயனைக் குறைப்பர்.

13. நீலகண்ட மூர்த்தி:-

திருப்பாற்கடலைக் கடையுமிடத்துத் தோன்றிய நஞ்சை கண்டத்தில் அடக்கியவர். ஆணவத்தை அடக்குபவர்.

14. திரிபாதமூர்த்தி:-

பிரளயத்தின் முடிவிற பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன் மகேசுவரனிடத்தில் ஒன்றாதல். சரியை, கிரியை, யோகம் ஆகிய சாதனங்களினாற் கிடைக்கும் பலனைப் பெறச் செய்பவர்.

15. ஏகபாதமூர்த்தி:-

சர்வசங்கார காலத்தில் எல்லாம் லயமடைய ஏகபாதமூர்த்தியாய் விளங்கியவர். ஞானஅறிவு ஏற்படுத்துபவர்.

16. பைரவர்:-

இரணியாசனன் குமாரனாகிய அந்தகாசுர சங்காரத்தின் பொருட்டு எழுந்து அருளிய வடிவம். சர்வசுகங்களும் கிடைக்கும்.

17. இடபாருடமூர்த்தி:-

திரிபுரதகனகாலத்து விஷ்ணு, சிவபெருமானுக்குத் தருமதேவதை விடையாய் இருப்பதை அறிந்து தான் அந்தவிடை போலாகி சிவபெருமானைத் தாங்கினார். திருமால் விடையின் பேரில் ஆரோகணித்தமூர்த்தம்.

18. கங்காளமூர்த்தி:-

விஷ்ணு வாமன அவதாரத்தில் ஓரடியாற் பூமியையும், ஓரடியால் தேவலோகத்தையும், அளந்து மற்றோரடி வைக்க இடமின்றித் தவித்து அகந்தைகொண்டு உலகை அழிக்க முயலுகையிற் சிவபெருமான் வச்சிரதண்டத்தால் வாமனனைச் சங்கரித்து முதுகெலும்பைக் கொண்டு அருளிய வடிவம். வைராக்கியம் பெறுவர்.

19. காமாரி (காமனை எரித்தவர்) :-

அம்மையாரைப் பிரிந்து அண்ணலார் பதார்த்தத்திரய போதம் நால்வருக்கு உபதேசித்து நிட்டையில் இருந்தார். இதனால் உலகம் நடைபெறாது இருத்தலைத் தேவர்கள் கண்டு மதனையேவி புஷ்பாணத்தை அண்ணலாருக்குப் பிரயோகிக்க அதனைத் தீயாக்கிய வடிவம். மன்மத ஆசையை நீக்குபவர்.

20. காலசங்காரமூர்த்தி:-

மார்க்கண்டேயருக்கு 'என்றும் பதினாறு' அருளி யமனைச் சாய்த்த மூர்த்தி. காலாரியெனவும் பெயர் பெறுவர். மரணபயத்தை நீக்குபவர்.

21. சலந்தாராதி:-

உருத்திரமூர்த்தியின் வியர்வையிலே தோன்றி சமுத்திரராஜனால் வளர்க்கப்பட்டு பிருந்தையை மணந்து பிரமனாற் சலந்தரன் என அழைக்கப்பட்டு, தேவர்களைத் துன்புறுத்திவந்த அசுரன் சிவபெருமான் பாதத்தாற் கீறிய சக்கரம் ஒன்றையெடுக்க அதுவே அவனைச் சங்கரித்தது. அவ்வாறு வதம் செய்வித்த மூர்த்தியே சலந்தாராரியெனப் பெயர் பெறுவர். கோபத்தை நீக்குபவர்.

22. திரிபுராதி:-

பொன், வெள்ளி, இரும்பு ஆகிய மூன்று கோட்டைகளை எரித்து வானவர் துயர் நீக்க எடுத்த வடிவம். ஆசை அடக்குபவர்.

23. சந்திரசேகரர்:-

பிறைச்சந்திரனைச் சூடிய வடிவம். கஷ்டங்களைக் களைபவர்.

24. நடராஜர்:-

பஞ்சகிருத்திய தாண்டவம் செய்தமூர்த்தி. சிவானந்தத்தை அருளுபவர்.

25. கங்காதரமூர்த்தி:-

கங்கையைச் சடையில் அணிந்த வடிவம். முக்திப் பேறு அளிப்பவர்.

இதுவரை சிவபெருமானது மகேஸ்வர மூர்த்தங்கள் தொடர்பான விளக்கங்களை அறிந்தீர்கள்.

மேற்கூறிய இருபத்தைந்து மூர்த்தங்களும் ஒன்றுசேர்ந்த நிலை சதாசிவ மூர்த்தியாகும். இதை நிறுவி வழிபடும் முறையினை கோயில்களிற் காணமுடியாதிருக்கின்றது.

ஆலயங்களில் வழிபாட்டிற்காக லிங்கோற்பவர், சந்திரசேகரர், சோமாஸ்கந்தர், பைரவர், வீரபத்திரர், நடராஜர், தட்சணாமூர்த்தி, பிட்சாடன மூர்த்தி ஆகிய ஒன்பது மூர்த்தங்கள் மட்டுமே பெரும்பாலும் நிறுவப்பட்டிருக்கக் காண்கிறோம்.

* * * * *

4.9 லிங்கோற்பவமூர்த்தி.

ஒருகால் பிரமாவும், திருமாலும் பெரும் அகந்தையுற்றனர் தங்கள் இருவருக்குள்ளும் பெரியவன் யாவன் என்னும் வினாவிற்கு விடைகாண முனைந்தனர். படைத்தல், காத்தல் ஆகிய இரு தொழில்களையும் ஆற்றி வருபவர்களுக்கு இறுமாப்பு வருவது இயல்பே. ஆனால், தமக்கு உவமை இல்லாதவன் ஒருவன் உளன் என்பதனை அவர்கள் மறந்து விட்டனர். அவர்களது வாதம் கலகமாக மாறத் தொடங்கியதும், அவர்களின் நடுவிற்பேரொளிப் பிழம்பு ஒன்று தோன்றியது. அதன் அடியும் முடியும் கண்ணுக்கு எட்டாதவாறு எல்லை மீறி அகன்று மறைந்து நின்றது. “யார் முதலில் இச்சோதிப்பிழம்பின் அடியையோ அன்றி முடியையோ காண்கிறாரோ அவரே பெரியவர்” என ஓர் அசரீரி வாக்கு அங்கு கேட்டது.

பிரமாவாகிய நான்முகன் முடியினைத் தேடுவதற்காக அன்ன வடிவமெடுத்து உயரப்பறந்தார். திருமால் அடியினைக் காணும் அவாவுடன் பன்றி வடிவமெடுத்து பூமியை அகழ்ந்து கொண்டே சென்றார். இருவரும் அடியையும் முடியையும் தேடிக் காணாது திரும்பினர். அவர்களின் கர்வம் அடங்கிற்று. சிவபெருமான் ஒளிவடிவு நீங்கி அவர்கள் கண்ணுக்குப் புலனாகி அவர்களுக்குத் திருவருள் நல்கினார். இச்சம்பவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியின் வடிவம். இக்கதையினை அடிப்படையாகக் கொண்டது சிவராத்திரி விரதம்.

இத்திருவருவம் எல்லாச் சிவாலயங்களிலும், கருவறையின்

மேற்குப் பக்கத்துச் சுவரின் புறத்தே அமைக்கப்பட்ட மாடத்தில் நிறுவப்பட்டிருக்கும். விங்கோற்பவரின் இருமருங்கிலும் பிரமாவும், விஷ்ணும் சூப்பியகரங்களுடன் காணப்படுவர். இதன் மேற்பக்கமும் கீழ்ப்பக்கமும் பிறைவடிவினதாக வளைந்திருக்கும். இதன் நடுவே சிவனின் உருவம் காணப்படும். இத்திருவுருவத்திற்கு நான்கு கரங்கள் உண்டு. நெற்றியிலிருந்து முழந்தாள் வரையும் உள்ள பகுதி மட்டுமே வெளியில் தெரியும். முன்புறமாக விளங்கும் இரு கரங்களும் அபயகரமாக அமையும். மூர்த்தியின் வலது பக்கத்தில், மேலே பறக்கும் அன்னமும் இடது பக்கத்தில் கீழே நிலத்துள் அகழ்கின்ற பாவனையிற் பன்றியும் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

செங்க ணானும் பிரமனுந் தம்முள்ளே
எங்குந் தேடித் திரிந்தவர் காண்கிலார்
இங்குந் றேனென்று இலங்கத்தே தோன்றினான்
பொங்கு செஞ்சடைப் புண்ணிய மூர்த்தியே

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குறுந்தொகை (அப்பர்)

* * * * *

4.10 நடராஜமூர்த்தி - நடேசப்பெருமான்.

நடராஜ வடிவம் இறைவனின் ஐந்தொழில்களைக் காட்டும் வடிவமாகும். இதனைப் 'பஞ்சகிருத்திய நடனம்' எனவும் அழைப்பர். சிவன் தலைசிறந்த நர்த்தகன். இவர் ஆடுங்கூத்து பல தத்துவங்களை உணர்த்தும்.

பரதநாட்டியத்தில் நூற்றெட்டுவகை நடனங்கள் கூறப்படுகின்றன. ஆகமத்திலும் நூற்றெட்டு நடனங்கள் பற்றிய குறிப்பு இடம்பெறுகின்றது இவை இரண்டுமே ஒருவகை நடனத்தையே குறிக்கலாம். கோயில் என்ற சிறப்பினைப் பெற்ற இந்தியத் தலமான சிதம்பரத்திலுள்ள கோபுரம் ஒன்றில் இரு மருங்கிலும் நூற்றெட்டுவகை நடனங்கள் சித்திரிக்கப் பட்டுள்ளன.

இந்த நூற்றெட்டுவகை நடனங்களில் ஒன்பது வகை நடனங்களையே ஆகமங்கள் விளக்குகின்றன. இவ்வொன்பது வகையினுள் முதல் வகையைச் சார்ந்தது நடராஜர் இயற்றும் பஞ்சகிருத்திய நடனம். அணுமுதல் அண்டம் வரை இடைவிடாது அசைந்து கொண்டிருக்க முதற்காரணம் இந்த நடேசர் நடனமே.

நடராஜர் திருவுருவம் இல்லாத சிவாலயங்கள் நிறைவு பெற்ற கோவில்களாகா.

தோற்றம் துடியதனிற் றோயுந் திதியமைப்பிற்
சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமாய்
ஊன்று மலர்ப்பதத்தே யுற்ற திரோதமுத்தி
நான்ற மலர்பதத்தே நாடு.

துடி அல்லது உடுக்கு ஏந்திய கரம் - படைத்தல்
அபய கரம் - காத்தல்
அக்கினி ஏந்திய கரம் - அழித்தல்
முயலகன் மீதுள்ள பாதம் - மறைத்தல்
தூக்கியதிருவடி (குஞ்சிதபாதம்) - அருளல்

சிவன் கோயில்களில் நடராஜருக்குத் தனி மண்டபமுண்டு. அதனை நிருத்தமண்டபம் என்பர். எனினும் பிரசித்தமான பெயர் சபை. இதனை நடனசபை, சபா மண்டமெனவும் வழங்குவர். சபைகளுள் சிறப்பாகக் கருதப்படும் சபை சிதம்பரத்தில் உளது. இதன் கூரை பொன்னால் வேயப்பட்டுள்ளது. அதனால் சுவர்ண சபை, கனகசபை என்றும் இதனை அழைப்பர். மதுரையில் விளங்கும் சபை வெள்ளியம்பலம். இதை ரஜதசபை என்றும், திருவாலங்காட்டில் விளங்குவது இரத்தினசபை என்றும், திருநெல்வேலியில் இருப்பது தாமிரசபை என்றும், திருக்குற்றாலத்தில் விளங்குவது சித்திரசபை என்றும் நடராஜ சபைகள் பெயர் பெறுகின்றன. நடராஜப் பெருமானுக்கு மார்கழி மாதத் திருவாதிரையில் விசேட ஆராதனை வழிபாடுகள் இடம்பெறும். சிறப்பாக சிதம்பரத்தில் 'ஆருத்ரா' தரிசனம் எனும் பெரு விழாவைக் கொண்டாடுவர்.

சிதம்பர தலத்திற்குரிய சிறப்புகள், கோயில் என்ற சிறப்பைப் பெற்றுள்ளமை, முர்த்தி தலம், தீர்த்தம், விருட்சம் ஆகிய அம்சங்களைக் கொண்டமை, சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகியோர் பாடிய தேவார ஏடுகள் கிடைக்கப் பெற்றமை, சேக்கிழாரால் 63 நாயன்மார்களது பெரியபுராணம் பாடப்பட்டமை என்பனவாம். அதனாலேதான் தேவாரம் பாடுவதற்கு முன்பும் இறுதியிலும் 'திருச்சிற்றம்பலம்' என்று சொல்வது வழக்கில் உள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம் போல் மேனியிற் பால் வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்த பொற்பாதமும் காணப் பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே

திருச்சிற்றம்பலம்

-அப்பர்- தலம்: சிதம்பரம்

* * * * *

4.11 சந்திரசேகர மூர்த்தி

சிவபெருமான் சடையின் இடப்பாகத்தே பிறைசூடி நிற்கும் நிலையைச் சிறப்பாக உணர்த்துவது சந்திரசேகரவடிவம். கலைகள் தேய்ந்து வருந்திய சந்திரனுக்கு அபயம் கொடுத்தமை இவ்வடிவத்துக்குரிய புராணக்கதையாகும். தாருகாவனத்து ரிஷிகள் சிவபெருமானுக்குப் போட்டியாக வேள்வி நடத்தினர். சிவபெருமான் வேள்வியில் தோன்றிய மழுவையும் மாணையும் இருகைகளாலும் ஏந்தி அணிகலனாக்கினார். யானையையும், சிங்கத்தையும் கொண்டு அவற்றின் தோலை ஆடையாகப் புனைந்தார். மண்டையோட்டையும் பிறைச்சந்திரனையும் தலையணிகளாக்கினார் எனச் சுப்பிரபேத ஆகமம் கூறுகின்றது.

கச்சியப்பரால் எழுதப்பட்ட கந்தபுராணம் வேறுவிதமாகக் கூறியுள்ளது. தக்கனின் இருபத்தேழு புதல்வியரை விவாகம் செய்த சந்திரன், ரோகினியிடம் தனி அன்பு செலுத்தினான். இதனாற் கோபமடைந்த தக்கன் சந்திரனின் அழகு தேயும்படி சபித்தான். தேய்ந்து கொண்டபோன சந்திரன் ஒரு கலையுடன் சிவபெருமானிடம் ஓடினான். சிவபெருமான் அவனுக்கு அபயமளித்து தன் தலையிற் சூடிக்கொண்டார்.

**“வேண்டுதல் வேண்டாமையிலானடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பையில்”**

என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கமைய இறைவனை அடைந்தவர் களுக்குத் துன்பமேயில்லை என்பதனை இவ்வடிவம் குறிக்கின்றது. தக்கனின் இருபத்தேழு பெண்கள்தான் இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களாகும். “அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்சவருவதும் இல்லை” என்பதனைச் சந்திரசேகரர் சடையிலணியப் பட்ட சந்திரனும் பாம்பும் காட்டும். இறைவனுக்கு விருப்பு வெறுப்பு இல்லை என்பதனை இவ்வடிவம் உணர்த்துகிறது.

சந்திரர்

திருக்கேதீச்சரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அங்கம்மொழி யன்னாரவ ரமரர்தொழு தேத்த
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரிற்
பங்கம்செய்த பிறைசூடினன் பாலாவியின் கரைமேற்
செங்கண்ணர வசைத்தான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே
திருச்சிற்றம்பலம்

* * * * *

சிவ காயத்ரீ மந்திரம் :-

தத் புருஷாய வித்மஹே

மஹா தேவாய திமஹி

தன்னோ ருத்ர ப்ரசோதயாத்!

4.12 சோமாஸ்கந்த மூர்த்தி

இறைவனும் இறைவியும் நடுவிற கந்தனும் சேர்ந்து இருக்கும் வடிவமே சோமாஸ்கந்த வடிவம். சர்வலோகங்களையும் தேராயமைத்து ஆரோகணித்து முப்புரங்களையும் எரித்தமை இம் மூர்த்தத்தின் தத்துவமாகும். அதனாலேயே ஆலயங்களில் நிகழும் தேர்த்திருவிழாவிலே இத்திருமூர்த்தி தேரில் எழுந்தருளி அருள்பாலிக்கின்றார். இத்திருவுருவம் திருப்பாற்கடலில் அறிதுயில் கொள்ளும் மகாவிஷ்ணுவின் மார்பில் எப்பொழுதும் எழுந்தருளியிருந்து அவராற் பூசிக்கப்படுவது.

இம்மூர்த்தத்தில் இறைவன் முக்கண்ணனாகக் காட்சியளிப்பன். அவன் அமர்ந்திருக்கும் ஆசனம் பத்திரிபீடம் எனப்படும். இடதுகால் மடிந்து முழந்தாள் வரைநீண்டு ஆசனத்திற் கிடக்கும். வலதுகால் ஆசனத்தின் கீழ் தொங்கியபடி இருக்கும். புலித்தோலாடையை உடுத்திருப்பர். வலதுகையிற் பரசு. பின்னுள்ள இடதுகையில் இருப்பது மான். மற்றைய வலதுகை அபயகரமாகவும், நான்காவது கை வரதகரமாகவும் இருக்கும். வலதுகையில் மகரகுண்டலமும் இடது கையில் பத்ம குண்டலமும் விளங்கும். தலை சடாமகுடம் புனைந்த கோலத்தில் இருக்கும். அழகாக விளங்கும். உபவீதம் (புணூல்) மார்பில் விளங்கும். உத்தரீயம் (சால்வை) இடுப்பிற்கட்டப்பட்டு இருமருங்கிலும் நீண்டு தொங்கி நிற்கும்.

முப்புரமொரித்தல் என்பது ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களையும் எரித்தலாகும். இறைவன் ஆன்மாக்களின் ஆசைகளை நீக்கும் பொருட்டு தனு, கரண, புவன, போகம் முதலியவற்றை உண்டாக்கி, அவைமூலமாக மலத்தை நீக்குதல் என்பதனை விளக்க, சகல உலகினையும் தேராக்கி அதிற் சென்று முப்புரம் எரித்தார். அதனால் மூன்று மலங்களும் நீங்கப் பெற்ற ஆன்மா தேரில் வீற்றிருக்கும் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தத்தில் முருகனின் நிலையை விளக்குகிறது.

அப்பணி செஞ்சடை யாதி புராதனன்
முப்புரஞ் செற்றன னென்பர்கள் மூடர்கள்
முப்புரமாவது மும்மல காரியம்
அப்புரம் எய்தமை யாரறி வாரே

திருமுலர் - திருமந்திரம்

* * * * *

4.13 தட்சணாமூர்த்தி

இறைவன் ஞான வடிவினனாய் நின்று அறிவு பரப்பும் குருவாக விளங்குவதை எடுத்துக்காட்டுவதுதான் இவ்வடிவம். பிரமாவின் புதல்வர்களான சனகர், சனந்தனர், சனாதரர், சனற்குமாரர் எனும் நால்வர் வேத சாஸ்திரங்களைத் துறைபோகக் கற்றவர்கள். ஆனால்

மெய்யறிவு கைவரப்பெற்றவர்களல்லர். இதனால் இறைவனிடம் ஞானத்தை உரைத்தருள வேண்டுமென வணங்கி நின்றனர்.

இறைவன் முனிவர்களிடத்திற் பேசியிருக்கக் கொண்டார். அவர்களுக்கு மெய்யறிவு உண்டாக்கும் வண்ணம் ஆகம்ப பொருளை விளங்கவைக்க சரியை, கிரியை, யோகம் மூன்றையும் உரைத்தருளினார். அப்பொழுது ஞானத்தையும் உரைத்தருள வேண்டுமென அவர்கள் வேண்டினர். “ஞானம் நாவினாலே நவிலற்பாலதன்று” என்று சொல்லி ஒருகையை சின் முத்திரையாகப் பிடித்து, மார்பிலே சேர்த்து, ஒருகணம் இறைவன் யோக சமாதியிலே அமர்ந்திருந்தார்.

சின் முத்திரை என்றால் பெருவிரலுடன் சுட்டுவிரல் இணைந்த நிலை. இதில் பெருவிரல் இறைவன், சுட்டுவிரல் - ஆன்மா. ஏனைய மூன்று விரல்களும் மும்மலங்களைக் குறிப்பன. இதில் நடுவிரல் - ஆணவம், மோதிரவிரல் - கர்மம், சிறுவிரல் - மாயை, பெருவிரல் எப்பொழுதும் தனித்தே நிற்கும். இறைவன் யாவற்றையும் கடந்தவர் என்பதனை இது காட்டுகிறது.

பெருவிரல் ஏனைய விரல்களுடன் இணையாத பொழுது ஒருகருமமும் செய்யமுடியாது. அதுபோல் இறைவனின் துணையின்றி உயிர்கள் ஒன்றையும் ஆற்றமுடியாது. எப்பொழுது சுட்டுவிரல் பெருவிரலுடன் சேருமோ அதாவது ஆன்மா இறைவனைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கியதும் ஆசைகள் விலகிவிடும். உயிர்கள் எல்லோருக்கும் முதற் குருவாக விளங்கும் இறைவனே மாதா பிதா குரு மூன்றுமாக விளங்குகின்றான் என்பது இதன் கருத்தாகும்.

இம்மூர்த்தம் சிவாலயங்களிற் கருவறையின் தெற்குப்புறமாக வெளிச்சுவரில் அமைந்த மாடத்தில், தெற்கு முகமாக விளங்கும்படி நிறுவப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். தட்சணாமூர்த்தி முனிவர்களுக்கான சந்தேகத்தினைத் தெற்குப் புறமாக இருந்த கல்லால மரத்தின் கீழ் இருந்து தெளிவித்தார். முகத்தில் எவ்வித சலனமும் இன்றி கண்கள் முக்குருணியிற் பதிந்தவாறு யோகநிலையில் அமர்ந்திருப்பார். இவர் அறிவுறுத்துவது பல்வகை நுண்ணறிவு. இவ்வறிவுதான் அறுபத்துநான்கு கலைகளாக விரிந்துள்ளது. இவற்றிலே பெருங்கலைகளாக விளங்குபவை யோகம், சங்கீதம் ஆகும். இம்மூர்த்தத்தைத் தென்முகக்கடவுள் எனவும் அழைப்பர்.

இம்மூர்த்தியில் நான்கு நிலைகள் உண்டு. அவையாவன, யோக தட்சணாமூர்த்தி, வீணா தட்சணாமூர்த்தி, ஞான தட்சணா மூர்த்தி, வியாக்கியான தட்சணா மூர்த்தி என்பனவாகும். வியாக்கியான தட்சணா மூர்த்தியே ஆலயங்களில் நிறுவப்பட்டிருக்கும்.

திருச்சிற்றம்பலம்
 கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான்மறையா
 றங்கமுதற் கற்ற கேள்வி
 வல்லார்கணால்வருக்கும் வாக்கிறந்த
 பூரணமாய் மறைக்கப் பாலாய்
 எல்லாமா யல்லதுமா யிருந்ததனை
 யிருந்தபடி யிருந்து காட்டிச்
 சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாம
 நினைந்துபவத் தொடக்கைவெல்வாம்
 திருச்சிற்றம்பலம்

* * * * *

பிட்சாடனமூர்த்தி

தாருகாவனத்தில் உள்ள முனிவர்கள் இறைவனை வழிபடாது
 யாகக் கிரியைகள் செய்தால் முத்தியடையலாமென எண்ணிச்
 செயற்பட்டனர். ஆன்மாக்கள் முத்தி அடைய வேண்டுமாயின்
 இறைவழிபாடு முக்கியம் என்பதனைக் காட்டிச் சைக்காரனாக வேடம்
 தாங்கித் தாருகாவனத்துக்குச் சென்றார் இறைவன். இவருக்கு எதிராக
 பல பொருட்களை முனிவர்கள் தோற்றுவித்து அனுப்பினர். அவை ஒன்றும்
 இறைவனிடம் அணுகவில்லை. இதனை முனிவர்கள் அறிந்தனர்.
 இறைவனின் மகிமையை உணர்ந்து வழிபாடு ஆற்றினர். முனிவர்களின்
 இறுமாப்பினை அடக்குவதற்காகச் செய்த அருள்வடிவமே பிட்சாடன
 மூர்த்தியாகும்.

சிவபெருமானுக்கும் இவருக்கும் வேறுபாடு இல்லை. இருவரும்
 முக்கண்ணர். நான்கு திருக்கரங்களில் ஒரு கரத்தில் உடுக்கும் மற்றதில்
 புல்லும் ஏனைய இரு திருக்கரங்களில் சூலமும் கபாலமும் கொண்ட
 வடிவில் பத்மாசனத்தில் அமர்ந்திருப்பார். கையில் ஏந்தி நிற்கும் புல்லை
 வாயால் பெறும் நிலையில் மான் அருகில் நிற்கும்.

சிவாலயங்களிற் கொடியேற்ற உற்சவங்கள் நடைபெறும்போது
 பிட்சாடன உற்சவமும் இடம்பெறும். முன்னேஸ்வர ஆலயத்திற் சிறப்பாக
 இவ்வற்சவம் நடைபெற்று வருவதைக் காணலாம். இறைவழிபாடுதான்
 முக்கியம் என்பதனை இத்திருவுருவம் எடுத்து இயம்புகிறது.

* * * * *

4.15 பைரவக்கடவுள் - பைரவமூர்த்தி

பரமனை மதித்திடாப் பங்க யாசனன்
ஒருதலை கிள்ளியே ஒழிந்த வானவர்
குருதியு மகந்தையுங் கொண்டு தண்டமுள்
புரிதரு வடுகனைப் போற்றி செய்குவோம்

கருணைப் பெருவள்ளலான இறைவன் பயங்கரமான கோலம் கொண்ட தருணங்களும் உண்டு.

படைத்தல் தொழிலைப் புரிபவரான பிரமன் ஐந்து முகங்களுடன் விளங்கிய காலத்தில், பரம்பொருளான இறைவனுக்கும் ஐந்து முகமே. எனவே நானும் பரம்பொருளான இறைவனும் ஒன்றே எனப் பிரமன் இறுமாப்புக் கொண்டான். இதனால் எவரையும் மதிக்காமல் நடந்து கொண்டான். சிவபெருமான், படைத்தல் கிருத்தியத்தினைச் செய்பவனுக்கு அகம்பாவம் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகப் பைரவ வடிவமெடுத்து பிரமனின் உச்சித் தலையைத் தன் நகத்தினாற் கொய்தபொழுது, பிரமன் நான்முகனானான். மண்டையோட்டை ஏந்தி நிற்கும் சிவனுக்குக் 'கபாலி' என்ற சிறப்புப் பெயரும் உண்டு.

ஆன்மாக்களின் சகல தத்துவ சம்பந்தங்களையும் சங்கரித்து ஈடேற்றும் கோலமே அவரது வடிவம். அவ்வுருவத்திற்கு உடை தரிப்பதில்லை. உலகப் பற்றை விடினும் உடற்பற்றை விடுதல் சிறிது கடினம். உடற் பற்று இருந்தால் உடை இருக்க முடியாதே அந்தப் பற்றினையும் விடு என்பதே அவருடைய வடிவம் காட்டுகிறது. வினை, ஆசை விழும் போதுதான் உடற்பற்று அழியும். அவைகளை அழிப்பது தன் கோலமாதலால் முக்குணத்தில் தாமதவடிவத்தைக் காட்டும் கோரவடிவமாக அவர் இருக்கின்றார்.

பெருந்தொந்தி, உருண்டகண்கள், இருகடைவாய்களிலும் கோரப்பற்கள், அகன்ற மூக்குத் துவாரங்கள், கபால மாலை, பாம்பினாலான அணிகலன்கள், யானைத்தோலாடை ஆகியன பைரவ மூர்த்தியில் நாம்காணும் அம்சங்கள். இவரது வாகனம் வேதவடிவமாகிய நாய் ஆகும். ஆலயபூசை வழிபாட்டில் இறுதிப்பூசை பைரவமூர்த்திக்கு நடைபெறும். இவரை வணங்கினால் எங்களிக்கும் இறுமாப்பு நீங்கப் பெறும். இவருக்குரிய நிவேதனம் வடைமாலை ஆகும்.

இரவுப் பூசை ஆராதனை முடிந்து பள்ளியறை முடியவுடன் பைரவருக்கு வழிபாடு ஆற்றி அவருடைய பரிவாரங்களாகிய வேதாள கணங்களுக்குப் பலி கொடுக்கப்படுகின்றது.

“ஊரின் பாதுகாப்புப் பொருட்டும், பிணிநீக்கத்தின் பொருட்டும், துன்ப நீக்கத்தின் பொருட்டும் அன்னத்தாற் பலி சமைக்கவேண்டும் என்பது ஆகம வாக்கியம். பூசை ஆராதனை யாவும் முடிந்தவுடன்,

பள்ளியறை முத்திரா தண்டம் பைரவரிடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றது. முத்திரக்கோலை ஆலயத்திறவு கோல் என்றும் சொல்வர். முத்திரைகள் பூட்டுக்குக் கவசமாக நின்று இராக்காலங்களில் அசுரர்களாற் பாதிக்கப்படாது பாதுகாப்பதே பைரபமூர்த்தத்தின் கடமை யாகும்.

இவருடைய விரதங்களாவன மங்கலவார விரதம், சித்திரைப் பரணி விரதம், ஐப்பசிப் பரணி விரதம் என்பனவாகும். தைமாதத்தில் முதற் செவ்வாய் தொடக்கம் ஒவ்வொரு செவ்வாயும் பைரவக் கடவுளைக் குறித்து அனுட்டிக்கும் விரதம் மங்கலவார விரதமாகும். சித்திரை மாத பரணி நட்சத்திரத்திற் பைரவரைக் குறித்து அனுட்டிப்பது சித்திரைமாதப் பரணி விரதமாகும். பைரவக் கடவுளின் பூசைக்குரிய பூக்கள் நந்தியாவர்த்தம் தவிர்ந்த ஏனைய பூக்களாகும்.

இதுவரையும் சிவபெருமானது மூர்த்தங்களில் ஆலயங்களில் அமையப் பெற்ற மூர்த்தங்கள் யாவை என்பதையும் அவை தொடர்பான தத்துவத்தினையும், அம்மூர்த்தங்களின் மகிமையையும் அறிந்து கொண்பீர்கள்.

* * * * *

5.1 பரிவாரத் தெய்வங்கள்

ஆலயங்களைக் குறிப்பிடும் மறுபெயர்களிற் 'பிராசாதம்' ஒன்றாகும். இது அரச மாளிகையையும் குறிக்கும். அரசன் மாளிகையில் அவனைச் சூழப் பணியாளர் நிற்பதைப் போன்று ஆலயத்திலும் இறைவனைச் சூழ்ந்து பரிவாரத் தெய்வங்கள் உள. அரசன் வெளியே புறப்படும் பொழுது எல்லாச் சிறப்புகளுடனும் பணியாளர்கள் புடைசூழச் செல்வான். அது போன்று இறைவன் விசேட தினங்களில், உற்சவ காலங்களில் திருவுலாச் செல்லும்போது பரிவாரத் தெய்வங்களும் உடன் செல்வர்.

ஆலயத்திற் பரிவாரத் தெய்வ வழிபாடுகளில் அம்மன் வழிபாடு முக்கிய வழிபாடாகும். தேவியின் ஆலயம் தனிக்கோயிலாக விளங்கும். விநாயகருக்கும், கந்தவேலனுக்கும் தனித்தனி கோவில்கள் இருக்கின்றன. வாயிலைக் காவல் புரியும் துவாரபாலகர், நந்திதேவர், சந்திரசேகரர், சோமாஸ்கந்தர், லிங்கோற்பவர், பிட்சாடனர், தட்சணாமூர்த்தி, நடராஜர், வீரபத்திரர் முதலியோரும் இறைவனின் பரிவாரத் தெய்வங்களே.

கோவிலின் ஒவ்வொரு பொருளும் கோவிலின் உறுப்பாய் அமைந்து தெய்வீகம் வாய்க்கப்பெற்று விளங்கும். இந்த அதி தெய்வங்களும் பரிவாரத்தெய்வங்களே. இந்திரன் முதலிய திக்குப் பாலகர்களும் உருவம் பெற்றுக் கோவிலில் நிறுவி வழிபாடு ஆற்றப்படாவிட்டாலும் உரிய வேளைகளில், விசேட தினங்களிற்

பரிவாரத்தெய்வங்களாகப் பூசிக்கப்படுகின்றனர்.

இலங்கையிற் சிவன், பார்வதி இல்லாத தனிக்கோயில்களில் முருகனுக்கும், பிள்ளையாருக்கும், காளிக்கும், தூர்க்கைக்கும், தேவிக்கும், வீரபத்திரருக்கும் வெவ்வேறாக ஆலயங்கள் உண்டு. தனிக்கோயில்களாகப் பிள்ளையாருக்கும் கந்தனுக்கும் அமைந்த இவ்வாலயங்களிற் சிவனும் உமையும் பரிவாரங்களுடன் கோவில்கொண்டு உயர்நிலையில் எழுந்திருக்கக் காண்கின்றோம். ஆலயங்களிற் பரிவாரத் தெய்வங்கள் சுற்றுப் பிராகாரத்தின் நாற்புறமும் தத்தமக்குரிய இடங்களில் வீற்றிருந்து இறைவனுக்குத் தத்தம் கடமைகளைச் செய்கின்றனர். திருக்கோயிலின் நடுவில் வீற்றிருக்கும் இறைவன், திருக்கோயிலுக்கு மட்டுமன்றி உலகு அனைத்திற்கும் பேரரசனாகத் திகழ்ந்து, பஞ்சகிருத்தியங்களை ஆன்மாக்கள் மீது கொண்ட கருணையினால் நிகழ்த்தும் பேருண்மை அளப்பரியது.

இதுவரை பரிவாரத் தெய்வங்கள் தொடர்பான விளக்கத்தினைப் பெற்றீர்கள். இனி ஒவ்வொரு பரிவாரத் தெய்வத்தின் சிறப்பம்சங்களை அறிவீர்கள்.

5.2 அம்பாள் வழிபாடு (சக்தி)

இறைவனுடைய திருவருளைத் தாயாக வழிபடுதல் சக்திவழிபாடாகும். சக்தியைப் பரம்பொருளாக வழிபடுவோர் சாக்தர்.

இற்றைக்கு 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பான சிந்து வெளி நாகரிக வழிபாடுகளிற் சக்தி வழிபாடு சிறப்பாக நிலவியுள்ளது. இதற்கு அங்கு கிடைக்கப் பெற்ற அகழ்வுப் பொருட்களான முத்திரைகள், இலச்சினைகள் சான்று பகர்கின்றன. அக்கால மக்கள் சக்தியைக் கோர, சாந்த, வீர வடிவில் வைத்து வழிபாட்டினைச் செய்துள்ளனர். அத்துடன் உலகத்தைக் காத்திடும் அகிலாண்டேஸ்வரியாகப் போற்றியுள்ளனர்.

மகேசுர மூர்த்தங்களைவிடத் தேவியின் திருவுருவங்களும் ஆலய வழிபாடுகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. உமாதேவியார் சிவபெருமானின் அருட்சக்தி என்று சிறப்பிக்கப்படுபவர்.

தாயன்பு சிறந்தது என்பதனைக் காட்டவே சிவபெருமான் பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயாக அருள் பொழிந்தார். சாந்தம், அன்பு, தாய்மை, பொறுமை, தன்னலமின்மை, மன்னிக்கும் சுவாவம் என்பவற்றார் சிறந்தவள் தாய். தாயை அணுக எந்தக் குழந்தையும் அஞ்சுவதில்லை. தன்பிள்ளை நன்றே செய்தாலும், தீதே புரிந்தாலும், உயர் நிலையடைந்தாலும், தாழ்மையுற்றாலும் ஒரு தாயின் அன்பு ஒரு போதும் மாறுபடாது. இதனாலேயே 'அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்' என்றும்,

என்றும், 'தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலுமில்லை' என்றும், 'மாதா பிதா குரு தெய்வம்' என்றும் தாயை எல்லோரிலும் விட முன்வைத்துப் போற்றியுள்ளனர்.

நாயன்மார்கள் 'பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து' என்றும் 'தாயினும் நல்ல தலைவரென்றடியார் தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்' என்றும் 'அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே' என்றும் பாடியுள்ளனர். அன்னை பராசக்தியே உலகின் சக்திகளுக்கெல்லாம் ஊற்றாக விளங்குபவள்.

ஆன்மாக்கள் உய்வடையும் பொருட்டு படைத்தல், காத்தல் முதலிய ஐந்தொழில் நிகழ்ச்சிகளுக்குத் துணையாக உள்ள சிவசக்தியான உமாதேவியார், அம்மை என்றும் உலகமாதா என்றும் போற்றப்படுகிறார். சக்தியாகிய இறைவி பராசக்தி, சிற்சக்தி, இச்சா சக்தி, கிரியாசக்தி, ஞானசக்தி என்னும் ஐந்து சக்திகளாகவும் நின்று இறைவனின் ஐந்தொழில்களை நடத்துகின்றாள்.

பஞ்ச கிருத்திய சக்திகள்	திருவுருவங்கள்	அருட்டிறன்கள்
பராசக்தி (போகசக்தி)	பார்வதியம்மையார்	உலகங்களை அளித்து, காப்பாற்றி அருள் புரிபவள்
சிற்சக்தி (வீரசக்தி)	தூர்க்கை	சகல வெற்றிகளுக்கும் இருப்பிடமாய்இருப்பவள்
இச்சா சக்தி (கோரசக்தி)	காளி	வினைகளையழித்து ஆன்மாக்களுக்கு ஈடேற்றம் அருள்பவள்
கிரியா சக்தி (அதிகாரசக்தி)	நாராயணி	தீயவரை அடக்கி நல்ல-வரைப் பாதுகாத்து நிற்பவள்
ஞானசக்தி (அருட்சக்தி)	மனோன்மனி	திருவருட்சக்தியை அருளி ஆன்மாக்களை இறைவனோடு சேர்ப்பவள்

ஆலயங்களில் வழிபாடு ஆற்றுவதற்கு உரியவளாக எழுந்தருளியிருக்கும் சக்தி, நான்கு திருக்கரங்களை உடையவள். ஒரு கையில் தாமரைப்பூவையும், மறுகையிற் செபமாலைமையையும் தாங்கியுள்ளாள். மற்றொரு திருக்கைகளில் அபயமும் வரதமும் காட்டுகிறாள். அபயம் காட்டும் வலது கரம், 'தம்மை வழிபடும் அடியவர்களுக்கு உலகத்துன்பங்களை இட்டு பயப்பட வேண்டாம்' என்று ஆறுதல் அளிக்கும் பாவனையில் "அஞ்சேல்" என்று காட்டுவதாக உள்ளது. அபயம் (பயத்தை நீக்குவது.) வரதமுத்திரை காட்டும் இடது கை, ஞானமாகிய தன் திருவடியைக் காட்டி 'இதைத்தருவோம்

பெற்றுக்கொள்' என்ற குறிப்பினைக்காட்டும்.

சக்தியின் தூர்க்கை அம்சம் முக்கியமானது. தூர்க்கை விஷ்ணுவின் சகோதரி. இவள் சங்கு, சக்கரம் முதலிய ஆயுதங்களை ஏந்தி நிற்பாள்.

சக்தி வழிபாடு செய்வோர் சக்தியின் சாதனையைப் பெற யந்திரம் அல்லது சக்கரம் வைத்துப் பூசையாற்றுவர். இதனை 'ஸ்ரீசக்கரம்' என அழைப்பர். இது உலோகத் தட்டில் வரையப் பெற்றதாகும். ஸ்ரீசக்கரத்தில் மூன்று ரேகைகள், மூன்று வலயங்கள், நாற்பத்து மூன்று முக்கோணங்கள் உள். அம்மன் ஆலயங்களில் ஸ்ரீசக்கர பூசை சிறப்பாக இடம்பெறும். இறையும் சக்தியும் சூரியனும் ஒளியும் போலவும் நாதமும் ஒலியும் போலவும் பிரிவின்றி நிற்பர். இப்பிரிவின்றி இருத்தலாகிய வல்லமையே சிவசக்தியான அருட்சக்தியாகும்.

இத்தன்மையளான உமையம்மை, அங்கயற்கண்ணி, (மீனாட்சி), காமாட்சி, இராஜராஜேஸ்வரி, புவனேசுவரி, மகேசுவரி, நாகேஸ்வரி, காளி, மாரி முதலிய பெயர்களுடன் பிரசித்தமான கோயில்களில் இடங்கொண்டிருக்கின்றாள். இத்தகைய அம்மை வடிவங்களை வழிபடும் அன்பர்களுக்கெல்லாம் அருள்கொடுப்பவர் உமாமகேசுவராகிய சிவபெருமானே ஆவார். இதனை 'உடையாள் நடுவுள் நீயிருத்தி' என்ற திருவாசக அடி தெளிவுறுத்தும்.

அம்மையை நான்கு முறை அல்லது இரட்டை எண்பட வலம்வந்து வழிபடுதல் வேண்டும். ஆடிமாதத்தில் வரும் ஆடிப்பூரம் உமையம்மைக்குரிய நாளாகும். சுமங்கலிப் பெண்கள் வீட்டுக்கு வரும்போது அவர்களுக்கு குங்குமம் அளிப்பது அம்பாளை வழிபடலுக்குச் சமமானதாகும்.

சிவபெருமானின் உடல் மீது நின்று காளி, நடனம் ஆடுவது போன்ற தோற்றத்தின் தத்துவம்:- காளி இயற்கையின் தோற்றம். இயற்கை அசைவது போலக் காளியும் இயங்கும் சக்தியின் வடிவமாக விளங்குகிறாள். சிவம் அசையாதது. இயங்குவது இயங்காததை ஆதாரமாகக் கொண்டு நிற்கிறது. இதையே ஈசனின் உடலை ஆதாரமாக வைத்துக் காளி நிற்பதை உணர்த்துகிறது. சக்தியின் இயக்கத்துக்குச் சிவம் ஆதாரம்.

தனம் தரும் கல்விதரும் ஒரு நாளும் தளர்வறியா
மணம் தரும் தெய்வவடிவும் தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனம் தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனம் தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக் கண்களே

- அபிராமிபட்டர், அபிராமி அந்தாதி

* * * * *

5.3 சுப்பிரமணியர்-முருகப் பெருமான்

முருகப் பெருமானைப் பரம்பொருளாக வழிபடுவோர் கௌமார மதத்தினர். சங்ககால மக்கள் நிலங்களின் இயல்புகளுக்கமைய கடவுளரை வழிபட்டனர். மலையும் மலைசார்ந்த பகுதிக்கும் உரிய கடவுளாக முருகன் வழிபடப்பட்டார். அதனால் முருகனைக் குறிஞ்சிக்கிழவன், மலைக்கிழவன் எனவும் வழங்குவர். இக்காலத்திற்குரிய கடவுளாக இருப்பதனால் முருகனை கலியுக வரதன் எனவும் கூறுவர்.

முருகு என்ற சொல் இளமை, மணம், அழகு, தெய்வம் என்றெல்லாம் பொருள்படும். கச்சியப் பரால் எழுதப்பட்ட கந்தபுராணம் முருகனுடைய வரலாற்றினைத் தமிழிற் கூறுவது. புராணம் என்றால் பழமை என்பொருள்படும். இப்புராணம் ஆறுகாண்டங்களையும், 10 346 விருத்தப்பாக்களையும் உடையது.

முருகனுடைய ஆறுபடைவீடுகளாவன - திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், திருவாவினன்குடி (பழனி), குன்று தோறாடல், திருவேரகம் (சுவாமிமலை), பழமுதிர்சோலை என்பனவாம். இவற்றின் சிறப்புகளைச் கூறும் நூல் நக்கீரரார் பாடப்பட்ட திருமுருகாற்றுப் படையாகும்.

சூரன் முதலிய அசுரர்கள் தேவர்களை (வான் உலகத்தோர்) கொடுமைப்படுத்தினர். தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் முறையிட்டனர். சிவபெருமான் தனது நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து ஆறு தீப்பொறிகளைத் தோற்றுவித்தார். அந்த ஆறுபொறிகளையும் வாயுவும் அக்கினியும் ஏந்திச் சென்று கங்கையில் விட்டனர். கங்கை தன் பக்கத்தில் இருந்த சரவணப்பொய்கையில், கடம்ப மர நிழலில் அப்பொறிகளை விட்டது. ஆறு தீப்பொறிகளும் சேர்ந்து ஒரு குழந்தை உருவம் ஆயிற்று. தேவர்களின் கட்டளைப்படி கார்த்திகை மாதர் அறுவரும் அக்குழந்தைக்குப் பால் கொடுக்க விரும்பினர். அம்மாதர்களை மகிழ்விக்க அந்த ஒரு குழந்தை ஆறுகுழந்தைகளாகத் திகழ அவர்கள் அக்குழந்தைகளுக்குப் பால் ஊட்டினர். சிவபெருமான் உமையுடன் சரவணப்பொய்கைக்கு வந்து தேவிக்குக் குழந்தைகளைக் காட்டினார். தேவி ஆறு குழந்தைகளையும் ஒன்று சேர்த்து கையால் எடுத்தணைத்தாள். ஆறுதிருமுகங்களும் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களும் கொண்ட ஒரு குழந்தையாகப் பொலிந்தார் முருகக்கடவுள்.

ஒரு குழந்தையாகச் சேர்க்கப்பட்ட காரணத்தாற் கந்தன் என்றும், அக்கினியின் கரத்தால் ஏந்தப்பட்டதால் அக்கனிப்பூ என்றும், கங்கையில் வளர்ந்தமையாற் காங்கேயன் என்றும், சரவணப் பொய்கையில் தோன்றியமையாற் சரவணபவன் என்றும், கார்த்திகைப் பெண்களிடம்

பாலுண்டமையாற் கார்த்திகேயன் என்றும், கடம்பரநிழலில் பள்ளி கொண்டமையாற் கடம்பன் என்றும், விசாக நட்சத்திரக்குரியவர் என்றமையால் விசாகன் என்றும் முருகப் பெருமானுக்குத் திருநாமங்கள் உண்டு.

ஆறுமுகத்துடன் விளங்கியதால் ஆறுமுகன், சண்முகன் என்றும், அடியார் மனதில் உறைவதனாற் குகன் என்றும், இனிமையான நலனை விரும்பி அதனை அடியவருக்கு அருள்கின்றமையால் சுப்பிரமணியன் எனவும் முருகனைப் பல்வேறு பெயர் கொண்டு அழைப்பர். சிவசக்தி ஆகிய இரண்டும் ஒன்றுபடும் நிலையே சுப்பிரமணியம் என்று சொல்லப்படும்.

முருகப் பெருமான் ஆறு குணங்களாவன :-

முற்றிவுடைமை - சர்வஞ்ஞதை, திருப்தி - வரம்பில் இன்பமுடைமை, இயல்பாகப் பாசமின்மை - அனாதி போதம், முடிவிலா ஆற்றலுடைமை - அனந்த சக்தி, பேரருள் உடைமை - அலுப்த சக்தி, தன்வயமுடைமை - சுவதந்திரம்.

முருகனின் ஆறு முகங்களுள் ஐந்து திருமுகங்கள் சிவ சொரூபமானவை. ஆறாவது திருமுகம் சக்தி சொரூபமான அதோ முகமாகும். முருகப் பெருமானும் சிவபெருமானும் ஒருவரே என்பதைக் காட்டுவதே சூரனுக்கு யுத்த களத்தில் முருகனாற் காட்டப்பட்ட விஸ்வரூபம் என்னும் திருப்பெருவடிவம்.

சக்தியானவள் இச்சா சக்தி, கிரியா சக்தி, ஞான சக்தி என்னும் மூன்று இயல்புகளையும் முறையாகப் பொருந்தியுள்ளவள். முருகனிடம் இம்மூன்று சக்திகளும் அமைந்துள்ளன. இச்சா சக்தி, வள்ளி யம்மையாக இருக்கிறாள். அன்புக்கும் உணர்ச்சிகள் அனைத்திற்கும் பிறப்பிடம் இச்சா சக்தி.

முருகனின் ஞானசக்தியாக விளங்குவது முருகனின் வேல். நூறு யாகங்களைச் செய்த தேவர் தலைவனான இந்திரன் தனது மகளை முருகனுக்குக் கொடுத்தமையால் கிரியா சக்தியாகத் தேவயானை அமைகிறாள்.

முருகப் பெருமான் சூரனைப் போரிற் சங்காரம் செய்த பொழுது அவன் மாயா சக்தியினால் மாமரமாக மாறினான். முருகப் பெருமான் சக்தியால் அளிக்கப்பட்ட வேலாயுதத்தால் மாமரத்தை இருகூறாக்கியபோது அவை மயிலும் சேவலுமாக மாறின. மயிலை வாகனமாக்கி சேவலைக் கொடியாக்கினார்.

மயில் வாகனம் ஆணவத்தையும் கொடியாகிய சேவல் சிவஞானத்தையும் குறிப்பன. ஆணவமாகிய மயிலை அடக்கி அதன் மீது அமர்ந்து, திருவருளாகிய சிவஞானத்தைக் கொடுத்து, ஆன்மாக்களை உயர்பதம் அடையச் செய்பவர் தாம்,

என்பதை இது குறிக்கும்.

சேவல் கூவுதன் பொருள்-கொக்கு + அர + கோ = கொக்கரக்கோ. கொக்கு - மாமரம் (சூரபத்மன்), அர - அறுத்த, கோ - அரசன் (முருகன்). மாமரமாய் நின்ற சூரனை முருகன் சங்காரம் செய்தார் என்பது பொருள்.

முருகப்பெருமானின் மந்திரம் சடாட்சரம் - ஓம் சரவணபவ.

கந்தபுராணத்தில் உயர்ந்த சமயக் கோட்பாடுகள் மறைபொருளாக அமைகின்றன. சமத்துவம், தமத்துவம் முதலிய நற்குணங்கள் தேவர்களாகவும், ஆணவம் - சூரபத்மன், சூரனின் தம்பியார்களுள் சிங்கன் - கன்ம மலம், தாரகன் - மாயாமலம், கிரவுஞ்சதமலை - சஞ்சித வினை, சேவல் - நாதம், மயில் - விந்து, வள்ளியம்மை - இச்சாசக்தி, தெய்வயானை - கிரியா சக்தி, வேல்- ஞான சக்தி, முருகவேள் - பரம் பொருள்.

சூரன், சிங்கன், தாரகன் என்ற மும்மலங்களும் பரம்பொருளாகிய முருகவேளால் அடக்கப்படுகின்றன. அவை அழிக்கப்படவில்லை. இதற்கு காரணம் “உள்ளது அழியாது; இல்லது தோன்றாது” யாவும் உண்மை என்ற சற்காரிய வாதமாகும். தாரகன் யானையாகி ஐயனாருக்கு வாகனமானான். சிங்கன் சிங்கமாகி அம்பிகைக்கு வாகனமானான். சூரன் சேவலும் மயிலுமாகி முருகனுக்குக் கொடியும் வாகனமும் ஆனான்.

அருவமும் உருவமுமாகி அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப் பிரம்மமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனி யாகிக் கருணைகூர் முகங்க ளாறாங் கரங்கள்பன் னிரண்டுங் கொண்டே ஒருதிரு முருகன் வந்தாங்கு உதித்தனன் உலகம் உய்ய.

- கந்தபுராணம், கச்சியப்பர்

அடியார்கள் முருகனுக்கு காவடி எடுத்து வழிபடுவர். சிவகிரி, சக்திகிரி என்னும் மலைகளைக் காவடியாக எடுத்து வந்த இடம்பனை ஆட்கொண்டு அருள்புரிந்தவர் முருகன். கா + அடி = காவடி. சரண்புகுந்தோரைக் காக்கும் சேவடி என்பது பொருள். ஆன்மாக்களின் பிரார்த்தனைகளை முருகப் பெருமான் ஏற்று அருள் புரிகின்றார்.

பெளத்த மக்களின் வழிபாடுகளில் முருக வழிபாடு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. கதிர்காமக் கந்தனைப் பெளத்தர்கள் பெரிதும் போற்றுவர். இங்கு பூசை ஆராதனைகளை ஆற்றுவவர் ‘கப்புறாணைமார்’. இவர்களும் பெளத்தர்களே.

கதிர்காமம் பெளத்தர்களுக்கும் இந்து சமயத்தவர்க்கும் முக்கிய வழிபாட்டுத்தலமாகத் திகழ்கிறது. இந்துக்களும் பெளத்தர்களும் வருடத்தில் ஒரு முறையாவது கதிர்காமத் தலத்திற்கு புனிதயாத்திரை செல்லத் தவறமாட்டார்கள்.

முருகப்பெருமான் தாமரை இதழிலே தோன்றினார். பௌத்த மக்களின் வழிபாட்டில் தாமரை மலர் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. பௌத்தர் வழிபாட்டிற்காக விகாரைக்குச் செல்லும் பொழுது தாமரை மலரைக் எடுத்துச் செல்வது வழக்கம்.

விசாக நட்சத்திரம் முருகப்பெருமானுக்கு உரியது. இத்தினத்தில் முருகன் ஆலயங்களில் விசேட வழிபாட்டு ஆராதனைகள் இடம் பெறும். அதேபோன்று பௌத்தர் வைகாசிமாத விசாகத் திருநாளை வெசாக் பண்டிகை எனக் கொண்டாடுவர். புத்தர்பெருமானது பிறப்பு அவரது ஞானோதயம் பரிநிர்வாணம் ஆகிய மூன்று சம்பவங்களையும் நினைவுறுத்தும் புனித நாளாக இது கொண்டாடப்படுகிறது. இத்தினத்தில் பௌத்த மக்களின் வழிபாட்டுத்தலங்கள், வீடுகள் கொடிகளாலும் விளக்குகளாலும் அலங்கரிக்கப்படும். அன்னதானப் பணியினையும் மேற்கொள்ளுவர்.

* * * * *

5.4 விநாயகர்

விநாயகர் வணக்கம்

கபிலதேவ நாயனார்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாக்கும் செய்கருமங் கைகூட்டும் செஞ்சொற்

பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்

ஆதலால் வானோரும் ஆனைமுகத்தானைக்

காதலாற் கூப்புவர்தங் கை.

திருச்சிற்றம்பலம்

“சித்தி விநாயகா சரணம் சரணம்” என்று விநாயகப் பெருமானை அடியார்கள் வழிபடுவர். இந்து சமயப் பிரிவுகள் அனைத்திலும் விநாயகர் வழிபாடு முக்கிய இடம் வகிப்பதைக் காண்கின்றோம்.

விநாயகருக்குச் சித்தி, புத்தி என்னும் இருவரும் சக்திகளாகக் கூறப்பட்டாலும் இவர்களின்றி தனியாகவே ஆலயங்களில் எழுந்தருளியுள்ளார்.

இறைவழிபாட்டில் ஆரம்பக் கிரியைகளிற் பஞ்சாயதன பூசை இடம்பெறும். இது விநாயகரைக் குறிப்பது. இதில் விநாயகர், விஷ்ணு, சிவன், தேவி, சூரியன் என்னும் ஐந்து மூர்த்திகளையும் உபாசித்து வணங்குவர். பிள்ளைகளும் பெரியோர்களும் சங்கிலி அணியும்போது பஞ்சாயுதத்தைக் கோத்து அணிவதை நாம் காணலாம்.

பிரணவப் பொருளாய் அமைபவர் பிள்ளையார். ‘ஓம்’ என்பது பிரணவ மந்திரம். ஒடிந்த கொம்பிலிருந்து பிரணவச் சுழி ஆரம்பிக்கின்றது. இது ‘ஓங்காரம்’ எனப்படும். இந்த ஓங்காரத்தின் உருவமே விநாயகரின் வடிவம். நாம் எதை எழுதத் தொடங்கும்போதும் அது செம்மையாக

முடியவேண்டும் என்பதற்காக விநாயகரின் துணைநாடி 'உ' என்ற எழுத்தை எழுதித் தொடங்குவோம். "உ" என்ற அடையாளம் சிவம் சக்தி இரண்டையும் அடக்கியுள்ளது. வட்டம் (0) (விந்து) சக்தியையும் கோடு (-) (நாதம்) சிவத்தையும் குறிக்கின்றன. ஊமை எழுத்து என்றும் மூலமனு என்றும் பிள்ளையார் சுழி என்றும் இதனை வழங்குவர். இது "மோனமே குறியாக முதலெழுத்தருளிய" என்று கந்தபுராணத்திற் சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

விநாயகர் பிரணவ வடிவினர் என்பதைக் காட்டுவதற்காக மோதகம் தேங்காய், மாதுளம்பழம் முதலிய பிரணவ வடிவப் பொருட்களும், சாந்தம் நிறைந்த சத்துவக் குணத்தவர் என்பதால் பால், தேன், சர்க்கரை, பருப்பு, அவல் முதலிய பதார்த்தங்களும் நிவேதிக்கப்படுகின்றன.

பிள்ளையார் யானைமுகம், பருத்த தொந்தி, மூன்று திருக்கண், இரண்டு திருவடி, இருந்த கோலம், முறிந்த கொம்பும், அங்குசமும் தாங்கிய வலதுகைகள் இரண்டு, பாசக் கயிறும் மோதகமும் தாங்கிய இடது கைகள் இரண்டு, துதிகை ஆகிய ஐந்து திருக்கைகள் கொண்ட திருக்கோலத்திற் பெருச்சாளி ஊர்தியில் (வாகனத்தில்) வீற்றிருப்பர்.

சகல அண்டங்களும், சராசரங்களும் ஓங்காரமென்னும் பிரணவத்துள் அடங்குவதாற் பிள்ளையாருக்குத் தொந்தி வயிறு அமைந்துள்ளது. திருக்கண்கள் மூன்றும் இச்சை, கிரியை, ஞானம் ஆகிய மூன்றையும் குறிப்பனவாம். பரஞானத்தால் எதனையும் காண வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பது நெற்றிக்கண். வீரிந்த காதுகள் அன்பர்கள் கூறுவதைக் கேட்கும் ஆவல் உடையவர் என்பதைக் குறிக்கும்.

ஆன்மாக்களைப் பீடித்துள்ள ஆணவமலமாகிய யானையைப் பாசமென்னும் கயிற்றாற் கட்டி அங்குசத்தால் அடக்கி மறைத்தல் தொழிலைச் செய்பவர் என்பதனை உணர்த்துவதற்காகவே அங்குசம், பாசக்கயிறு ஆகியவற்றைத் தாங்கியுள்ளார். உலகத்தை உள் நின்று ஊறுபடுத்தும் அழிவுச்சக்திகளை அடக்கியாளும் திறமை உடையவர் பிள்ளையார். அத்தகைய அழிவுச் சக்திக்கு அடையாளமாக நிலத்தைத் துளைத்து ஊறுபடுத்தும் பெருச்சாளி அவரது வாகனமாக அமைந்துள்ளது.

பிள்ளையாருக்குரிய நிவேதனப் பொருட்களாகிய அவல், பொரி, கடலை போன்றவை வறுப்பட்டு முளை இழந்த விதைகளைக் குறிப்பன. இதன் பொருள் தன்னை வழிபடுவோர்களின் வினைப்பயன்கள் அழிக்கப்பட்டு பிறவித்துன்பம் என்னும் முளை இழந்ததும் பேரின்பம் கிடைக்கும் என்பதைக் குறிக்கிறது.

பக்தி நெறி, ஞான நெறி ஆகிய இரண்டிலும் பணிவு இன்றியமையாதது. இது நான் என்ற அகங்காரம் அற்றநிலை. மற்றெல்லா

மூர்த்திகளுக்கும் நிலத்தில் விழுந்த பூக்கள், பத்திரங்கள் பூசைக்கு எடுக்கப்படுவதில்லை. பிள்ளையார் விரும்புவது புல்லாகிய அறுகாகும். அர்ச்சனை செய்யும் அறுகு, ஒரே காம்பில் மூன்று கவருடையதாக இருத்தல் வேண்டும். எடுத்த காரியங்களில் விக்கினமின்றி வெற்றிபெற விரும்புவோர் மனம் வாக்கு காயம் ஆகிய மூன்றையும் அடக்கி ஒரே சிந்தனையில் இருத்தல் வேண்டும் என்பதனையே இது குறிப்பதாகும்.

‘உயிர்கள் உடலை விட்டுப் பிரிந்ததும் வினைக்கேற்ப வேறு உடலை அடையும் பொருட்டு முதலிற் புல் நுனியைப் பொருந்தி பசு வயிற்றிற் புகுந்து சாணம் வழியாகப் பயிர்களோடு பரவி புருசு கற்பத்தில் தங்கும்’ என்பது உபநிடத வாக்கியமாகும். அதன்படி உயிர்கள் புல் நுனியில் தங்குவதே முதற்படியாதலால் இறைவன் படைப்பின் முதற் படைப்பாகிய விநாயகப் பெருமானுக்கு அறுகம்புல் அர்ச்சனைக்கு உகந்ததாகிறது.

பிள்ளையாரைச் சாதாரண வடிவில் வழிபடலாம். சாணம், மா முதலியவற்றாற் பிடித்து அதன் மேல் அறுகம்புல்லை வைத்துப் பூசிக்கலாம். பிள்ளைகளுக்கு உரிய கடவுள் பிள்ளையார் என்பதனால் அவருடைய தேரினைப் பிள்ளைகள் இழுப்பதும் அவருக்கு உடைக்கப்படும் சிதறு தேங்காயைப் பிள்ளைகள் பொறுக்கி உண்பதும் வழக்கில் உள்ளன.

விநாயகர் பன்னிரண்டு திரு அவதாரத்தில் ஒரு திரு அவதாரம் காசிப்பட்டணத்தில் செய்திருந்தபோது எல்லோருடைய வீட்டிலும் ஏக காலத்தில் விருந்தமுது கொண்டருளினார். அன்றுமுதல் யாவரும் அவரவர்கள் வீடுதோறும் வைத்துப் பூசிக்கும்படி அனுக்கிரகஞ் செய்தருளினார்.

பிள்ளையாருக்கு வழங்கப்படும் மறுபெயர்கள்:-

வழங்கும் பெயர்	பொருள்
கணபதி	பதினெட்டுக் கணங்களுக்குத் தலைவர்.
கணேசன்	மனோ வாக்குகளுக்கும் அவற்றைக் கடந்த நிலைக்கும் உள்ளவர்.
விநாயகர்	தனக்கு மேலே வேறோர் தலைவர் இல்லாதவர்.
வக்கிரதுண்டர்	என்றும், கொடிய ஆசைகளைத் துண்டிப்பவர்.
விக்கினேசுவரர்	தம்மை நினைப்பவர்களது இடையூறுகளை நீக்க வல்லார்.
இலம்போதரர்	அறிவுக்குப் புலனான பிரபஞ்சம் முழுவதையும்
(இலம்ப -உதரர்=	தம்முள் அடக்குபவர்.
பெருவயிற்றர்)	

“ஓங்கார ரூபாய நம” என்பது கணபதியை வழிபடும் பொழுது

சொல்லும் மந்திரம். கணபதி, பார்வதி, பரமேசுவரரின் மூத்த பிள்ளை என்று மக்கள் உபசார வழக்கமாகக் கூறுவர். இதனால் அவருக்குப் பிள்ளையார் என்ற பெயரும் வழங்குகிறது. சிவபெருமானும் பிள்ளையாரும் ஒருவரே இருவரும் முக்கணன். கயமுகன் என்ற அசுரன் (மானிடப்பண்பினைக் கொள்ளாதோன்) கணபதியுடன் போர் செய்தான். கணபதி தனது வலது கொம்பை ஒடித்து அவன் மீது வீசி எறிந்தார். அக்கொம்பு அவனுடைய உடலைப் பிளந்தது. அவன் பெருச்சாளியாக மாறினான். கணபதி அவனுக்கு மெய்யறிவினைப் புகட்டினார். அவன் சரணடைந்தான்; பெருச்சாளியைத் தன் ஊர்தியாக்கினார். அதன்பின் கயமுகனுக்குப் போட்ட தோப்புக் கரணத்தைத் தேவர்கள் கணபதிக்குப் போட்டு வழிபட்டனர்.

பிள்ளையார் அகத்தியரின் கமண்டல நீரைக் காசு வடிவில் வந்து கவிழ்த்து காவிரி நதியை உண்டாக்கினார். வேதவியாசரார் சொல்லப்பட்ட மகாபாரதக்கதையை எழுதினார். ஓவையாரைத் தனது துதிக்கையினால் தூக்கி கயிலை சேர்த்தார். இவையாவும் கணபதி அடியார்களுக் காற்றிய அருட்செயல்களாகும்.

விநாயகப் பெருமான் எல்லாக் கடவுளருக்கும் அருள்புரிந்துள்ளார். பரமசிவன் முப்புரத்து அசுரர்களை அழிக்கச் சென்றபொழுது விநாயகர் பூசை செய்யாதலால் தேரின் அச்சு முறிந்தது. பூசையாற்றிய பின்பே காரியம் நிறைவேறிற்று. விநாயகரை வழிபட்டே தேவி பண்டாசுரன் எனும் அசுரனை வதம் செய்தான். இராமபிரான் விநாயகரை வழிபட்ட பின்னரே இராவணனைச் சங்காரம் செய்தார். பிரம்ம தேவர் விநாயகர் உபாசனை புரிந்தே தம் கருமத்தைத் திறமையாகச் செய்கிறார். முருகன் வள்ளியை மணந்த போது விநாயகரைத் துணைக்கொண்டார். சூரியன் தன் ஒளி குன்றாமல் இருத்தற்பொருட்டு விநாயகரை வழிபடுகின்றார்.

விநாயகப் பெருமான் அன்புடன் தன்னை வழிபடுவோருக்கு அருளை வாரி வழங்குவார்.

பௌத்தர்கள் கணபதியை, 'கணதெய்யோ' எனக்கூறி வழிபடுவர்; கணபதிக்கு நேர்த்திவைத்து பூசை ஆராதனைகளை ஆற்றுவார். ஆலயத்தில் அளிக்கப்படும் விபூதிப் பிரசாதத்தினை வாங்கித் தாமும் அணிந்துகொள்வர்.

கணபதி ஆனை முகத்தோன். பௌத்தர்களின் வழிபாட்டு முறைகளிலும் யானை முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அவர்களது உற்சவ காலங்களிற் குறிப்பாகப் பெரகரா ஊர்வலம் செல்லும் பொழுது யானையை வர்ண மிச்சார விளக்குகளால் அலங்கரித்து அதன்மீது புனிதப் பொருட்களை வைத்து ஊர்வலமாகச் செல்வது

கண்கொள்ளாக்காட்சியாகும்.

இந்துக்களின் வழிபாட்டில் விநாயகருக்கு உரிய முக்கியத்துவம் பெளத்தர்களிடமும் காணப்படுகிறது.

* * * * *

5.5 விஷ்ணு

பச்சைமா மலைபோல் மேனி
பவளவாய் கமலச் செங்கண்
அச்சுதா அமரரேறே
ஆயர்தம் கொழுந்தே என்னும்
இச்சுவை தவிர யான்போய்
இந்திர லோகமானும்
அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்
அரங்கமா நகருளானே

என்று திருமாலைத் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் பாடியுள்ளார். விஷ்ணுவைப் பரம்பொருளாக வழிபடுவோர் வைணவ மதத்தைச் சார்ந்தவர். விஷ்ணு என்ற சொல்லுக்கு எங்கும் நிறைந்தவர் என்பது பொருள்.

சிவபெருமானின் சிறப்புகளைத் தேவார திருவாசங்களில் அடியார்கள் பாடியுள்ளமைபோன்று விஷ்ணு மீது ஆழ்வார்கள் பிரபந்தங்கள் பாடியுள்ளனர். இப்பிரபந்தங்களின் தொகுப்பு நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தம் எனப்படும். இதனைத் தொகுத்தவர் நாதமுனிகள் ஆவார்.

விஷ்ணு அவதாரம் எடுக்கும் கடவுளார். அவதாரம் என்பது ஆன்மாக்களுக்கு அருள் கொடுப்பதற்காகத் தன் நிலையிலிருந்து இறங்கி வருதல் ஆகும். சிந்து வெளி மக்கள் பாம்பினை வழிபட்டனர். இது விஷ்ணு வழிபாட்டினைக் குறிக்கின்றது. விஷ்ணு அவதாரங்களாவன, வாமனம், கூர்மம் (ஆமை), வராகம் (பன்றி), நரசிம்மன், வாமனன், பரகராமன், இராமன், பலராமன், கிருஷ்ணன் என்பனவாகும். பத்தாவது அவதாரமாகக் கல்கி அவதாரம் எடுக்கவுள்ளார். கல்கி அவதாரம் வெண்குதிரையாகும். பாரதத்தின் தென்கோடியிற் பிறந்து, வளர்ந்து, இலங்காபுரியிற் சிறிது காலம் வசித்து கிருஹஸ்தராக (குடும்பமுடையவராக) கல்கி அவதாரமாகத் தன்னை வெளிப்படுத்துவார் என்பது வியாசரின் கூற்றாகும். அவதாரங்களிற் சிறப்பானவை இராம அவதாரமும் கிருஷ்ண அவதாரமும் ஆகும்.

இந்தியாவில் தமிழ் நாட்டில் தெற்குப் பகுதியிற் சிவாலயங்கள் அதிகமாக இருப்பது போல் வடஇந்தியாவில் விஷ்ணு ஆலயங்கள்

அதிகமாக உள்ளன.

விஷ்ணு கருநீல மேனிஉடையவர். ஆயிரம் தலைகளுடைய பாம்பாகிய ஆதிசேடன் மீது திருபாற்கடலிற் பள்ளி கொள்பவர். அவர் பள்ளி கொள்ளும்போது அவருடைய கொப்புழிலிருந்து தாமரை மலர் ஒன்று வளர்கின்றது. அம்மலரிற் பிரமதேவர் தோன்றி உலகைப் படைக்கின்றார். அவ்வாறு படைக்கப்பட்ட உலகை விஷ்ணு துயில் எழுந்து ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் இருந்து ஆட்சிபுரிகின்றார் என்பது வைணவர்களின் நம்பிக்கை.

வைணவர் நெற்றியில் வெண்குறியுஞ் செங்குறியுமாக நாமம் இருவர்.

விஷ்ணு எடுக்கும் தோற்றம் மூவகைப்படும் அவை அவதாரம், ஆவேசம், அம்சம் என்பனவாம். யாதேனும் ஒரு குறித்தகாரியத்தை நடத்த அவர் தம் சக்தியில் ஓரளவைக் கொடுத்தல் ஆவேசம் எனப்படும். விஷ்ணு ஏதாவது ஓர் உருவத்தில் அவதரித்தல் அவதாரமாகும். அவருடைய ஆயுதங்களை (சங்கு, சக்கரம் முதலியவற்றை) இவ்வுலகிற் பிறவி எடுக்குமாறு பணிப்பது விஷ்ணு அமிசம் எனப்படும்.

வைணவத்தையுஞ் சைவத்தையும் இணைக்கும் அமிசமாக ஹரிசுர வடிவம் அமைகின்றது. (ஹரி-விஷ்ணு அரன்-சிவன்) இம்மூர்த்தியே மகேசுரனுடைய இருப்பதைந்து மூர்த்தங்களுள் ஒன்றாகிய “ஹரியத்தர்” என்பதாகும். புராணங்களில் விஷ்ணு உமாதேவியாரின் தமையன் என்றுங் கூறப்படுகின்றார்.

விஷ்ணுவின் சக்தி மகாலட்சுமி ஆகும். மகாபாரதத்தில் விஷ்ணு கிருஷ்ணராக அவதாரம் செய்தார். மகாபாரதப் போரில் அர்ச்சுனனின் தேருக்குச் சாரதியாக இருந்து அருச்சுனுக்குப் பகவத்கீதையினை உபதேசித்தார். இது இறைவன் மனிதனுக்குச் செய்த உபதேசமாகும்.

விஷ்ணு ஆலயங்களிற் சிறப்பாக கிருஷ்ண ஜயந்தி விழா, வெண்ணெய்த் திருவிழா, வைகுண்ட ஏகாதசி என்பவற்றைக் கொண்டாடுவர். விஷ்ணு கையில் வெண்ணெய் வைத்திருப்பதன் கருத்து தம்மை வழிபடுவோருக்கு வெண்ணெயாக உருகுபவர் என்பதாகும். விஷ்ணுவின் வாகனம் கருடன். பிரம்மாவின் புத்திரரான வசிட்ட மகரிஷியே கருடன் என்று சாத்திரங்கள் கூறுகின்றன. கருடனை வணங்குவது வசிட்டரை வணங்குவதற்குச் சமமானதாகும். எல்லா ரிஷிகளின் வாக்குகளையும் விட வசிட்டரின் வாயால் வரும் வாக்கு சிறப்பானது.

இந்தியாவில் விஷ்ணு ஆலயங்களில் எல்லாச் சிறப்புக்களையும் கொண்ட திருத்தலமாகத் திகழ்வது திருப்பதி. இங்கு பிரசாதமாக அளிக்கப்படும் லட்டு மிகவும் புனிதமானது. திருப்பதி செல்லும் அடியார்களுக்கு வாழ்க்கையில் நல்ல திருப்பம் ஏற்படும் என்பது ஐதீகம்.

விஷ்ணு காயத்திரி மந்திரம் :-

நாராயணாய வித்மஹே

வாசுதேவாய தீமஹி

தன்னோ விஷ்ணு ப்ரசோதயாத்!

5.6 சண்டேஸ்வரர்

ஆலயங்களில் இடம்பெறும் வழிபாட்டில் விநாயகருக்கு உரிய முக்கியத்துவம் சண்டேஸ்வரருக்கும் உண்டு. கிரியைகள் தொடங்கும்போது விநாயகரை வழிபடுதல் போன்று கிரியைகள் நிறைவேறும்போது சண்டேஸ்வரரை வழிபடுதல் வேண்டும். பூசையின் பலனைத் தருபவர் சண்டேஸ்வரர். சண்டேஸ்வரர் சதா சிவபெருமானை நினைத்து மெய்ம்மறந்திருப்பவர். எனவே அவரை வழிபாடு செய்யும் பொழுது மூன்று முறை கைகளைத்தட்டி வழிபாட்டின் பலனைத் தரும்படி கேட்க வேண்டும்.

சண்டேஸ்வரரது இருப்பிடம் கருவறையை அடுத்து மிகவும் நெருங்கியுள்ள சிறு தனிக்கோயிலாகும். இதன் வாயில் கருவறையை நோக்கியவாறு இருக்கும். சண்டேசுவரர் சிவலிங்க பூசை செய்யும்பொழுது தனது சிவபூசைக்கு இடையூறு செய்த தந்தையின் காலை மழுவினால் வெட்டினார். இவர் கிரியை நெறியினின்று சாமீப முத்தியை அடைந்தார். இதனாலே இவரது சந்நிதிக்கும் இறைவனின் சந்நிதிக்கும் இடையில் அடியார்கள் குறுக்கே செல்வதில்லை. சண்டேஸ்வரரை வழிபாடு செய்ததும் சென்ற வழியால் திரும்புதல் வேண்டும். ஆலயத்தில் இடம்பெறும் மகோற்சவத்தின்போது, கொடியிறக்க உற்சவத்தின் பிற்பாடு சண்டேஸ்வர உற்சவம் இடம்பெறும்.

5.7 நந்திதேவர்

சிவாலய வழிபாட்டில் நந்திதேவருக்கு முக்கிய இடம் உண்டு. பூசை வழிபாடுகளுக்குரிய நந்தியின் உருவம் கருவறையை நோக்கியப்படி பலி பீடத்தின் முன்னால் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கும். ஆன்மா எப்போதும் இறைவனையே நோக்கிய வண்ணம் இருக்கவேண்டுமென்பதே இதன் பொருளாகும்.

தர்ம தேவதையானவள் பிரம்மா, விஷ்ணு முதலானவர்கள் எல்லாம் அழிந்து போவதைக் கண்டு தானும் இவ்வாறு மாண்டு போகாமல் என்றும் நித்தியமாய் இருக்கவேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் கொண்டு ரிஷப (இடபம்) ரூபராகிப் பரமசிவனிடத்திற் சென்று பணிந்து, “நான் இறவாமல் இருக்கும் படி அடியேனை வாகனமாகக் கொண்டு அருளவேண்டும்” என்று தோத்திரம் செய்தாள். இறைவனும் கிருபை கூர்ந்து அவளை வாகனமாகக் கொண்டு அருளினார்,

இறைவனைத் தரிசிக்கத் திருக்கையாய் சென்ற தேவர்களும்,

பிரம்மா, விஷ்ணு ஆகிய மூர்த்திகளும் நந்தியின் அநுமதிபெற்றே உள்ளே நுழைந்ததாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. நந்தி, கணங்களுக்குத் தலைவன். சிந்து வெளி நகர வழிபாட்டில் நந்தி வழிபாடும் சிறப்பாக இருந்தமைக்கான சான்றுகள் உள்.

பிள்ளையார், முருகப் பெருமான், விஷ்ணு, அம்பாள் முதலியோருக்குரிய ஆலயங்களாயின் அவ்வத் தெய்வங்களுக்குரிய ஊர்தி பலிபீடத்திற்கு முன்னால் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கும். இவ்வூர்தியின் அனுமதி பெற்றே கோயிலுக்குள் செல்லுதல் வேண்டும்.

5.8 சூரிய சந்திரர்கள்.

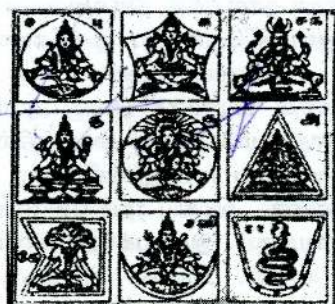
ஆலயங்களில் வெளியே உள்ள மண்டபத்தின் வாயிலில் இருபக்கங்களிலும் சூரியனும் சந்திரனும் பரிவாரத் தெய்வங்களாக இடம் பெறுவர். இவர்களது விக்கிரகங்கள் இறைவனை நோக்கியவாறு நிறுவப்பட்டிருக்கும். தினந்தோறும் பகலில் நிகழும் பூசை சூரிய பூசையுடனும் இரவில் நிகழும் பூசை சந்திர பூசையுடனும் தொடங்கும், சிவபெருமானின் இடது கண் சூரியனாகவும், வலது கண் சந்திரனாகவும் அமையும்.

5.9 நவக்கிரகங்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்
 வேயிறு தோளி பங்கன் விடமுண்ட
 கண்டன் மிகநல்ல வீணை தடவி
 மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேல்
 அணிந்தென் உளமே புகுந்த அதனால்
 ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன்
 வெள்ளி சனிபாம் பிரண்டும் உடனே
 ஆசறு நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே
 திருச்சிற்றம்பலம்

சம்பந்தர்

கோளறுபதிகம்

எமது வழிபாட்டில் நவக்கிரக வழிபாடு மிகவும் முக்கியமானது. சூரியன் (ரவி), சந்திரன், செவ்வாய் (அங்காரகன்), புதன், வியாழன் (குரு), சுக்கிரன் (வெள்ளி), சனி, இராகு, கேது என்பன நவக்கிரகங்களாகும். தீங்குகள் நிகழாது தடுப்பதற்காக நவக்கிரகவழிபாடு செய்வார். முப்பெருந்தெய்வங்கள் கூட நவக்கிரக வழிபாடு நிகழ்த்தியதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

சனிபகவானின் வழிபாட்டினை மக்கள் தவறாது கைக்கொள்வர். இவருடைய விரதவழிபாட்டிக்குரிய காலம் புரட்டாதி மாதத்தில் வரும் சனியாகும்

கிரகம்	ரத்தினம்	தானியம்	நிறம்	வழிபாட்டிற்குரிய நாள்
சூரியன்	மாணிக்கம்	கோதுமை	சிவப்பு	ஞாயிறு
சந்திரன்	முத்து	பச்சையரிசி	மந்தமான வெண்மை	திங்கள்
செவ்வாய்	பவளம்	துவரை	ரத்தச்சிவப்பு	செவ்வாய்
புதன்	பச்சை	பச்சைப் பயறு	கரும்பச்சை	புதன்
குரு	புஷ்பராகம்	கடலை	மஞ்சள்	வியாழன்
சுக்கிரன்	வைரம்	மொச்சை	தூய வெண்மை	வெள்ளி
சனி	நீலம்	எள்	கருநீலம்	சனி
ராகு	கோமேதகம்	உளுந்து	வெளிறிய கருமை	செவ்வாய்
கேது	வைடூரியம்	கொள்ளு	சிவந்த கருமை	சனி

ஆலய வழிபாட்டிற்கு சிவனடியார்களுக்கும் இடமுண்டு. இவர்களில், சமயகுரவர் நால்வரின் திருவுருவங்கள் கருங்கல்லினால் தனிக்கோயிலில் நிறுவப்பட்டிருக்கும். முன்னேஸ்வர ஆலயத்தில் 63 நாயன்மார்களுக்கும் எழுந்தருளி வீக்கிரகங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. அடியார்களைக் குறிக்கும் விழாவாக இங்கு இடம்பெறும் சிவனடியார் திருவிழா அற்புதமானது. மகோற்சவ காலத்தில் சுவாமி திருவுலா நடைபெறும்போது, சுவாமியை எதிர்நோக்கியவாறு 63 நாயன்மார்களின் திருவுருவங்களைக் கொண்ட அழகிய ரதம் பின்னோக்கிப் பவனி வருவது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். இது பக்தோற்சவம் எனப்படும்.

நந்தி, மகர், காணர், பிருங்கி, விநாயகர், விருசேயர், கந்தர்,

தேவிசண்டர் முதலிய சிவ கணங்களும் இந்திரர், அக்னி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் ஆகிய திக்குப் பாலகர்களும் ஆலயங்களிற் பரிவார தெய்வங்களாகப் போற்றப்படுவர். திருவுருவ வழிபாடாக இடம்பெறாவிட்டாலும் மகோற்சவ காலங்களில் இத் தெய்வங்களுக்குச் சிறப்பான ஆராதனைகள் இடம்பெறும். இத்தெய்வங்களிற் சிலவற்றிற்கு மட்டுமே திருவுருவம் நிறுவப்படுவதுண்டு. ஏனைய தெய்வங்கள் மானசீக முறையில் உரிய இடத்தில் வைத்துப் பூசிக்கப்படும்

இதுவரையும் பரிவாரத் தெய்வங்கள் யாவை என்பதையும் அவற்றின் சிறப்புக்களையும் தெரிந்துள்ளீர்கள் ஆலய வழிபாட்டிற்கு இவ்விடயங்கள் பயன்படும். அடுத்து வரும் தொடரில் திருக்கோயிலில் இடம்பெறும் பூசை முறைகள் தொடர்பான விளக்கத்தினைப் பெறுவீர்கள்.

* * * * *

6.1 திருக்கோயிற்பூசை:-

ஆலயத்தில் இடம்பெறும் பூசைகளை மூன்று பிரிவுகளாக வகுக்கலாம். அவை நித்தியபூசை, நைமித்திகபூசை (விசேட தினங்களில் இடம்பெறும் பூசை), காமிகபூசை (பயன்கருதிச் செய்யும் பூசை) என்பனவாம்.

நித்தியபூசை

திருக்கோயில்களில் இடம்பெறும் நித்தியபூசைகள், அவ்வக் கோயில்களின் வசதிக்கும் வழக்கத்திற்கும் ஏற்ப நிகழும். இவைமுறையே, திருவனந்தல் (அதி விடியற்காலை), காலைச்சந்தி (சூரிய உதயத்தின்பின்), உச்சிக்காலம் (நடுப்பகல்), மாலை (சாயரட்சை), இரண்டாங்காலப்பூசை, அர்த்தசாமப்பூசை (இறுதியில் இடம் பெறுவது) என வழங்கும்.

பூசையாற்றும் அர்ச்சகர் அதிகாலையில் நீராடி நித்தியகருமங்களை முடித்து, ஆலயத்தையடைவர். அங்கு துவார பாலகரைப் பிரார்த்தனை செய்து தலமூர்த்திக்குரிய ஊர்தியை வழிபட்டு அநுமதிபெற்றபின் மண்டபத்தை அடைவர். பின்பு பூசைக்குத் தம்மைத் தயாராக்கியபின் பைரவர் ஆலயம் சென்று, முதல்நாள் ஒப்படைக்கப்பட்ட கோயில் திறப்பினை அங்குசமுத்திரையால் எடுத்து, இறைவனுக்குத் திருப்பள்ளியெழுச்சிபாடி, மூலமூர்த்தத்திற்குரிய மந்திரத்தை உச்சரித்தபடி கதவைத் திறப்பார்.

திருக்கோயிலிற் பகற்பூசை சூரியவழிபாட்டுடனும் இரவுப்பூசை சந்திர வழிபாட்டுடனும் ஆற்றப்படும்.

தினந்தோறும் ஆற்றப்படும் பூசையில் விசேட கிரியைகள் நிகழ்வதில்லை. அபிடேகம், நைவேத்தியம், பூசை என்பன மட்டுமே நடைபெறும்.

நைமித்திகபூசை:

வாரத்துக்கு ஒருமுறை நிகழ்வன:-

சோமவாரம், சுக்கிரவாரம்.

இருவாரத்துக்கொருமுறை நிகழ்வன:-

பிரதோஷம்

மாதத்துக்கு ஒருமுறை நிகழ்வன:-

மாதப்பிறப்பு, சதுர்த்தி, அமாவாசை, பெளர்ணமி, சஷ்டி

வருடத்துக்கொருமுறை நிகழ்வன:-

தைப்பூசம், தைப்பொங்கல், சிவராத்திரி, பங்குனிஉத்தரம், சித்திரை வருடப்பிறப்பு, சித்திராபௌர்ணமி, வைகாசிவிசாகம், ஆனிஉத்தரம், ஆடிப்பிறப்பு, ஆடிச்செவ்வாய், ஆவணிஞாயிறு, ஆவணிச்சதுர்த்தி, புரட்டாதிச் சனி, நவராத்திரி, ஐப்பசிவெள்ளி, கேதாரகௌரிவிரதம், கந்தசஷ்டி, கார்த்திகைத்திங்கள், திருக்கார்த்திகை, விநாயகர்விரதம், மார்கழித்திங்கள், திருவெம்பாவை, மகோற்சவம் என்பனவாம்.

பன்னிரண்டு வருடத்துக்கொருமுறை நிகழ்வன-

கும்பாபிஷேகம், மாசிமகம் என்பனவாம்.

தினமும் நடைபெறும் பூசைகளில் ஏற்படும் குறைகளை நிவர்த்தி செய்யும் முகமாகவே நைமித்திகபூசை இடம்பெறும். இப்பூசையில் கிரியைகள் விரிவாக நிகழ்த்தப்படும். நைமித்திக பூசை ஒன்றின் ஒழுங்கு பின்வருமாறு அமைந்திருக்கும்.

ஆவாகனம் : இறைவனை விக் கிரகத்திலே எழுந்தருளும்படி மந்திர உச்சாடனத்தால் வேண்டுகல்.

ஆசனம் : இறைவனுக்கு ஆசனம் நல்குதல்.

பாத்தியம் : அவரது திருப்பாதங்களை விளக்குதல்

அர்க்கியம் : இறைவனுக்கு சந்தனச்சாந்தும் அரிசியும் மரியாதைக் கையுறைகளாக வழங்குதல்.

உபவீதம் : சுவாமிக்கு பூணூல் தரித்தல்

சந்தனம் : இறைவனுக்குச் சந்தனச்சாந்து பூசுதல்.

புஷ்பம் : இறைவனுக்கு மலர்கள் இடுதல்.

தூபம் : எழுந்தருளிய இறைவனுக்கு தூபம் காட்டுதல்.

தீபம் : பல்வகைப்பட்ட தீபங்களைக்காட்டுதல்.

நைவேத்தியம் : அமுது நிவேதித்தல்

தாம்பூலம் : வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் வழங்குதல்

சோடசோபசாரம் : கண்ணாடி, குடை, சாமரம், விசிறி, கொடி, ஆலவட்டம் முதலிய பதினாறு உபசாரப்பொருட்களைக் காட்டுதல்.

தினந்தோறும் இடம்பெறும் (நித்திய) பூசையில் இவையாவும் ஆற்றப்படமாட்டா.

6.2 மகோற்சவம்:-

நைமித்திககிரியைகளில் மகோற்சவம் சிறப்பானதொரு கிரியையாகும். இது இறைவனின் ஐந்தொழில்களை நினைவூட்டுகிறது. கொடிமரம் உள்ள ஆலயங்களிற் கொடியேற்றம், தேர், தீர்த்தம் போன்ற உற்சவங்களும் கொடிமரமில்லா ஆலயங்களில் அலங்காரத் திருவிழாக்களும் இடம்பெறும்.

ஆலயத்தில் மகோற்சவம் தொடங்கிவிட்டால் மக்கள் வாழ்க்கையிலும் ஓர் உயிர்த்துடிப்பு ஏற்படுகிறது. இயந்திரமயமான வாழ்க்கை வாழுகின்ற மக்களது மனத்தின் சலிப்பையகற்றி உற்சாகத்தையூட்டி, மனப்பூரிப்பை ஏற்படுத்தி, வாழ்க்கையிற் பிடிப்பு ஏற்பட இது வழிவகுக்கின்றது.

மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து கோயிலையும் வீதிகளையும் சுத்தம் செய்து, குலை வாழைகள் நாட்டி, தோரணங்கள் தொங்கவிட்டு, அலங்கரிப்பர். வீடுகளைச் சுத்தம் செய்வதுடன் வீரதமும் மேற்கொள்வர்.

மகோற்சவம் தொடங்குவதற்குமுன் இடம்பெறும் கிரியைகள்

அநுஞ்ஞை -அநுமதி பெறல்

கொடியேற்ற உற்சவம் செய்யும் ஆச்சாரியார் ஒரு தட்டிற் பச்சையரிசி பரப்பித் தேங்காய், வாழைப்பழம், வெற்றிலை, பாக்கு, சந்தனம், மஞ்சள், சுவர்ணபூஷ்பம், பூ, மாவிலை, தர்ப்பை என்பவற்றை வைத்து தீர்த்தம் தெளித்து பூசை நிகழ்த்துவார். பின்பு அங்கு வந்திருக்கும் ஏனைய ஆச்சாரியார்களிடம் ஆசி பெற்று, பிள்ளையார், மூலமூர்த்தி, அஸ்திர தேவர், உற்சவ மூர்த்தி ஆகிய தெய்வங்களுக்குப் பூசை ஆராதனை ஆற்றி உற்சவத்தை நன்முறையில் நடத்த அநுமதியும் ஆசியும் தந்தருளுமாறு வேண்டுவர்.

கிராமசாந்தி

தீய சக்திகளாற் பெருவிழாவிற்கு இடையூறு ஏற்படாமல், மங்களம் உண்டாகும்படி காவற்கடவுளாரான பைரவ மூர்த்திக்கு ஆற்றப்படும் கிரியை.

வாஸ்துசாந்தி

நிலத்திலுள்ள குற்றங்குறைகளை நீக்குவதற்காக ஆலய மண்டபத்தில் அக்கினி காரியத்துடன் செய்யப்படும் கிரியை. வைக்கோல், தர்ப்பை முதலியவற்றாற் செய்யப்பட்ட வாஸ்து புருஷனைப் பூசித்து சிவாக்கினியில் எரியச் செய்தபின், அவ்வுருவத்தை ஆலய மண்டபங்கள், வீதிகள் முதலிய இடங்களில் இழுத்து வந்து ஈசானத்தில் (வடகிழக்கு

மூலையில்) போட்டு விடுவர். வெட்டிய நீற்றுப் பூசனிக்காயிற் குங்குமம் பூசப்பட்டு இதனுடன் எடுத்துச்சென்று போடப்படும். இக்கிரியையினால் இடசுத்தி ஏற்படுகிறது.

மிருத சங்கிரகணமும் - அங்குரார்ப்பணமும்

மண்ணை மந்திர சகிதமாகப் பெறுவதே மிருத சங்கிரகணமாகும். (மிருத- மண், சங்கிரகணம்- சேர்த்தல்) நற்காரியங்களைத் தொடங்கும் போது நவதானியம் இடுதல் முக்கியமாகச் செய்யப்படும். இதனைப் 'பாலிகையிடுதல்' என்பர். ஆலயத்தின் ஈசானம் அல்லது வடக்குத் திசையில் இது செய்யப்படும். அங்குரார்ப்பண முளையானது நன்கு செழித்து வளர்ந்தால் நாட்டிலே தானிய விருத்தி சிறக்குமென்பது ஐதீகம். (அங்குரம்- முளை.)

இரட்சாபந்தனம்

விழாக்கள் இடையூறின்றி நிறைவேற வேண்டுமென வேண்டுகல் செய்து, ஆச்சாரியார் தனக்கும் உற்சவ மூர்த்திகளுக்கும் காப்புக் கட்டுவர்.

இதனைத் தொடர்ந்து, உலகெங்கும் நன்மை உண்டாக வேண்டி ஆச்சாரியார் மேளமடிப்பார்.

மேற்கூறப்பட்ட கிரியைகள் யாவும் கொடியேற்ற விழா நடைபெறுவதற்கு முதல் நாள் இரவு நடாத்தப்படும் கிரியைகள் ஆகும்.

6.3 கொடியேற்ற உற்சவம்

கொடியேற்ற உற்சவம் மூலமூர்த்திக்ஞரிய ஊர்தியின் முன்னால் இடம் பெறும். கொடிச்சீலையில் தலமூர்த்திக்ஞரிய ஊர்தி, அடையாளம் முதலியவற்றோடு கண்ணாடி, சூரிய சந்திரர், பூரணகும்பம் முதலியனவும் கீறப்பட்டிருக்கும்.

மூலமூர்த்திகளும் அடையாளங்களும்:

சிவாலயம் எனில்	: ரிஷபமும் சூலமும்
விநாயகர் ஆலயம் எனில்	: மூலிகமும் அங்குசமும்
சுப்பிரமணியர் ஆலயம் எனில்	: மயூரமும் வேலும்

கொடியேற்ற தினத்தன்று உற்சவமூர்த்தியை அலங்கரித்து கோயிலை வலம்வந்து கொடித்தம்பத்திற்கு முன்னால் எழுந்தருளச் செய்வர். ஆச்சாரியார் ஒருவரார் கொடிச்சீலை உள்வீதி வலமாகக் கொண்டுவரப்பட்டதும் மூலமூர்த்தியின் சந்நிதானத்திற் பூசை வழிபாடு ஆற்றப்படும். அதன் பின்னர் கொடித்தம்பத்திலுள்ள கயிற்றுடன் கொடிச்சீலையை இணைத்து வேதபாராயணத்துடன் கிரியைகள் ஆற்றுவர்.

கொடியேற்றும் ஆச்சாரியார் தேவர்கள் யாவரையும் அழைத்து, தீர்த்தவிழா இடம்பெறும் வரை அருள் புரியவேண்டுமென வேண்டுகல் செய்வர்.

சகல வாத்திய ஒலிகளுடனும் ஆச்சாரியார்களின் வேத பாராயணத்துடனும் கொடியைக் கொடித்தம்பத்தில் ஏற்றுவர். கொடிச்சீலையின் மறுமுனையைக் கொடித்தம்பத்தில் வலமாகச் சுற்றி வந்து, தம்பத்தின் அடியிற் கட்டுவர். அவ்வாறு கட்டும்போது தம்பத்தின் அடியைச் சுற்றிலும் தர்ப்பைகளைப் பரப்பி இணைத்துக் கட்டுவர்.

இதனைத் தொடர்ந்து அலங்காரம் இடம்பெறும். பின் அவிப்பொருள் பலியிடப்பட்டதும், கொடித்தம்பத்திற்குத் தூபதீப ஆராதனைகள் இடம்பெறும்.

கொடியேற்றும் ஆச்சாரியார் திக்குப்பாலகரைத் தியானித்து அவர்களுக்குரிய வேதமந்திரம், ராகம், பண், தாளம், வாத்தியம், நிருத்தம் முதலியவற்றுடன் இறையருளைக் கொடித்தம்பத்தில் ஆவாகிப்பர்.

தீர்த்த உற்சவம் இடம்பெறும்வரை திணமும் இருவேளைகளிற் கொடித்தம்பத்திற்கு அபிடேக பூசையாராதனைகள் ஆற்றப்படும்.

உற்சவ மூர்த்திக்கும் விசேடமான அலங்காரத்துடன் ஆராதனைகள் இடம்பெறும். வேதபாராயணம், திருமுறையோதல் என்பவற்றுடனும், தீவர்த்தி, கொடி, குடை முதலிய அலங்காரங்களுடனும் உள்வீதியுலா நிகழும். உற்சவ மூர்த்தி ஈசான மூலையை அடைந்தவுடன் யாகசாலையிற் பூர்ணாகுதியும் ஆராதனையும் நடைபெறும். அதன்பின்னர் அடியார்களுக்கு யாகரட்சை வழங்கப்படும். இதன் பிற்பாடு உற்சவமூர்த்தி வெளிவீதியுலா வருவர். உற்சவமூர்த்தி வீதியுலா வரும்போது தீட்சை பெறாதோர் மூர்த்தியைத் தரிசிப்பதாற் 'சாம்பவ தீட்சை' எனும் தீட்சையைப் பெறுவர்.

உற்சவகாலத்திற் சுவாமி வீதியுலா வரும் வாகனங்கள் நாளுக்கு நாள் வேறுபடும். எந்த நாளில் எந்த வாகனத்தில் திருவுலா நடைபெறும் என்பதற்கும் அந்நாட்களில் உற்சவமூர்த்திக்கு எவ்வகை அலங்காரம் உரியது என்பதற்கும் நியதிகள் உண்டு. என்னும் அவ்வக்கோயில்களுக்குரிய ஐதீகத்துக்கும் வழமைக்கும் ஏற்ப இவற்றை அனுசரித்துக் கொள்வதை வழக்கிற் காண்கிறோம்.

கொடியேற்றம் தொடக்கம் தீர்த்தத் திருவிழா நிகழும்வரை நடைபெறும் உற்சவங்கள் இறைவனின் பஞ்சகிருத்தியங்களைக் குறிப்பன.

கொடியேற்றம்-படைத்தல்

அங்குராப்பணம், இரட்சாபந்தனம், கொடியேற்றம், திருக்கல்யாணம், ஆகியன இறைவனின் படைத்தல் தொழிலைக் குறிப்பன.

உயிர்களுக்கு நிலைக்களனான உடம்பு, உணர்வுக்கு வேண்டிய கருவி கரணங்கள், வாழ்க்கை நடாத்துவதற்கான இடங்கள், நுகர்ச்சிக்கு வேண்டிய பொருட்கள் இவற்றை இறைவன் உயிர்களுக்காகப் படைக்கின்றான். (தனு, கரண, புவன போகங்கள்) தனு என்பது

உயிர்களின் கவசமான உடம்பு, கரணம் என்பது உடம்பில் உள்ள கருவிகள், உயிர்கள் வசிக்கவேண்டிய உலகமும் (புவனம்), உடம்பில் நின்று உயிர் அனுபவிக்கும் சுக துக்க அநுபவங்களும் போகம்.

கொடிமரம் பதியையும், அதிற் சுற்றப்பட்ட சீலை பசுவையும் (உயிர்களையும்) சீலையைச் சுற்றியுள்ள கயிறு பாசத்தையும் குறிக்கும். ஆசைகள் சம்பந்தமாக ஆன்மாவுக்கும் இறைவனுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பைக் கொடிமரம், கயிறு, சுற்றிய சீலை ஆகியன காட்டுகின்றன. கொடியேற்றம் என்பதன் தத்துவப் பொருள், 'ஆணவம் வலிமை இழந்து, ஆன்மா ஆசைநீக்கம் பெறுதற் பொருட்டு திருவருளாகிய கொடியை ஏற்றுதல்' என்பது ஆகும்.

வாகனத் திருவிழா - காத்தல்

வாகனத்திருவிழா, அக்கினிகாரியம், பலி என்பன காத்தல் தொழிலைக் குறிப்பனவாகும். வாகனத் திருவிழா நடக்கும் நாட்களில் உற்சவ மூர்த்திகள் உரிய ஊர்திகளில் திருவுலா வருவர். (தோன்றிய உலகங்களையும், உடம்பெடுத்த உயிர்களையும் உரிய கால எல்லை வரையிற் காப்பாற்றிக் கன்ம நுகர்ச்சிக்குத் துணை செய்தலே காத்தல் - திதி - எனப்படும்.)

தேர்த்திருவிழா - அழித்தல் (சங்காரம்)

தேர்கள்

தேர்கள் பலவகைப்பட்ட சில்லுகளையும் உறுப்புகளையும் கொண்டு விளங்குவன. இவை நான்கு பிரிவுக்குள் அடக்கப்படும். சதுரவடிவமான தேர் நாகரம் எனவும், எண்கோண வடிவமான தேர் திராவிடம் எனவும், வட்டவடிவினது வேசரம் எனவும் அறுகோண வடிவினதான தேர் அந்தரம் எனவும் வழங்கப்படும்.

தேர்த்திருவிழா, சூர்ணோற்சவம் என்பன அழித்தல் தொழிலைக் குறிப்பனவாம். பல பிறவிகளிற் பிறந்திறந்து உழலும் உயிர்களை இளைப்பாற வைத்தல் அழித்தல் எனப்படும்.

சூர்ணோற்சவம் என்பது தீர்த்த உற்சவம் நிகழுமுன் மஞ்சள் முதலிய திரவியங்களை உரலில் இடித்துப் பெறும்தூளை, சாணம், தைலம், நெய் முதலியவற்றுடன் சுவாமிக்குச் சாத்துதலாகும். சங்காரத் தொழிலை ஆற்றிய இறைவனைச் சாந்தப் படுத்துவதற்காகவே இக்கிரியை இடம்பெறும்.

மௌன உற்சவத் திருவிழா - மறைத்தல்

உயிர்களிடம் இருவினையொப்பு (நன்மை தீமை இரண்டையும்

ஒன்றாக எண்ணும் மனநிலை) வருவித்து மலங்களை முதிர்விக்கும் அருட்செயல் மறைத்தல் எனப்படும்.

தீர்த்தத் திருவிழா - அருளல்

உற்சவ மூர்த்தி அஸ்திர தேவருடன் தீர்த்தம் நிகழும் இடத்திற்கு எழுந்தருளுவர். தீர்த்த உற்சவம் நிகழும் இடத்தில் அஸ்திர தேவருக்கு முறைப்படி அபிடேகம் நடைபெறும். முதலில் ஆச்சாரியாரும் அஸ்திர தேவரும் தீர்த்தமாடுவர். இதனைத் தொடர்ந்து அடியார்களும் தீர்த்தமாடுவர். உயிர்கள் பக்குவ நிலையில் ஆசைகளை ஒழித்து வீடுபேறு எனப்படும் முத்தியை அடைதலை இது குறிக்கும்.

திருக்கல்யாணம்

தீர்த்தத் திருவிழாவையடுத்து இடம்பெறும் உற்சவம் திருக்கல்யாணம் ஆகும். இது நம் போன்ற சாதாரண மக்கள் செய்யும் கல்யாணம் போன்றதன்று என்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

திருக்கல்யாணம் என்பது, அருள் வடிவான சக்தி அறிவுமயமான இறைவனோடு கலந்து பிரபஞ்சத்தை(உலகை) இயங்க வைப்பதைக் குறிக்கும்.

திருக்கல்யாண உற்சவம் இடம்பெற்றதன் மறுநாள் பூங்காவன உற்சவம் இடம்பெறும். மக்களிடம் உள்ள கலையாற்றலை வெளிப்படுத்து வதற்காகவும் அதனால் மக்களின் மனதில் உற்சாகத்தை ஏற்படுத்து வதற்காகவும் இவ்வற்சவம் இடம்பெறும்.

பூங்காவனம்

இவ்விழாவில் உற்சவ மூர்த்திகளை எழுந்தருளச் செய்து பூசை ஆராதனைகள் நிகழ்த்துவர். இதனைத் தொடர்ந்து கலை நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெறும். கடவுள் எங்கும் நிறைந்தவர் என்பதனை இவ்வற்சவம் குறிக்கின்றது.

6.4 கொடியேற்றத்தைத் தொடர்ந்து பத்து நாட்கள் நிகழும்

திருவிழாக்கள் தனித்தனி தத்துவங்களை உணர்த்துகின்றன.

முதல் நாள்விழா	தூல உடம்பை நீக்குவதற்காக
இரண்டாம் நாள்விழா	தத்துவமயமான உடம்பை நீக்குவதற்காக
மூன்றாம் நாள்விழா	முவினை (சஞ்சிதம், பிராரத்துவம், ஆகாமியம்) முக்குணம் (இராட்சதம், தாமதம், சத்துவம்) முப்புற்று (மண், பொன், பெண் ஆசைகள்) முக்குற்றம்(காமம், வெகுளி, மயக்கம்) என்பவற்றை நீக்குவதற்காக

நான்காம் நாள்விழா

நாற்கரணம் (தனு, கரண, புவன, போகம்) நீங்க,

ஐந்தாம் நாள்விழா

நால்வகைத் தோற்றம் (ஊர்வன, பறப்பன, விலங்கு, மனிதன்) நீங்க

ஆறாம் நாள்விழா

ஐம்பொறிகளின் இயக்கம் நீங்க
ஐந்தவம்(சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, தூர்யம், தூர்யாதீதம் நீங்க,
ஆறுகுற்றம்(காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம்) நீங்க,

ஏழாம் நாள்விழா

எழுவகைப்பிறப்பு நீங்க,

எட்டாம் நாள்விழா

இறைவனின் எண்குணங்கள் விளங்க

ஒன்பதாம் நாள்விழா

முக்கிருத்தியம் மூவடிவம் மூவிடத்துறைதல்
என்பவற்றைக் குறிக்கும்

பத்தாம் நாள்விழா

சிந்தையும் மொழியும் செயலும் தன்னியல்பில்
செல்லாவிடத்து பரமானந்தக்கடலில் மூழ்கும் பொருட்டு செய்யப்படுவ
தாகும்.

கோயில்களில் பத்து நாள் திருவிழாவே நடைபெறும். எனினும்
மாவிட்டபுரம், நல்லூர் போன்ற முருகன் கோயில்களில் இருபத்தைந்து
நாள்விழா நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. பத்து நாள்
திருவிழாக்கள் சுட்டும் தத்துவத்தை மகோற்சவ விளக்க நூல் தனித்தனி
விபரித்துக் காட்டியுள்ளது.

ஆலயங்களில் இடம்பெறும் திருவிழாக்கள் ஊர் மக்களை ஒன்று
சேர்க்கின்றன; மக்கள் மனதில் நற்பண்புகளை வளர்க்கின்றன. சொந்தக்
கவலைகளை மறந்து அமைதியான வாழ்வை வாழ்ச்செய்கின்றன.

ஆலயத்தில் இடம்பெறும் கிரியைகளில் மகோற்சவம் தொடர்பான
விளக்கங்களை இதுவரை அறிந்தீர்கள். அடுத்து நைமித்திக கிரியைகளில்
நிகழும் அபிடேகம் தொடர்பான விளக்கத்தினையும் அதில் இடம்பெறும்
அக்கினிகாரியத்தின் மகிமையினையும் பார்ப்போம்.

7.1 அபிடேகம்

ஆலயங்களில் நிகழும் நைமித்திகப் பூசைகளில் அபிடேகக் கிரியை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. தினமும் இடம்பெறும் பூசையிற் சிறப்புத் திரவியங்கள் கொண்டு அபிடேகம் செய்யப்படுவதில்லை. ஆனால் நைமித்திக கிரியையில் இடம்பெறும் அபிடேகம் அக்கினிகாரியத்துடன் விசேட திரவியங்கள் கொண்டு நிகழும். இதற்கு ஒருவர் பொறுப்பாளராக இருப்பார். அவரை 'உபயகாரர்' என்று வழங்குவர்.

அபிடேகம் பரந்த தத்துவங்களையும், விரிந்த கிரியைகளையும் கொண்டது. வேத ஆகம அறிவு நிரம்பப்பெற்ற விசேடதீட்சை பெற்றவரே அபிடேகம் செய்யத் தகுதி உடையவராவார். இதைச் செய்விப்பவர் விரதமிருந்து செய்வித்தல் வேண்டும்.

'அபிடேகம்' என்பதன் பொருள்:

ஆன்மாவின் மலங்களைச் (குண இயல்புகள்) சுத்தி செய்து, இறை ஞானத்தைப் (மெய்யறிவினை) பெறுவதற்காக, விதிக்கப்பட்ட பொருட்களைக் கொண்டு திருவுருவத்தை நீராட்டச் செய்யப்படும் மேலான கிரியை என்பதாகும்

அபிடேகத்திற்கு விதிக்கப்பட்ட பொருட்களாவன -

நல்லெண்ணெய், பால், தயிர், இளநீர், வாழைப்பழம், மாம்பழம், பலாப்பழம், தோடம்பழம் எலுமிச்சம்பழம், கஸ்தூரி, கோரோசனை, பன்னீர், மலர், அரிசிமா, மஞ்சள்மா, முதலியனவாகும்,

அபிடேகத்தின் முன் சங்கற்பம், விநாயகர் வழிபாடு, புண்ணியாகம், சும்பவழிபாடு, அக்கினி காரியம் என்பனவும் அபிடேகத்தின்பின் பட்டாடை அலங்காரம் முதல் பிரசாதம் வழங்கல் வரையான கிரியைச்செயல்கள் நிகழும்.

அபிடேகத்துக்குமுன் நடாத்தப்படும் பொதுக்கிரியைகள்:

இது சிவாச்சாரியாருக்கும் அபிடேகம் செய்யும் உபயகாரருக்கும் உரியது. அபிடேகம் செய்யும் சிவாச்சாரியார் செய்யப்புகும் கிரியைகளில் உள்ளத்தை நிறுத்தி, உறுதி செய்துகொண்டு முதலிற் பிரணவ வடிவினராகிய விநாயகரை வழிபட்டு, எடுத்த காரியம் விக் கினமின்றி முடியுமாறு வேண்டுவர். பின் தன் குலதெய்வத்தையும், தன் குருவையும் வணங்கிக் கிரியைகளை ஆரம்பிப்பர். (சிவாச்சாரியார் ஆமை வடிவினாலான ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்து கிரியைகள் ஆற்றுவர். இதன் காரணம், ஆமை எங்ஙனம் ஓட்டினுள் தன்னுடலை அடக்கி இருக்கின்றதோ, அதே போன்று ஆச்சாரியாரும் தனது புலன்களை அடக்கி இறைசிந்தனையுடன், கிரியைகளைச் செய்தல் வேண்டும் என்பதாகும்.)

ஆசமனம், பிராணாயாமம், பவித்திரதாரணம், சங்கற்பம், சகளீகரணம் என்பன ஆரம்பத்திற் செய்யப்படும் கிரியைகள்.

ஆசமனம்.

இது பிரதம சிவாச்சாரியாருக்கு உரியது. ஆன்மதத்துவம், வித்தியாதத்துவம், சிவதத்துவம் என்னும் மூவகைத் தத்துவங்களையும் நினைந்து, நீரை மும்முறை பருகி, மந்திரத்தோடு உடலின் பகுதிகளையும் தொட்டு உடலைச் சுத்திசெய்தலாகும்.

பிராணாயாமம்.

மந்திரத்தோடு (காயத்திரி) மூச்சை அடக்கி விடுதல். பொறிகளும் மனமும் தூய்மையடைந்து இறைவழி நிற்பதற்காகச் சிவாச்சாரியார் தனக்குத் தானே ஆற்றும் கிரியையாகும். இதனாற் பொறிகளும் மனமும் தூய்மை அடைந்து அருள்வழி நிற்கும்.

பவித்திரதாரணம்-தர்ப்பை அணிதல்

கிரியைகளைச் செய்யும்பொழுது, செய்விப்பவரது மனம், மெய் என்பவற்றாற் குற்றம் நேராமற் காப்பதற்காகத் தர்ப்பையினாலான பவித்திரம் மோதிரவிரலில் அணியப்படும். இவ்விரல் கர்மச் செயலை ஆற்றுவதற்கான விரல். (ஆண்களுக்கு வலது கையிலும், பெண்களுக்கு இடது கையிலும் தர்ப்பை அணியப்படும்.)

தர்ப்பை வருணபகவானைக் குறிப்பதாகும். கிரியைகள் இடம்பெறும் பொழுது குற்றங்கள் ஏற்படாமலிருக்கவும் கிரியை ஆற்றும் இடத்துக்கு அவரை அழைத்து ஆசிரியைப் பெறவும் அது அணியப்படும். (வேதகால மக்கள் வருணபகவானை அறக்கடவுளராகப் போற்றி வழிபட்டனர். இவர் இடது கண்ணாகச் சூரியனையும் வலது கண்ணாகச் சந்திரனையும் கொண்டவர் என்றும் பாவங்களைச் செய்யுமிடத்து தம்மை எரித்து விடுவாரெனவும் அவர்கள் பயந்தனர். வருணபகவான் 'ரித'க் கடவுளராகப் போற்றப்படுபவர்)

சங்கற்பம்:

இன்ன காலத்தில், இன்ன இடத்தில், இன்ன நோக்கத்திற்காக இக்கருமத்தைச் செய்யப் போகின்றேன் என்று கூறி, விநாயகரை வணங்கும்படி உபயகாரரை ஆச்சாரியார் நெறிப்படுத்துவர். அதன்பின் வலது முழந்தாள் மீது இடது கையை வைத்து, அதன்மேல் தர்ப்பை, அரிசி, பூ கொண்ட வலது கையை மூடி வைத்து தியானிக்கும்படி கூறுவர். இக்கிரியை சிவாச்சாரியாரின் நெறிப்படுத்தலின்படி, உபயகாரரால் நிகழ்த்தப்படுவதாகும்.

விநாயகர் பூசை:

சந்தனம் அல்லது மஞ்சளினாற் பிடித்து உருவாக்கப்பட்ட விநாயகருக்கு உரிய மந்திரம் கூறி ஆவாகித்தல் இடம்பெறும். பூசை

ஆராதனைகள் ஆற்றியபின், மஞ்சள் பூசப்பட்ட தேங்காயை யெடுத்து “என்னால் தொடங்கப்பட்டுள்ள இக்காரியம் இடையூறு எதுவும் நிகழாது சுபமாய் நிறைவேறும் வண்ணம் தங்களைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்” எனக்கூறித் தேங்காயை இருபாதிகளாக உடைப்பர்.

ஆலயத்திலோ வீட்டிலோ எந்தக்கிரியை இடம் பெற்றாலும் விநாயகர் பூசை முதலில் இடம்பெறும்.

சகளீகரணம்:

இது சிவாச்சாரியாருக்கு உரியது. சிவாச்சாரியாரை இறைவடிவ மாக்கும் இக்கிரியை மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டது. அவையாவன மந்திரங்களாற் சுத்தி செய்யும் கரசுத்தியும், கைகளில் மந்திரங்களைப் பதிக்கும் கரநியாசமும், அங்கம் முழுவதும் மந்திரங்களைப் பதித்து இறைவடிவமாக்கும் அங்கநியாசமும் ஆகும். இக்கிரியையின் பிற்பாடு சிவாச்சாரியார் இறையம்சம் பெறுவர்.

பொதுக் கிரியைகள் நிறைவு பெற்றதும் பூசைக் கிரியைகள் இடம்பெறும்.

பூசைக்கிரியைகள்:

இவற்றில் ஆவாகனம், ஐவகைச்சுத்தி, சிவநியாசம், அந்தர்யாகம் அக்கினி வழிபாடு என்பன இடம்பெறும்.

கும்பம் வைத்தல்-

குடம்	- உடம்பு
வஸ்திரம்	- தோல்
குடத்திற் சுற்றிய நூல்	- நாடி
தண்ணீர்	- இரத்தம்
குடத்தில் இடப்படும்]	- எலும்பு
இரத்தினம்	
தேங்காய்	- தலை
பதிக்கப்படும் மந்திரம்	- உயிர்
தர்ப்பையிலான கூர்ச்சம்	- தலைமயிர்
மாவிலை	- சடை
மாதுளம்பழம்	- பற்கள்

இறைவனைத் திருவுருவத்தில் வழிபடுவதுபோல் கும்பத்திலும் வழிபடலாம். அபிடேகத்தின் தன்மைக்கேற்ப ஒரு கும்பம் அல்லது பல கும்பங்கள் வைக்கப்படும். குடம் உடம்பின் பாவனையாகவும், அதிற் சுற்றப்படும் வஸ்திரம் தோல் ஆகவும், குடத்திற் சுற்றிய நூல் நாடிகளாகவும், தண்ணீர் இரத்தமாகவும், குடத்தில் இடப்படும் இரத்தினம் எலும்பாகவும், தேங்காய் தலையாகவும், அதிற் பதிக்கப்படும் மந்திரம் உயிராகவும் தர்ப்பையிலான கூர்ச்சம் தலைமயிராகவும் மாவிலை

சடையாகவும் மாதுளம் பழம் பற்களாகவும் கொள்ளப்படும்.

கும்பங்களின் கீழ் வைக்கப்படும் நெல் யோகாசனமாகவும், அரிசி பதுமாசனமாகவும், எள் விமலாசனமாகவும் கொள்ளப்படும். (கும்பத்தின் அம்சங்கள் யாவும் மனித உடலின் உறுப்புகளுக்கு ஒப்பிடப்படுகின்றன)

ஆவாகனம் - மூர்த்தியை கும்பத்தில் எழுந்தருள்பண்ணல்.

ஐவகைச்சுத்தி - இடம், பஞ்ச பூதங்கள், பூசைப்பொருட்கள், மந்திரம், இலிங்கம் ஆகிய ஐந்தையும் பஞ்ச கவ்வியத்தில் மந்திரத்தைப் பதித்து அவற்றினாற் சுத்தப்படுத்தல். மந்திரத்தைப் பதித்தபின் பஞ்ச கவ்வியத்தைப் பருகுவதனால் மனம் சுத்தமடையும். அதனைப் பொருட்களிலே தெளிப்பதனால் அவைகளும் சுத்தமாகும். அபிஷேகத்திற்குரிய அங்கமாக இது விளங்குகிறது.

சிவநியாசம் - குரு இதயத்திலே பூசித்த இறைவனைக் கும்பத்திலே எழுந்தருளும்படி வேண்டி உபசாரங்கள் செய்து தூப தீபம் காட்டல்.

அந்தர்யாகம் - ஆச்சாரியார் அகத்திலே பூசை செய்து பூசைப் பயனை இறைவனுக்கே அர்ப்பணித்தல்.

ஆவரணபூசை - மூல கும்பத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் மூர்த்திகளுக்கு செய்யப்படும் பூசை.

நாடிசந்தானம் - கும்பத்தில் ஆவாகனம் (எழுந்தருள்பண்ணிய) செய்யப்பட்ட மூர்த்தியை ஓமகுண்டத்தில் இருக்கும் இறைவனோடு நூலினால் அல்லது தருப்பையினால் இணைத்துப் பூசை செய்தல்.

7.2 ஓமம் வளர்த்தல் - அக்கினி காரியம்

மேற் கூறிய கிரியைகள் யாவும் இடம் பெற்றதன்பின் அக்கினிகாரியம் ஓம குண்டத்தில் இடம்பெறும். சாதாரண அபிடேகம் எனின் ஆலயத்தில் நிரந்தரமாய் உள்ள ஓமகுண்டத்தில் நிகழும். ஆனால், சங்காபிடேகம், கணபதி ஓமம், கும்பாபிடேகம் முதலிய கிரியைகள் இடம்பெறுமிடத்து ஆகமத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ள பிரமாணத்துக் கமைய விசேடமாக ஓமகுண்டம் அமைக்கப்பட்டு, அதிற் பல சிவாச்சாரியர்களினால் அக்கினி வளர்க்கப்படும். இத்தகைய கிரியைகள் தேர்ச்சி பெற்ற ஆச்சாரியர்களால் மட்டுமே நிகழ்த்தப்படும்.

ஓமகுண்டத்தைச் சுத்தி செய்து, அதில் நெருப்பை உண்டாக்கி அதை இறை வடிவமாக்கிக் குண்டலத்தில் நெருப்பை வைத்து, இறைவனையும் சக்தியையும் வணங்கி அவர்களுடைய திருவருளை

அந்த அக்கினிக்கு உயிராக்கி, அந்த அருள்வடிவத்தைச் சோதியாகப் பாவித்து, பூசித்தல் அக்கினி காரியம் எனப்படும். அக்கினி காரியத்தின் சிறப்பு ஆகுதியை நேரே ஏற்பது. இது மேலான சக்திகளைச் செய்யும் வல்லமை படைத்தது. கிரியைகளின் பலனை அந்நேரமே கொடுக்கக் தக்கது.

அக்கினி காரியங்களில் ஒதப்படும் மந்திரங்களின் ஒலிகள் காற்றைத் தூய்மைப்படுத்தி ஓமத்திரவியங்களின் மூலக்கூறுகளைச் சீராகப் பரவும்படி செய்கின்றன. ஒவ்வொரு மந்திர ஒலியும் அக்கினியை ஆராதித்து அவரவர் வேண்டும் இஷ்ட தெய்வங்களிடம் மேற்படி பொருட்களைச் சேர்ப்பிக்குமாறு வேண்டிக் கொள்ளப்படுகிறது. அக்கினி காரியங்கள் மூலமாக மக்களுக்குத் தேவர்களின் அருளும் ஆசியும் கிடைக்கின்றன. எல்லாக் கிரியைகளுக்கும் அக்கினிபகவான் தூதுவனாகக் கருதப்படுகின்றான். இவன் இடைப்பட்ட உலகிற்கான தெய்வம். விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் தூதுவனாகக் கருதி வழிபடப்படுகின்றான்.

அக்கினி காரியத்துக்குரிய பொருட்கள்

1. பஞ்சகவ்வியம், தேன், சர்க்கரை, நெற்பொரி, குங்குமப்பூ
2. நவதானியம் - நெல், உழுந்து, கொள்ளு, பயறு, துவரை கடலை, மொச்சை, கோதுமை, எள்.
3. சமித்து வகை (மரங்களிலுள்ள சிறிய சுள்ளிகள்) வெள்ளெருக்கு, கருங்காலி, சந்தனம், பலா, வன்னி, அறுகு, நாயுருவி, அரக, மா.
4. சிருக்கு - ஆச்சாரியாரால் ஓமகுண்டத்திற்கு நெய் சொரியும் பாத்திரம். இது இறைசக்தியைக் குறிக்கும்
5. சிருவம் - சிருக்கை மூடும் பாத்திரம். இது இறைவனாகக் கொள்ளப்படும்.

அக்கினிக்கு நைவேத்தியமாகச் சமர்ப்பிக்கப்படும் நெய், பொரி, அவி (உப்பில்லாத சாதம்) முதலியன ஆகுதி எனப்படும். சிவாக்கினியில் ஆகுதி செய்தல் ஆன்மாக்கள் செய்த வினைகளை வாழ்க்கையில் வரவிடாமற் சுத்தமாக்கும் பாவனையாகும்.

அக்கினிகாரியங்கள் சிவாச்சாரியாரினால் ஆற்றப்படும் அதே வேளையில் மூலமூர்த்திக்கு உதவி ஆச்சாரியார் ஒருவரால் திரவியங்கள் கொண்டு அபிடேகம் செய்யப்படும்.

ஒவ்வொரு பொருளாலும் அபிடேகம் ஆனவுடன் பாத்தியம், ஆசமனீயம் என்பன இறைவனுக்கு அளித்து, மலரால் அர்ச்சித்துப் பழமும் நிவேதித்து நீராசனம் செய்து தீபம் காட்டப்படும். அபிடேக முடிவில் அர்க்கியம் கொடுக்கப்படும். (பாத்தியம் - இலாமிச்சை வேர்,

சந்தனம்., அறுகு என்பன கொண்டு திருவுருவின் திருவடிங்களிலே சாத்துதல். ஆசமனீயம் - உண்ணும் நீர். ஏலம், கரம்பு, சாதிக்காய் என்பன கொண்டு இறைவன் திருவாயிற் கொடுப்பது. அர்க்கியம் - எள், நெல், தர்ப்பை நுனி, நீர், பால், அட்சதை, வெண்கடுகு, யவநெல் என்னும் எட்டுத் திரவியங்கள் கொண்டு திருமுடியிற் சாத்துதல்.)

மேற்கூறியவற்றினால் திருவுருவத்திற்குச் செய்யும் அபிடேகப் பொருட்கள் கோமுகை வாயிலாக வெளிவரும். கோமுகை வாயிலாக அபிடேக நீரை ஏந்தி உட்கொண்டு உடம்பிலும் தெளித்துக் கொள்ளுகின்றோம். அபிடேகப் பயனாகிய திருவருள் எம்மிற் பதிந்து புனிதமடைகின்றமையை இது விளக்கும்.

திரவியங்களினால் திருவுருவத்திற்கு அபிடேகம் நடைபெறும் பொழுது பிரதம சிவாச்சாரியார் மந்திர ஒலியுடன் ஓமகுண்டத்தில் அக்கினி வளர்த்தபடி இருப்பார். மூலமூர்த்திக்குத் திரவிய அபிடேகம் முடிந்த பின்னர் ஓமகுண்டத்திற் பூரணாகுதி இடம்பெறும்.

பூரணாகுதி - கிரியையின் முடிவில் நெய்யைச் சிருக்கில் விட்டுச் சிருவத்தாலே முடி அதன் நுனியில் பூ வைத்து எழுந்து நின்று நெய்யைத் தாரையாகக் குண்டத்தில் விடுதல் ஆகும். இந்த நேரத்திற் கிரியையினைச் செய்வீப்பவர் மங்கலப் பொருட்களை அக்கினியில் இடுவார்.

பூரணாகுதி இடம்பெறும்போது வேதமந்திரங்கள் சிவாச்சாரியர் களினால் இசையுடன் ஓதப்படும். அக்கினிப் புகையினால் அந்த இடத்திலும் அடியார்களின் உள்ளத்திலும் இறையருள் பதிந்துவிடும்.

யாகரட்சை - இரட்சை என்பது திருநீற்றின் பெயர். அக்கினியால் உண்டாக்கப்பட்ட சாம்பர் திருநீற்றுக்கு நிகரானது.

யாககுண்டத்தைச் சுற்றி வைக்கப்படும் தர்ப்பையை ஓமகுண்டத்தில் இருந்து தோன்றும் திருவருள் வடிவான அக்கினியில் கட்டு, நெய் சேர்த்துக் குழைக்கப் படும் சாம்பர் யாகரட்சை எனப்படும். இறைவனின் திருவருளின் அடையாளமாக இது அடியார்களுக்கு வழங்கப்படும்.

இதனை அணிவதனால் இறைவன் அருள் எம்மிற் பதிகிறது. (இதன் மகிமை தெரியாததால் மக்கள் 'கரிப்பொட்டு' என்று இதனைக் கூறுகிறார்கள்.)

அக்கினிகாரியத்தின் விசேடத்துவம் -

ஓமகுண்டத்திலிருந்து வரும்புகை தோஷங்களை நீக்கி, உடல் ஆரோக்கியத்தினையும், வளமான வாழ்க்கையையும், ஆயுள் விருத்தியையும் கொடுத்து உடனடியான பலன்களைத் தரவல்லது.

கும்ப நீராட்டல்

பிரதம சிவாச்சாரியார் மூல கும்பத்தைத் தூக்கி உதவி சிவாச்சாரியாரின் சிரசில் வைப்பார். குருவின் வேதமந்திரங்களின்

ஒலியுடனும் அடியார்களின் தேவார ஓதலுடனும் மேள, நாதஸ்வர இசையுடனும் குடை, தீவர்த்தி ஆகிய உபசாரங்களுடனும் மூலகும்பத்தை சுமந்த வண்ணம் உதவி சிவாச்சாரியார் உள்வீதி வலம் வருவார். பின்னர் கருப்பக் கிருகத்திற்குச் சென்று கும்பத்தைச் சிவாச்சாரியரிடம் கொடுப்பார். குரு வேதமந்திரங்களை ஓதியபடி கும்பத்திலுள்ள தர்ப்பையிலான கூர்ச்சத்தை மூர்த்தியின் திருமுடியிற் சாத்துவர். பின்னர் கும்பத்திலிருந்த மாலைகளை மூர்த்திக்கு அணிவித்ததும் அவர் வேதபாராயண ஒலியுடன் கும்பத்து நீரை மூலவருக்கு அபிடேகம் செய்வார். இத்தருணத்திற் பெரியகண்டாமணி கொத்துமணி யாவும் ஒலிக்கப்படும். அத்துடன் அடியார்களும் பக்திப்பிரவாகத்தினால் அரோகரா அரோகரா என்று எழுப்பும் ஒலி ஒரு பக்திச் சூழலை உருவாக்கும். மூல கும்ப அபிடேகம் முடிந்த பின்னர் ஏனைய கும்பங்களின் நீரினாலும் அபிடேகம் இடும்பெறும்.

அபிடேக நீர் கோமுகக வழியாக வெளியே வரும். அடியார்கள் இதனை ஏந்தித் தீர்த்தமாகப் பருகி உடலிலும் பூசிக்கொள்வர்.

அபிடேகம் நிறைவு பெற்றதும் அலங்காரம், நிவேதனம் முதலியன இடும்பெறுவதற்காக மூலமூர்த்தியை மறைத்து திரைச்சீலை போடப்படும்.

அலங்காரம்- திருவுருவத்திற்குப் பட்டாடை, ஆபரணம், மலர்மாலை ஆகியவற்றால் அலங்காரம் செய்யப்படும்.

நிவேதனம்- அமுது, பழவகைகள், தாம்பூலம் போன்றவற்றை இறைவனுக்குப் படைத்து நிவேதிப்பார்.

தீபாராதனை- நிவேதன வழிபாடு இடும்பெற்றதன்பின் சிவாச்சாரியார் தீபாராதனை காட்டுவார். இப்போது இறைவனுக்கும் எமக்கும் இடையேயுள்ள திரைச்சீலை அகற்றப்படும்.

இதைத் தொடர்ந்து சோடசோபசாரம் இடும்பெறும்.

அர்ச்சனை - இறைவனது குண இயல்புகள் அருட்செயல்கள் முதலியவற்றை விளக்குஞ் சிறப்புப் திருப்பெயர்களை ஓதிப் பூக்களையும் பத்திரங்களையும் இறைவன் திருவடிகளிற் சாத்துதல்.

மூலவருக்குரிய பூசையாராதனைகள் இடும் பெற்றதன் பின்னர் ஏனைய பரிவார மூர்த்திகளுக்குப் பூசை வழிபாடுகள் இடும்பெறும். அதன்பின்னர் ஆசீர்வாதம் இடும்பெறும்.

ஆசீர்வாதம்- பூசையிலே குறைபாடுகள் நேர்ந்திருந்தால், அவை நீங்கவேண்டும் எனவும், கோயில் அறங்காவலர், கிரியை உபயகாரர், பணியாளர், ஊரவர், உலகத்தவர் யாவரும் நல்வாழ்வு பெற வேண்டுமெனவும் சிவாச்சாரியார் ஆசீர்வதிப்பார்.

அடுத்து பஞ்ச தோத்திரம் ஓதப்படும்.

இது பன்னிரண்டு திருமுறைகள் அமைக்கப்பட்ட ஒழுங்கில்

இடம்பெறும். தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, புராணம் இவை ஐந்தும் ஓதியபின் வாழ்த்தும் இடம்பெறும்.

காளாஞ்சி திருவருளின் அடையாளமாக ஆசாரியரினால் உபயகாரருக்கு வழங்கப்படும்.

ஆச்சாரியார் உபசாரம்

கிரியைகளை நல்லமுறையிற் செவ்வனே நடாத்தி முடித்து இறையருள் கிடைக்க வைத்த சிவாச்சாரியாருக்கு உபசாரஞ் செய்து, தர்ப்பையைக் கழற்றி வைத்து வணக்கம் செய்வார் உபயகாரர்.

அடுத்து அடியார்களுக்குப் பிரசாதம் வழங்கப்படும்.

திரவியங்களினால் அபிடேகம் செய்யப்படுமிடத்து அவை ஒவ்வொன்றினாலும் ஏற்படும் பலன்கள்

நல்லெண்ணெய்	- தோஷவிருத்தி
மஞ்சட்காப்பு	- இராஜவசியம்
பஞ்சாமிர்தம்	- வெற்றி, செல்வம்
பால்	- ஆயுள் விருத்தி
தயிர்	- வம்ச விருத்தி
நெய்	- மோட்சம்
தேன்	- சங்கீதம்
கருப்பஞ்சாறு	- நித்திய சுகம்
கோரோசனை	- தீர்க்காயுள்
கஸ்தூரி	- வெற்றி
பன்னீர்	- சாலோக்கியம்
சந்தனம்	- சாயுச்சியம்
வாழைப்பழம்	- பயிர்விருத்தி
மாம்பழம்	- சுகல வெற்றி
பலாப்பழம்	- யோகவசியம்
இளநீர்	- நன்மக்கட்பேறு
குங்குமம்	- இலட்சுமீகரம்
மாதுளம்பழம்	- பகைநீக்கம்

ஆலயத்தில் நடைபித்திக கிரியை ஒன்றில் இடம்பெறும் அபிடேகத்தின் சிறப்பினையும் அதில் ஆற்றப்படும் அக்கினி காரியத்தின் மகிமையையும் இதுவரை அறிந்தோம்.

காமிகபூசை:- (பயன்கருதிச் செய்யும் பூசை)

ஒரு பயனை விரும்பிப் பூசை நிகழ்த்தப்பட்டால் அது காமிக பூசை எனப்படும். சிலர் தமது வேண்டுகளை நிறைவேற்றுவதன் பொருட்டு இறைவனுக்கு அபிஷேகமோ, விசேட ஆராதனைகளோ செய்கிறார்கள். வேண்டுகல் நிறைவேறியதன் பிற்பாடோ அல்லது

ஆரம்பத்திலே இதைச் செய்வார். பொதுவாகத் தமது வேண்டுகூல் நிறைவேறிய பின்னரே நன்றிக்கடனாக இப்பூசையை ஆற்றுவார். எது எவ்வாறாயினும் எப்பொழுதும் எம்முடன் இருக்கும் இறைவனை நாம் பயன் கருதிப் பூசைவழிபாடு ஆற்றுதல் நல்லதல்ல.

* * * * *

8.1 பூசை வழிபாடு:

ஆலயத்தில் இடம் பெறும் பூசை வழிபாட்டிற்குரிய பொருட்கள் யாவை என்பது பற்றியும் அது தொடர்பான தத்துவக் கருத்துகளையும் பார்த்தல் பயன் மிக்கதாகும்.

பூசையை 'பூஜா' என்றும் வழங்குவர். பூ- பூர்த்தி; ஜா- உண்டாக்குவது. மலமாகிய கன்மங்களைப் பூர்த்திசெய்து இறை ஞானத்தை உண்டாக்குவதற்காக இறைவன் திருநாமத்தை அர்ச்சிக்கும் புனிதமான செயல் இது. பூஜா என்ற சொல் இன்று அர்ச்சனை என்றும் வழக்கில் வந்துள்ளது. இறைவனை முகமன் கூறி உருவத் திருமேனியில் எழுந்தருள் செய்து தூபதீபம் முதலான உபசாரங் களைச் செய்வதே பூசையாகும். பூசைக்கு முக்கியமான பொருட்கள் பூவும் நீருமாகும்.

பூசை நடைபெறும்பொழுது நிகழும் கிரியைகள் யாவும் எமது வாழ்க்கையிற் கடைப்பிடிக்க வேண்டியனவாகும். பூசை நடைபெறும்போது அர்ச்சகர் தீபத்தட்டினை ஓம் என்ற வடிவில் மூன்று முறை காட்டுவார். முதல் முறையாகக் காட்டப்படுவது உலக நன்மைக்காகவும், இரண்டாவது முறையாக நாட்டு நன்மைக்காகவும், உயிர்கள் யாவும் நன்மை பெறவேண்டும் என்பதற்காக மூன்றாம் முறையும் காட்டப்படும். திருக்கோயிலில் நடைபெறும் பூசை பரார்த்த பூசை எனப்படும். எல்லா உயிர்களின் நன்மைக்காகவும் செய்யப்படும் பூசை என்பதே அதன் பொருள்.

8.2 ஆலயங்களிற் பூசை வழிபாடுகள் ஆற்றப்படும்போது பயன்படுத்தப்படும் இசைக்கருவிகள், உபசாரங்கள் பஞ்சபூதங் களை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும்.

இசைக்கருவிகள் :-

நிலம் - இதில் உற்பத்தியாகும் மரங்களைக் கொண்டு தயாரித்து அதன் மூலம் ஒலிப்பது. - மேளம், ஆர்மோனியம்.

நீர் - கடல் நீரிலிருந்து எடுக்கப்படும் சங்கு இதன் நாதத்திலிருந்து பிறப்பது சங்கொலி

தீ - உலோகங்களைத் தீயினால் உருக்கி வார்க்கப்படுவதனால்

பெறப்படும் கருவிகள் - மணி, சேமக்கலம், தாளம். இவற்றின் மூலம் பிறப்பது ஒளி, ஒலி ஆகும்.

வாயு - நாதஸ்வர ஒலி வளியிலிருந்து பிறப்பது. இது வளியொலியாகும்.

ஆகாயம் - இது சப்த ஒலி. எம்மிடையே இருந்து பிறப்பது. பாட்டு வாழ்த்து என்பவை. இது விண்ணொலி ஆகும்.

8.3 உபசாரங்கள்

நிலம் - இதில் உற்பத்தி செய்யப்படும் தானியவகை அவற்றிலான உணவுவகைகள் பூக்கள் முதலியவை.

நீர் - இறைவனின் அபிதேகத்திற்குப் பயன்படும் சாதனங்களான நீர், பால், தயிர். இவை நீருடன் தொடர்புள்ளவை.

தீ - ஆபரணங்கள் தீபங்கள் கண்ணாடி முதலியன, ஒளியுடன் சார்ந்தவை.

வளி - தூபம், சாமரை இவை வளியுடன் தொடர்புள்ள உபசாரமாகும்.

ஆகாயம் - மந்திரம் தோத்திரம் முதலிய ஆகாயத்திலெழும் சத்தத்தினால் ஒலிப்பது.

நாம் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்தாலும் இறைவனுக்கு அர்ச்சனை செய்வித்தலின் மூலந்தான் இறையருளைப் பெறமுடிகிறது. இறைவனுக்குப் படைக்கப்படும் நிவேதனப் பொருட்களில் தீபாராதனைகள் மூலம் இறையருள் பதிகிறது. திருவருள் பதியப்பட்டபின்னர் நிவேதனப் பொருட்களைப் பிரசாதமாக வழங்குவர். அப்பிரசாதத்தினை நாம் வாங்கி அணிவதாலும் உட்கொள்வதாலும் எம்மில் திருவருள் பதிவதுடன் ஆத்மதிருப்தியும் ஏற்படுகின்றது, முக்கிய பிரசாதங்களாக விபூதி, தீர்த்தம், சந்தனம், குங்குமம் ஆகியன கொள்ளப்படும். இறைவனது மூன்றாவது கண்ணான நெற்றிக்கண்ணைக் குறிக்கும்பொருட்டு நாம் சந்தனம் குங்குமம் ஆகியவற்றை அணிகின்றோம்.

பூசைக்குரிய சாதனங்கள்

8.4 தூபதீபம்

தூபதீபம் இறைவனுக்குக் காட்டப்படுவதன் தத்துவம், இறைவனாகிய ஞானவிளக்கினை எண்ணுதல் வேண்டுமென்பதே. இறைவனுக்குத் தூபம் காட்டப்படும் பொழுது அதில் எழும் நறுமணப் புகை எங்கும் பரவுகிறது. எல்லோர் உள்ளத்திலும் புத்துணர்வு ஏற்பட்டு இறைவனைப் பற்றிச் சிந்திக்கச் செய்கிறது. நாடும் வாழ்க்கையில் மற்றவர்களுக்கு மணம் வீசுவர்களாகத் திகழ வேண்டும் என்பதனை இது எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

பூசைக்கும் பயன்படுத்தப்படும் தூப தீப
சோடசோபசாரங்கள்

தூபம்

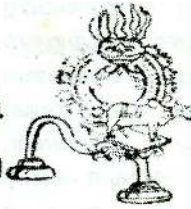
அடுக்குத்தீபம்

அன்னதீபம்

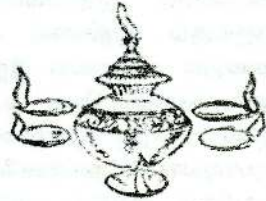
இடபதீபம்

நாகதீபம்

கும்பதீபம்

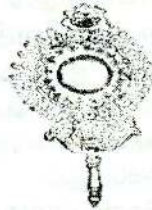
ஒற்றைத்தீபம்

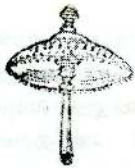
கர்ப்பூரதீபம்

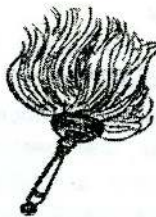
கண்ணாடி

குடை

சாமரை

விசிறி

கொடி

ஆலவட்டம்

பஞ்சாரத்தி

8.5 தீபம்

தீபாராதனை காட்டப்படும்போது அங்கு ஒளி பிரவாகமாகி இறை உருவம் எம்முள் பதிந்து அருட்பிரவாகத்துடன் பக்தியுணர்வினை ஏற்படுத்துகின்றது. வாழ்க்கையில், எல்லோருக்கும் ஒளியினைக் கொடுப்பவர்களாக நாமும் வாழ்தல் வேண்டும் என்பதனை இது உணர்த்துகிறது.

8.6 சோடசோபசாரம்

பூசை செய்யப்படும் பொழுது காட்டப்படும் சோட சோப சாரங்கள் பதினாறு வகை உபசாரங்கள் எனப்படும். இறைவனுக்கு நாம் எங்ஙனம் சேவைகளை ஆற்றுகின்றோமோ அதேபோன்று எமது வாழ்க்கையிற் பிறருக்கும் பிரதிபலன் எதுவும் கருதாது சேவைகள் ஆற்றுதல் வேண்டும் என்பதனை இது குறிக்கிறது. நாம் செய்யும் சேவைகளை மனம், மொழி, மெய் (உள்ளத்தாலும், சொல்லாலும், உடம்பாலும்) ஆகிய மூன்றும் ஒன்றிணைய ஆற்றுதல் வேண்டும். மகான்கள், மெய்யடியார்கள் அங்ஙனமே எமக்கு வாழ்ந்து காட்டியுள்ளார்கள். அப்பர் சுவாமிகள் வயதில் முதிர்ந்தவராக இருந்தபோதிலும் சம்பந்தர் சென்றுகொண்டிருந்த பல்லக்கினைத் தாமே சுமந்தார்.

8.7 குத்துவிளக்கு (தீபம்):

இது தெய்வங்களைச் சோதிவடிவில் வழிபடுதற்குரிய சாதனமாகும். சிவபெருமான் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவர், சோதி வடிவானவர் என்றெல்லாம் எமது சமயத்தத்துவங்கள் கூறுகின்றன. பூசையின்போதும் வைபவங்களின்போதும் முதலில் விளக்கேற்றுதல் மரபு. இதனை 'மங்கல விளக்கேற்றல்' என்பர். குத்துவிளக்கு ஐவகைச் சக்திகளையும் உள்ளடக்கியது.

அதன் அடிப்பாகம் படைத்தல் தொழிலை ஆற்றுவவரான பிரமாவையும் (பிரமாவின் சக்தி சரஸ்வதி), தண்டுப்பகுதி காத்தல் தொழிலைப் புரிபவரான மகாவிஷ்ணுவையும் (விஷ்ணுவின் சக்தி மகாலக்ஷ்மி), தீசுடர் அழித்தல் தொழிலைப் புரிபவரான உருத்திரனையும் (சக்தி உமை), தகழியின் மேலேயுள்ள தண்டுப் பகுதி மறைத்தல் தொழிலை ஆற்றுவவரான மகேசுவரனையும் (சக்தி மகேசுவரி), நுனிப்பாகம் அருளல் தொழிலைப் புரிபவரான சதாசிவனையும் (சக்தி மனோன்மணி) குறிக்கின்றன.

(எண்ணெய் - நாதம், திரி - விந்து, சுடர் - திருமகள், பிழம்பு - கலைமகள், தீ - சக்தி)

விளக்கு ஏற்றியதும் அதன் நுனியிற் பூ வைத்து, சந்தனம் குங்குமம் சாத்தி, பாராயணம் அல்லது தோத்திரம் செய்தல்

வேண்டும். குத்துவிளக்கைச் சுத்தமாகத் தேய்த்து மஞ்சள் நீராற் கழுவித் துடைத்து அதை, ஒரு தட்டில் வைத்து, சந்தனம், குங்குமம் இட்டு, எண்ணெய் அல்லது நெய் ஊற்றி அதன் முடியிற் பூவும் சாத்தி குத்துவிளக்கை ஏற்றி, அம்பாளை ஆவாஹனம் (குத்துவிளக்கில் அம்பாளை எழுந்தருளச் செய்தல்) செய்து, அதன் பாதத்தில் அட்சதை (மஞ்சள் கலந்த அரிசி) குங்குமம் அல்லது மலர்களால் அர்ச்சித்து பால் பழம் வெற்றிலை பாக்கு அன்னம் அல்லது சர்க்கரைப் பொங்கல் நைவேத்தியம் செய்து வழிபடலாம். அம்பாளை வழிபடும் சுலோகங்கள் கூறி அர்ச்சனை செய்யலாம். இதனால் மாங்கல்யபலம், புத்திர பாக்கியம், குடும்பத்தில் அமைதி, ஐஸ்வரியம், லக்ஷ்மிகடாட்சம் போன்ற அருட்செல்வங்கள் கிடைக்கும். அத்துடன் குத்துவிளக்கேற்றி எக்காரியமும் செய்யுமிடத்து ஐவகைச் சக்திகளும் எம்மில் இணைந்து செய்யுங் காரியம் சிறக்க வாய்ப்பாகின்றது,

இது பெண்களுக்குரிய வழிபாடாகும். இதனால் எந்தச் சுபகாரியங்கள் ஆரம்பிக்குமிடத்தும் சுமங்கலிப் பெண்ணால் முதலிற் குத்துவிளக்கேற்றி அதற்குற் பூசை வழிபாடு செய்த பின்னரே ஏனைய காரியங்கள் நிகழ்த்தப்படும்.

நாம் வழிபடும் விளக்கு பித்தளை உலோகத்தால் அமைந்திருப்பது சிறப்பானதாகும். குத்து விளக்கிற் பச்சையாகச் செளிம்பு படியும். அதனை நாம் பூசையாற்றுவதற்கு முதல் தேய்த்து நீக்கல் அவசியம். அதுபோன்று நாம் செய்யப்படும் செயல்களிலும் பிழையிருப்பின் அதனையும் திருத்திப் பிழையற நடக்கும் வழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

8.8 கற்பூரம் -

கற்பூரம் வெண்மை வாய்ந்தது. இது சத்துவகுணம் நிறைந்த நிலையைச் சுட்டும். இந்நிலையையே ஆன்மா எய்த வேண்டும். கற்பூரத்தில் அக்கினி பற்றியதும் அது தன் நிறத்தை இயல்பை இழந்து அக்கினியின் மயமாகி விடுகிறது. ஆன்மாவும் ஞானமாகிய அக்கினி பற்றும்பொழுது உயிர் என்ற நிலை நீங்கிச் இறைமயமாகிவிடும். கற்பூரம் தீப்பற்றியதும் பெருஞ் சுடராக எரிந்து சிறிது சிறிதாகத் தன்னுருவம் தேய்ந்து ஈற்றிற் பரந்த வெளியுடன் இரண்டறக் கலந்துவிடும். இது ஆன்மா இறையுடன் இரண்டறக் கலந்து நிற்கும் நிலை. அதாவது பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பு எங்ஙனம் தன் கருமை நிறம் மாறித் தீயின் நிறங் கொண்டு திகழ்கின்றதோ அவ்வாறே முத்தி நிலையில் ஆன்மா இறைத்தன்மை பெற்று நிற்கும். அவ்வாறு நிற்பினும் இறைவன் ஆன்மாவுக்குத் தன்னை அருபவிக்கக் கொடுத்து, ஆன்மாவுடன் ஒன்றாகியும் வேறாகியும் உடனாகியும் நிற்பான். ஆன்மா இறைவனோடு

கலந்து அநுபவிக்கும் இன்பமே - இந்தக் கலப்பே அத்துவித முத்தியாகும்.

கற்புரத்தின் வெளித்தோற்றம் வெண்மை ஆனால் தீப்பற்றியதும் பெருஞ்சுவாலையுடன் எரிகின்றது. இது எம்மிடத்திலுள்ள ஆசைகள் எங்ஙனம் எரிக்கப்படவேண்டும் என்பதனை உணர்த்துகிறது. கர்ப்பூரம் எரியும்போது ஏற்படும் சுவாலைபோல் எம்முடைய அகம்பாவங்களான 'நான், எனது' என்ற செருக்குகள் யாவும் இறை சன்னிதானத்தில் எரிக்கப்படுகின்றன. ஆசைகள் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் நான் என்ற மமதையே. இது ஆணவ மலத்தினால் ஏற்படுவது. இந்த ஆணவ மலம் இருளைவிடக் கொடியது. எவ்வாறெனில் இருளை நாம் நேரிலே கண்டுகொள்ளலாம். ஆனால் ஆணவம் கொண்டவர்களிடத்தில் நாம் அதனை வெளிப்படையாகக் காணமுடியாது. அவர்களது செயற்பாடுகளின் மூலம்தான் கண்டுகொள்ளமுடியும். ஆணவத்தை நாம் அடக்கவேண்டுமானால், சேவைகள் ஆற்றும் பண்பினை உளத்தில் வளர்த்தல் வேண்டும். ஆலயத் தொண்டுகள் சேவைகள் ஆற்றும்படித்து ஒருவரது ஆணவத்தின் தடிப்புக் குறைகின்றது. இதனால் உளம் பக்குவமடைகின்றது. எமது அறிவுக் கண்களை மறைக்கின்ற ஆசைக்கு எண்குணங்கள் உள.

01. விகற்பம் - தன்னைவிட பிறரொருவர் இல்லையென என்று எண்ணுவது
02. கற்பம் - பிடிவாதம், தான் சொல்வதுதான் சரியென வாதாடுதல், பிடித்ததைப் பிடித்திருத்தல்.
03. குரோதம்- கோபங் கொண்டு நினைத்தல் செயற்படல் சாதித்தல்
04. மோகம் - அத்தீ ஆசை கொள்ளல்
05. கொலை - உயிர்களைக் கொல்லுதல்
06. அஞர் - சந்நதமும் துக்கப்படுதலும்
07. மதம் - அகங்காரம் நான் எனது எனச் செயற்படல்
08. நகை - எள்ளி நகை புரிதல், சிரித்தல்

பூசைப்பொருட்கள்

8.9 பால்

அபிடேகத்திற்குப் பால் பிரதானமானது. தினமும் இறைவனுக்குப் பாலினால் அபிடேகம் செய்யப்படுகிறது. சில ஆலயங்களில் இறைவனுக்கு நிவேதனப் பொருளாகப் பால் மட்டுமே படைக்கப்படுகிறது. அதனையே பிரசாதமாகவும் வழங்குவர். நாட்டில் ஏற்பட்ட வரட்சி, நோய்களின் கொடுமை போன்றவற்றிலிருந்து விடுபட இறைவனைக் குளிர்விக்கும்

முகமாக குடம்குடமாகப் பாலினால் அபிடேகம் செய்வார். பாலின் சிறப்பு அதன் வெண்மையாகும். பாலிலிருந்து பெறப்படும் தயிர் நெய் என்பனவும் அபிடேகப் பொருட்களாகும்.

நமக்குத் தேவையற்ற கழிவுப் பொருட்களை நாம் பசுக்களுக்கு அளித்தபோதும், அவை தமது இரத்தத்தைப் பாலாக அளிக்கின்றன. இது தியாக உணர்வினை எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. வாழ்வில் தியாக சிந்தையினை ஒவ்வொருத்தரும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும் என்பதனை இது வலியுறுத்துகின்றது. இறைவழிபாட்டிற்குப் பசுவிலிருந்து கிடைக்கும் பொருட்களான பால், தயிர், நெய், கோமயம் (சாணம்) கோசலம் (சிறுநீர்) என்பன பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவற்றைப் பஞ்ச கௌவியம் என்பர். வீட்டிலோ ஆலயத்திலோ இடசுத்தி பஞ்ச கௌவியத்தைக் கொண்டே செய்யப்படுகிறது. மணவாழ்க்கையில் அடியெடுத்து வைக்கும் புதுமணத் தம்பதியருக்கு முதலிற் கொடுக்கப்படுவது பாலேயாகும்.

விஷ்ணு கையிலே வெண்ணெய்யை வைத்திருப்பார். சபரிமலைக்குச் செல்லும் அடியார்கள் திருவிளக்கு ஏற்ற நெய்யையே பயன்படுத்துவர். ஒருவர் இறந்த திதியன்று மோட்ச விளக்கு ஏற்றுவதற்கு நெய்யைப் பயன்படுத்துவர். பசுவிற்கு நாம் ஏற்றம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை உணர்த்தவே விஷ்ணு கிருஷ்ண அவதாரத்திற் கோபாலர்களோடு ஆயர்பாடியில் ஆ நிரைமேய்த்த திருவிளையாடலை ஆற்றியுள்ளார். பாமர மக்களாற் பசுக்கள் படும் துன்பத்தைத் துடைக்கவே இவ்வவதாரம் எடுத்துள்ளார். பசுவை எங்ஙனம் பராமரிக்க வேண்டும் என்பதை ஆயர்பாடிக் கண்ணன் மூலம் காட்டியுள்ளார். அதுமட்டுமன்றி பசுவின் வெண்ணெயைத் திருடி உண்பதில் இன்பம் கண்டவர். ஆ நிரையை மேய்க்கும் இடத்து தமது புல்லாங்குழுலினாற் கானத்தை எழுப்பி அவற்றை மகிழ்வித்துள்ளார். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த பசவினால் அளிக்கப்படும் பால் மகிமை உடையது.

8.10

பூ-

பூசைப் பொருட்களில் பூ பிரதானமானது. பூசைக்கு ஏனைய பொருட்கள் கிடைக்காவிடினும் அப்பூசையைப் பூவினாற் செய்துவிடலாம். பூசையாற்றும்போது இறைவனின் அருட்செயல்கள் பொருந்திய நாமங்களைச் சொல்லிப் பூவினாற் பூசை ஆற்றுவார்.

எந்த வகைப் பூவும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலந்தான் மரத்தில் இருக்கும். காலம் முடிந்ததும் பயனற்றதாகிவிடும். நமது வாழ்க்கையும் அதே போன்றதுதான். பூவானது பூத்த நேரத்திலிருந்து மணம் வீசுவது மட்டுமன்றி

இறை வழிபாட்டிற்கும் பல வகைகளில் (மாலை, வாழ்த்துதல்) பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதே போன்று, முற்பிறப்பின் வாயிலாகப் பூவாக மலர்ந்த நாமும் வாழுகிற சந்தர்ப்பத்தில் ஏனையோருக்குப் பயனுள்ளவர்களாக வாழுவதல் வேண்டும். உற்சவ காலங்களில் உற்சவ மூர்த்திகளை அலங்காரப் படுத்திவதற்கு முாமலைகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

மனிதனுக்குப் பயன் பெறக்கூடிய காய் கனி வர்க்கங்களைத் தரும் மரங்களின் பூக்கள் இறைவனின் பூசைக்குப் பயன்படுத்தப் படுவதில்லை. இதிலிருந்து பூசைக்கு அர்ச்சிக்கும் பூ வகைகளிற் கூடக் கருணைக் கடலான இறைவனின் பரந்த உள்ளத்தினைக் காணலாம்.

8.11 வெற்றிலை-

இது மங்கலகரமான பொருளாகும். பூசைப்பொருட்களில் முக்கியமானது. (வெற்றி + இலை) வெற்றிலை என்றால் ஜெயம் என்று பொருள்படும். எமக்கு எல்லாச் செல்வங்களும் கிடைக்க இறைவன் அருள் புரிதல் வேண்டும் என்பதற்காகவே, எந்தச் செயல்கள் ஆற்றாமிடத்தும் வெற்றிலை வைப்பது மரபாகி விட்டது. ஆலயத்திற் பிரசாதம் வழங்கும்போதும் வெற்றிலையில் வைத்தே வழங்குவர்.

சீதை, அசோக வனத்திற் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்தபோது இராமனால் அளிக்கப்பட்ட கணையாழியை அனுமன் அவளிடம் அளித்தான். அப்போது அவள் மனமகிழ்ந்து அனுமானுக்கு நன்றியளிக்கும் முகமாகத் தன்னைச் சூழ்ந்திருந்த வெற்றிலைக் கொடியிலிருந்து வெற்றிலையைப் பிடுங்கி அவளிடம் அளித்து வணங்கினாள்.

இதிலிருந்துதான் சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆஞ்சநேயருக்கு வெற்றிலை மாலை அணிவித்து வழிபடும் வழக்கம் ஏற்பட்டது.

வெற்றிலையின் நுனியிற் பாபமும், காம்பிற் வியாதியும். நரம்பிற் புத்திக் குறைவும் உள்ளதால் இவற்றை நீக்கி விட்டுத்தான் தாம்பூலம் தரித்தல் வேண்டும். வெற்றிலையின் பின்புறமாகச் சுண்ணாம்பைத் தடவி உட்பக்கமாக மடித்தே தாம்பூலம் தரிக்கப்பட வேண்டும்.

பௌத்தர்கள் பெரியோரைச் சந்திக்கும்போது வெற்றிலை அளித்து கௌரவிப்பதை நடைமுறையில் நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

8.12 பாக்கு:

பூசைக்கு வழங்கப்படும் நிவேதனப் பொருட்களிற் பாக்கு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. வாழ்க்கையில் அதீத ஆசைகள் இருக்கக்கூடாது; யாவும் அளவுடன் இருத்தல் வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டவே துவர்ப்பூச் சுவையை அளிக்கின்ற பாக்கு நிவேதனப் பொருளாக வைக்கப்படுகிறது. மங்கலப் பொருட்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

8.13 தேங்காய்-

தேங்காய் பூசைப்பொருட்களிற் பிரதானமானது. மங்கலப் பொருட்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். ஆலயத்தில் இறைவனுக்கு அர்ச்சனை செய்யச் சந்தர்ப்பம் இல்லாவிட்டாலும், வாயிலில் தேங்காய் உடைத்து எமது ஆத்ம திருப்தியினைப் பெறுகின்றோம். எந்தக் கருமத்தைத் தொடங்கும் போதும், அந்தக் கருமம் விக்கினமின்றி வெற்றியுடன் முடியவேண்டுமென்ப பிள்ளையாரை நினைத்து, தேங்காய் உடைத்து வழிபாடு செய்கின்றோம். குல தெய்வங்களுக்கு நேர்த்தி வைத்து சிதறு தேங்காய் அடிக்கும் வழக்கமும் உண்டு. புத்தாண்டு தினத்தன்று பிரதேச வழக்கமாக போர்த்தேங்காய் அடிக்கும் நிகழ்ச்சி இன்றும் சில கிராமங்களில் நடைபெற்று வருவதைக் காணலாம்.

கோயிலுக்குச் செல்லும்போது, தேங்காயைக் குடுமியுடன் எடுத்துச் செல்கின்றோம். தேங்காய் எமது தலையைக் குறிக்கின்றது. குடுமியிலுள்ள தும்புகள், எப்பொழுதும் எம்மைப் பற்றியிருக்கும் வாழ்வுச் சிக்கல்களைக் குறிக்கின்றன. இறைசன்னிதானத்தை அடைந்து பூசை நடாத்துமிடத்து, இறையருள் எம்மிற் பதிந்து சிக்கல்கள் நீங்கிவிட்டன என்பதைக் குறிக்கத் தேங்காயின் குடுமி அகற்றப்படுகின்றது. மூன்று கண்ணுள்ள தேங்காய்ப்பாதி பிரசாதமாக அளிக்கப்படுகிறது. முக்கண் களாலும். இறைவன் அருள்பாலித்துள்ளார் என்பதனையும், எம்முள் ஞானமாகிய கண் திறந்துவிட்டது என்பதனையும் நமது அறியாமை அகற்றப்பட்டு விட்டது என்பதனையும் இது குறிப்பதாகும்.

தேங்காயின் மேலேயுள்ள பச்சை மட்டை மாயா மலம் உரித்து எடுக்கின்ற நார் கன்ம மலம். (நாம் செய்கின்ற செயல்) உடைத்து அகற்றும் ஓடு ஆணவ மலம்.

எம்மிடமுள்ள இந்த மும்மலங்களும் அகன்றால் 'சித்த சுத்தி' கிடைக்கும் என்பதனைத் தேங்காயை உடைத்தபின் கிடைக்கும் வெண்மையான பருப்பு எடுத்துக் காட்டுகிறது. செம்பிற் களிம்பு படிவதுபோல் எம் மில் மும் மலங்கள் படிந்து எம்மை ஆட்டிப்படைக்கின்றன. இம்மலங்களை அகற்றி இறையருள் பெறுவதையே தேங்காய் உடைக்கும் கிரியை உணர்த்துகிறது.

8.14 வாழைப்பழம் -

வாழைப்பழம் முக்கனிகளிலொன்று. எந்தப் பழவகைகள் இல்லாவிட்டாலும் வாழைப்பழம் பூசைக்கு முக்கியமானது. இது நிவேதனப் பொருளாக இருப்பதோடு இறைவனுக்கு அபிடேகிக் கப்படும், பஞ்சாமிர்தத்திற்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நித்திய பூசையில் வாழைப்பழம், வெற்றிலை, பாக்கு முதலிய நிவேதனப் பொருட்கள் முக்கியத்துவம் பெறும்.

அர்ச்சனை செய்து பிரசாதம் வழங்கப்படும்போது மூன்று கண்ணுள்ள தேங்காய்ப்பாதியில் வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் முக்கியமாக வைக்கப்படும்.

வாழை ஒரு முறைதான் குலை போடும். அதேபோன்று ஒருமுறைதான் நல்வாழ்க்கையும் அமையும். எனவே கிடைத்தற்கரிய மானுட வாழ்க்கையை நாம் பயனுள்ளதாக ஆக்கிக் கொள்ளவேண்டும். இதனையே ஒளவைப்பிராட்டியார், அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது' என்றார். வாழை குலை போட்டபின், மரத்தை அழித்துவிடுகிறோம். ஆனாலும் அது ஒரு சிறிய கிழங்கின் மூலம் மீண்டும் தழைக்கத் தொடங்குகிறது. அதைபோன்றுதான் எமது பரம்பரையும் கலாசாரமும் தழைத்துக் கொண்டேயிருக்கும்.

திருமண வைபவங்களிற் பழுத்த வாழைக்குலையை வாசலிற் கட்டுவதன் தத்துவம் யாதெனில் வாழை ஒருமுறைதான் குலைபோடுவது போன்று திருமணமும் வாழ்விலே ஒரு முறைதான் என்பதைக் குறிப்பதற்காகும். இறைவனுக்குத் தொடுக்கப்படும் மாலைகள் கூட வாழையில் இருந்து பெறப்படும் நாரினாலேதான் கட்டப்படுகின்றன. பார்த்தீர்களா எத்தகைய தத்துவம். சமயஞ்சார் தத்துவங்கள் கடல் போன்றன. அவற்றின் ஆழம் சொல்லிலடங்கா மகத்துவமுடையது.

8.15 வாழையிலை:-

இந்து சமய வழிபாட்டிலோ அல்லது சுகாரியங்களுக்கோ வாழையிலை முக்கியமானது. இறைவனுக்குரிய கிரியைகள் நடைபெறும் பொழுது நவதானியம் வாழையிலையிலிடப்பட்டு அதன்மேல்தான் கும்பம் வைக்கப்படுகின்றது. விரதகாலங்களிலும், சுகாரியங்கள் இடம்பெறும் பொழுதும் வாழையிலையிலேதான் உணவு பரிமாறப் படுகின்றது. புதுத்தம்பதிகள், மாதா, பிதா, குரு இவர்களுக்கு உணவளிக்கும்போது தலைவாழையிலையில்தான் உணவுபரிமாறப்பட வேண்டும்.

வாழையிலையில் உணவு சாப்பிட்டுமுடிந்ததும், இலையை உட்புறமாக உணவு அருந்துபவர் தம்மைநோக்கி முடுதல் வேண்டும்.

சாப்பிட்டு முடிந்தபின் வாழையிலையைச் சுருட்டி எடுத்தல் கூடாது. சாப்பிடும் பொழுது வலதுபக்கத்தில்தான் குடிக்கும் தண்ணீர் பாத்திரம் இருத்தல் வேண்டும். வாழையிலையின் மூலைப்பகுதியில்தான் உப்பு, ஊறுகாய் போன்ற தொட்டுச் சாப்பிடும் பதார்த்தங்களை வைத்தல் வேண்டும். விருந்தினர், நண்பர்கள் இவர்களுக்கு விருந்தளிக்கும் பொழுது பருப்புச் சமைத்தல் முக்கியம்.

வாழையிலையை முழுமையாக வீட்டிற்குக் கொண்டுவருதல் கூடாது. துண்டாடிவிட்டுத்தான் வீட்டுக்குள் எடுத்தல் வேண்டும்.

பிதிர்களுக்கு உணவை வாழையிலையிற் படைத்தல் வேண்டும். வீட்டிற் பூசைவழிபாடுகளை ஆற்றும்பொழுது நைவேத்தியம் வாழையிலையில் வைத்தாற் சுத்தமாக இருக்கும்.

8.16 தோரணம்:-

குருத்தில் இழைக்கப்படும் தோரணம் ஒற்றைப்பட இழைத்து தொங்க விடுதல் வேண்டும். சுபகாரியங்களுக்குத் தோரணம் இழைக்கும் பொழுது பூமியைப்பார்த்தபடி இழைத்து இருக்கவேண்டும். அபர கிரியைகளுக்கு மேல்நோக்கி இழைத்தல் வேண்டும்.

8.17 மாவிலை:-

சுபகாரியங்களுக்கு அல்லது கிரியைகளுக்கு அல்லது வீட்டு வாசலில் தொங்கவிடுவதற்கு பயன்படுத்தப்படும் மாவிலை ஒற்றைப்பட இருத்தல் வேண்டும். சுபகாரியங்களுக்கு மாவிலை உட்பக்கம் தெரியும்படி தொங்கவிடுதல் நல்லது. மாவிலை தோரணம் இவையாவும் வீடுகளில் இடம் பெறும் விசேடங்களை எடுத்துக்காட்டும் அறிகுறிப்பொருளாகும்.

வெற்றிலை, பாக்கு, வாழையிலை, தோரணம், மாவிலை இவையிலல்லாமற் சடங்குகளோ, கிரியைகளோ இடம்பெறமாட்டா. இவையாவும் மங்கலப் பொருட்களாகும்.

கமுகம்பாளை விசேடதினங்களில் தூக்குவதன் காரணம் எல்லோரது உள்ளங்களும் சந்தோசத்தினாற் பாலையைப்போல் விரிந்து இருக்கவேண்டும் என்பதாகும். அழகிற்காகவும் இவை கட்டப்படுகின்றன.

திருக்கோயிலிற் பூசை ஆராதனை இடம்பெறும்போது பயன்படுத்தப்படும் சாதனங்களும் பொருட்களும் எமது அன்றாட வாழ்க்கையிற் கலந்துள்ளமையை அறிந்தோம். இதனாலேயே சமய நெறியென்பது வாழ்ந்து காட்டப்படவேண்டியது என்று ஆன்றோர் கூறுவர்.

‘ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று’ அதனை நாம் வாழ்க்கையிற் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும். கோயிலில் நடைபெறுகின்ற பூசைகளிலும், உற்சவங்களிலும் கலந்து இறைவனை உள்ளன்புடன்

வழிபட்டு வந்தால் எடுத்த காரியங்கள் யாவும் சித்திக்கும். வாழ்வ வளம் பெறும். பாபவினைகள் நீங்கும். முத்தி கைகூடும் என்பதனை மெய்யடியார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளும் சமயநூல்களும் கூறுகின்றன.

இறைவனைத் திருக்கோயில் வழிபாட்டு முறைகளினால் மட்டுமன்றி வேறு முறைகளினாலும் வழிபடலாம். அவை தொடர்பான விளக்கத்தினை இனி வரும்தொடரில் அறிவீர்கள்.

இறைவழிபாட்டிற்குரிய ஏனைய முறைகள்

9.1 தவம்-

தவநெறியில் நின்று இறைவனிடம் நேரடியாக வரங்களைப் பெற்றோர் அனேகரெனப் புராண இதிகாசங்கள் கூறுகின்றன. இவர்களில், முனிவர்களில் தலைசிறந்தவர்களான வசிபட்டர், விசுவாபித்திரர், வியாசர், அகத்தியர், துருவாசர், போன்றோரும் இராவணன், கயமுகன், சூரன், இரணியன், மகுடன் போன்ற அசுரர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

வெப்பம் சூழ்ந்திருக்கும் நெருப்பின் நடுவிலும், குளிர்ந்த நீருள் நின்றும், மரவுரி தரித்தும், உணவை நீக்கியும் தவம் புரிந்த வரலாறு புராணங்களிற் காணப்படுகின்றது. முனிவர்கள் தவமியற்றி இறைவனிடம் வாக்குப் பலத்தைப் பெற்றனர். இவர்களின் வாக்கு மகிமை பொருந்தியது. இம்முனிவர்களின் சாபத்துக்கு உள்ளானவர்களை வரலாறுகள் எடுத்து இயம்புகின்றன. இவர்கள் சாபம் இடுவது மட்டுமன்றி சாபவிமோசனம் அளிக்கும் ஆற்றலையும் கொண்டவர்கள்.

‘தபஸ்’ என்னும் சொல் தமிழில் ‘தவம்’ என மருவி வரும். தவம் செய்வதற்கு உளவலிமையும், உடல்வலிமையும் இருந்தால் போதும். தவம் செய்யவன் ‘தபஸ்வி’ எனவும் இதனால் பெறும் ஆற்றல் தபோபலம் எனவும் கூறப்படும். தவம் யோக நெறியுடன் தொடர்புடையது.

தவம் புரிந்தவர்களிடம் இறைவன் நேரடியாகக் காட்சி அளித்து அவர்கள் கேட்ட வரங்களையெல்லாம் அளித்துள்ளார். இதில் இறைவனுக்கும் தவம் புரிவோருக்கும் நேரடித் தொடர்பு ஏற்படுகிறது.

தவம் செய்து வெற்றி காண்பது மிகக் கடினமான சாதனை. தவத்தைக் கடைப்பிடிக்க உள்ளகத்தி கட்டுப்பாடு மிகவும் அவசியம். எனவே தவத்தைக் கைவிட்டு எளிதான முறைகளை மக்கள் கடைப்பிடிக்க முற்பட்டனர்.

தவத்தினை எல்லோராலும் இயற்ற முடியாது இதனையே வள்ளுவர் “தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும்” என்கிறார்.

9.1 தியானம்:-

கிரியை முறைகளில் தியானம் மிகமுக்கியமான இடம் வகிக்கின்றது. இதைக் கடைப் பிடிப்போர் இறையருளுக்குப் பாத்திரமாவர். இறைவனை

வழிபடத் தியானம், ஜபம் இரண்டும் சிறந்த வழிகளாக வரலாறுகள் கூறுகின்றன. எண்ணங்களையும் சிந்தனைகளையும் கட்டுப்படுத்தி நல்லுணர்வை உருவாக்க தியானம் ஒரு சிறந்த வழி. ஆயிரம் யாகம் செய்வதிலும் பார்க்க தவயாகம் சிறந்தது. ஆயிரம் தவயாகத்தை விட ஜபயாகம் சிறந்தது. ஜெபயாகத்தைவிடத் தியானயாகம் உயர்ந்தது.

தியானத்தில் இருக்குமிடத்து எமது சக்திகள் யாவும் இறைவன் மீதுமட்டும்தான் பதியப்படுகின்றன. இவை அறிவுக்குச் சாதனமாக விளங்குகின்றன. தியானவழிபாட்டின்போது எமது செயல்கள் அடங்கிப் போகின்றன. இதனால் வினைகளும் குறைக்கப்படுவதோடு பிறவித் தொடரில் இருந்தும் விடுபட வழிகோலப்படுகிறது.

9.3 தீர்த்தயாத்திரை

ஆலயத்தில் சிறப்பாய் அமையும் அம்சங்களில் தீர்த்தம் முக்கியமானது. தீர்த்தம் என்றால் துறை என்பது பொருள். ஆற்றுக்குள் இறங்கக் கட்டப்பட்டிருக்கும் படிகளையும் இது குறிக்கும். பின்னர் இது ஆற்றிற் குளிக்கும் இடத்தையே சுட்டலாயிற்று. நாளடைவில் தீர்த்தம் யாத்திரைக்குரியதாக விளங்கிற்று.

இதிகாச புராணங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கும் தீர்த்தங்கள் எண்ணிறந்தவை. தெய்வங்களுடன் தீர்த்தங்கள் தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளன. இதனால் தீர்த்தத்தின் மகிமை உயர்கிறது. மக்கள் தீர்த்தங்களுக்கு யாத்திரை சென்று நீராடி அவற்றுடன் தொடர்பு கொண்ட தெய்வங்களை வழிபடுவர். தீர்த்தங்களுள் தலைசிறந்தது வாராணாசியாகும்.

தீர்த்த யாத்திரை செய்யும்பொழுது புகழை வெறுத்து இருத்தல் வேண்டும். தானம் ஏற்றல் கூடாது. புலன்களை அடக்கல் வேண்டும். உணவிற்கு கட்டுப்பாடு வேண்டும். இங்ஙனம் கடைப்பிடிக்குமிடத்து தீர்த்த யாத்திரையின் பலன் முழுவதையும் பெறலாம். தீர்த்தத்தில் நீராடுவதனால் நாம் செய்கின்ற பாவங்கள் நீங்கும். தீர்த்தங்களை மனதால் நினைத்தாலே பெரும் புண்ணியம் கிடைக்கும். புத்திரப்பேறு, வீடுபேறு போன்றவற்றைத் தீர்த்தங்களில் நீராடுவதன் மூலம் பெறலாம். தீர்த்தயாத்திரை மூலம் சாதாரண மக்களும் பலன்பெறுவர். தீர்த்தங்கள் ஆறாகவோ, குளமாகவோ, கடலாகவோ இருக்கலாம்.

தீர்த்தக்கரையில் நீராடியபின் அங்குள்ள இறைவனை வழிபடுதல் வேண்டும். தீர்த்தயாத்திரை மூலம் ஒருவர் இம்மை மறுமை இரண்டிற்கும் வேண்டிய இன்பங்களைப் பெறுவர். ஒருவர் இறக்கும் நிலையில் அவருக்குக் காசித் தீர்த்தம் அருந்தக் கொடுப்பது இன்று எம்மிடையே கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. வாராணாசியிற் பிதிர்க்கடன்கள் ஆற்றுவது சிறப்பானதாகும்.

புனித தீர்த்தங்களாகப் (ஆறுகள்) போற்றப்படுவை:- கங்கை,

யமுனை, சரஸ்வதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி என்பவையாகும். இவற்றில் கங்கைத் தீர்த்தம் அதிவிசேட தன்மையும் புனிதமும் கொண்டது. பார்வதி தேவியாருடைய திருவிரல்களில் இருந்து உண்டானது. கங்கையைச் சிவபெருமான் தனது சடாமுடியிற் சூடியுள்ளார்.

9.4 தோத்திரங்கள்:-

இறைவனை ஒவ்வொருவரும் தாம் இருக்கும் இடத்திலேயே இருந்து எளிதாக வழிபட ஏற்றது தோத்திரமுறையாகும். இது இறைவனின் பெருமையினைக் கூறுவதுடன் அவனை இரந்து பாடும் முறையினையும் கொண்டது. இதன் ஆரம்பம் இருக்கு வேதகாலமாகும். சாமவேதம் இசையுடன் இறைவனின் புகழ்பாடும் வழக்கினைத் தொடக்கிவைத்தது. இராவணன் கைலை மலையைத் தூக்கியபோது இறைவன் பெருவிரலால் அவனது தலையை அழுத்தினார். உடனே இராவணன் சாமகான இசைபாடி இறைவனைத் துதித்ததும் அவனுக்கு மன்னிப்புக்கிடைத்தது.

தோத்திரம், துதி எனவும் வழங்கப்படும். புராணங்களிலே தோத்திரவடிவான துதிப்பாடல்கள் உள. தேவார திருவாசகங்களிற் சிவபெருமானைப்பற்றியும் சக்தியின் சிறப்புப் பற்றியும் அருள்புரியும் தலத்தின் மகிமைபற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவை வேத மரபினை அடிப்படையாகக் கொண்டன. ஆனால் இவற்றிற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் தோன்றியவை சிவபெருமானை மட்டுமல்லாது ஏனைய தெய்வங்களைப் போற்றியும் ஏற்றியும் துதிகள் பாடப்பட்டுள்ளன. தத்தம் குலதெய்வங்களை வாழ்த்தித் தோத்திரங்கள் பாடாத வீடுகளே இல்லையெனலாம்.

தோத்திரங்கள் வாயிலாக இறைபக்தியின் உச்சநிலையினை நாயன்மார்களின் திருப்பதிகங்களும் ஆழ்வார்களின் பிரபந்தங்களும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இதன் மூலமாக இம்மையிலும் மறுமையிலும் நாம் செய்த பாவங்களைக்கூறி பொறுத்தருளும்படி வேண்டுவதைக் காணலாம்.

மனம் கஷ்டப்பட்டு அல்லலுற்ற வேளையில் தலைவணங்கிக் கைகூப்பி மெய்யுணர்வு முதலிய மெய்ப்பாடுகள் தோன்றப் பாடும் வகையில் தோத்திரங்கள் உருவாகியுள்ளன. இதற்கு மணிவாசகரின் திருவாசகம் எடுத்துக்காட்டாகும். இதனைத் திருவாசகம் என்னும் தேன் எனச் சிறப்பிப்பர். தோத்திரங்கள் பிணிதீர்க்கும் மருந்தாகவும் அமைவன. அப்பர் தனக்குச் சூலை நோய் ஏற்பட்ட போது “கூற்றாயினவாறு” என்ற பதிகம் பாடியதன்மூலம் நோய் நீங்கப் பெற்றார். பாண்டியனுக்கு ஏற்பட்ட வெப்ப நோயை “மந்திரமாவது நீறு” என்ற திருநீற்றுப் பதிகத்தைப் பாடி சம்பந்தர் நீக்கினார்.

தவம், தியானம் போன்ற சாதனைகளாற் பெறும் பேரருளை தோத்திரங்கள் வாயிலாகப் பெற்றுவிடலாம் என்பதனை வரலாறுகள்

எடுத்து இயம்புகின்றன. சகலதரத்தினரான மக்களிடமும் சமய அறிவும் பக்தி உணர்வும் ஏற்படத் தோத்திரங்கள் சிறப்பான பங்களிப்பைச் செய்கின்றன.

9.5 விரதம்

மனம், பொறி வழிபோகாது நின்றற் பொருட்டு உணவை விடுத்தேனும் சுருக்கியேனும் மனம், வாக்கு, மெய் என்னும் முன்றினாலும் கடவுளை விதிப்படி வழிபடுதல் விரதமாகும். இது ஆன்ம ஈடேற்றம் கருதிச் செய்யும் சாதனையாகும். விரதம் அனுட்டிப்பதால் மனம் புத்தி முதலிய அகக்கருவிகள் தூய்மையடையும். ஞானம், நல்லறிவு கைகூடும். சாதாரண நிலையில் உள்ள மக்கள் உடலுறுதியும், உளவுறுதியும் இல்லாதவர்களாயினும் விரத நெறியைச் சுலபமாகக் கடைப்பிடிக்கலாம்.

தவம், தியானம், தோத்திரம் முதலிய கிரியைகளைவிட எல்லோராலும் கடைப்பிடிக்க எளிதானது விரதமாகும். எல்லா நலங்களையும் நாம் கேட்காமலே தந்து கொண்டிருக்கின்ற இறைவனை மறவாது நினைந்து வணங்கியும் வாழ்த்தியும் இருத்தலே உயிரினத்தின் கடமையாகும். எனினும் உலகியல் வாழ்க்கையில் அக்கடமையை உடனுக்குடன் இயற்ற இயலாத நிலையிற் பலர் இருப்பதற் குறிப்பிட்ட சில நாட்களிலேனும் நாம் இறைவழி நின்றல் வேண்டும். அந்நாட்களே விரத நாட்களாகும்.

விரதம் எனும் சொல் கட்டளை, ஆணை, விருப்பம், ஒழுக்கம் எனப் பலவாறு பொருள்படும். விரதங்கள் இருவகைப்படும். இவற்றுள் காமிக விரதம் ஒருகுறிக்கோளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மற்றையது நிஷ்காமிக விரதம். இது ஆன்மீக ஈடேற்றம் கருதி மேற்கொள்ளப்படுவது. விரதங்கள் கடைப்பிடிக்கப்படவேண்டிய தினங்கள் பஞ்சாங்கத்திற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

விரதம் வீட்டில் அநுட்டிக்கப்படுவதால் இல்லங்களும் தூய்மைப்படுத்தப் படுகின்றன. சில விரதங்களுக்குத் திருவுருவங்களைப் புதிதாக அமைத்து வழிபாடுசெய்து விரதமுடிவில் அவற்றைப் புண்ணிய தீர்த்தங்களிற் சேர்ப்பிப்பர். விரதம் தொடர்பான விளக்கத்தினை இந்நூலின் பிற்பகுதியில் அறியலாம்.

இதுவரை ஆலய வழிபாடு தவிர்ந்த வேறு முறைகளினாலும் “இறைவனை” வழிபடுதல் பற்றியும் அத்தகைய முறைகள் பற்றியும் அவை தொடர்பான விளக்கங்கள் அவற்றின் மகிமைகள் பற்றியும் தெரிந்து கொண்டீர்கள்.

எமது விருப்பத்திற்கமைய இறைவனை வழிபடுகின்ற முறையினைத் தெரிவு செய்ய எமக்குச் சுதந்திரம் எமக்கு அளிப்பதால் எமது சமயத்தின் மகிமையினை என்னவென்று சொல்வது!

* * * * *

1. ஆன்மார்த்தக் கிரியைகள்:-

ஓருவர் தமது சுயநன்மையின் பொருட்டுச் செய்யப்படும் கிரியை ஆன்மார்த்தக் கிரியை எனப்படும். இவை பூர்வக் கிரியை அபரக் கிரியை என இருவகைப்படும். தாயின் கர்ப்பத்தில் இருந்து இவ்வுலகில் நடமாடும்வரை செய்யப்படும் கிரியைகள் **பூர்வக்கிரியைகள்**. உயிரானது எடுத்த உடலை விட்டு நீங்கிய பின், உயிரின் நன்மை குறித்துச் செய்யப்படும் கிரியைகள் **அபரக்கிரியைகள்** எனப்படும். அபரக்கிரியைகளைச் செய்வதனால் உடலை விட்டு நீங்கிய ஆன்மா பாவங்களினின்றும் நீங்கி முத்திநிலை அடையும் என்பது நம்பிக்கை. தாய் தந்தையர்க்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை அவர்கள் உயிருடன் இருக்கும் போதும் இல்லாதபோதும் பிள்ளைகள் தவறாது செய்தல் வேண்டும். பிதிர்க்கடன் செய்யாதோர் சமய ஆசாரந் தவறியவராவர். பிதிரர் வருந்தின் பெருந்தீமைகள் நேரும். அது அவர்களின் சந்ததியினரைப் பாதிக்கும்.

பூர்வக் கிரியைகளுள் திருமணக்கிரியை முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. இது வாழ்வில் முக்கியமான அங்கமாகும். இதிற் கோயிற் கிரியைகளில் இடம்பெறும் அனுஜ்ஞை, சங்கற்பம் பிள்ளையார் பூசை புண்ணியாகம்., பஞ்சகல்வியம் அங்குரார்பணம், இரட்சாபந்தம், கும்பபூசை ஓமம்வளர்த்தல் ஆகியன இடம்பெறும். இவைகளைத் தொடர்ந்து திருமணத்திற்குச் சிறப்பாகவுள்ள பிதிர் தேவர்களது ஆசீர்வாதம் பெறல், மணமகனுக்கு உபசாரம் செய்தல், கன்னிகாதானம், கூறைகொடுத்தல், நாலிகட்டல், அக்கினிபூசை, பால்பழம் கொடுத்தல், நவக்கிரகதானம், பசுதரிசனம், பாணிக்கிரகணம்(கையைப் பற்றுதல்), அம்மி மிதித்தல் அருந்ததிகாட்டல், பிராயச்சித்தம், அக்கினியை வலம்வருதல், பெரியோர் வாழ்த்துதல் ஆகிய கிரியைகள் நடைபெறும்.

அரசாணி-

திருமண மண்டபத்திற் சிவசக்தியின் பாவனையில் அரசும் முருக்கும் நடப்படும், இதுவே அரசாணிமரம் எனப்படும்.

அனுஜ்ஞை-

செய்யப்புகும் கிரியையில் உள்ளத்தை உறுதிசெய்தல் (மணமகன் திருமணம் செய்தற்கும், ஆசாரியார் அதை நடத்துதற்கும் உள்ளத்தை நிறுத்தல்)

விநாயகர் பூசை:

எந்தக் கிரியையும் இனிது நடைபெறுதற்கு விநாயகக் கடவுளது

திருவருள் வேண்டப்படும். இதுவே விநாயகர் பூசையாகும்.

ஆசமனம் -

மணமகள் மூவகைத் தத்துவங்களையும் நினைத்து நீரை உட்கொள் எல் இதனால் உள்ளம் தூய்மையாகி ஆன்மா அருள்வழிநிற்கும்.

புண்ணியாகம் -

இடத்தையும் பொருளையும் சுத்தி செய்தல்; இது பஞ்சகவ்வியம் கொண்டு செய்யப்படும்.

அங்குரார்ப்பணம் -

நவதானியங்கள் முளைத்தற்காக இடுதல். மணமக்களுக்கு நன்மைகளும் எல்லாச் செல்வங்களும் கிடைக்கும் பொருட்டுச் செய்யப் படுவதாகும்.

இரட்சாபந்தனம் -

இரட்சை காப்பு - பந்தனம் - கட்டல் மணமக்கள் பாவங்களி லிருந்தும் நீங்கித் தொடங்கிய கருமத்தை இடையூறின்றி முடிக்கவும் இடையில் (ஆசௌசம்) குற்றங்கள் முதலியன தீண்டாதிருக்கவும் கையிற் காப்புக் கட்டப்படும்.

கும்பபூசை:-

மணமகனுக்கு இரட்சாபந்தனமானபின்னர் ஆசாரியார் முறைப் படி சிவனதும் சக்தியினதும் அருளைப் பெறுவதற்காகச் செய்யப்படும் கிரியையே கும்பபூசையாகும்.

நவக்கிரகபூசை:-

வாழ்க்கைக்கும் நவக்கிரகங்களுக்கும் தொடர்புண்டு. எனவே, அவற்றால் வரும் குற்றங்களைப் போக்கியருளும்படி செய்யும் பூசை இதுவாகும். 'வாழ்க்கையில் அடியெடுத்து வைக்கும் மணமக்களுக்கு நவக்கிரக தோஷங்களின் பலத்தைக் குறைக்கச் செய்தல்'.

ஓமம் வளர்த்தல்:-

கும்பத்திலே பூசித்த யாகேசுவரியின் (சிவன் சக்தி) அருளை நிலைபெறச் செய்தற்காக ஓமகுண்டத்தில் அக்கினி காரியம் செய்யப்படும். இங்கு வளர்க்கும் அக்கினி சிவாக்கினி எனப்படும். சிவாக்கினி வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய தூய அருளை நல்கும்

பிதூர் ஆசீர்வாதம்:-

குடும்ப வாழ்வைத் தொடங்கும் போது அது தவறின்றி நடப்பதற்கு அக்குடும்பத்து முன்னோரது ஆசீர்வாதம் வேண்டும் அதற்காக முன்னோராகிய பிதூர்களைத் திருமணத்திற்கு அழைத்து அவர்களது ஆசியைப் பெறும் கிரியை. மணமக்கள் இருவரினதும் தந்தையார்களினாற் செய்யப்படும். (மணமக்களின் பேரன், பூட்டன் பெயர்கள் கூறி ஆசி வேண்டப்படும்.)

மணமகனுக்கு உபசாரம்:-

மணவறையில், மணமகனின் வலப்பக்கத்தில் மணமகளை இருத்தி இரட்சாபந்தனம் (காப்பு) செய்தபின்பு, அவளுடைய தகப்பனார் கன்னியாதானம் செய்வதற்காகச் சங்கற்பம் செய்துகொள்வர். பின்பு பட்டு வேட்டி சால்வையுடன் உபசாரப் பொருட்களை உபகாரமாக மணமகனுக்குக் கொடுப்பார்.

கன்னியாதானம் -

மணமகளைத் தானமாக வழங்குதல். மணமகனின் தந்தை தம் மடியிலே மகளை இருத்தி அவளைத் தானமாகத் தாரை வார்த்து மணமகனின் கையில் அளிப்பார். தண்ணீரைத் தாரையோடு கொடுப்பதால் இது தாராதத்தம் எனப்படும். கையில் நீர்விடல் ஒரு பொருளை இறுதியாகக் கொடுத்தலுக்கு அறிகுறி.

கூறை கொடுத்தல் -

பெண்ணின் திருமணச் சேலை, தாலி மற்றும் உபசாரப் பொருட்களை வைத்துச் சுத்தி செய்து பூசித்தபின் பெரியோரினால் அவை ஆசீர்வதிக்கப்படும். பின்னர் மணமகன் மணமகளுக்கு உபசாரமாகக் கூறையைக் கொடுப்பார்.

தாலிகட்டல் -

தாலியிற் சிவலிங்கம், விநாயகர் அல்லது இலட்சுமியின் திருவுருவம் பொறிக்கப்படல் வேண்டும். மணமகனால் தாலிக்குத் தீபம் காட்டப்படும். தாலிகட்டுவதற்கு முன்னர் முகூர்த்தக் குற்றங்களைத் தீர்த்தற்காகத் தானம் செய்யப்படும். பின்னர் மணமகன், மணமகளை ஏற்று, தன்குல தெய்வத்தின் பெயரை உச்சரித்துக் கொண்டு மணமகனின் கழுத்தில் தாலியைக் கட்டுவார். மணமகனின் சகோதரியார் முடிச்சினைப் போட மணமகனின் தாயார் தீபத்தைக் காட்டுவார். மணமகன் மணமகள் நெற்றிமீது விபூதியும் குங்குமமும் இடுவார். பின்னர் மணமகள் மணமகனின் இடதுபுறத்தில் இருத்தப்படுவார். இதனையடுத்து அக்கினி வளர்த்துப் பூசை நடைபெறும்.

பால்பழம் கொடுத்தல்-

தயிர், தேன், சர்க்கரை, நெய், பழம் சேர்த்துச் கொள்ளப்பட்ட பதார்த்தத்தை மணப்பெண் முதலில் மணமகனுக்கும் பின்னர் மணமகன் பெண்ணுக்கும் கொடுப்பார்கள். உயர்ந்த பதார்த்தங்களின் கவை போன்று மணமக்கள் வாழ்வு முழுவதும் நலம் நிலவவேண்டும் என்பதற்காக இது வழங்கப்படுவது.

கோதரிசனம்-

பசு புண்ணியத்தின் வடிவம். அப்புண்ணிய வடிவத்தைப் பார்த்தல்,

நல்லசகுனம்.(வாழ்க்கையில் யாவும் வெற்றி பெறும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படும்.)

ஏழடி வைத்தல் -

மணமகளுடைய கையை மணமகன் பிடித்துக் கொண்டு தோழி, தோழனுடன் அக்கினியை வலம்வருகையில் ஏழு அடி வந்ததும் அம்மி மிதித்தல் நடைபெறும். இது மூன்று முறை நடைபெறும். ஒவ்வொருமுறை வலம் வந்ததும் மணமகளின் சகோதரன் பொரியினை மணமக்கள் கையிற் கொடுப்பார். அவர்கள் அதனை அக்கினியில் இடுவார்கள். நெல் பொரியாக மலர்வது போன்று அவர்களுடைய வாழ்வும் வளம்பெற வேண்டும் என்பதே இதன் பொருள்.

ஏழடி வைத்தலின் நோக்கம்

இவ்வாழ்விற்பெறவேண்டிய ஏழு பொருட்களை இது குறிக்கும், அவற்றைப் பெறுவதற்கு இருவரும் ஒத்து முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஏழு பொருட்களாவன, உணவுப்பொருள், உடற்பலம், கடவுள் வழிபாடு, மனஅமைதி, அறிவு, காலத்திற்குக் காலம் வரும் பொருள்களும், அவற்றால் வரும் சுகங்களும், யாகத்திற்கு வேண்டிய துணைகளுமாம். வலம் வரும்போது செல்லப்படும் மந்திரத்தினாலும் கிரியையினாலும் மணமகள் மணமகனது கோத்திரத்தைச் சேர்ந்து ஐக்கிய மடைவாள்.

அம்மி மிதித்தல்-

மணமகளது வலது காலை மணமகன் தூக்கி அம்மி மீது வைப்பார். இதன் கருத்து பெண்ணானவள் அந்தக் கல்லைப் போலத் தன்னுடைய நிலையில் இருந்து கற்புறுதியாக வாழவேண்டும் என்பதாகும்.

பிராயச்சித்தம் -

குற்றங்குறைகள் தீர்த்தற்காகப் பிராயச்சித்த ஓமமும் கிரியைகளின் நிறைவு குறித்துப் பூரணாகுதியும் நடைபெறும்

அருந்ததி காட்டல் -

இது ஒழுக்கம், கற்பு, பிறரை விழையாமை, உறுதிப்பாடு, ஆகியவற்றின் உயர்வு குறித்துக் காட்டப்படும். இது பெண்ணுக்கு மாத்திரமன்றி ஆணுக்கும் உரியது.

ஆசீர்வாதம்:

இறுதியாக ஆசாரியார் பூரணாகுதி செய்து மணமக்களை ஆசீர்வதிப்பார். அதன் பிற்பாடு நிறைவான பெரியோர் அறுகரிசி போட்டு ஆசீர்வதிப்பார். அறுகரிசி மங்கலப் பொருள்.

திருமணக் கிரியைகள் ஆரம்பமுதல் வாழ்த்து நடைபெறும் வரை அனைவரையும் மகிழ்விக்க மங்கள வாத்தியங்கள் ஒலிக்கப்படும். அறுகெடுத்து வாழ்த்தும் வழக்கம் பண்டைய காலந்தொட்டே வழங்கி

வருகிறது.

சேக்கிழார் பெரிய புராணம் பாடிமுடித்து யானை மீதமர்ந்து வீதியிலா வரும்போது,

ஆரணங்கள் விரித்தோதி மாமறையோர் எதிர்கொண்டு

அறுகெடுப்ப வாழ்த்தெடுத்தார் அரம்பைக ளெல்லாம்

என்பது திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு-88

இந்த மரபு காலப்போக்கில் அறுகோடு நெல்லும் மலரும் கலந்து இடுதல் என்று மாறிற்று. பின்னர் நெல் அரிசியாகி அர்ச்சதை இடுதல் என்று ஆயிற்று. அறாகும் அர்ச்சதையும் மலரும் கலந்து வாழ்த்துதல் அட்சதையிடுதல் என்று இன்றைய வழக்கில் வழங்கக் காண்கின்றோம்.

2. அபரக்கிரியைகள்.

ஒருவர் இறந்தபின் அவரது நன்மைகருதி அவரது பிள்ளைகளினாற் செய்யப்படும் கிரியைகள் அபரக்கிரியைகள். அபரம்பிந்தியது எனப் பொருள்படும். கிரியைகள் செய்வதனால் இறந்த ஆன்மா பாவங்களினின்றும் நீங்கி, சிவத்துவம் அடையும் என்பது நம்பிக்கை. தாய் தந்தையர்க்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளை அவர்கள் உயிருடன் இருக்கும்போதும், இல்லாத போதும் பிள்ளைகள் தவறாது செய்தல் வேண்டும்.

இல்லறத்தார்க்குரிய ஐவகைக் கடமைகளிற் பிதிர்க்கடன் முக்கியமானதாலேயே திருவள்ளுவர் அதனை 'தென்புலத்தார்' என முதலிற் கூறியுள்ளார். பிதிர்க்கடன் செய்தோர் பெரும் பேறுகளும், சித்திகளும் பெறுவர். இறை அருளுக்கு ஆளாவார்கள். பிதிர்க்கடன் செய்யாதோர் சமய ஆசாரம் தவறியவராவா. பிதிர் வருந்தின் பெருந்தீமை நேரும்.

இந்து மத நூல்கள் ஐந்து விதமான கடமைகளை(தர்மங்களை) இல்லற நிலையில் ஆற்றவேண்டும் என வலியுறுத்துகின்றன.

1. தேவ யக்ஞம் - இறைவனுக்குச் செய்யும் பூசை
2. ரிஷி யக்ஞம் - சாத்திரங்களைக் கற்பித்தல்
3. பிதிரு யக்ஞம் - (முன்னோருக்குத் தர்ப்பணம் முதலான காரியங்களைச் செய்தல்
4. நர யக்ஞம் - பிறமனிதருக்குத் தொண்டு செய்தல்
5. பூத யக்ஞம் - பிற உயிர்களுக்கு உதவுதல்

2.1 அபரக் கிரியைகள் வகை:-

இவை தகனக் கிரியை, அத்திசஞ்சயனம், அந்தியேட்டி, ஏகோதிட்டம், சபிண்டகரணம், மாசியம், சிரார்த்தம், எனப் பல பகுதிகளை

உடையன. இவைகள் உத்தரக்கிரியை, சிரார்த்தக் கிரியை எனவும் அழைக்கப்படும்.

மரணக்கிரியைகள்

தகனக் கிரியையில் மூன்று பகுதிகளுண்டு. அவையாவன பேரிகையடித்தல், உடற்சுத்தி, ஆன்மசுத்தி என்பனவாகும்.

பேரிகையடித்தல்

ஆசாரியார் புண்ணியாகம் செய்து அந்த நீரினால் இடத்தையும் பொருளையும் சுத்தி பண்ணி, மேளத்திலே பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன் ஆகிய மூர்த்திகளைப் பூசித்து மேளமடிப்பர். மேளமடிக்கும்போது சொல்லும் மந்திர வாக்கியத்தின் பொருள், “இறந்த ஆன்மா நன்மையடைய வேண்டும். உமாதேவியார் கட்டளைப்படி பேரிகை அடிக்கின்றேன். சிவபெருமான் இதனை இரட்சிப்பாராக” என்பதாகும்.

(இன்று ஆசாரியார் இதனை அடிப்பதில்லை. இதற்கு அறிகுறியாக மணியை மாத்திரம் அடிக்கின்றார்)

உடற்சுத்தி:-

சிவாச்சாரியார் பந்தலின் நடுவிற சிவகும்பமும், உருத்திர கும்பமும் வைத்து அவற்றின் முன் ஓமாக்கினியை வளர்த்து சிவனையும் உருத்திரனையும் வழிபடுவர்.

எண்ணெய், பஞ்சகௌவியம், இளநீர், மஞ்சள் நீர், சிவகும்பநீர் ஆகியவற்றில் இறந்தவர் உடலை நீராட்டிச் சுத்திசெய்து, புத்தாடை புனைந்து நீறுசாத்திப் பூசுசூடித் தர்ப்பையில் வைப்பர்.

சிவாச்சாரியார் பஞ்சசுத்திகளையும், சகளீகரணத்தையும் செய்து அக்னி வளர்த்து, அட்டதிக்குத் தேவர்களையும் சிவனையும் வழிபட்டு அவர்களின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவார். கும்பத்திலிருந்து சிவனை உடலின்மீது எழுந்தருளும்படி வேண்டி வழிபாடு செய்வர். இருதயத்தில் ஆசன பூசை செய்து ஆன்மாவை அதில் அமைத்து, அதில் மந்திரங்களைப் பதித்து, அதன் இருதயத்திற் சிவனை ஆவாகனம் செய்து கொள்வார். பின்னர் ஆசாரியார் இறந்தவரின் நித்திய அனுட்டானக் குற்றங்களைத் தீர்க்க ஆகுதி செய்து, அவ்வுடலுக்கும் தனக்கும் நாடி சந்தானம் செய்து அழைக்கப்பட்ட ஆன்மாவைத் தன் இருதயத்திற்குக் கொண்டு வந்து, உருத்திரனைத் தியானித்துப் பூரணாகுதியுடன் உருத்திர மூர்த்தியை அடையும் வழியில் விடுவர்.

சுண்ணம் இடித்தலும் பந்தம் ஏற்றுதலும்

பாவங்களை நீக்குவதற்காகச் சுண்ணம் இடிக்கப்படுகிறது. பாவங்கள் அகன்றதும் திருவருள் உண்டாவதற்காக இறந்தவர்களின் பேரப் பிள்ளைகளினால் நெய்ப்பந்தம் பிடிக்கப்படும். இவைகளைத் தொடர்ந்து திருமுறைகள் ஓதப்படும்.

கடலை சேர்த்தல்

உடலைச் கடலைக்கு எடுத்துச் செல்லும்போது அட்டதிக்குத் தேவர்களின் ஆசியைப் பெறுவதற்காக வழியிலே நெற்பொரி தூவப்படும். (சைவாசாரமுள்ள ஒருவரே இதனைச் செய்யத்தக்கவராவர்) ஓமாக்கினியி லிருந்து உருத்திரனை ஆவாகித்த சிவாக்கினியும் கும்பமும் உடன் எடுத்துச் செல்லப்படும். கடலையில் நாலு முழு நீளம், இரண்டு முழு அகலமான இடத்தில் மஞ்சள் குங்குமம் இட்டு விறகு அடுக்கப்பட்டிருக்கு மிடம் சிதாதானம் (தகனம் செய்யுமிடம்) என்று பெயர் பெறும். இச்சிதையில் அடுக்கப்பட்ட விறகினைச் சுற்றி வந்து அதன்மீது உடலை வைத்துத் தற்புருட மந்திரம் சொல்லி நீரையும் அரிசியையும் இறந்தவர் வாயில் இடுவர். (இதனை வாய்க்கரிசிபோடுதல் எனக் கூறுவர்.)

தீயிடல்

கும்பத்துடனும் சிவாக்கினியுடனும் உடலைச் சுற்றி வந்து கும்பநீரை உடலுக்குத் தெளித்து குடத்தை முன்பாக நிலத்திற் போட்டுச் சிவாக்கினியை விறகின்கண் இட்டு எரியச்செய்வர். தீ இடும்பொழுது “அக்கினிதேவனே பரிசுத்தமாயிருக்கின்ற உடலின் மந்திரத்தாலுண்டான பூரணாகுதியை ஏற்றுக் கொள்ளும்” என நினைந்துகொண்டே தீயிடவேண்டும்.

அத்திசஞ்சயனம் (காடாற்றுதல்)

அத்திசஞ்சயனம் என்பது எரிக்கப்பட்ட உடலிருந்து எலும்பு களையும் சாம்பரையும் எடுத்துப் புண்ணிய நீரிற் சேர்த்தலாகும். அத்தி-எலும்பு, சஞ்சயனம் - கரைத்தல். இது கால், கொப்பூழ், நெஞ்சு, முகம், தலை, ஆகிய இடங்களில் உள்ள எலும்புகளைச் சாம்பலுடன் எடுத்துப் பால் உள்ள பாத்திரத்தில் இட்டுக்கொண்டு புண்ணிய நீரிற் சேர்த்து வழிபாடு செய்தலாம். அத்தியைப் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் இடுவதனால் ஆன்மா புண்ணிய உலகம் அடையும் என்பது பொருள். சாம்பல் அள்ளுதல் என்று இன்று கூறப்படுவது இதுவேயாம். முதலைந்து நாட்களிலொன்றிலேனும், ஏழாம் நாளிலேனும் இது செய்யத்தக்கது.

நக்னதானம்:-

இது தகனக்கிரியை முடிந்தபின் இறந்தவரின் பசிதாகம் (முதலியவற்றை நீக்கும் பொருட்டுக் குடும்பத்தாரால் ஆசாரியருக்கு ஆடை, அரிசி முதலியவற்றைத் தானமாகக் கொடுத்தலாகும்.

அந்தியேட்டி (துடக்கு):-

இது ஆசௌசக் கடைசியிற் செய்யப்படும் யாகம் எனப் பொருள்படும். அந்திய--கடைசிநாள்; இட்டி--யாகம். இறந்தவரின் ஆன்ம சித்திக்காக இது நடைபெறுகிறது. இறந்தவரின் சமய அனுட்டானத் திலுள்ள குற்றங்கள் இதனால் தீரும். புண்ணிய நீர்க்கரையில் நிகழுங்

கிரியை இதுவாகும். இதனால் இதனை நீர்க்கடன் என்றும் கூறுவர். இது முப்பத்தோராம் நாள் நடப்பது என நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது.

பாடாண பூசை- (பாஷாண பூசை)

ஒரு கல்லை வைத்து இறந்தவரின் ஆன்மாவை மந்திரத்தால் அதில் வருவித்து அதற்குச் செய்யும் பூசை. இப்பூசையினாலும், இதனோடு கூடிய மற்றும் கிரியைகளினாலும் பிரிந்த ஆன்மாவானது சிவ பதவியை அடையத்தக்கதாகிறது. பூசையினால் அதற்குத் திருப்தியும், கிரியை களினால் ஆன்மாவின் குற்ற நீக்கமும் உண்டாம்.

ஏகோதிட்டம்

ஆசௌசம் நீக்கிய அடுத்தநாள் இறந்தவருடைய ஆன்ம சுத்திக்காகவும், நற்கதியடையும் பொருட்டும் செய்யப்படும் கிரியை. இக்கிரியையில் இருக்கும் ஆசாரியரை இறந்த ஆளாகப் பாவனை செய்து, அவருக்கு ஒரு ஆண்டுக்குப் போதுமானளவு பொருட்களைத் தானமாகக் கொடுத்து, ஒரு வருடம் முடியும் வரை எதிர்ப்படாமலிருக்கச் செய்தல். தானமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய பொருட்கள் உணவுப் பொருட்கள், உடை, திருநீற்றுப் பை, செபமாலை, குடை, மிதியடி, பொன் முதலியனவாகும்.

சபிண்டீகரணம்

ஏகோதிட்டத்திற்கு அடுத்த நாளிலே பிதிர்த்தேவர்களோடு இறந்தவரைச் சேர்த்தற்கு நடைபெறும் கிரியை. சபிண்டீகரணத்தினால் ஆன்மா சுத்தி பெற்றுச் சிவலோகஞ் சேரும். இக்கிரியை பிண்டமிட்டுச் செய்வதனால் இது சபிண்டீகரணம் எனப்படும்.

பிண்டத்திற்குரிய பொருட்கள்

அரிசி, எள், உழுந்து, பால், தேன், பழம், சர்க்கரை, ஆகியனவாம். பிதிரருக்குச் செய்யும் இக்கிரியையைப், பிதிர்த்தேவர்கள் பெற்று, இறந்தவர்க்கும் அவரது தலைமுறை முன்னோர்க்கும் வழங்குவர். இதற்காகவே சிவபெருமான் பிதிரர்களைப் படைத்துள்ளார்.

இதுவரை ஆன்ம ஈடேற்றம் பெற்ற ஆன்மாவுக்குச் செய்யப்படும் கிரியைகள் தொடர்பான விளக்கங்களைப் பெற்றீர்கள். ஆன்மாவின் சுத்திக்காக வருடந்தோறும் செய்யப்படும் கிரியை சிரார்த்தம் எனப்படும். இதுபற்றி வருந்தொடரில் அறிவீர்கள்.

2.2 சிரார்த்தம் - (திவசம்)

சிரார்த்தம்:-

சிரத்தையோடு செய்யப்படுவது சிரார்த்தம் எனப்படும். சிரத்தையானது பற்று, அன்பு எனப் பொருள்படும். இறந்தவர்களின் சந்ததியினராலேதான் இக்கிரியை செய்யப்படவேண்டும்.

சிரார்த்தம் பிதிர்க்கருமம் என்னும் பொருள் உடையதாய் எல்லாப் பிதிர்க்கருமங்களையும் குறிப்பது. இது ஆட்டைத்திவசம், திவசம், திதி எனவும் வழங்கும்.

ஆட்டைத் திவசம்:-

ஒருவர் இறந்த ஒரு ஆண்டின் பின் செய்யும் சிரார்த்தம் ஆப்திகம் அல்லது ஆட்டைத்திவசம் எனவும், அதனையடுத்து ஆண்டுதோறும் அதே திதியிற் செய்யப்படும் கிரியை வருடசிரார்த்தம் அல்லது திவசம் எனவும் கூறப்படும்.

நைமித்திக சிரார்த்தம்:-

பிதா, மாதா முதலாயினோர் இறந்த மாதமும் திதியும் வருடந்தோறும் வரும்பொழுது விசுவாசத்தோடு, விதிப்படி செய்வது நைமித்திக சிரார்த்தம் எனப்படும். எத்திதியில் இறந்தாரோ, அத்திதியிற் சிரார்த்தம் செய்வது உத்தமமாம். திதி தெரியாவிடில் அந்த மாச அமாவாசை அல்லது அட்டமியிற் செய்யலாம். மாசம் தெரியாவிடின் ஆடி, மாசி, புரட்டாதி, மாதங்களில் அத்திதிகளிற் செய்யலாம். இவைகளில் எதுவும் தெரியாதோர் புரட்டாதிமாதத்தில் வரும் மாளையட்ச நாட்களிற் செய்து கொள்ளலாம். (புரட்டாதி மாதத்து அபரபக்கத்துப் பிரதமைமுதல், அமாவாசை வரையான காலம் மாளையட்சக்காலம்).

தீர்த்த சிரார்த்தம்:-

மாதந்தோறும் அமாவாசையிற் பிதாமாதாக்களின் பொருட்டுச் செய்யப்படும் பிதிர்த் தேவர்களின் தாகசாந்திக் கருமம்.

அமாவாசை, சூரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம், விதிபாதயோகம், உத்தராயணம், சித்திரை வருடப்பிறப்பு, மாதப்பிறப்பு, கார்த்திகை மாத வளர்பிறை நவமி, புரட்டாதி மாதத் தேய்பிறை திரியோதசி என்னும் இந்நாட்களிற் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் நீராடிப் பிதிர்த் தருப்பணஞ் செய்து சிவனடியாரோடு உண்ணல் தீர்த்த சிரார்த்தம் எனப்படும்.

நீராடுபவர்களுடைய பாவங்களை நீக்கி, அவர்களுக்கு வீடுபேறு கொடுப்பதற்காகவும் புண்ணிய காலங்களிலே தென்புலத்தாரைக் குறித்துத் தருப்பணம் முதலியவற்றைச் செய்து அவர்களைப் பிறவிக்கடலினின்றும் கரையேற்றுவதற்காகவும் சிவபெருமான் தமது வடிவையே தீர்த்த வடிவமாக்கியுள்ளார்.

அமாவாசைச் சிரார்த்தம்:-

மனிதர்களுடைய ஒருமாசம் பிதிர்க்கருமம் ஒருநாளாம். (சுக்கிலபக்கம் இரவும், கிருஷ்ணபக்கம் பகலுமாம்.) ஆதலால் மாதந்தோறும் வரும் அமாவாசையில் தருப்பணம் செய்து விரதம் அனுட்டிக்க வேண்டும்.

எள்ளும் தண்ணீரும் இறைத்தல்:-

தர்ப்பணம் பிதிர்களின் திருப்திக்காகச் செய்யப்படுவது. தர்ப்பையைக் குறுக்காகப் பிடித்து அத் தர்ப்பை மூலத்திலிருந்து எள்ளுக்கலந்த நீரைச் சுட்டுவிரல் மூலம் விழச் செய்யப்படுவது. இவ்வேளையில் தலைமுறையான பிதிரர்கள் பெயர்கள் சொல்லப்படும். தருப்பண முடிவிலே “என் குலப் பிதிரர்களே பூமியில் விடப்பட்ட இந்த நீரினால் நற்கதியையும் திருப்தியையும் அடையுங்கள்.” என்று சொல்லித் தர்ப்பை எள்ளுடன் தீர்த்தத்திற் போடப்படும்.

கயா சிரார்த்தம்:- (காசியில் செய்யப்படும் சிரார்த்தம்)

கயா காசியிலுள்ள தீர்த்தம். இதில் பிதிர்களை எண்ணிச் சிரார்த்தம் செய்யின் வேறுசிரார்த்தம் செய்ய வேண்டியதில்லை என ஞான நூல்கள் கூறும். இச்சிரார்த்தம் பிதிர்களுக்குத் திருத்தியைக் கொடுப்பதுடன், போகமோட்சங்களையும் கொடுக்கும். கயா சிரார்த்தத்தால் ஏழு கோத்திரத்திலுள்ள நூற்றொரு குலமும் விருத்தியாகும், இப்படியான வேறும் பல புண்ணிய தீர்த்தங்கள் சிரார்த்தம் செய்வதற்கு உண்டு. அவை அயோத்தி, மதுரை, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை, திருக்கேதீச்சரம், திருக்கோணமலை கன்னியா நீருற்றுகள், கீரிமலை, முன்னேகவரம் போன்றவையாகும்.

சிரார்த்தம் செய்யும் இடம்:-

இறந்தவர் வீடு, திருநந்தவனம், மலை, திருக்கோயில், புண்ணிய தீர்த்தக்கரை, குருவின் மனை போன்ற கோமயத்தினாற் சுத்தி செய்யப்பட்ட இடங்கள் சிறப்பானவை.

சிரார்த்தத்துக்கு உரிய பொருட்கள்:-

தானியவகை:- எள், நெல்லரிசி, கோதுமை, சிறுபயறு, உழுந்து
பழவகை:- வாழைப்பழம், மாங்காய், மாம்பழம், பலாப்பழம்,
காய்கறி வகை:- வாழைக்காய், பலாக்காய், புடோலங்காய், அவரைக்காய், பாகற்காய், எலுமிச்சம்பழம், நெல்லிக்காய், சிறுகிழங்கு, வள்ளிக்கிழங்கு, கீரை, முல்லையிலை, முசுட்டையிலை, காரையிலை, பிரண்டை, கருவேப்பிலை, இஞ்சிக் கிழங்கு, வாழைத்தண்டு

அபிஷேகப்பொருட்கள்:-சர்க்கரை, தேன், பசுநெய், பசுப்பால், பசுந்தயிர், எண்ணெய், மஞ்சள், இளநீர்

மங்கலப்பொருட்கள்:- வாழையிலை, வெற்றிலை, பாக்கு, சுக்கு

ஏனைய பொருட்கள்:- கரம்பு, சாதிக்காய், சிகைக்காய், உப்பு, புளி, மிளகு, சீரகம், முதலியன.

சிரார்த்தத்துக்கு ஆகாத பொருட்கள்:-

கடலை, பீர்க்கங்காய், பூசணிக்காய், முருங்கை, கத்தரிக்காய், அத்திக்காய், வாழைப்பூ, வெங்காயம், வெள்ளைப்பூண்டு, கொவ்வை,

எருமைப்பால், எருமைத்தயிர் முதலியன.

பொருள் இல்லாதவர் சிரார்த்தம்:-

சிரார்த்தத்திற்குப் பொருள் இல்லாதவர் காய், கனி, கிழங்கு, எள்ளு இவைகளையேனும் பிராமணருக்குக் கொடுத்துப் பிரதட்சண நமஸ்காரஞ் செய்யலாம். இதுவும் செய்வதற்கு வசதி இல்லாதிருப்பின் பசுக் கூட்டங்களுக்குப் புல் கொடுத்தல் மேலாம்.

சிரார்த்தத்திற்கு உபயோகமாகும் பத்திரம்- மலர்:-

துளசி, வில்வம், தாமரை, செண்பகம், அறுகு, புன்னை, நந்தியாவர்த்தை, மருக்கொழுந்து வெட்டிவேர் முதலியன.

சிரார்த்தத்துக்கு ஆகாத மலர்கள்:-

மகிழம்பூ, தாமழ்பூ, அலரிப்பூ, சிறுசண்பகப்பூ முதலியன.

சிரார்த்த தினத்திலே செய்யத்தக்க புண்ணிய காரியங்கள்:-

அன்னதானம் ஆடைவகை முதலியன வழங்கலும், திருக்கோவிலிலே கடவுளுக்கு அபிடேகம், பூசை, நெய்விளக்கேற்றுதல் முதலியனவுமாகும்.

சிரார்த்ததினத்திலே செய்யத்தகாதன:-

தயிர்கடைதல், நெற்குத்துதல், நெய் முதலிய பொருட்கள் கொடுத்தல், வாங்குதல்- கண்ணீர் விடுதல், கோபித்தல், பொய் சொல்லுதல், சிந்திய அன்னத்தை மிதித்தல்.

சிரார்த்தம் கொடுக்கத்தக்க பாத்திரம்:-

இறந்தவர் பெற்ற தீட்சைக்குச் சமானமான தீட்சை பெற்றோருக்கு அல்லது அதனின் மேலான தீட்சையேனும் பெற்ற சற்பாத்திரங்களுக்குச் சிரார்த்தம் கொடுக்கலாம்.

சிரார்த்தம் நடைபெறும்போது செய்யத்தக்கன:-

வேத பாராயணஞ் செய்தல், தம்முவேதங்களையும், புராணங்களையும் ஒதுதல்.இவை பிதிர்களுக்கு மிகத் திருப்தியானவையாம்.

உபசாரம்:-

சிரார்த்தமுடிவில் ஆச்சாரியாருக்கு உபசாரஞ்செய்து அவரை வணங்கி ஆசிர்வாதம் பெறுதல் வேண்டும். உபசாரஞ் செய்யும்போது அ.து ஆச்சாரியாருக்கென்று எண்ணிக் கொடுத்தலாகாது. பிதிர்த் தேவர்களுக்கென்றே எண்ணிக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

சிரார்த்தகாலம்:-

இராக்காலத்திலும், சூரியோதயம் முதல் ஆறு நாழிகை வரையுள்ள காலைப் பொழுதிலும், இராக்காலத்தின் இறுதி மூர்த்தமாகிய இரண்டு நாழிகையும் பகற்காலத்தின் இறுதி மூர்த்தமாகிய இரண்டாம் சந்தியாகாலமும் தவிர்ந்த ஏனைய நேரங்கள் பிதிர் சிரார்த்தத்திற்கு உரியனவாம்.

உணவு:-

சிரார்த்தகாலங்களில் அதிதிகளுக்கு அன்னம் கொடுத்தல் பெரும் புண்ணியமாகும். பரமசிவனும், பார்வதி அம்மையும், முருகக்கடவுளும், திருமாலும், பிரம்மாவும், தருமதேவதைகளுமாகிய சகலரும் கூடி அதிதி வடிவமாய் வருவரென்று மெய்ந்நூல்கள் கூறுகின்றன.

நாம் இவ்வுலகில் வாழ்கின்றோம் எம் தாய் தந்தையர் எம்மைப் பெற்றார்கள் என்று சொல்லக் கேட்கிறோம் இவ்வுலகுக்கு எப்படி வந்தோம் என்று வேறு எவ்வகையாலும் நாம் அறிய முடிவதில்லை. அவ்வாறே நாமும் ஒருநாள் இறப்போம் என்பதை உய்த்துணர்கின்றோம். ஆனால் நாம் எப்போது இறப்போம் இறந்தபின் எமது நிலை என்னவாகும் என்று எம்மால் அறிய முடிவதில்லை இதனாலேயே “வந்தவாரெறங்கனே போமாரேதோ மாயமாம்” என அப்பர் சுவாமிகள் பாடினார்.

நாம் செய்கின்ற செயலும், தானமும் தர்மமும்தான் எம்முடன் நிழல்போல வரும். காத்தற ஊசி கூட எம்முடன் வரமாட்டாது. எனவே நாம் வாழ்க்கையை வாழும்பொழுது எந்நெறியைக் கடைப்பிடித்து எங்ஙனம் வாழ்தல் வேண்டும் என்பதனை எமது சமய தத்துவங்கள் கூறியுள்ளன. அடியார்கள் மகான்கள் அங்ஙனமே வாழ்ந்து காட்டியுள்ளார்கள். எனவே உரியகாலத்திற் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்தல் எமது தலயாய பணியாகும்.

* * * * *

3.1 விரதம்

விரதங்கள் வாரவிரதங்கள், திதிவிரதங்கள், நட்சத்திரவிரதங்கள் என மூவகைப்படும்.

வாரவிரதங்கள்

ஆவணி ஞாயிறு - மார்கழி ஞாயிறு

ஆவணிமாத ஞாயிறுக்கு கிழமைகளில் விரதமிருந்து சூரியனுக்குப் பொங்கலிட்டு வழிபடுவர். சூரியனைப் போற்றும் மந்திரம் காயத்திரி. சோதிட சாத்திரம் சூரியன் கண்ணுக்குரியவன் என்கிறது. இவன் நவக்கிரகங்களுள் நடுநாயகமாகப் போற்றப்படுபவன்.

மகாவிஷ்ணுவுக்கு ஞாயிறுக்கு கிழமையே சிறப்பாகக் கூறப்படுகிறது. மார்கழி ஞாயிறு விஷ்ணுவுக்குச் சிறப்பானது. இக்காலங்களில் விஷ்ணு ஆலயங்களிற் சிறப்பான ஆராதனைகள் நடக்கின்றன.

பங்குனித்திங்கள் - கார்த்திகைத்திங்கள்

அம்பிகைக்குப் பங்குனித்திங்களும் சிவபெருமானுக்குக்

கார்த்திகைத்திங்களும் விரதம் அனுட்டிக்கப்படும். பங்குனித்திங்களிற் கண்ணகி அம்மன் கோயிலிற் பொங்கல் பொங்கி வழிபடுவர். இது கிராமிய வழிபாட்டு முறைகளில் ஒன்றாகும். இம்மாதம் சூரியபகவானின் உஷ்ணம் கடுமையாக இருக்கும். எனவே அடியார்கள் தமக்கு ஏற்படும் நோய்களைத் தீர்க்க அல்லது தவிர்க்க அம்பாளுக்கு நேர்த்திவைத்து வழிபடுவர்.

ஆடிச்செவ்வாய்:-

செவ்வாய் மங்களகாரகன். திருமணம் கைகூடுவதற்காகச் செவ்வாய்க்கிழமைகளில் விரதமிருந்து அம்பிகையையும் முருகப் பெருமானையும் வழிபாடுசெய்வர். இது இருபாலாருக்கும் உரியது.

தொடர்ச்சியாக ஏழு செவ்வாய்க்கிழமைகள் அம்பாளைத் தரிசித்து அடியார்கள் தமது நேர்த்தியை நிறைவேற்றுவர். "ஆடிச்செவ்வாய் தேடிப்பிடி" என்பது பழமொழி.

வியாழக்கிழமை:-

வியாழபகவான் புத்திரப் பேற்றினை அளிப்பவர். புத்திரப் பேற்றினை விரும்புவோர் வியாழக்கிழமைதோறும் விரதம் இருத்தல் நல்லது. குறித்த வியாழக்கிழமை சங்கற்பம் பூண்டு இவ்விரதத்தை ஆரம்பித்து ஒவ்வொரு வியாழக்கிழமையும் ஒரு நேர உணவுடன் முறைப்படி விரதமிருந்து விநாயகரை வழிபாடு செய்தல் வேண்டும். ஒரு வருடகாலம் அனுட்டித்தபின் ஆலயத்திற்குச் சென்று வியாழ பகவானுக்கு ஆராதனைகள் செய்தல் வேண்டும்.

ஐப்பசிவெள்ளி-சுக்கிரவாரம் எனும் வெள்ளிக் கிழமை விரதம்.

இது முருகனுக்கு உரியவிரதமாகும். திருமணம் நடைபெற பெண்கள் முருகனைநோக்கி நோற்பது.

ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் விசேடதினமானதென்றாலும் ஐப்பசி மாதத்தில்வரும் வெள்ளி அதிவிசேடமானது.

புரட்டாதிச் சனி

நவக்கிரகங்களுள் சனிக்கிரகத்தை மட்டுந்தான் சனீஸ்வரன் எனப் போற்றி சனீஸ்வரன் என அழைப்பர்.

புரட்டாதி மாதமுதற்சனி - இத்தினத்தில் சூரியபகவானின் இச்சாசக்தியாகிய உஷாதேவியிடம் சூரியனுக்குப் புத்திரனாக இச்சையின் வடிவமான சனீஸ்வரன் தோன்றினான் என்பது புராணவரலாறு.

சனீஸ்வரன் ஒரு சிறந்த சிவபக்தன் என்பதனாற் சிவாலயங்களிற் சனீஸ்வர வழிபாடு சிறப்பாக நிகழ்த்தப்படுகிறது.

இத்தினத்தில் எள்ளு, கறுப்புத்துணி, நல்லெண்ணைய முதலியவற்றைத் தானஞ்செய்வதால் சனிதோஷத்தை நீக்கலாம். செப்புப்பாத்திரத்தில் நல்லெண்ணையை விட்டு தமது முகத்தை அதில்

பார்த்துவிட்டு அதனைத் தானம் செய்யவேண்டும்.

எள்ளுச்சாதம் காகத்திற்கு வைத்து ஒரு நேர உணவு மட்டும் உண்ணுதல் வேண்டும்.

பொதுவாக விரதம் அனுட்டிக்கும் பொழுது காகத்திற்கு உணவு அளிப்பது நல்லது.

3.2 விநாயக விரதம்:-

விநாயகனே வெவ்வினையை வேறுறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கைதணி விப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினாந்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.

-கபிலதேவ நாயனார்-

விநாயகரை வழிபட்டால் முத்தி சித்திக்கும் என்ற கருத்துடையது மேலே குறிப்பிட்ட பாடல்.

சதுர்த்தி விரதம்:- ஆவணி மாதத்துச் சுக்கில பட்ச சதுர்த்தியில் (வளர்பிறை நான்காம் நாள்) நோன்பிருந்து பிள்ளையாருக்கு அறுகம் பல்லாற் பூசைசெய்தல் வேண்டும்.

பகல் உணவு மட்டும் உண்டு இரவு பால் பழம் அல்லது பலகாரம் உண்ணலாம்.

மாதந்தோறும் வருகின்ற பூர்வபட்ச சதுர்த்தி நாட்கள் விநாயகருக்கு உரிய விரதநாட்களாகும். மாதந்தோறும் விரதம் இருக்க விரும்புவோர் ஆவணிச் சதுர்த்தியில் ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

ஆவணிச்சதுர்த்தி விரதத்தை அநுட்டித்ததன் பலனினால்தான் தமயந்தி நளனை மீண்டும் அடைந்தாள். இராமன் சீதையை மீட்டுக் கொண்டான். இந்திரன் அசுரர் பகையை வென்றான். பகீரதன் கங்கையைப் பூமிக்குக் கொண்டுவந்தான்.

விநாயக சட்டி:-

இது கார்த்திகை மாதத்துத் தேய்பிறை முதலாம் நாள் தொடக்கம் மார்கழி மாதத்து வளர்பிறை ஆறாம் நாள்வரை இருபத்தொரு நாட்கள் அநுட்டிக்கப்படும் விரதம். இந்த நாட்களிற் பிள்ளையார் பெருங்கதை கோவில்களிற் படித்து விழா எடுப்பார்கள்.

மகாவிஷ்ணு பொய்ச்சாட்சி சொன்னமையால் தனக்கேற்பட்ட சாபத்தை விநாயகரை வணங்கி நீங்கப் பெற்றார். இச்சாபம் நீங்கப்பெற்றதினம் மார்கழி மாத வளர்பிறைச் சஷ்டி நாளாகும். முதல் இருபது நாட்களும் மத்தியானம் ஒரு பொழுது மட்டும் போசனம் செய்ய வேண்டும். இறுதிநாள் உபவாசம் இருத்தல் நல்லது. இவ்விரத காலத்தில் இருபத்தொரு இழையினாலான விரதக்காப்பினை ஆண்கள் வலது

கையிலும் பெண்கள் இடது கையிலும் கட்டுவர். விநாயகசஷ்டி விரதத்துக்கும் கந்தசஷ்டி விரதத்திற்கும் விரத ஆரம்பத்தில் பவித்திரமணிந்து சங்கற்பம் செய்து காப்புக் கட்டுதல் வழக்கம். பாரணையன்று காலை காப்பு அவிழ்க்கப்படவேண்டும். இருபத்தொரு வருடம் இவ்விரதத்தை அனுட்டித்தல் நல்லது. இயலாதவர்கள் ஏழு வருடமாவது அனுட்டிக்கவேண்டும்.

3.3 கந்த விரதம்:-

கந்தசட்டி விரதம்:-

முருகப்பெருமான் சூரனை வதைத்து அவனைத் தமது கருணையால் தம் ஊர்தியும் கொடியுமாகக் கொண்ட நாட்களே கந்த சட்டி ஆகும். ஐப்பசிமாதத்துச் சுக்கில பட்சப் பிரதமையிலிருந்து ஆறுநாட்கள் இந்த விரதத்திற்குரிய நாட்களாகும். இந்த ஆறு நாட்களிற் காமம், வெகுளி, ஈயாமை, மயக்கம், செருக்கு, பொறாமை, ஆகிய தீய குணங்களை அழித்து முருகப்பெருமானின் அருள் பெற இந்த விரதத்தை அநுட்டிப்பர். ஆறாம் நாள் கோவில்களிற் சூரன்போர்த் திருவிழா நடக்கும். ஆறுநாட்களும் உபவாசமிருக்க முடியாதவர்கள் ஆறாம் நாளாவது உபவாசமிருத்தல் நன்று.

கார்த்திகை விரதம்:

கார்த்திகை மாதக் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் ஆரம்பித்து மாதந்தோறும் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் முருகப்பெருமானை நோக்கி அநுட்டிக்கும் விரதம். பகலில் உபவாசம் இருந்து இரவில் உண்ணாதல் வேண்டும். பன்னிரண்டு வருடகாலம் அநுட்டித்தல் நன்று. திருமணமாகாத பெண்கள் இவ்விரதத்தை நோற்றால் திருமணம் நடக்கும்.

கார்த்திகை மாதக் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் வீடுகளில் விளக்கேற்றி வழிபடுவர். இது சர்வாலய தீபம் என்ற பெயரில் கொண்டாடப்படுகிறது. சிவாலயங்களிற் சுட்கப்பனை(சுட்கம் - காவோலை) கொழுத்தி, இறைவனைச் சோதியாக வழிபடுவதும் இந்நாளிலேதான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

3.4 சக்தி விரதம்:-

நவராத்திரி விழா-

இது ஒன்பது இரவுகள் கொண்டாடப்படும். இவ்விழாவில் முதல் மூன்று நாட்கள் வீரம் தரும் துர்க்கைக்கும் அடுத்தமூன்று நாட்கள் செல்வம் தரும் இலக்குமிக்கும் கடைசி மூன்று நாட்கள் கல்வி தரும் சரஸ்வதிக்கும் விழாவெடுக்கப்படும். இது புரட்டாதி மாதத்து வளர்ப்பிறைமுதல் ஒன்பது நாட்கள் கொண்டாடப்படும். ஒன்பதாவது நாள் மகாநவமி எனப்படும். இந்நாளிற் கலைமகள் விழா விமரிசையாகக்

கொண்டாடப்படும். நூல்கள் எழுதுகருவிகள் ஆகியவற்றைப் பூசையில் வைத்துப் பூசிப்பர். தொழில் புரிவோர் தத்தம் கருவிகளைப் பூசையில் வைத்து வணங்குவர். இதனால் இது ஆயுத பூசை எனவும் குறிப்பிடப்படும். பத்தாம் நாள் விஜயதசமியாகும். மகுடாசுரன் என்ற அரக்கனால் வருந்திய மக்கள் நோன்பிருந்து அம்பிகையைப் பிரார்த்தித்தபோது அன்னை மனமிரங்கி மகுடனைச் சங்கரித்து உலகுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்த நாள் இந்த விஜயதசமியாகும்.

விஜய தசமியன்று ஏடு தொடக்குதல், புதிதாகக் கலைகள் பயிலத் தொடங்குதல் முதலியன நடைபெறும்.

நவராத்திரி நாட்களில் வீட்டிற் பொம்மைக் கொலு வைத்து அலங்கரிப்பர்.

சரஸ்வதி முத்தமிழுக்கும் உரியவள். கையில் வைத்திருக்கும் ஏடு இயலையும்(ஏட்டுக்கல்வியையும்) வீணை இசையையும் மயில் நடனத்தையும் குறிப்பன. நீர் கலந்த பாலை அன்னப்பட்சிக்கு வைத்தால் அது நீரினை நீக்கிப் பாலினை மட்டுமே அருந்தும். அதுபோன்று நாம் பலவற்றைக் கற்றாலும் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான நல்ல விடயங்களையே ஏற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும் என்பதனை அன்னப்பட்சி குறிக்கின்றது. தூய வெண்மையான ஆடை சரஸ்வதி அணிந்திருப்பதன் பொருள், மனம் மொழி மெய் மூன்றும் தூய்மையாக இருக்குமிடத்து எல்லாக்கலைகளும் சேரும் என்பதாகும். காளிதாசர், கம்பர், காளமேகம், பாரதியார், போன்ற மகாகவிஞர்கள் சரஸ்வதி கட்டாட்சம் பெற்றவர்கள் ஆவர்.

இவற்றினடிப்படையில் நவராத்திரி விழாவொன்றுதான் சகல இடங்களிலும் கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது.

காரடைநோன்பு:

மாசிமாதம் முடிந்து பங்குனி மாதப்பிறப்பன்று அநுட்டிக்கப் படுவது காரடை நோன்பாகும். சுமங்கலிகள் தமது பழைய திருமாங்கல்யக்கயிற்றினை மாற்றிப் புதிய கயிற்றினைக் கட்டிக்கொள்வர்.

பகலில் உபவாசம் இருந்து மங்கலப் பொருட்களுடன் அடை நிவேதனம் செய்தல் வேண்டும். 'உருகாத வெண்ணையும் ஓரடையும் வைத்து நோன்பு நோற்கிறேன். ஒருநாளும் என் கணவனைப் பிரியாமல் இருக்க வரம் அருள்வாய் எனப்பிரார்த்திக்கவேண்டும்.

(தவிடு நீங்காத பச்சையரிசியை நனையவைத்துத் தேங்காய் உப்பு சர்க்கரை சேர்த்து நீராவியில் வேகவைத்து எடுப்பதே காரடை.)
கௌரி விரதம் - கேதாரேஸ்வர விரதம்:

இது ஐப்பசி மாதத்துத் தீபாவளி அமாவாசையில் முடிவுறும் இருபத்தொரு நாள் விரதம்.

கயிலைக்கு வந்த பிருங்கி முனிவர் இறைவனை மட்டும் வணங்கினார். இதனால் கோபமடைந்த இறைவி தன்னை முனிவர் ஏன் வழிபடவில்லை என இறைவனிடம் கேட்டாள். சிவம் சக்திக்குள்ள உறவு உயிருக்கும் உடலுக்கும் உள்ள உறவு போன்றது. உடல் பற்றை விட்ட ஞானிகள் உடலைக் கவனிப்பதில்லை. அதனால் தான் என்னை மட்டும் வழிபட்டார் என்றார் இறைவன். அப்படியானாற் பிருங்கி முனிவருக்கு ஊன் உடம்பு எதற்கு என, இறைவி முனிவரின் ஊனை முற்றாக அகற்றிவிட்டார். எலும்பும் தோலுமாக மாறிய பிருங்கி முனிவர் தடுமாறினார். பின் இறைவன் அளித்த தண்டை ஊன்றி நடமாடினார் என வரலாறு கூறுகிறது.

பார்வதி தேவியார் கௌதம முனிவரிடம் சென்று யாம் பரமேஸ்வரனோடு ஓர் உருவில் சரிபாதியாய்ப் பொருந்த வேண்டும். அதற்கு என்ன நோன்பினை நோற்க வேண்டும் எனக்கேட்டாள். முனிவர் கௌரி விரதத்தைப் பார்வதி தேவியாருக்கு எடுத்துரைத்தார். பார்வதி தேவியார் கௌரி விரதத்தைக்கைக்கொண்டு பரமேஸ்வரனது இடது பாகத்தில் இருக்கும் பேற்றினைப் பெற்றார். வீட்டில் கேதாரேஸ்வரப் பெருமானை ஆவாகனம் செய்து பூசை வழிபாடு செய்யலாம். ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு முடிச்சாக இருபத்தொன்றைப் போட்டு விரத இறுதி நாளிற் கட்டலாம்.

இரவு ஒரு பொழுதில் மட்டும் சிற்றுண்டி உண்ணுதல் வேண்டும். புதிய காப்பைக் கட்டியதும் பழையகாப்பினைப் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் விட்டுவிடவேண்டும். சங்கற்பம் செய்தலுடன் இவ்விரதம் ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.

ஸ்ரீ வரலட்சுமி விரதம்

திருமணமானவுடன் கணவரின் நலன் கருதி இந்த விரதத்தைப் பெண்கள் அநுட்டிப்பார்கள். சும்பத்திலே வரலட்சுமியை ஆவாகனம் செய்து குடும்ப நலனுக்காவும், வீட்டிற் செல்வம் கொழிக்கவும், மாங்கல்யம் கெட்டியாக இருக்கவும் அநுட்டிக்கப்படும் விரதம்.

'வரலட்சுமி விரதம்' ஆரம்பிக்கப்பட்டதற்கு ஒரு புராணக் கதை யுண்டு.

இந்திரன் தன்னுடைய வெள்ளை யானையான ஐராவதத்தில் ஏறிப் பவனி வந்த சமயம் தூர்வாச முனிவர் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு தனக்கு அளித்த "பாரிசாத மலரை" இந்திரனுக்குக் கொடுத்து ஆசீர்வதித்தார். இந்திரன் அலட்சியத்துடன் தெய்வீகமலரை யானையின் மேலெறிய, யானை துதிக்கையினால் எடுத்து அதனைக் காலின் கீழே போட்டு மிதித்துவிட்டது. இதனாற் கோபமடைந்த தூர்வாசமுனிவர், "மமதையால் அறிவிழந்த இந்திரனே மகாபுனிதமான பகவத் பிரசாதத்தை அவமதித்த

உன்னைவிட்டு இக்கணமே ஸ்ரீமகாலட்சுமி விலகிவிடுவாள். உனது செல்வசுகங்கள் அனைத்தும் இன்றோடு நீங்கிவிடும்” என்று சாபம் கொடுத்தார்.

தேவேந்திரன் பொலிவும், வலிவும் இழந்தான். ஐராவத யானை அவனைக் கீழே தள்ளிவிட்டு ஓடி மறைந்துவிட்டது.

தேவர்கள் அசுரர்களின் அடக்கு முறையினால் அவதியடைந்தார்கள். ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவைச் சரணடைந்து தங்களைக் காப்பாற்றி அருளுமாறு வேண்டிக்கொண்டார்கள். அதற்கு ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு, “திருபாற்கடலில் தெய்வீக மூலிகைகளைக் கலந்து மந்திரமலையை மத்தாகவும் வாசகி எனும் தேவ நாகத்தைக் கயிறாகவும் கொண்டு, தேவர்களும் அசுரர்களும் இருபுறங்களிலும் நின்று பாற்கடலைக் கடைந்தால், அதிலிருந்து தேவர்களை முன்போல் ஆற்றல்பெறச் செய்யக் கூடிய அமிர்தம் கிடைக்கும். பாற்கடலில் இருந்து ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மி தேவியும் தோன்றி அருள் புரிவாள்” என்று கூறியருளினார்.

பரந்தாமன் அறிவித்தபடியே பாற்கடல் கடையப்பட்டபோதுதான் அதிலிருந்து அமிர்தம் உண்டாயிற்று. ஸ்ரீலட்சுமிதேவியும் தோன்றி தேவர்களுக்கு அருளினாள் என்பது புராணவரலாறாகும்.

இவ்வாறு ஸ்ரீமகாலட்சுமி வரம் அருளும் வரலட்சுமியாக பாற்கடலில் அவதரித்த நாளே வரலட்சுமி விரதமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. ஆடிமாதத்திற் பெளர்ணமிக்குமுன் வரக்கூடிய வெள்ளிக் கிழமையிற் சுமங்கலிப்பெண்கள் விரதமிருந்து வரலட்சுமி விரதத்தைக் கடைப்பிடிப்பது வழக்கமாகும். கும்பத்தில் லட்சுமியை ஆவாகனம் பண்ணி பூசை செய்தல் வேண்டும். ஒரு செம்பில் அரிசி, பவுண், கருகமணி, எலுமிச்சம் பழம், மஞ்சட்கயிறுகள், பூக்கள், மங்சள், குங்குமம், ஆகிய வற்றைப் போட்டுப் பூசையில் வைக்கவேண்டும். (ஒன்பது முடிச்சுகளுடன் கூடிய மஞ்சட்கயிறுகளைப் பயன்படுத்துவது நல்லது) பூசை முடிந்ததும் மஞ்சட்கயிற்றினைச் சுமங்கலிப்பெண்களும் கன்னிப் பெண்களும் சிறுமிகளும் தங்களுடைய கைகளிற் கட்டிக்கொள்ள வேண்டும். ஆவாகனம் செய்த கும்பத்தை அடுத்தநாள் பூசைசெய்து ஆரத்தி எடுத்து அதன்நீரை தலையில் புரோட்சித்து வீட்டிலும் தெளித்தல் நல்லது.

மகத நாட்டில் குண்டினபுரத்தில் ‘சாருமதி’ என்ற பெண் தொடங்கிய பூஜையே வரலட்சுமி விரதம். இவள் தன் கணவனே தெய்வமாக நினைத்து அதிகாலை எழுந்து கணவனை வணங்கி அவன் பாதங்களைக் கழுவி மலரிட்டுப் பூசித்து பிறகு மாமனார் மாமியாரைக் நமஸ்காரம் செய்த பின்னரே மற்ற வேலைகளைச் செய்வாள். வரலட்சுமி இதனால் சந்தோஷப்பட்டு அவள் கனவில் தோன்றி விரதம் இருக்கும் விபரத்தையும் இதனாற் சகலபாக்கியமும் கிடைக்கும் என்பதையும் கூறினாள்.

இதைக் கேட்ட சாருமதி கனவிலேயே தேவியை நமஸ்கரித்து இவ்
விரதத்தைத் தொடங்கியதாகக் கூறுவார்கள்.

இவ்விதமாக வரலட்சுமி விரதத்தைக் கடைப்பிடித்துவந்தால்
அஷ்டலட்சுமிகளும் கடாட்சம் புரிவர்.

4 சிவவிரதம்:-

சிவவிரதங்கள் ஆவன: சோமவாரம், திருவாதிரை, உமாமகேஸ்வரர்
விரதம், சிவராத்திரி, கேதாரகௌரிவிரதம், பங்குனி உத்தரம், பிரதோஷம்,
பக்தோற்சவ விரதம்.

சோமவாரம்:

கார்த்திகை மாதம், முதல் திங்கட்கிழமையில் ஆரம்பித்து திங்கட்
கிழமைதோறும் அநுட்டிக்கப்படுவது.

பகல் முழுவதும் உபவாசம் இருந்து மாலை சிவாலய தரிசனம்
செய்து வீட்டில் விளக்கேற்றியதன் பின் உணவு உண்ணவேண்டும்.

இவ்விரதத்தை பன்னிரண்டு வருடமாயினும் மூன்று வருடமாயினும்,
ஒரு வருடமாயினும் அநுட்டிக்கவேண்டும். வாரம் தோறும் வரும்
சோமவாரம் அநுட்டிக்க முடியாதோர் கார்த்திகை மாதம் மட்டும்
அநுட்டிக்கலாம்.

உமாமகேஸ்வர விரதம்:

இது ~~கார்த்திகை~~ ^{அவணி} மாதப்பௌர்ணமியில் இறைவனையும் இறைவியை
யும் சேர்த்துப் பூசிக்கும் விரதம்.

பதினைந்து இழைகளினாலான நூல் ஒன்றினை முறுக்கிப்
பதினைந்து முடிச்சுகள் இட்டு கும்பத்தில் வைத்துப் பூசித்தபின்னர்
மணிக்கட்டிற் கட்டுதல் வேண்டும்.

அப்பழம் பழமும் இரவு ஒரு நேரம் உண்ணலாம். முடியாதவர்கள்
பகலில் ஒரு முறை போசனம் செய்யலாம். பதினைந்து வருடங்கள்
தொடர்ந்து இவ்விரதத்தைக் கைக்கொள்ளவேண்டும்.

இவ்விரதத்தை அநுட்டித்தமையால், இந்திரன் சயந்தனை மகனாகப்
பெற்றதும் வசிட்டர் காமதேனுப் பசுவினை அடைந்ததும் ஜனகர் சீதையை
மகளாகப் பெற்றதும் குறிப்பிடத்தக்கன.

பங்குனி உத்தரம் - கல்யாண சுந்தரவிரதம்:

பங்குனி மாத உத்தர நட்சத்திரத்தில் நோற்கப்படுவது. மதுரை
மீனாட்சி அம்பாளை சுந்தரேசப்பெருமான் திருமணம் செய்ததும், இராமன்
சீதையை மணம் செய்ததும் இந்நாளிலேதான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்விரதத்தை அநுட்டித்தமையாற் பிரம்மா சரஸ்வதியையும்
திருமால் திருமகளையும், சுந்தவேள் அமிர்தவல்லி சுந்தரவல்லியையும்
சக்திகளாகப் பெற்றனர்.

இரவு ஒரு பொழுது மட்டும் பால்பழம் உண்ணவேண்டும். அல்லது
பகலில் ஒரு நேரம் உணவு உண்ணலாம்.

பக்தோற்சவ விரதம்:

பார்வதிதேவிக்குப் பரமேஸ்வரனால் சொல்லப்பட்டது. கார்த்திகைப் பெளர்ணமியில் ஆரம்பித்து ஒவ்வொரு பெளர்ணமியும் நோற்கப்படுவது.

விரத காலங்களிற் சமங்கலிகளுக்குப் பூசை செய்தல் நல்லது. இவ்விரத நாளிற் பெண்கள் மாவிளக்குப் பூசை செய்து வழிபடுவர். பிரதோச விரதம்:-

வளர்பிறை தேய்பிறையாகிய இரண்டு பருவத்துக்கும் பதின்மூன்றாம் நாளாகிய திரியோதசித் திதியிலே சூரியன் அஸ்தமிக்கமுன் மூன்றே முக்கால் நாழிகை தொடங்கி, அஸ்தமித்து மூன்றேமுக்கால் நாழிகை வரையுள்ள காலம் பிரதோசகாலம் எனப்படும். இக்காலத்திலே சிவபெருமானை நோக்கி அநுட்டிக்கப்படும் விரதம் பிரதோச விரதம் எனப்படும்.

திருப்பாற்கடலைத் தேவர்கள் கடைந்தபோது அதிலிருந்து ஆலகால விஷம் பெருகியது. தேவர்கள் ஓலமிட்டு சுவாமியிடம் சரணடைந்தனர். சுவாமி அவர்களிடம் இரக்கங்கொண்டு இடபதேவருடைய இரு கொம்புகளுக்கிடையே தோன்றி, விடத்தை ஏற்று உண்டு திருநடனம் புரிந்தார். சுவாமி திருநடனஞ் செய்தகாலம் பிரதோசகாலம். இது நடந்தது வளர்பிறைத் திரியோதசியுடன் கூடிய சனிக்கிழமை மாலை நேரமாகும்.

சித்திரை, வைகாசி, ஜப்பசி, கார்த்திகை இம்மாதங்களில் ஒன்றில் வரும் சனிப்பிரதோஷ நாளை முதலாகக் கொண்டு இவ்விரதம் அநுட்டிக்கத் தொடங்குதல் வேண்டும்.

விரதம் அநுட்டிப்போர் பகல் உணவு உண்ணாது சூரிய அஸ்த மனத்துக்கு முன்னர் நீராடிப் பிரதோச காலத்திற் சிவதரிசனஞ் செய்து அதன் பின்னரே போசனஞ் செய்தல் வேண்டும். பிரதோச விரதம் அநுட்டிப் போருக்கு நோய், வறுமை, பசி, கிலேசம், அவமிருத்து, மரணவேதனை முதலியன யாவும் ஒழியும். நன்மை பெருகிச் செல்வம் செழித்தோங்குவ தோடு முத்திநிலை சித்திக்கும்.

மகாசிவராத்திரி:-

மாசிமாதத்தில் தேய்பிறை பதின்நான்காம் நாள்(கிருஷ்ணபட்சத்துச் சதுர்த்தசியில்) அநுட்டிக்கப்படும் விரதம் மகாசிவராத்திரி விரதமாகும்.

சிவராத்திரி விரதம் அநுட்டிப்பவர்கள் அன்றைய நாள் முழுவதும் உபவாசம் இருந்து இரவு முழுவதும் கண்விழித்து முழுநேரத்தையும் சிவசிந்தனையிலும் சிவனடியார் கூட்டத்திலும் சிவகதை கேட்பதிலும் கழிப்பது புண்ணியம் தரும். இவ்விரதத்தை 24வருடங்கள் அல்லது 12வருடங்கள் தொடர்ந்து அநுட்டித்தல் வேண்டும். இவ்விரதத்தை அநுட்டிப்போர் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் மூன்றும் அமைந்த சிவத்தலங்களுக்குச் சென்று நான்கு சாமங்களிலும் வணங்கி அபிஷேகம்

அர்ச்சனை புரிந்து மறுநாள் தீர்த்தமாடி இயன்றவரை அன்னதானம் செய்தல் சிறந்த பலனைத்தரும்.

இரவு முழுவதும் விழித்திருக்க இயலாதோர் இலிங்கோற்பவ காலமாகிய அர்த்தசாமம் வரையாவது விழித்திருக்க வேண்டும்.

சிவராத்திரியில் நான்கு சாமப்பூசைக்கான விதிமுறைகள்:-

சாமம்	அபிடேகம்	தூபம்	மலர்	பத்திரம்	பழம்	வேதம்
1ம்:-	பால்	சாம் பிராணி	தாமரை அலரி	வில்வம்	வில்வம்	இருக்கு
2ம்:-	தயிர்	சந்தனக் கட்டை	சண்பகம் தாமரை	துளசி	பலா	யசர்
3ம்:-	நெய்	குங்கி வியம்	பிச்சி செங்கழுநீர்	அறுகு	மாதுளம்	சாமம்
4ம்:-	தேன்	கற்பூரம்	நந்தியாவர்தம்	விளா	நானா வித பழங்கள்	அதர் வம்

சிவராத்திரி விரதபலன் பாவநீக்கமும், உலகம் எல்லாநன்மைகளும் பெற்றுச் செழித்தலுமே.

மார்கழித் திருவாதிரை:-

மார்கழிமாதம் திருவாதிரை நட்சத்திரத்தில் நடேசர் அபிஷேகத் திருவிழா மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது. சிவபிரானுக்குரிய நட்சத்திரம் திருவாதிரை. அதுமட்டுமன்றி மார்கழியில் ஒன்பது நாட்கள் திருவெம்பாவை விரதம் அனுட்டித்துப்பின் அவ்விரதத்தின் இறுதிநாளாக அமைவதும் திருவாதிரையாகும். இந்த உற்சவத்தை 'ஆருத்திரா தரிசனம்' எனவும் வழங்குவர். திருவாதிரை நாளில் விசேடமாக இறைவனுக்குக் களி நிவேதிக்கப்படும். இதனைத் திருவாதிரைக்களி என அழைப்பர். (தேங்காய்ப்பாலைக் கொதிக்கவைத்து வறுத்த அரிசிமா, உழுத்தம்மா, உப்பு இவற்றைப்போட்டுக் கிண்டிப்பெறும் பதார்த்தம் களி எனப்படும்.)

* * * * *

5 விஷ்ணு விரதம்:

ஏகாதசி விரதம்

இது மாதத்தில் அபரபக்கம் பூர்வபக்கம் இரண்டிலும் வரும் ஏகாதசி அன்று நோற்கப்படும். மார்கழி மாத வளர்பிறை ஏகாதசி விசேட மானது. இது வைகுண்ட ஏகாதசியாகும். உபவாசம் இருந்து இவ்விரதம் நோற்றல் வேண்டும்.

கிருஷ்ணஜெயந்தி:

கிருஷ்ணபகவானின் ஜனன தினமான ஆவணிமாத கிருஷ்ண பட்சத்து அட்டமி திதியும் ரோகிணி நட்சத்திரமும் இணைந்து வரும் இரவுப்பொழுது ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜெயந்தியாகும். இதனைப் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடுவர்.

விரதகாலங்களில் வெங்காயம் உள்ளி(வெள்ளைப்பூடு) முருங்கை, சுரைக்காய், நீற்றுக்காய் இவற்றை உணவிற் சேர்த்தல் ஆகாது. இக்காலங்களில் அடிக்கடி தாம்பூலம் தரித்தல் பகலில் நித்திரை கொள்ளல், இல்வாழ்க்கை இன்பம் துய்த்தல், பாவச்செயல் செய்தல், அத்த ஆசைப்படுதல் இவையாவும் தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

ஒரு விரதத்தின் முடிவில் - பாரணை நாளில் இன்னொரு விரதம் நோற்க வேண்டி ஏற்பட்டால், அவ் விரதத்திற்குரிய முறைகளும் முழுமையாகக் கடைப்பிடிக்கப்படல் வேண்டும். இரண்டாவது விரதமும் உபவாசமாக இருந்தால் பாரணையைத் துளசிதீர்த்தம் அருந்தி நிறைவேற்றுதல் வேண்டும். பின் இரண்டாவது விரதத்தை முறைப்படி அநுபித்தல் வேண்டும்.

6 பண்டிகைகள்

வாழ்க்கையோடு இணைந்துதான் சமயம் என்பதைப் புலப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளன எங்கள் விரதங்களும் விழாக்களும். அவை நம் வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்துள்ளன. இறையணர்வை வளர்த்துக் கொள்ளவும் சிந்தனை, சொல், செயல் என்பன பரிசுத்தப் படவும் விசேட நாட்கள் உதவுகின்றன.

நம் எல்லோருடைய உள்ளத்தையும் மூன்று குணங்கள் மாறிமாறி ஆட்சிசெய்கின்றன. அவை சத்துவம், தாமதம், இராசதம் என்பனவாம்.

சத்துவகுணத்தின் இயல்புகளாவன:- தவம், கல்வி, பொறுமை, சந்தோசம், அறிவு, அடக்கம் முதலியனவாம். இது பெள்ளாமி தினத்தைப் போன்றது. பூரணைச் சந்திரனின் கிரணங்கள் அமைதியையும் அழகையும் சாந்தியையும் நிலவச் செய்கின்றன. எங்கள் விசேட நாட்கள் எல்லாம் பெள்ளாமி தினத்திலேயே அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். தாமத குணத்தின் இயல்புகள்:- அறியாமை, சோம்பல், நித்திரை, எதிலும் ஆர்வமின்மை, என்ன நடந்தாலும் அக்கறையின்மை ஆகியனவாம். இராசத குணத்தின் இயல்புகளாவன:- சுயநலம், வன்னெஞ்சு, பிறருக்கு இன்னல் செய்தல், கடினவார்த்தை, எந்தச் செயலைச் செய்யவும் அஞ்சாமை என்பனவாம். இது அமாவாசை போன்றது. இக்குணத்தைச் சார்ந்தவர்களது இயல்பை அவர்களது செயற்பாடுகள் மூலந்தான் அறியலாம். இவற்றிலே சத்துவகுணத்தை வளர்க்கச் சாதகமாக அமைந்தவையே விசேட நாட்களாகும்.

6.1 தைப்பொங்கல்:-

தை மாதப்பிறப்பன்று சூரியபகவானுக்குப் பொங்கல் படைத்து வழிபடும் விழா தைப்பொங்கல் ஆகும். இதனைச் சூரியப்பொங்கல் எனவும் உழவர் திருநாள் எனவும் கூறுவர். தைமாதத்திலே உழவர் நெல் அறுவடை செய்வர். நீரும் சோறும் எமக்கு இன்றியமையாதவை. அவற்றை நமக்கு நல்கும் சூரியனுக்கு நன்றிக்கடனாகப் புதிதாக அறுவடை செய்த நெல்லைக் குற்றி அரிசி எடுத்துப் புதுப் பாணையிற் பொங்கல் பொங்கிப் படைத்து வழிபாடு செய்வர்.

பொங்கல் தினத்தில் அதிகாலையில் துயிலெழுந்து நீராடி வீட்டு முற்றத்தில் அரிசிமா மஞ்சள்மா ஆகியவற்றாற் கோலமிட்டு, நிறைகுடம் வைத்துக் குத்துவிளக்கேற்றிச் செந்நெற் பச்சையரிசியும் கரும்பஞ்சுர்க்கரையும் பாலும் சேர்த்துப் பொங்கிச் சூரியன் உதயமாகும்போது படைத்து அவனை வரவேற்று வழிபடுவர். பால், கரும்பு, இளநீர், பழம், மஞ்சள், பயறு, இஞ்சி முதலிய விவசாயப் பொருட்களையும் பொங்கலுடன் படைப்பர். உணவு உற்பத்திக்கும் உயிர்களின் வளர்ச்சிக்கும் வேண்டிய சக்தியை வழங்கும் சூரியபகவானுக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்தும் விழாவாகத் தைப்பொங்கல் அமைகிறது.

6.2 சித்திரை வருடப்பிறப்பு:-

சூரியன், சித்திரை மாதத்தில் இராசிகளுள் முதலாவதாகிய மேடராசியில் உதயமாகிறது. சித்திரை மாதத்தில், காலங்களில் சிறந்த இளவேனிற்காலம் தொடங்குகிறது. அன்றுதான் தமிழ்ப் புத்தாண்டு பிறக்கிறது. இத்தினத்தில் மருத்து நீர் தேய்த்து நீராடிப் புத்தாடை அணிந்து ஆலயவழிபாடுசெய்து இயன்ற தான தருமங்கள் புரிந்து பெரியோர்களின் ஆசீர்வாதம் பெற்று உற்றார் உறவினர் இல்லங்களுக்குச் சென்று உறவாடி, புதுவருட்ப்பலன்களை வாசித்தும் கேட்டும் உணர்ந்தும் மகிழ்வடன் கொண்டாடுவர்.

புதுவருட்ப்பிறப்பன்று சூரியனுக்குப் பொங்கும் வழக்கமும் உண்டு.

இத்தினத்தில் இறைவனை மனம் மொழி மெய்களால் வணங்கித் துதித்தால் அந்த வருடம் முழுவதும் விக்கினமின்றி காரியம் சித்திக்கும். அத்தோடு நல்மனம், நல்வாக்கு, இலக்குமி கடாட்சம் பிறவித்துன்ப நீக்கம், நினைத்த காரியம் கைகூடுதல் தெய்வானுக்கிரகம் யாவும் கிட்டும்.

6.3 தீபாவளி:-

தீப+ஆவளி = தீபாவளி(தீபாவளி)

தீபாவளி என்பது விளக்குகளை வரிசையாக ஏற்றிவைத்தல் எனப்

பொருள்யடும். தீபாவளிப்பண்டிகை ஐப்பசி மாதத்திற் கொண்டாடப்படும்.

இப்பண்டிகை ஒரு புராணக்கதையுடன் தொடர்புடையது. நரகாசுரன் என்ற அசுரன் தானே பெரியவன் என்னும் அகங்காரம் கொண்டு தேவர்களைப் பெரிதும் வதைத்தான். தேவர்கள் இறைவனிடம் முறையிட்டனர். கிருஷ்ணபகவான் அவனைக் கொன்று தேவர்களைக் காப்பாற்றினார். இறக்கும் தறுவாயில் உண்மையை உணர்ந்து பகவானிடம் ஒருவரம் வேண்டினான் நரகாசுரன். “பகவானே, கொடியவனாகிய யான் இறந்து போகின்ற இந்தநாளை என்றும், எங்கும், யாவரும் மங்களகரமாகக் கொண்டாடி சந்தோஷமடைந்து இன்புறல் வேண்டும். இந்நாளில் என்னை நினைவு கூர்ந்து நீராடிக் கோடியுடுத்து ஆலய தரிசனஞ் செய்து தான தருமம் செய்வோர்க்கு அசுவமேத யாகஞ்செய்த பலன் கிடைக்க அருள் புரிதல் வேண்டும்” என்றான். இறைவனும் அவ்வாறே வரங் கொடுத்தருளினார்.

ஒவ்வொருவரும் ஞானமாகிய ஒளியை அடைவதுதான் தீபாவளியின் தத்துவமாகும். விளக்கேற்றிப் புற இருளை நீக்கும் போது எமது அக இருளும் நீங்கும்.

7. புண்ணியகாலங்கள்

7.1 தைமாதம்:-

1. தைப்பொங்கல்
2. மாட்டுப்பொங்கல்:-

தைப்பொங்கலுக்கு மறுநாள் மாட்டுப் பொங்கல் நடைபெறும். உழவர் தமது உழைப்புக்கு உறுதுணையான மாடுகன்றுகளுக்கு நன்றி செலுத்தும் விழா இதுவாகும். மாட்டுப் பொங்கலன்று உழவர் மாடுகளை விசேடமாகப் போஷிப்பர். அவற்றின் கொம்புகளையும் குழம்புகளையும் சீவிச் சுத்தப்படுத்துவர். தேய்த்துக் குளிப்பாட்டி மஞ்சள் சந்தனம் பூசுவர். தொழுவத்தைக் கழுவிச் சுத்தஞ்செய்து அங்கு பொங்கல் பொங்குவர். பொங்கிய பொங்கலை மாடுகளைப் புசிக்கச் செய்து தாமும் உண்டு பிறருக்கும் கொடுத்து மகிழ்வர்.

3. தைப்பூசம்:-

தைப்பூசம் வியாழக்கிழமையோடு கூடிய சித்தயோக தினத்தில் சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடு அனந்த நிருத்தஞ் செய்தருளினார். அதனை முப்பது முக்கோடி தேவர்களும் ஞானக் கண்களாற் கண்டு களித்தனர். தைப்பூசம் சிவபெருமானது அருளைப் பெற முக்கிய தினமாகும்.

7.2 மாசி மாதம்:-

1. மகாசிவராத்திரி

2. மாசிமகம்:-

மாசிமாதத்திலே வரும் மக நட்சத்திரத்தோடு கூடிய புண்ணியகாலம் இதுவாகும். வருணன் தனது குருவைத் தவறுதலாகக் கொன்று விட்டதால் ஒரு சமுத்திரத்திலே கிடந்து வெகுகாலம் துன்பம் அனுபவிக்க நேரிட்டது. சிவபெருமான் மாசி மகத்தினத்திலே சமுத்திரத்தில் எழுந்தருளி வருணனுடைய துன்பத்தை நீக்கியருளினார். சிவபெருமானின் அருள்பெற மாசிமகம் சிறந்தநாளாகும்.

7.3 பங்குனிமாதம்:-

1. பங்குனித் திங்கள்:-

பெரும்பாலும் கண்ணகையம்மன் கோவில்களிலே பங்குனி மாதத்திலே வரும் திங்கட்கிழமைகளில் இவ்விழா கொண்டாடப் படுகிறது. கண்ணகி பத்தினித் தெய்வம். சிவசக்தி, பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகி மூலமாக அடியார்களின் வழிபாட்டுக்கேற்ற பலனைக் கொடுக்கிறாள்.

2. பங்குனி உத்தரம்:-

இது பங்குனி மாதத்திலே உத்தர நட்சத்திரத்தில் அநுட்டிக்கப்படும் விரதம். சிவபெருமானை உமையோடு திருமணக் கோலத்தில் தியானிக்கும் விரதமாக இது அநுட்டிக்கப்படுவதால் இதனை திருமணவிரதம் எனவும் கூறுவர்.

7.4 சித்திரைமாதம்:-

1. சித்திரைவருடப்பிறப்பு

2. சித்திராபூரணை:-

பூரணைவிரதம் தாயாருக்குச் செய்யும் விரதமாகும். சித்திரை ஐப்பசிப் பூரணைகள் மிகவும் சிறந்தன. சித்திரா பூரணையில் விரதமிருந்து தீர்த்தமாடிக் கடமைகள் புரியின் பிதிர்கள் சுகமடைவர். இந்நாளில் கோயில்களில் சித்திரைக் கஞ்சி வார்ப்பர்.

7.5 வைகாசிமாதம்:-

1. வைகாசி விசாகம்:-

குரபதுமன் என்ற கொடிய அசுரனை அழிப்பதற்காகச் சிவபெருமான் தமது நெற்றிக் கண்ணில் இருந்து ஆறு பொறிகளைத் தோற்றுவித்தார். அந்த ஆறு பொறிகளும் சரவணப் பொய்கையில் திருக்குழந்தைகள் ஆன தினமே வைகாசி விசாகம் ஆகும். ஆறுமுகப்பெருமான் அவதரித்த தினமாகையால் இத்தினம் விசேஷ தினமாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. இத்தினத்திற் கோயில்களில் வசந்தோற்சவம், பிரம்மோற்சவம் முதலியன நடைபெறும். வைணவத்தில் நம்மாழ்வார் அவதரித்ததும் இந்நாளிலே தான். புத்தர் அவதரித்ததும் நிர்வாணம் அடைந்ததும் இந்தத் தினத்திலே தான் என்பர்.

7.6 ஆனிமாதம்:-

1. ஆனிஉத்தரம்:-

சிதம்பர நடராசப் பெருமானுக்கு ஒருவருடத்தில் ஆறு அபிஷேகங்கள் நடைபெறுகின்றன. மனிதர்களுக்கு ஒருவருடங்கொண்டது தேவர்களுக்கு ஒரு நாள். ஒருநாளில் வைகறை, காலை, உச்சி, மாலை, இரவு, அர்த்தயாமம் என அறுவகைப் பொழுதுகள் உள்ளன.

தேவர்களது பொழுதுகள் பின்வருமாறு அமையும்,

வைகறை	-	மார்கழி
காலை	-	மாசி
உச்சிக்காலம்	-	சித்திரை
மாலை	-	ஆனி
இரவு	-	ஆவணி
அர்த்தசாமம்	-	புரட்டாதி

ஆனிமாதத்திலே உத்தரநட்சத்திரத்தினத்தில் நடக்கும் தரிசனமாகையால் இத்தினம் ஆனி உத்தரம் என வழங்கப்படும். இது சிவபெருமானது அருளைப் பெறுவதற்குச் சிறந்தநாள்.

7.7 ஆடிமாதம்:-

1. ஆடிப்பிறப்பு:-

உத்தராயணப் புண்ணியகாலம் முடிந்து தெட்சணாயணம் ஆரம்பிக்கும் காலம் ஆடி. இது பிதிர்க் கிரிகைகளுக்குப் பிரதானமானது. ஆடிப்பிறப்பைத் தொன்று தொட்டு சைவசமயிகள் மகிழ்வுடன் கொண்டாடி வருகின்றனர். நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் ஆடிப்பிறப்புத் தொடர்பான சிறுவர் பாடலொன்றைப் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்

“ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை ஆனந்தம் ஆனந்தம்

-தோழர்களே

கூடிப்பனங்கட்டிக் கூழுங் குடிக்கலாம் கொழுக்கட்டை தின்னலாம்

-தோழர்களே”

2. ஆடிப்பூரம்:-

இது உமாதேவியாருக்கு விசேட தினம். தேவியார் பக்குவமடைந்த (இருது) காலமென்பர். சிவன் கோயிலில் அம்பாளுக்குத் திருவிழா நடைபெற்று ஆடிப்பூரத்தில் தீர்த்த உற்சவம் நடைபெறும்.

3. ஆடி அமாவாசை:-

ஓவ்வொரு அமாவாசையும் பிதிர்க்கருமத்திற்கு விசேடமானது. எனினும் ஆடிஅமாவாசை பிதிர்த் தர்ப்பணத்திற்கு மிகவும் சிறந்தது. அமாவாசை பெளர்ணமித் தினங்களிற் கடல் நீராடுதல் மிகவும் நல்லது.

(காலஞ்சென்ற) பிதிர்களை எண்ணி அவர்களது பாவத்தைப் போக்கி அவர்களுக்கு முத்தியளிக்கும் வண்ணம் இறைவனை வேண்டி நீராடுதல் வேண்டும்.

ஆடிஅமாவாசையன்று பிதிர்க்கடன்களைத் தீர்க்க வடக்கே கீரிமலைபோன்று கிழக்கே பிதிர்க்கடன் தீர்க்கும் புண்ணியதலமாக அமிர்தகழி மாமாங்கப்பிள்ளையார் கோயில் விளங்குகின்றது.

7.8 ஆவணிமாதம்:-

1. விநாயகர் சதுர்த்தி
2. ஆவணி ஞாயிறு:-

ஆவணிமாதம் சூரியன் சிங்கராசியிற் பிரவேசிக்கும் காலம். ஆவணிமாதத்தில் வரும் ஞாயிற்றுக் கிழமைகள் சிறந்தனவாகும். இந்தநாட்களில் விரதமிருந்து சூரிய வழிபாடு செய்தால் நல்ல பலன் கிடைக்கும்.

7.9 புரட்டாதி மாதம்:-

1. மாளயம்:-

புரட்டாதி மாதத்திற் செய்யப்படும் ஒரு பொதுச் சிரார்த்தமாகும். இக்காலம் பிதிர்க்கருமங்களுக்கு விசேட காலமாகும். புரட்டாதிமாதத்து அபரபக்கப் பிரதமை முதல் பூர்வபக்கச் சதுர்த்தி வரையுள்ள காலம் மாளய பட்சமெனப்படும்.

2. புரட்டாதிச் சனி:-

இக்காலத்திற் சிவாலயங்களில் உள்ள நவக்கிரக தேவர்களுக்கு எள், எண்ணெய் விளக்கேற்றி வழிபட்டால் சனிதோஷம் நீங்கும். அன்று விரதமிருந்து காகத்திற்கு உணவிடும்போது எள்ளும் வெல்லமும் கலந்து ஆலிலையில் இட்டு அதன்பின் உணவருந்துவர். இவ்வாறு செய்து வருவோருக்குச் சனிபீடை நீங்கி நன்மை உண்டாகும்.

7.10 ஐப்பசிமாதம்:-

1. கந்தசட்டி
2. தீபாவளி

7.11 கார்த்திகை மாதம்:-

1. சோமவாரம்:-

திங்கட்கிழமை சோமவாரம் எனப்படும். கார்த்திகைமாதம் முதற்சோமவாரத்தில் ஆரம்பித்து சிவபெருமானுக்குப் பிரீதியான இந்த விரதத்தை முறைப்படி அநுட்டித்தாற் சகல நன்மைகளும் கிட்டும். இத்தினத்தில் உபவாசம் இருந்து சிவனைவழிபட்டு சூரியாத்தமனத்தின் பின் ஒருவேள உணவருந்துதல் வேண்டும். இவ்வாறு அநுட்டிப்பவர்கள் திருக்கலைய பதவியை அடைவர்.

2. கார்த்திகைத் தீபம்:-

இது கார்த்திகை மாதத்தில் வரும் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் கொண்டாடப்படும். பிரமா விட்டுணுக்கள் தமக்குச் சிவபெருமான் சோதிருபம் காட்டியபொழுது, இச்சோதியை அடியேன்களுக்கு என்றுங் காட்டியருளவேண்டும் எனப்பிரார்த்தித்தார்கள். சிவபெருமான் “கார்த்திகை மாதத்திற் கார்த்திகை நட்சத்திரத்திற் காட்டுவோம்” என்று கூறி அருளினார். அச்சோதியைக் குறிப்பதாகவே இந்நாளில் எங்கும் விசேடமாக விளக்கேற்றப்படுகிறது.

கார்த்திகைத் தீபோற்சுவத்துக்கு முதல் நாள் வீடுகளிலும் பிற இடங்களிலும் தீபமேற்றிக் குதூகலமாகக் (விளக்கீடு) கொண்டாடுவர்.

கார்த்திகைத் தீபமன்று எல்லாக் கோயில்களிலும் திருவிழா நடைபெறும். சில இடங்களில் உயரமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் சுட்கப்பனை எரிப்பது வழக்கம்.

7.12 மார்கழி மாதம்:-

1. திருவெம்பாவை:-

திருவருட் சக்தியை விதந்து மாணிக்கவாசகர் பாடியது திருவெம்பாவை. திருவெம்பாவை, மார்கழித் திருவாதிரைக்கு முந்திய ஒன்பது தினங்களிலும் நடைபெறும். திருவாதிரை நாளோடு முற்றுப்பெறும் இக்காலங்களிற் கோவில்களில் அதிகாலையில் திருவெம்பாவைப் பூசை நடைபெறும். அடியார்கள் சங்கு சேமக்கலஒலியுடன் கிராம நகரவீதிகளில் திருவெம்பாவை திருப்பள்ளியெழுச்சி ஒதிவருவார்கள். பூசைமுடிந்தபின்னர் புராணபடனஞ் செய்வர். ஆன்மாவானது மலமாகிய இருளிலே கிடந்து உழலாமல் திருவருளிற் படிந்து பரிபாகத்தை அடைதல் வேண்டும் என்பதே திருவெம்பாவையின் தத்துவப் பொருளாகும்.

3. மார்கழிப் பிள்ளையார்:-

இது பெரும்பாலும் பெண்களுக்குரிய வழிபாடாகும். வீடுவாசல் களைச் சுத்தஞ் செய்து முற்றத்தை மெழுகி அழகான கோலமிட்டு சாணத்தினாற் பிள்ளையார் பிடித்து அறுகம்புல்லினாலே அலங்கரித்து, அர்ச்சித்து வணங்குதல் வேண்டும்.

நாள்தோறும் பிடித்து வணங்கிய பிள்ளையாரைச் சேமித்து மகரசங்கிராந்தியின் பின் அவற்றை நிரையாக அடுக்கி, அலங்கரித்துப் பொங்கலிட்டுப் பூசிக்கவேண்டும். இளநீர் கரும்பு முதலியன நிவேதித்துப் பூசைமுடிந்தபின் சிறுதேர் கட்டி, சங்கு நாதங்கள் வாத்தியங்களோடு எழுந்தருளச் செய்து ஆறுகளிலோ நதிகளிலோ விட்டு விடுதல் வேண்டும்.

இதுவரை விரதங்களின் வகைகளையும் அவை எங்ஙனம் நோற்கப்படவேண்டும் என்பதையும் அவற்றின் மகிமைகளையும் அறியப்பெற்றீர்கள். என்ன நோக்கத்திற்காக எந்த விரதம் நோற்கப்பட வேண்டும் என்பது தெரிந்தால், குறிக்கோளில் வெற்றி பெறலாம்.

கேதார கௌரிவிரதத்தின்போது பூசிக்கப்படவேண்டிய மந்திரம்

இருபத்தொரு இழைகொண்ட, பட்டுநூற்கயிற்றைக் கையிலே கட்டுவதற்கேற்ற அளவில் எடுத்து அதனைக் கும்பத்திலே வைத்து தினமும் பூசித்தல் வேண்டும். பூசைமுடிவில் ஒவ்வொரு முடிச்சு இட வேண்டும். ஒவ்வொரு முடிச்சு இடும்பொழுது சொல்லப்படவேண்டிய நாமங்கள் பின்வருமாறு

1. ஓம் சிவாய நம!	11. ஓம் ஹராய நம!
2. ஓம் சாந்தாய நம!	12. ஓம் ஸ்மரஹராய நம!
3. ஓம் மகாதேவாய நம!	13. ஓம் பவாய நம!
4. ஓம் விருஷபத்வஜாய நம!	14. ஓம் சம்பவே நம!
5. ஓம் கௌரிசாய நம!	15. ஓம் சர்வாய நம!
6. ஓம் உருத்திராய நம!	16. ஓம் சதாசிவாய நம!
7. ஓம் பசுபதேய நம!	17. ஓம் ஈஸ்வராய நம!
8. ஓம் பீமாய நம!	18. ஓம் உக்ராய நம!
9. ஓம் திரியம்பகாய நம!	19. ஓம் ஸ்ரீகண்டாய நம!
10. ஓம் நீலலோகிதாய நம!	20. ஓம் நீலகண்டாய நம!

21. ஓம் ம்ருத்யுஞ்யயாய நம!

ஓம் கேதாரேஸ்வராய நம

நாதாவித பரிமள பத்ர

புஷ்பாணி சமர்ப்பயாமி!

விரதமுடிவில் விரதக்காப்புக் கட்டும்பொழுது சொல்லப்பட வேண்டிய ஸ்லோகம்.

ஆயுள்ச வித்யாம்ச ததா சுகம்ச

ஸௌபாக்ய வ்ருத்திம் குரு தேவதேவ

சம்ஸார கோராம்பு நிதௌ நிமக்னம்

மாம்ரஷஷ கேதார பதே நமஸ்தே!

இவ்விரதம் இருபத்தொரு வருடம் கைக்கொள்ளப்படவேண்டும். இயலாதவர்கள் ஏழு வருடமாவது அனுட்டிக்கவேண்டும். தம்பதிகளுக்கு இன்பமான இல்லற வாழ்வும், நன்மக்கட்பேறும், கன்னியர்களுக்கு திருமணப்பேறும் இவ்விரதத்தாற் கிட்டும்.

* * * * *

சமய நடைமுறை விளக்கங்கள்

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் மூன்று பரிமாணங்கள் உண்டு. உன்னைப் பற்றி நீ என்ன நினைக்கிறாய் அது முதற் பரிமாணம். உன்னைப் பற்றிப் பிறர் என்ன நினைக்கிறார்கள் அது இரண்டாவது பரிமாணம். உண்மையில் நீ யார் அது மூன்றாவது பரிமாணம். இந்த மூன்றாவது பரிமாணத்தை நமக்குக் காட்டுவது கை ரேகை சாஸ்திரம், ஜோதிட சாஸ்திரம் போன்றவை.

உன்னைப் பற்றி நீ சரியாகப் புரிந்து கொண்டால் உன் எதிர்காலம் உன் கையில்ல்தான் என்பது ரேகை சாஸ்திரத் தத்துவம்.

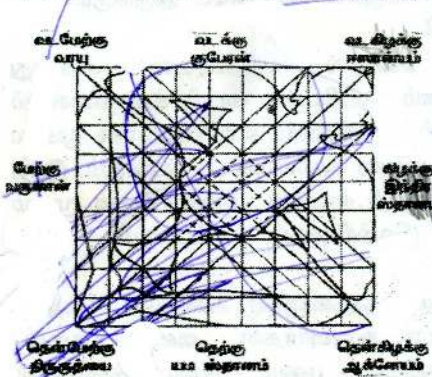
3.1 ஜோதிடம் கைரேகை சாஸ்திரம்

இவை எதிர்காலத்தை முன்கூட்டித் தெரிந்து கொள்ளமட்டும் உதவும் சாஸ்திரங்கள் என எண்ணி விடக்கூடாது. நம்மைப் பற்றி, நம்மில் அடங்கியுள்ள திறமைகள் குறைநிறைகள் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளவும் இந்தச் சாஸ்திரங்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன.

கைரேகையிலிருந்து ஒருவரின் ஜாதகத்தின் அமைப்பை ஊகிக்க முடியும். அதுபோல ஜாதகத்தைப் பார்த்து ஒருவர் கையிலுள்ள சில ரேகைகளை வரைந்து காட்டமுடியும் இவற்றையெல்லாம் நம்முன்னோர்கள் 'பஞ்சாங்குலி' எனப்படும் ரேகை சாஸ்திரத்தில் விளக்கி யுள்ளார்கள். லட்சுமியும் சரஸ்வதியும் பிரம்மாவும் ஒருவரது உள்ளங்கை மத்தியில் உள்ளனர் என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

“கரகிரே பஸ்தி லஷ்மி கரமத்யே சரஸ்வதி
கரப்ரிஸ்தே ஸத்தோ பிரம்மா - ப்ரபதே கரதரிசனம்”

தினமும் காலையில் உள்ளங்கைகளைப் பார்த்து இதைச் சொல்லி வந்தால் நற்பலன்கள் கிடைக்கும் என நம்புகின்றனர்.

வாஸ்து அல்லது மனையடி சாஸ்திரம்

ஒரு வீடு எப்படி அமைய வேண்டும், படுக்கையறை, சமையலறை, பூசையறை, குளியலறை எந்தெந்தத் திசைகளில் அமையவேண்டும், அவை எங்கே அமையக் கூடாது, அப்படி அமைந்தால் அதற்கான மாற்று வழிகள் என்ன என்பவற்றை எடுத்துக் கூறுவதே வாஸ்து சாஸ்திரம்.

நம்மைப் பற்றி நம் குடும்பத்தைப் பற்றி நாம் வாழும் வீட்டைப்பற்றி நம் சூழ்நிலை பற்றி நமது பலன்களைப் பற்றி நாம் தெரிந்து கொண்டு வளமாக வாழ நம்மைச் சரியான வழியில் நெறிப்படுத்த வழிவகை செய்யவே இத்தகைய சாத்திரங்கள் உள்ளன.

எப்பொருள் யார் யார்வாய்க் கேட்பினும்

அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு

என்றார் திருவள்ளுவர் அதுபோல இந்தச் சாஸ்திரங்களைத் தெரிந்து கொண்டு அவற்றின் மெய்ப் பொருளை அறிந்து நம் விவேகத்தின் துணையால் வாழ்வை வளமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

3.2 அஷ்டலட்சுமிகள்

“யாம் இருக்கப் பயமேன்?” என்பது அழகன் முருகனின் அருள்வாக்கு. அஷ்டலட்சுமியும் இந்த வீட்டில் விளையாடுகிறாள் என்று கூறுவார்கள். அஷ்டதிக்குப் பாலர்களான இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருதி (அரக்கர்) வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசான்யம் ஆகிய எண்மரின் ஆட்சிக்குரிய திசைகளிலேதான் இந்த எட்டு லட்சுமிகளும் வீற்றிருக்கிறார்கள்.

தளலட்சுமி

இவர் குபேரனது ஆட்சிவசம் உள்ள வடக்குத் திசையில் இருக்கிறார். சங்கநிதி பதுமநிதி ஆகிய இரண்டும் குபேரனது வசமே உள்ளன. திருப்பதியில் அமர்ந்து திருவருள் புரியும் ஏழு மலையானே குபேரனிடம் கடன் வாங்கியுள்ளார் எனப் புராணம் கூறுகின்றது. எமக்கு வடக்குத்திசை வலமாக இருக்கப் பண்ப்பெட்டியை வடக்கு திசையில் வைத்து, தெற்கு பார்த்து திறந்து மூடினாற் பணம் பெருகிக் கொண்டே இருக்கும்.

விஜயலட்சுமி

விஜயம் என்றால் வெற்றிப்பயணம் அல்லது யாத்திரை. ஈசானம் ஆட்சியுள்ள வடகிழக்கு திசையில் விஜயலட்சுமி வீற்றிருக்கிறாள். எனவே ஈசான மூலையிலேதான் பூசை அறை அமைக்கப்படவேண்டும். இந்த இடத்தில் விளக்கேற்றி வைத்து வணங்குவதன் மூலம் வாழ்வில் எல்லா வெற்றிகளும் உண்டாகும்.

ஐஸ்வரியலட்சுமி

எல்லாவித ஐஸ்வரியங்களும் ஒருவளுக்கு அமையப் பெற்றால் அவளை ஐஸ்வரியலட்சுமி என்று கூறுவார்கள். அவை யாவை? ஆபரணங்கள், அசையாச் சொத்துக்கள் - பணம் - பண்டபாத்திரங்கள் என்ற நான்கும்தானே என எல்லோரும் எளிதில் கூறிவிடலாம். ஆனால்

அவை யாவும் ஐஸ்வரியங்கள் அல்ல. கல்வி, அறிவு, புகழ், பொறுமை, வலிமை, நோயின்மை நல் ஊழ்நுகர்ச்சி முதலியனவே ஐஸ்வரியங்கள் ஆகும்.

இந்திரனின் சக்தியாக ஐஸ்வரியலட்சுமி திகழுகின்றாள்.

மேற்கண்ட ஐஸ்வரியங்களை அடையவேண்டின் ஐஸ்வரியலட்சுமி இருக்கும் திசையான கிழக்குத் திசையில் காரியங்களைத் தொடங்கவேண்டும், மேற்கில் தலையும் கிழக்கில் காலும் வைத்து உறங்குவதன் மூலமும் காலையில் எழுந்ததும் மகாலிஷ்ணுவை அல்லது இந்திரனை மனதில் தியானித்து எழுவதன் மூலமும் நல்லபடியே அன்றைய காரியங்கள் நடைபெறச் செய்யலாம்.

சந்தானலட்சுமி

சந்தானம் என்பது புத்திரப்பேறு. சந்தான லட்சுமி அக்கினிபகவான் அருளாட்சியில் தென் கிழக்குத் திசையில் இருக்கிறார். மழலைக்கு ஏங்காத மனிதன் யார்? எனவே நல்ல குழந்தைகள் பெற இவரது அருள்தேவை.

தென்கிழக்குத் திசையிற் சமையல் அறை அமைய வேண்டும் என்பது விதி. திருமணத்திற்கு அக்கினி பகவானே சாட்சி. வீடுகளிற் சமையல் அறை உரிய திசையில் அமைந்தால் சந்தான விருத்தி உண்டாகும்.

ஆதிலட்சுமி

இவரது அருள் ஒருவருக்கு அவசியம் தேவை. தென் திசையின் ஆட்சிக் காவலன் யமதருமராஜன். இவரின் சக்திதான் ஆதிலட்சுமி. ஒவ்வொருவரும் தர்மம் செய்வதிலேதான் அவரது வாழ்வே செம்மை பெறுகிறது. வாழ்வில் ஒருவருக்குப் பழிபாவங்கள் நேரக் கூடாது, வந்த வினைகள் யாவும் அகல வேண்டும். அதற்கு யமதர்ம ராஜன் தயவும் ஆதிலட்சுமியின் ஆதரவும் வேண்டும்.

எனவே இவற்றை அடைய வீட்டின் தெற்குப் பகுதியைத் தாழ்த்தியே வைக்கவேண்டும். இங்கு உணவறை மட்டும் அமையலாம். தெற்குப் பார்த்துக் குழாய்கள் அமைக்கக்கூடாது. தெற்கு வாயில் வடக்கு வாயிலை விட உயரம், நீளம் முதலியன குறைந்திருக்க வேண்டும் என்பது விதி. ஆதிலட்சுமி என்பவள் பூமாதேவியைக் குறிப்பவள் என்புராணம் கூறுகிறது. மலர்ச்செடிகள், பழமரங்கள் இங்கு வைப்பது நல்லது.

கஜலட்சுமி

கஜம் என்றால் யானை. எனவே யானை மீதமர்ந்த லட்சுமி என்பது பொருள். உண்மையில் நாம் யானையை வளர்த்துப் பராமரிக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் கஜலட்சுமியின் திசையான தென்மேற்குத் திசையில், நிருதிபகவான் இருக்கும்

இடத்தில் புத்தக அறையையும், பொருட்கள் வைக்கும் இடத்தையும் அமைத்துக் கொண்டால் அதுவே யானை வளர்ப்பதற்குச் சமமானது.

வீரலட்சுமி

ஒரு மனிதனுக்கு மிகவும் தேவையானது வீரம். அதற்கு வீரலட்சுமியை வணங்கவேண்டும். வீரலட்சுமி, வருணபகவான் ஆட்சித் திசையான மேற்கு திசையிற் குடகு மலையில் ஆட்சியில் வீற்றிருக்கிறாள் எனப்புராணம் கூறுகிறது. அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களில் வருணனே மிகவும் வீரம் வாய்ந்தவன். வருணன் வாசம் புரிவது நீர் நிறைந்த கடற் பகுதியில்; அதுவும் மேலைக் கடலில் மட்டுமே!

வீரலட்சுமியின் அருள் வேண்டுவோர் வீட்டில் கிணறு, நீர்த்தொட்டி முதலியவற்றை மேற்குத் திசையில் அமைத்தாலே போதுமானது. முற்காலத்தில் மன்னர்கள் வாட்பயிற்சி செய்ய நதிகளை தேர்ந்தெடுப்பார்கள் அல்லது மேற்குப் பகுதியில் உள்ள தடாகத்தில் பயிற்சி செய்வார்கள் எனச் சரித்திரம் கூறுகிறது.

இந்த வீரலட்சுமியைச் சனி, ஞாயிறு தினங்களில் வணங்க வளம் பெருகும். நமக்கு உள்ள மனக்கவலைகள் எல்லாம் பறந்தோடி மனதில் நல்ல துணிவும் தைரியமும் கூடும். நெஞ்சார்ந்த நேர்மைக்குப் பெயரே வீரம். வாழ்வில் நேர்மையுடன் நாணயத்துடன் இருக்க வீரலட்சுமியின் அருள் தேவை.

தானியலட்சுமி

இவர் நமக்கு வடமேற்குப் பகுதியில் வாயு பகவானின் ஆட்சியில் வீற்றிருக்கிறார். வீட்டில் தானியம் அல்லது அரிசி வைக்குமிடம் இந்த பகுதியில் அமைந்தால் தானியத் தட்டுப்பாடு ஏற்படாது. அலுவலகங்களில் நிர்வாகியின் அறை இத்திசையில் இருக்கலாம். தானியலட்சுமியின் வருகையினால் தடையின்றி நிர்வாகம் பெருகும்.

இதுவரை அஷ்டலட்சுமிகளின் சிறப்புகளைப் பற்றியும் அவர்கள் ஆட்சியெறும் திசைகள் பற்றியும், அஷ்டலட்சுமிகளின் அருளாட்சி பற்றியும் அறிந்தோம்.

சனீஸ்வர வழிபாடு

உலகில் துன்பப்படும் மானிடர்களைக் காணும் போது அவர்களது துன்பம் கண்டு வருந்துவோர், “பாவம் போதாத காலம், சனி பிடித்துள்ளது. அதுதான் இந்தப் பாடுபடுகிறான்” என்று சொல்வது வழக்கம். அதுபோல துன்பப்படுகிறவர்களும், சனி யாரை விட்டது?” என்று அங்கலாய்ப்பதும் வழக்கமே.

சனிபகவான் இருவரைமட்டுமே பீடிக்கவில்லை; அவர்கள் பிள்ளையாரும் ஆஞ்சநேயரும்தான்

அனுமான், இராமபிரான் இலங்கைக்கு வருவதற்காகப் பாலம் கட்டும் வேலையைத் தனது சேனையுடன் செய்து கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது அங்கு வந்த சனிபகவான், “ஆஞ்சநேயா! நான் சனீஸ்வர பகவான் இப்போது உன்னைப் பிடிக்கவேண்டிய காலம் வந்துள்ளது; உன் உடலில் எனக்கொரு இடம் கொடு பிடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்” என்றான்.

ஆஞ்சநேயர் வணக்கத்துடன் “பகவானே! தற்போது இராம காரியத்தில் என்புலன்கள் அனைத்தையும் ஈடுபடுத்தியுள்ளேன் ஜானகி தேவியை மீட்டு இராமபிரானிடம் சேர்த்தபிறகு உன்னைப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று வேண்டினார்.

“ஆஞ்சநேயா! காலதேவன் இட்ட கட்டளையை மீறுவது எனக்கோ உனக்கோ நல்லதல்ல. அதனாற் கட்டாயம் இடம் தரவேண்டும்” என்று வற்புறுத்தினார் சனிபகவான்.

அனுமான் சற்றுச் சிந்தித்து, “சுவாமி, நீங்கள் சொல்வது உண்மைதான். என்கைகள் வேலையில் ஈடுபட்டுள்ளதால் அங்கு இடம் தர இயலாது. இராமபிரானோ நெஞ்சினிற் குடிக்கொண்டுவிட்டார். ஆகவே தயவு செய்து தாங்கள் என் தலைமீது எழுந்தருள வேண்டும்.” என்று தலையைத் தாழ்த்தினார். சனிபகவானும் அனுமான் தலைமீது பாய்ந்து ஏறிக்கொண்டார். அந்த நேரம் வரை, சாதாரணப் பாறைகளை மட்டும் எடுத்து வந்த அனுமான், சனிபகவான் தலைமீது ஏறியதும் பெரிய பெரிய மலைகளாகத் தலையில் ஏற்றிக் கொள்ள ஆரம்பித்தார். இப்போது ஆஞ்சநேயருக்குப் பதிலாக சனீஸ்வரனே மலைகளைத் தாங்கும்படி ஆயிற்று.

மற்றொரு மலையைத் தூக்க அனுமான் எத்தனித்த வேளையில் சனிபகவான் ஆஞ்சநேயரின் தலையிலிருந்து கீழே குதித்தார்.

அதைப் பார்த்த ஆஞ்சநேயர், “அடடா! தாங்கள் ஏன் கீழே குதித்து விட்டீர்கள்? ஏழரை ஆண்டுகாலம் அல்லவா என்னை நீங்கள் பிடித்திருக்க வேண்டும்” என்று வினாவினார்.

“ஆஞ்சநேயா! உன்தலைமீது இருந்தமையால் இத்தனை பாரமான மலையை நானே அல்லவா தூக்கும்படி ஆயிற்று, என்னால்

இந்தச் சுவையைத் தாங்கமுடியவில்லை. ஆகவே உன்னை விட்டு விடுகிறேன். மகனே மலையின் பாரத்தை என்னால் தாங்கமுடியவில்லை உன்னால் எப்படித்தாங்க முடிகிறது?" என வினவினார் சனிஸ்வரபகவான்.

"சுவாமி! நான் இராமநாமத்தையே தாரகமாகக் கொண்டு இராமனைச் சுமந்து கொண்டிருக்கிறேன். அந்த இராமநாமம் அல்லவா இந்தச் சக்தியைத் தந்துள்ளது. தாங்கள் என் தலைமீது உட்கார்ந்ததன் பின் மலையின் பாரத்தை மட்டுமல்லவா எனக்குச் சக்தி அளித்த இராம பாரத்தையும் சேர்த்துத் தாங்களே சுமக்கவேண்டியதாயிற்று" என்றார்.

"ஆஞ்சநேயா! இராமகாரியத்தில் ஈடுபட்டிருந்த போதும் நான் வந்ததைத் தடையாக நினைக்காமல் எனக்கு உன்தலையில் இடம்கொடுத்தாய்! சிறிதளவு இராம சேவை செய்ய வாய்ப்பளித்தாய், ஆகவே உன்னைச் சாத்திரத்திற்காக ஏழரை விநாடி மட்டுமே பிடித்து விட்டுவிட்டேன் உனக்கு நல்ல வரம் அளிக்க விரும்புகிறேன்."

"பகவானே! எங்கெல்லாம் இராம நாமம் ஒலிக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் நான் எப்போதும் இருப்பேன், இராம நாமத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு என்னை நினைப்பவர்களை நீங்கள் பிடிக்க நேர்ந்தால் அவர்களுக்கு அதிக துன்பம் தராமல் அனுக்கிரகத்தால் அருள வேண்டும். இதுவே நான் வேண்டும் வரம்" என்று வேண்டிக்கொண்டார் ஆஞ்சநேயர்.

எனவே 'சனி யாரைவிட்டது? எனச் சலிப்படைவர்கள் இராமநாமத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு ஆஞ்சநேயரைத் தியானம் செய்தால் சனி விட்டது, என்று உணரலாம்.

அதேபோன்று பிள்ளையாரைச் சனிஸ்வரர் பிடிக்கச் சென்ற பொழுது, பிள்ளையார் தனது முதுகைக் காட்டி, 'நாளை' என்று எழுதச் சொன்னார். அதனை வாசிக்கும்படியும் பிள்ளையார் கூறினார். சனிபகவான் 'நாளை' என்று வாசித்தார். பிள்ளையார் அப்படியானால் நாளைதான் என்னைப் பிடிக்கலாம் எனக்கூறினார். மறுநாள் வந்தபோது பிள்ளையார் தனது முதுகைக் காட்டி அதில் எழுதியிருந்ததை வாசிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார் சனிபகவானும் நாளை என வாசித்தார் இங்ஙனமாக சனிபகவான் தினமும் வந்து ஏமாற்றத்துடன் திரும்பினார்.

கடைசியாகச் சனிபகவான் பிள்ளையாரைப் பார்த்து, "என்னாற் பிடிக்கப்பட்டோர், தேவாரீது நாமத்தைச் சொல்லி வழிபாடு செய்தால் அவர்களுக்கு துன்பம் அதிகம் நேரமாட்டாது" என்று அருள் புரிந்தார்.

எனவே சனிதோஷம் பிடிக்கப்பட்டோர் ஆஞ்சநேயர் வழிபாட்டி னையும் விநாயகர் வழிபாட்டினையும் ஆற்றினால் தோஷம் நீங்கும்.

சனிஸ்வர காயத்ரி மந்திரம் :-

சனைஸ்சராய வித்மஹே

பங்கு பாதாய தீமஹி

தன்னோ மந்த: ப்ரச்சோதயாத்!

நவக்கிரக வழிபாட்டிற்குரிய மந்திரங்களும் கிரகங்களுக்கு உரிய கோலங்களும்:-

நவக்கிரகங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் அதன் செயற்பாடுகளை ஒட்டிக் கோலங்கள் உள்ளன. காலால் மிதிபடாத இடங்களிலோ பூசையறைகளிலோ அரிசி மாவினாற் கோலத்தை வரைந்து அதன் மந்திரத்தையும் பக்தியுடன் ஒதி வந்தால் நவக்கிரகங்களின் அருளைப் பெறலாம்.

நவராத்திரி காலங்களில் ஒன்பது நாட்களிலும் வரிசையாக இந்தக் கோலங்களைக் கொலுவிற்கு முன் போட்டு வந்தால் நவக்கிரகங்களின் அருளைப் பெறலாம். இங்கே வரிசையாக ஒவ்வொரு கிரகங்களுக்குமுரிய கோலங்களும் அதற்குரிய பலன்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

1. ஞாயிற்றுக்கிழமை:-

ஞாயிற்றுக்கிழமைக்குரிய கிரகம் சூரியன். சூரியனுக்குரிய இந்தக் கோலத்தை ஞாயிறு தோறும் போடுவதாற் சகல காரியங்களும் வெற்றி அடையும். பிறருக்கு உங்கள் மீது அதிக பிரியம் உண்டாகும்.

சூரியன் துதி

ஐபாகுஸூம ஸங்காஸம்

காஸ்யபேயம் மஹாத்யுதிம்1

தமோரியம் ஸர்வ பாபக்ரம்

ப்ரணதோஸமி திவாகரம்11

சூரியபகவான்

2. திங்கட் கிழமை

திங்கட் கிழமைக்குரிய கிரகம் சந்திரன். சந்திரனுக்குரிய இந்தக் கோலத்தைத் திங்கள் தோறும் போடுவதால் தடங்கல்கள் நீங்கும். முன்னேற்றம் ஏற்படும்.

சந்திரபகவான்

சந்திரன் துதி

ததிஸங்க துஷாராயம்

சுஷீரோதாரணவ ஸம்பவம் 1

நமாமி ஸஸிநம் ஸோமம்

ஸம்போர் மகுட பூஷணம் 11

3. செவ்வாய்க் கிழமை

செவ்வாய்க் கிழமைக்குரிய கிரகம் செவ்வாய். செவ்வாய்க்கு அங்காரகன் என்ற ஒரு பெயரும் உண்டு. செவ்வாய் தோறும் இந்தக் கோலத்தைப் போடுவதால் எதிரிகளை ஜெயிக்கலாம்.

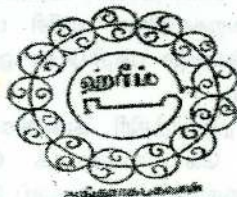
செவ்வாய் துதி

தரணீ கர்ப்ப ஸம்பூதம்

வித்யுத்காந்தி ஸமப்ரபம் 1

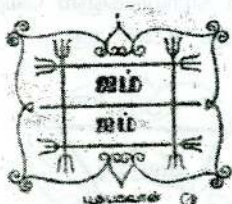
குமாரம் ஸக்தி ஹஸ்தம்ச

மங்களம் ப்ரணமாம்யஹம் 11

4. புதன் கிழமை

புதன் கிழமைக்குரிய கிரகம் புதன். புதன்கிழமை தோறும் இந்தக் கோலத்தைப் போடுவதற் சகல சாஸ்திர ஞானமும் உண்டாகும். இசை, நாட்டியம், இலக்கியம், ஓவியம் போன்ற கலைகளில் தேர்ச்சியும் புகழும் உண்டாகும்.

புதன் துதி

ப்ரியங்கு கலிகா ஸ்யாமம்

ருபேணாப்ரதிமம் புதம் 1

ஸௌம்யம் ஸௌம்ய குணோபேதம்

தம் புதம் ப்ரணமாம்யஹம் 11

5. வியாழக்கிழமை

வியாழக்கிழமைக்குரிய கிரகம் குரு. வியாழன் தோறும் இந்தக் கோலத்தைப் போடுவதற் சகல சம்பத்துகளும் உண்டாகும். கல்வியிற் சிறந்து விளங்கலாம்.

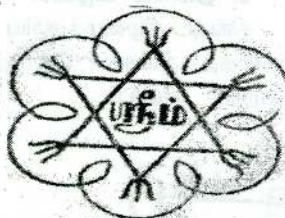
குரு துதி

தேவாநாஞ்ச ரிஷீணாஞ்ச

குரும் காஞ்சந ஸந்நிபம் 1

பக்தி பூதம் த்ரிலோகேஸம்

தம் நமாயி ப்ருஹஸ்பதிம் 11

6. வெள்ளிக்கிழமை

வெள்ளிக்கிழமைக்குரிய கிரகம் சுக்கிரன். வெள்ளி தோறும் இந்தக் கோலத்தைப் போடுவதால் திருமணம் ஆகாதவர்களுக்குத் திருமணம் நடைபெறும்; திருமணத் தடங்கல்கள் நீங்கும். செளபாக்கியம் உண்டாகும். குழந்தை இல்லாதவர்களுக்கு மகப்பேறு உண்டாகும்.

சுக்ரபகவான்

சுக்கிரன் துதி
ஹிமகுந்த ம்ருணாலாபம்
தைத்யாநாம் பரமம் குரும் 1
ஸர்வஸாஸ்த்ர ப்ரவக்தாரம்
பார்கவம் ப்ரணமாம்யஹம் 11

7. சனிக்கிழமை

சனிக்கிழமைக்குரிய கிரகம் சனி. சனிக்கிழமை தோறும் இந்தக் கோலத்தைப் போடுவதால் தீராத வியாதிகள் தீரும். கடன்கள் ஒழியும். ஆபத்துகள் நீங்கிவிடும்.

சனிஸ்வரன் துதி

நீலாஞ்ஜந ஸமாபாஸம்
ரவிபுத்ரம் யமாக்ரஜம் 1
ச்சாயா மார்த்தாண்ட ஸம்பூதம்
தம் நமாமி ஸநைஸ்சரம் 11

சனிபகவான்

8. ராகு பகவான்

ராகுவுக்கு சொந்தமாகக் கிழமை எதுவும் கிடையாது. என்றாலும் ராகு வழிபாட்டிற்குச் செவ்வாய்க் கிழமை உகந்ததாகும். ராகு பகவானுக்குரிய இந்தக் கோலத்தைச் செவ்வாய் தோறும் போடுவதால் எக்காரியத்திலும் வெற்றிகிட்டும்.

ராகு துதி

அர்தகாயம் மஹாவீர்யம்
சந்த்ராதித்ய விமர்தநம் 1
ஸிம்ஹிகா கர்ப்ப ஸம்பூதம்
தம் ராஹும் ப்ரணமாம்யஹம் 11

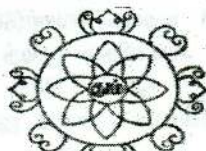
ராகுபகவான்

9. கேது பகவான்

கேதுவுக்கும் சொந்தமாகக் கிழமை எதுவும் கிடையாது. என்றாலும் கேது வழிபாட்டிற்குச் சனிக்கிழமை உகந்ததாகும். கேது பகவானுக்குரிய இந்தக் கோலத்தைச் சனிக்கிழமை தோறும் போடுவதால் தரித்திரம் நீங்கும். வியாதிதீரும். பீடைகள் நிவர்த்தியாகும்.

கேது துதி

பலாஸ புஷ்ப ஸங்காஸம்
தாரகா க்ரஹ மஸ்தகம் 1
ரொத்ரம் ரொத்ராத்மகம் கோரம்
தம் கேதும் ப்ரணமாம்யஹம் 11

கேதுபகவான்

3.4 தனிநலம் எங்ஙனம் பொது நலமாக மாறுகின்றது என்பதனை ஏறும்பு இனம் காட்டுகிறது

ஏறும்புகளுக்குக் கண்ணுமில்லை காதுமில்லை. தொட்டுணர்தல் சுவைபார்த்தல், மோப்பத்தை அறிதல் ஆகிய முன்று உணர்வுகள்தான் அவற்றிற்கு உண்டு. ஓர் ஏறும்பு நகர்ந்த இடத்தை அடுத்த ஏறும்பு ஸ்பரிசத்தால் அறிந்து அதன் பின் தொடர்கிறது. சுவைத்துப் பார்த்துப் பொருந்திய உணவு எது, பொருந்தாத உணவு எது என்பதைக் கண்டு கொள்கிறது. ஏறும்புகள் சிறந்த கூட்டு வாழ்க்கை வாழ்கின்றன. எப்போதும் அவை கூட்டம் கூட்டமாகவே வாழும். ஏறும்பிற்குக் கண்ணில்லை. அதனால் இரவு பகலின்றி உழைத்து வருகின்றது. ஓர் ஏறும்பினுடைய உழைப்பு அதன் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படுகிறது. தனிநலன் பொதுநலனில் அடங்கியிருக்கிறது என்பதை ஏறும்புக் கூட்டத்திலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் மனிதன் அறிவு இருந்தும் சமுதாயத்தைத் தன் நலனுக்காகப் பயன்படுத்துகின்றான் இதனை விவேகானந்தர் THEY ALONE LIVE WHO LIVE FOR OTHERS THE OTHERS ARE MORE DEAD THAN ALIVE. என்று கூறியுள்ளார்.

பிறருக்கென வாழ்கின்றவர்தான் உண்மையான வாழ்க்கை வாழ்கின்றான். ஏனையவர்கள் நடமாடும் பிணத்திற்கு நிகராக வீணாக வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

3.5 இதே போன்று ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் “ மானுடா’ நீ தேனீயைப் போன்று வாழ்ந்திரு சாதாரண வீட்டு ஈ போன்று வாழவேண்டாம்” என்கிறார்.

தேனீ பல பூக்களுக்குச் சென்று தேனைச் சேகரிக்கின்றது. அது சேகரித்த தேன் மிகத் தூய்மையானது. இனிப்புப் பண்டங்கள் மனிதனுக்குக் கேடுதரக்கூடியவை. ஆனால் சுவைமிக்க தேன் கேடுதர மாட்டாது. ஆனால் வீட்டு ஈ, சுத்த அசுத்த இடங்களில் எல்லாம் அமர்கின்றது. தேனீ போன்று உழைப்பில் தூய்மையுடையதாக இருக்க வேண்டும். அத்தகைய உழைப்பிற் பெறும் பலன் உன்னதமானது.

பிள்ளையார் பிடிக்கக் குரங்காய் முடிந்தது என்பதன் பொருள் எந்தச் சுபகாரியத்தையும் ஆரம்பித்தாலும் முதலில் நாம் பிள்ளையார் பூசையுடன் ஆரம்பிக்க வேண்டும் கடைசியில் அனுமார் பூசையுடன் தான் முடிக்க வேண்டும் எனப் பெரியோர்கள் விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள் அவ்விதம் முடிந்த கதைதான் “மகாபாரதம்”

துளசிச் செடி இருக்கும் வீட்டில் விஷ்ணு பகவான் தன் தர்ம பத்தினியான, சகல ஜஸ்வரியங்களையும் கொண்ட மகாலக்ஷ்மியுடன்

வாசம் செய்கிறார். திருமணம் ஆகாமல் இருக்கும் கன்னிகைகள் வீட்டில் துளசியால் விஷ்ணுவைத் துதித்தாலும், துளசிப் பத்திரத்தைக் கோவிலுக்கு அர்ப்பணித்தாலும் விரைவில் திருமணமாகிக் கணவன் வீடு சென்று வாழ்வார்கள். ஒருவன் கையில் துளசி இருக்கும் வரை விஷ்ணுவின் துணை உண்டு.

கிரகணகாலத்தில் நீராடுவது, தர்ப்பணம் செய்வது மிகவும் நல்லது இது புண்ணிய காலம் ஆகும். இக்காலத்திற் கடலிற் குள்பபது சிறப்பானது. தயிர், தின்பண்டம், நவதானியம், இவைகளில் தர்ப்பை போட்டுத் தியானித்து வணங்க வேண்டும். கர்ப்பவதியான பெண்கள் கடவுளைத் தியானித்து உறங்குவது நன்று. குழந்தைகள் நோயாளிகள் ஆகியோருக்கு இந்தக்காலத்தில் யாதொரு தோஷமில்லை.

ஏணி மற்றவர்களை உயர்த்தும்; தான் உயராது. தோணி மற்றவர்களை கரை சேர்க்கும்; தானாகக் கரை கடக்காது. ஆன்மீகம் அப்படிப்பட்டதல்ல. இதில் நீயும் உயரலாம் மற்றவர்களையும் உயர்த்தலாம்; நீயும் கரையேறலாம் மற்றவர்களையும் கரை சேர்க்கலாம்.

மூன்று குழந்தைகளின் மீது ஏறி உறியில் உள்ள சட்டியிலிருந்து வெண்ணெய் திருடித் தின்றான் தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளை கண்ணன். இச்சாசக்தி, கிரியாசக்தி, ஞானசக்தி என்ற மூன்றும்தான் அந்தக் குழந்தைகள், அவற்றின்மேல் ஏறி நின்று ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மூன்று கயிறுகளாலான உறியில் உள்ள மனம் என்னும் சட்டியிலிருந்து பக்தியாகிய வெண்ணெயைத்தான் ஸ்ரீ கண்ணன் தின்றானாம்.

வேதம் தகப்பனைப் போன்றது தர்மசாத்திரங்கள் தாயைப் போன்றன. புராணம் மனைவி போன்றது. இவை மூன்றும் நமக்கு வழிகாட்டிகள்.

மின்சக்தியைக் கண்ணாற் பார்க்க முடியாது உணரத்தான் முடியும் அதுபோல ஆண்டவன் சக்தியை உணரத்தான் முடியும்.

அரிசிமாவினால் கோலம் போடுவதனால் சிறிய சீவராசிகளுக்கு உணவு அளித்த புண்ணியம் கிடைக்கும்.

3.6 தர்மமே பாதுகாப்பு.

ஸ்ரீ ராமன் வனவாசம் புறப்படும்போது, குழந்தைக்குத் தாயார் கட்டுச்சாதம் கொடுப்பது போலக் கௌசல்யாவும் செய்தாள். 14 வருடம் கெடாமல் இருக்கும் பட்சணம் எது என யோசித்தாள். பிறகு நிரந்தரப் பட்சணமானத் தர்மத்தைத்தான் கட்டிக் கொடுத்தாள்.

“ராகவா! தைரியத்துடனும் நியமத்துடனும் நீ பாதுகாக்கும் தர்மமே உன்னைப் பாதுகாக்கும். என்று சொல்லித் தர்மத்தை ராகவனுக்குத் துணையாக அனுப்பினாள். தர்மமே இறுதியில் ராமனுக்கு ஜெயத்தைப் பெற்றுத் தந்தது.

3.7 சிவபெருமானுக்கு முருகப்பெருமான் பிரணவத்தின் பொருளை உபதேசம் செய்தது போன்று, பட்டினத்தடிகளும் மகனிடம் உபதேசம் பெற்றுத் துறவி ஆனார்.

பட்டினத்தாரின் மகன் மருதவாணன் வாணிகம் செய்யும் பொருட்டு கடல்கடந்து சென்று திரும்பினான். அவன் பெருஞ்செல்வத்தைக் கொண்டு வருவான் என்று எதிர்பார்த்தார் பட்டினத்தார். ஆனால் அவனோ பல இடங்களிற் சம்பாதித்ததைத் தானதருமங்கள் செய்துவிட்டு வெறுங்கையோடு வந்தான்.

கோபம் அடைந்த பட்டினத்தாரிடம் ஒரு சிறு பெட்டியைக் கொடுத்து மறைந்தான் மருதவாணன். பட்டினத்தாருக்குக் குழந்தை இல்லாத குறையை நீக்க இறைவனே குழந்தையாக வந்ததாகக் கூறுவர். அப்பெட்டியில் ஓலையொன்றுதான் இருந்தது. அதில் “காதற்ற ஊசியும் வாராது கடைவழிக்கே” என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. இந்த வரிகள் பட்டினத்தாரின் கண்களைத் திறந்தன. தனது திரவியங்களைத் தெருவிலே போடு என்று கூறிவிட்டு இடையிற் கட்டிய வேட்டியுடன் துறவு பூண்டார்,

எழுவகைத் தீட்சைகள்- நயன தீட்சை, பரிசுத்தீட்சை, மாசைத்தீட்சை வாசகத்தீட்சை, சாஸ்திர தீட்சை, யோகத்தீட்சை, ஒளத்திரி தீட்சை

எழுபிறப்புக்கள் - தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம்

மேலேழுலகம் - பூலோகம். புவர்லோகம், அவர்லோகம், ஜனலோகம் தபோலோகம், மகாலோகம், சத்யலோகம்

கீழேழுலகம் - அதலம், வதலம், சுதலம், தராதலம், மகாதலம், ராசதலம், பாதாளம்.

மூவகைவினைகள்:-

சஞ்சிதம் (முற்பிறவியில் நாம் செய்த வினைகள்). பிராரத்துவம்- (முற்பிறவியில் செய்யப்பட்ட வினைகளில் மானுடப்பிறவி எடுத்து அநுபவிக்கின்ற வினைகள் சாந்திகள் செய்வதன் மூலம் வினைகளின் அழுத்தத்தைக் குறைக்கலாம் எனினும் அனுபவித்தே தீரவேண்டும். ஆகாமியம் - (இப்பிறவியில் நாம் செய்கின்ற வினைகள் இதில் மட்டும் எமக்குச் சுதந்திரம் உண்டு)

3.8 சோடச தானங்களாவன:-

அன்னதானம், வஸ்திரதானம், கன்னிகாதானம், பூதானம், இரணியதானம், கோதானம், உபயமுகிதானம், மகிஷ தானம், அஸ்வதானம், சுவேதாஸ்வதானம், காலதானம், காளமுகி தானம், மகமேரு தானம், கற்பகவிருசஷ தானம், வித்தியாதானம், மகாதானம் என்னும் பதினாறுமாம்.

3.9 இருபத்தொருவகை யாகங்கள்:-

அக்கினிடோமம், அத்தியக்கினிடோமம், உத்தியம், சோடசம், வாசபேயம், அத்திசாத்திரம், அப்தோரியாமம், அக்கினியாதேயம், அக்கினிதோத்திரம், தரிசுபூரணமாசம், சாதூர்மாசியம், நிருடபசுபந்தம், ஆக்கிரணம், சௌத்திராமணி, அட்டகை, பார்வணம், சிரார்த்தம், சிரவேணி, ஆக்கிரகாயணி, சைத்திரி, ஆகவயசு என்னும் இருபத்தொன்றுமாம்.

3.10 பஞ்சமாபாதகங்கள்:-

கொலை, களவு, பொய், கள்ளருந்தல், குருநிந்தை என்னும் ஐந்துமாம். இந்தப்பாதகங்களால் நரகவேதனை உண்டாகும். பிறர்மாதரை இச்சித்தல், பிறர் செய்வதைக் கண்டு பொறாமை கொள்ளுதல், பிறர் பொருளை அபகரிக்க எண்ணுதல், கொடுஞ்சொல், முர்க்கம், வஞ்சகம், ஒருவர் தனக்குச் செய்த உபகாரத்தை மறத்தல், சிநேகத்தைப் பரித்தல், இரக்கமில்லாமை இவைகளாலும் நரகவேதனை உண்டாகும்.

3.11 உலகம் ஒடுங்கும் பொழுது நிலம் நீரிலும், நீர் அக்கினியிலும், அக்கினி வாயுவிலும், வாயு ஆகாயத்திலும், ஆகாயம் பரம்பொருளிலும் ஒடுங்குகின்றன. ஆகாயமானது தனி மாத்திரையான சப்தத்தில் ஒடுங்கி, சப்தம்(நாதம்) பிரணவத்தில் அடங்கி, பிரணவம் அதன் மூலமான 'அ' என்னும் ஒலியில் ஒடுங்குகிறது. ஓம் என்னும் பிரணவம் மூன்று எழுத்துக்களினுடைய தொகையாக இருக்கிறது. 'அ' காரம், 'உ' காரம், 'ம்' காரம் என்பன அம்மூன்று எழுத்துக்கள். 'அ' என்று சொல்லுமிடத்து ஓசை தோற்றத்திற்கு வருகின்றது. 'உ' என்று சொல்லுமிடத்து, அது நிலை பெற்றிருக்கிறது. 'ம்' என்று சொல்லுமிடத்து அது ஒடுங்குகிறது. ஓசையின் தோற்றம், இருப்பு, ஒடுக்கம், ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்தது 'ஓம்' என்னும் பிரணவம்.

3.12 பஞ்ச பூதங்களினின்றும் நிகழ்வன:-

நிலத்திலிருந்து(பிருதிவியின்) நிகழ்வன:-

சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்னும் ஐந்துமாம்.

அப்புவின்கண்(நீர்) நிகழ்வன:-

சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம் என்னும் நான்குமாம்

தேயுவின்கண்(தீ) நிகழ்வன:-

சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம் என்னும் மூன்றுமாம்.

வாயுவின்கண் நிகழ்வன:-

சப்தம், ஸ்பரிசம் என்னும் இரண்டுமாம்.

ஆகாயத்தின்கண் நிகழ்வது:-

சப்தம் என்னுமொன்றேயாம்.

பஞ்சபூதத் தலங்கள்

திருவாரூர் - மண்
 திருவானைக்கா - நீர்
 திருவண்ணாமலை - தீ
 திருக்காளத்தி - காற்று
 சிதம்பரம் - விண்

சப்தம் - ஒலி
 ஸ்பரிசம் - தொடுகை
 ரூபம் - வடிவம்
 ரசம் - சுவை
 கந்தம் - வாசனை

3.13 சப்த தலங்கள்

தலம்	இறைவன்	நடனம்
1. திருவாரூர்	வீதிவிடங்கள்	அசபாநடனம்
2. திருநள்ளாறு	நகவிடங்கள்	உன்மத்தநடனம்
3. திருநாகை	சுந்தரவிடங்கள்	அலைநடனம்
4. திருவாய்மூர்	நீலவிடங்கள்	கமலநடனம்
5. திருமறைக்காடு	புவனிவிடங்கள்	அமிர்தநடனம்
6. திருக்கோளிலி	அவனிவிடங்கள்	பிரமநடனம்
7. திருவொற்றியூர்	மாணிக்க விடங்கள்	வகுள நடனம்

4 திருவீரட்டானத்தலங்கள் - எட்டு

கண்டியூர் - பிரமனின் தலையைக் கொய்தது
 திருவதிகை - திரிபுரத்தை எரித்தது
 திருப்பறியலூர் - தக்கனின் தலையைக் கொய்தது.
 திருவிற்குடி - சலந்திரன் என்ற அரக்கனைக் கொன்றது.
 வழுவுர் - யானையை உரித்தது.
 திருக்குறுக்கை - மன்மதனை எரித்தது.
 திருக்கடவூர் - காலனைக் கொன்றது.
 திருக்கோவலூர் - அந்தகாசுரன் என்னும் அரக்கனைக் கொன்றது.

சமய நெறியானது மக்களுக்கு வாழ்க்கையில் ஒரு பிடிப்பினையும் குறிக்கோளையும் ஏற்படுத்தி, அக்குறிக்கோளை அடைய வழிசமைக்கிறது. சமய நெறியிற் சொல்லப்பட்டுள்ள கருத்துக்களை வாழ்க்கையிற் கடைப்பிடித்து வாழ்வதற்கு வழிகாட்டும் வண்ணம் திருக்கோயில் வழிபாடு, திருவருள் தத்துவ விளக்கம், திருக்கோயில் பரிவாரத் தெய்வத்திற்குரிய அமைப்புகள் இவை தொடர்பான விளக்கங்கள், திருக்கோயிலில் ஆற்றப்படும் பூசைமுறை அதற்குவேண்டிய சாதனங்கள் ஆகியன இந்நூலின் முதற்பாகத்திலே கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்து சமயி ஒருவன் இறைவழிபாடு செய்தலுடன் நின்றுவிடாது சமயத்தோடு தொடர்பான சடங்குகள் சம்பிரதாயங்கள் முதலியவற்றையும் கைக்கொள்ளல் வேண்டும். இதனை வலியுறுத்து முகமாக ஆன்மார்த்தக் கிரிகைகள், அபரக்கிரிகைகள் போன்றவற்றின் விளக்கங்கள் இந்நூலின் இரண்டாம் பாகத்தில் தரப்பட்டுள்ளன. அத்தோடு இந்துமதமானது தனிமனித வாழ்க்கையை மட்டுமன்றி முழுச் சமுதாயத்தையும் நெறிப்படுத்துகின்றது என்பதனை விளக்க, விழாக்கள் விரதங்கள் பண்டிகைகள் முதலியவற்றின் விளக்கங்களும் அவற்றின் பயன்பாடுகளும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்து சமயச் சடங்குகள் யாவற்றிக்கும் தத்துவ விளக்கம் உண்டு. சமயச் சடங்குகளை வெறுமனே கைக்கொள்ளாது அவற்றின் விளக்கங்களையும் அறிந்து கைக்கொள்ளுதல் வேண்டும் என்ற நோக்கில் இந்நூலின் முன்றாவது பாகம் தத்துவ விளக்கங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது.

இச்சிறிய நூலில் இந்துசமய தத்துவங்கள், கோட்பாடுகள், வழிபாட்டுமுறைகள் யாவற்றையும் முழுமையாக அடக்கிவிடமுடியாது. நடைமுறை வாழ்க்கைகுத் தேவையான விடயங்களே இங்கு தரப்பட்டுள்ளன. இவை பயன்மிக்கவையாக அமையுமென நம்புகின்றேன்.

சுபம்

137

பின்னிணைப்பு

பஞ்சாங்கம்:-

நல்லநேரம் கணித்தல், சுபகாரியங்கள் நடத்துவதற்கான நல்ல நாள்பார்த்தல், ஆலயமகோற்சவங்கள், அபிடேகதினங்கள், குருபூசைத் தினங்கள், முதலிய சமயமுக்கியத்தும் வாய்ந்த நிகழ்வுகளைக் குறித்துக்காட்டுவது. இது ஐந்து அங்கங்களைக்கொண்டது. அவை வாரம், நட்சத்திரம், திதி, யோகம், கரணம் எனும் ஐந்து அங்கங்கள் ஆகும்.

யோகம் என்பது ஆகாயத்தில் ஒரு குறித்த இடத்தில் இருந்து சூரியனும் சந்திரனும் செல்கின்ற மொத்தத்தூரம். வாரம், திதி, நட்சத்திரங்களின் சம்பந்தங்களினால் ஏற்படுவது. இவை அமிர்தம், சித்தம், மரணம் என மூன்றுவகைப்படும்.

அமிர்தசித்த யோகங்கள்:-

சுபகருமங்களுக்கு விசேடமாகும். இவற்றிற்கு நேரங்குறித்திருந்தால் குறித்த நேரத்தின் மேல் மரணயோகம்.

மரணயோகம்:-

சுபகருமங்களுக்குத் தீது. நேரம் குறித்திருந்தால் அதற்கு மேல் சுபயோகம்.

கரிநாள்:-

அந்தந்த மாதத்திற் சுபகருமங்களுக்கு விலக்கப்பட்ட திகதி.

அவமாவது:-

ஒரே நாளில் மூன்று திதி கலந்திருப்பது. சுபகாரியங்களுக்கு விலக்கப்படும் நாள்.

திதி:-

என்பது ஆகாயத்திற் சந்திரனுக்கும் சூரியனுக்கும் உள்ள தூரம். பூர்வ பக்கத்திற் பதினைந்து திதியும் அபரபக்கத்திற் பதினைந்து திதியும் உண்டு. திதியைக் குறிப்பிடும் விரதங்களைக் பஞ்சாங்கக் கலண்டர் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

பூர்வபக்கம்:-

இது அமாவாசை வந்ததிலிருந்து பதினைந்து நாள் - பெளர்ணமி வரை.

பூர்வபக்கம் - சுக்கிலபட்சம் - வளர்பிறை

1. பிரதமை	6. சஷ்டி	11. ஏகாதசி
2. துதியை	7. ஸப்தமி	12. துவாதசி
3. திருதியை	8. அட்டமி	13. திரயோதசி
4. சதுர்த்தி	9. நவமி	14. சதுர்த்தசி
5. பஞ்சமி	10. தசமி	15. பூரணை

அபரபக்கம் - கிருஷ்ணபட்சம் - தேய்பிறை

16 - பிரதமை	21 - சஷ்டி	26 - ஏகாதசி
17 - துதியை	22 - ஸப்தமி	27 - துவாதசி
18 - திருதியை	23 - அட்டமி	28 - திரயோதசி
19 - சதுர்த்தி	24 - நவமி	29 - சதுர்த்தசி
20 - பஞ்சமி	25 - தசமி	30 - அமாவாசை

ஜாதகம்:-

ஒரு குழந்தை பிறந்ததும் திகதி, நட்சத்திரம், நேரம் இவற்றைச் சரியான முறையிற் குறித்து ஜோதிடம் கணிப்பீடு செய்பவரிடம் கொடுத்தால் ஜாதகத்தினைக் கணிப்பீடு செய்வார்.

சிட்சை, வியாகரணம், நிருத்தம், சந்தஸ், கல்பம், சோதிடம் ஆகிய ஆறும் வேதாங்கமான சாத்திரங்களாகும். இதில் கண் போன்றது சோதிடம். முற்பிறவியில் செய்த நல்லவை, தீயவை, அவற்றின் பயனாக இப்பிறவியில் நாம் பெறப்போகும் பலன்கள் இவற்றை முன்கூட்டியே தெரிந்துகொள்ள உதவுவதுதான் சோதிட சாத்திரம். சாத்திரமென்றால் சாசனம். சாசனம் என்றால் கட்டளை. இறைவன் இட்ட கட்டளைச் சாசனம்தான் சாத்திரம்.

சிருட்டிகர்த்தாவான பிரம்மா மனிதர்களின் நெற்றியில் அழுத்தமாக எழுதியுள்ள அட்சர வரிக்கு ஜாதகம் என்று பெயர். 12 இராசிகளில் ஒன்பது கிரகங்களும் என்னென்ன நிலையில் இருக்குமென்பதைச் சோதிடர் குறிப்பிடுவர். பிள்ளை பிறந்தவுடன் என்ன கிரக நிலை உள்ளதோ அதன்படி பலன்களும் இடம்பெறும். வாழ்க்கையும் அமையும்.

ஒவ்வொரு கிரகத்துக்கும் எத்தனை வருடம் அதன் ஆட்சியுண்டு என்பதையும் கணக்கிட்டுள்ளனர். பிறக்கும் பொழுது உள்ள நட்சத்திரத்தைப் பொறுத்து ஜனன திசையும் அமையும்.

எமது சமயத்தைப் பொறுத்தவரை சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் அளவில் அடங்கா. இவற்றை ஓரளவு தெரிந்திருத்தல் நல்லது என்பதற்காகவே பஞ்சாங்கம் பார்த்தல் என்ற பகுதியினைப் பின்னிணைப்பாகத் தந்துள்ளேன். இது தொடர்பான மேலதிகமான அறிவினைப்பெற இது ஒரு அடிப்படையாக உதவும் என எண்ணுகின்றேன்.

நடைமுறை வாழ்க்கைக்குப் பயனுள்ள கருத்துகள் மேலே தரப்பட்டுள்ளன. இவற்றை வாழ்க்கையிற் கடைப்பிடித்து ஒழுக்குதல் நற்பலனைத் தரும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

சைவத்திருக்கோயிற் கிரியை நெறி	- கா.கைலாசநாதக்குருக்கள் M.A.PhD
திருக்கோயில்	- நாகப்பா நாச்சியப்பன்
தர்மசாத்திரங்கள்	- எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர்
சித்தாந்த சைவ வினாவிடை	- கு.திருஞான சம்பந்தசாமி
இந்துநாகரிகம்	- க.சி.குலரத்தினம்
சைவமத வினாவிடை	- வித்துவான் மறை திருநாவுக்கரசு
சைவசமயம்	- கொழும்பு விவேகானந்த சபை வெளியீடு
ஞானபூமி	- மாத இதழ்
தர்மசக்கரம்	”
ஸ்ரீராமகிருஷ்ணவிஜயம்	”
ஆன்மீகம்	”
சுபயோகம்	”
ஞானவழி	”
நட்சத்திரயோகம்	”
தரிசனம்	”

வெண்பா

சித்தி யறுவார் தெளியுங் கலையறுவார்
பத்தி யறுவார் பயனுறுவார்-அத்திமுக
முன்னவனை யைங் கரனை முத்திதரும் புன்னைநகர்
மன்னவனை முன்போற்று வார்

சமர்ப்பணம்

இறைபதம் எய்தி
ஆசிவழங்கிக் கொண்டிருக்கும்
எனது பெற்றோர்
பிரம்மஸ்ரீ. பத்மநாபஐயர் இராமஐயர் B.A.(LON)
(முன்னாள் சமஸ்கிருத விரிவுரையாளர்
இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரி - யாழ்ப்பாணம்)
இராமஐயர் காமாட்சி அம்மாள்
ஆகிய இருவருக்கும்
இந்நூல்
சமர்ப்பணம்

ஆசியுரை

இந்துசமயம் பரப்புவிரிவும் கருத்தாழமும் கொண்ட ஒரு கடல், அதன் கொள்கைகள், சாதனங்கள், நுட்பங்கள் பற்றி உரைநடையில் விளக்கும் தமிழ் நூல்களின் தேவை நமது நாட்டில் வளர்ந்து கொண்டே செல்கின்றது. இவ்வளர்முகத் தேவையை நிறைவேற்ற முயலும் நூல்களில் திருமதி ஞானம் ஞானசேகரஜயர் அவர்கள் வெளியிடும் “இந்து சமயம் என்ன சொல்கிறது?” என்ற நூல் ஒரு புதிய முயற்சியாகும். சமயக் கருத்தரங்குகள், செயலமர்வுகள் பலவற்றில் திருமதி ஞானம் ஞானசேகரஜயர் அவர்கள் அவ்வப்போது கூறிய கருத்துக்கள், வழங்கிய செயல் விளக்கங்கள் என்பன “இந்து சமயம் என்ன சொல்கிறது?” என்னும் நூலாக்கத்திற்கு வழிகோலியுள்ளன.

திருக்கோயிலின் அமைப்பு, திருக்கோயிலில் மக்கள் வழிபாடு செய்யும் முறை, திருவுருவங்களுக்குச் செய்யப்படும் பூசை வழிபாட்டு நுட்பங்கள், சிவசின்னங்கள் போன்ற கோட்பாட்டு விடயங்கள் சிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. பத்துநாள் மகோற்சவ விளக்கம், அபிடேகப் பொருள் விளக்கம், கும்பம் வைத்தல், ஓமம் வளர்த்தல் என்பவற்றின் நுண்பொருள், பூசைக்குரிய சாதனங்கள் பற்றிய கருத்துநுட்பம் என்பன நூலின் பயன்பாட்டிற்கு மெருகூட்டுகின்றன.

அகராதியைப் பயன்படுத்திச் சொற்பொருள் காணும் முறையை அறிந்து கொள்ளாதவர்களுக்கு அம்முறையை விளக்கும் அவசியம் உள்ளது. அதுபோல பஞ்சாங்கத்தைப் பயன்படுத்தும் அடிப்படை விளக்கம் இல்லாதவர்களுக்கு அதனைப் பயன்படுத்தத் தேவையான அடிப்படை அறிவை வழங்கும் முயற்சியாகச் சில விடயங்களை நூலாசிரியை அறிமுகம் செய்துள்ளார். இது ஒரு வித்தியாசமான பகுதி.

கோப்பாய் ஆசிரியர் கல்லூரியில் ஏறத்தாழ இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்துசமய பாடநெறியைப் பயின்ற திருமதி ஞானம் ஞானசேகரஜயர் அவர்கள் பின்னர் தமது கல்வித்தகைமை களை மேம்படுத்தி இந்துசமய ஆசிரிய ஆலோசகராகவும் இணைப்பாளராகவும் பணிபுரிந்து சமய ஆசிரியர்கள் எதிர்நோக்கும் கல்விப் பிரச்சினை களைப் புரிந்துகொண்டவர் ஆவார். என் மாணவமணிகளிற் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கவர்களில் ஒருவரான அவருக்கு என்னுடைய ஆசிகள் எப்போதும் உள்ளன.

20.11.1999**வை.கா.சிவப்பிரகாசம்**

நுழைவாயில்.....

கடந்த பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாக மத்திய மாகாண இந்துசமய இணைப்பாளராகவும் ஆசிரிய ஆலோசகராகவும் கடமையாற்றி, இந்து சமய பாடம், இந்து நாகரிகம் ஆகிய பாடங்களைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கான கருத்தரங்குகளையும் செயலமர்வுகளையும் நடத்தி வருகிறேன். அவ்வேளையில் ஆசிரியர்களால் எழுப்பப்படும் வினாக்களிலிருந்து அவர்களுக்குப் பாடவிடயங்கள் தொடர்பான விளக்கங்களைவிடச் சமயக் கிரியைகள், சடங்குகள் சம்பந்தமான விளக்கங்களே அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றன என்பதை அறியக்கூடியதாக இருந்தது. இதன் பொருட்டு அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் விளக்கங்களைக் கையேடுகளாகத் தயாரித்து கருத்தரங்குகளில் வழங்கினேன். எனினும் அவற்றைத் தொகுத்து நூல்வடிவத்தில் வழங்கினால் பயன்மிகுந்ததாக அமையும் என்பது ஆசிரியர்கள் பலரது வேண்டுகலாக இருந்தது. அதன் பொருட்டே இந்நூல் இப்போது வெளிவருகிறது.

இந்து மதத்தில் ஆழமான தத்துவங்களும் உயர்ந்த வாழ்க்கை நெறிகளும் அடங்கியுள்ளன. எத்தகைய நல்ல கருத்துக்களையும் ஏற்றுக்கொள்வது இந்துமதத்தின் சிறப்பு அம்சமாகும். இந்நூலில் நடைமுறை வாழ்க்கைக்குத் தேவையான மிகச்சில சமயஞ்சார் விடயங்களே தரப்பட்டுள்ளன.

கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக்காலத்தில் நான் பயிற்சிபெற்ற காலத்தில் எனக்கு ஆசானாக விளங்கியவர் திரு. வை. கா. சிவப்பிரகாசம் அவர்கள். பலநூற்றுக்கணக்கான ஆசிரியமணிகளை உருவாக்கிய என் ஆசான் இந்நூலுக்கு ஆசியுரை வழங்கி, என்னைத் தனது மாணவ மணிகளிற சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர் எனக் குறிப்பிட்டமை எனக்குப் பெரும் உற்சாகத்தையும் பெருமையையும் தருகிறது. அவருக்கு எனது மனப்பூர்வமான நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலை எழுதுவதற்கு உசாத்துணை நூல்களாக எடுத்தாண்ட நூல்களின் பெயர்களை இறுதியிற் குறிப்பிட்டுள்ளேன். அந்நூல்களின் ஆசிரியர்கள் ஆங்காங்கே அமைவாக விளக்கிய தத்துவங்களை அவரவர்

இந்துமதம்

என்ன சொல்கிறது ?

தருமத் தூதர் தூதர் தூதர் தூதர்

ISBN 955-8354-00-7

Cover Printed By: Unie Arts (Pvt) Ltd.